

0 רבי שמעון	עיר וקדיש מין שמיא נחית	נדע שסוד רבי שמעון בעצמו. הוא מרמז בפסוק אחר. כי דע כי התנא הקדוש רבי שמעון הוא בחינת (דניאל ד): עיר וקדיש מין שמיא נחית ראשי-תבות שמעון וכו':
1 בכורה	ראשית	יעקב כי יעקב זכה לבכורה שהוא ראשית
1 ראשית	חכמה	יעקב זכה לבכורה שהוא ראשית, שהוא בחינת חכמה (תקונים תקון י"ד, וזה משפטים קכ"א): כמו שכתוב (תהלים קי"א): "ראשית חכמה"
1 יעקב	חכמה	וזה בחינת יעקב. כי יעקב זכה לבכורה שהוא ראשית, שהוא בחינת חכמה.
1 שמש	חכמה	וזה בחינת שמש. כי השכל הוא מאיר לו בכל דרכיו כמו השמש.
1 חית	חכמה	וזה בחינת חית לשון חיות (א). כי החכמה והשכל הוא החיות של כל דבר, כמו שכתוב (קהלת ז): "החכמה תחיה" וכו'
1 חית	חיות	וזה בחינת חית לשון חיות (א). כי החכמה והשכל הוא החיות של כל דבר, כמו שכתוב (קהלת ז): "החכמה תחיה" וכו'
1 נון	מלכות	נון שהוא בחינת מלכות, כמו שכתוב (תהלים ע"ב): "לפני שמש ינון שמו", ופרש רש"י: "לשון מלכות".
1 לבנה	מלכות	וזה בחינת לבנה, כי הלבנה אין לה אור מעצמה כי אם מה שמקבלת מהשמש (זהר ויחי רל"ח. ורמ"ט). וזהו בחינת מלכות, דלית לה מגרמה בלוב, אלא מה שמקבלת מן החית
1 חכמה	שמש	חכמה, בחינת שמש
1 מי שאינו מקשר עצמו אל השכל והחכמה והחיות, שיש בכל דבר, זה בחינת עשו שבזה את הבכורה, כמו שכתוב (בראשית כ"ח): "ויבז עשו את הבכורה";	עשו	אבל מי שאינו מקשר עצמו אל השכל והחכמה והחיות, שיש בכל דבר, זה בחינת עשו שבזה את הבכורה, כמו שכתוב (בראשית כ"ח): "ויבז עשו את הבכורה";
1 מי שאינו מקשר עצמו אל השכל והחכמה והחיות, שיש בכל דבר	מלכות הרשעה	אבל מי שאינו מקשר עצמו אל השכל והחכמה והחיות, שיש בכל דבר, זה בחינת עשו שבזה את הבכורה, כמו שכתוב (בראשית כ"ח): "ויבז עשו את הבכורה"; דהינו השכל כנ"ל, בחינת (משלי י"ח): "לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו": וזה בחינת מלכות הרשעה
1 מלכות הרשעה	לבנה דסמרא אחרא	וזה בחינת מלכות הרשעה, בחינת לבנה דסמרא אחרא, שעליה נאמר (ישעיהו כ"ד): "וחפרה הלבנה"
1 יצר טוב	מלכות	כי היצר טוב נקרא "מסכן וחכם" (קהלת ד, ג) בחינת מלכות
1 יצר הרע	מלכות דסמרא אחרא	ויצר הרע נקרא "מלך זקן וכסיל" (שם), בחינת מלכות דסמרא אחרא, שאינה חפצה בחכמה ושכל, בחינת "לא יחפץ כסיל בתבונה" וכו'
1 ת"ו	חקיקה ורשימה	ת"ו, שהוא לשון חקיקה ורשימה, כמו שכתוב (יחזקאל מ): "והתיות ת"ו",
1 יעקב	השכל	יעקב שהוא בחינת השכל כנ"ל
1 בכור	השכל	'בכור' הוא בחינת השכל כנ"ל
1 ספינתא	החן והחשיבות	לספינתא הוא החן והחשיבות, לשון ספון וחשוב,
1 החן והחשיבות	מלכות	החן והחשיבות של ישראל, בחינת מלכות דקדשה:
1 צוציתא דנורא חורגא	מתחלה היצר הרע	כי מתחלה היצר הרע מתלבש עצמו במצוות ומטעה את האדם כאלו מסיתו לעשות מצוה. וזהו בחינת צוציתא דנורא חורגא אש לבנה, אפ – על – פי – כן מלאך מזיק הוא
1 תורה	ואו	והתורה היא בחינת ואו. כי הלוחות, ארזן וי"ו ורחבן וי"ו (בבא בתרא יד.).

1	אלוֹתָא	ואו	וְהַתּוֹרָה הִיא בְּחִינַת נָאוּ. כִּי הַלּוּחוֹת, אֲרָפָן וַיִּזּוּ וְרַחֲבָן וַיִּזּוּ (בְּבֹא בְּתָרָא יֵד.). וְזֶהוּ בְּחִינַת אֱלֹתָא, דְּהֵינּוּ מַקְלוֹת דְּחֻקִּיק עֲלֵה אֱהִיָּה וְכוּ',
1	תּוֹרָה	שְׁמוֹת	שְׁמוֹת, בְּחִינַת הַתּוֹרָה
1	הַתּוֹרָה שְׁעוֹסְקִין	מַקְלוֹת וְשְׁמוֹת	הַתּוֹרָה שְׁעוֹסְקִין הוּא בְּחִינַת מַקְלוֹת וְשְׁמוֹת, שְׁבֻזָּה מִכִּין וּמִכְנִיעִין אֶת הַיָּצָר הָרָע וּמַגְרִישִׁין מִן הָאֵדָם אֶת הַשְּׁנֵעוֹן וְהַרוּחַ שְׁמוֹת שְׁנִכְנָם בּוּ, בְּחִינַת 'וּמַחֲיִין לֵיהּ בְּאֱלֹתָא, דְּחֻקִּיק עֲלֵיהּ שְׁמוֹת' וְכוּ'
2	תְּפִלָּה	חֲטָם	הַתְּפִלָּה, שְׁהוּא בְּחִינַת חֲטָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִשְׁעִיהוּ מ"ח): "וְתִהְלֹתִי אַחֲטָם לָךְ",
2	יוֹסֵף	שְׁמִירַת הַבְּרִית	בְּחִינַת יוֹסֵף, הֵינּוּ שְׁמִירַת הַבְּרִית, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים מ"ה): "חֲגוּר חֶרֶבְךָ עַל יָרֵךְ" (ג). וְכְמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים קל"ב): "מִפְּרִי בִטְנְךָ אֲשִׁית לִבְסֹא לָךְ"
2	מְשִׁיחַ	תְּפִלָּה	וְכְמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים קל"ב): "מִפְּרִי בִטְנְךָ אֲשִׁית לִבְסֹא לָךְ" זֶה בְּחִינַת מְשִׁיחַ, בְּחִינַת תְּפִלָּה.
2	בְּכוֹרָה	עֲבוֹדַת הַתְּפִלָּה	הַבְּכוֹרָה, שְׁהוּא בְּחִינַת עֲבוֹדַת הַתְּפִלָּה
2	עֲבוֹדַת הַתְּפִלָּה	פִּי שְׁנַיִם	עֲבוֹדַת הַתְּפִלָּה בְּחִינַת פִּי שְׁנַיִם, כִּי הַתְּפִלָּה הוּא פִּי שְׁנַיִם. שְׁנַיִם שִׁישׁ בְּהֵם שֶׁבָחוּ שֶׁל מְקוֹם וּשְׁאֵלַת צִרְכּוֹ
2	פִּי שְׁנַיִם	שְׁתֵּי פִּיּוֹת	בְּחִינַת שְׁתֵּי פִּיּוֹת, בְּחִינַת פִּי שְׁנַיִם.
2	וְחֶרֶב פִּיפִּיּוֹת	שְׁתֵּי פִּיּוֹת	וְהוּא בְּחִינַת (תְּהִלִּים קמ"ט): "וְחֶרֶב פִּיפִּיּוֹת בִּידֶם". בְּחִינַת שְׁתֵּי פִּיּוֹת
2	אֲנִי	מִשְׁפָּט	'אֲנִי' דִּיקָא, שְׁהוּא בְּחִינַת מִשְׁפָּט
2	חֹק	בְּרִית	וְזֶה (תְּהִלִּים פ"א): "כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא", בְּחִינַת בְּרִית, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "חֹק בְּשֹׂארוֹ שֵׁם"
2	יַעֲקֹב	מִשְׁפָּט	יַעֲקֹב, שְׁהוּא בְּחִינַת מִשְׁפָּט
2	מִשְׁפָּט	עֵינַיִן	מִשְׁפָּט הוּא בְּחִינַת עֵינַיִן. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית י"ד): "וַיָּבֹאוּ אֶל עֵינַיִן מִשְׁפָּט". זֶה בְּחִינַת (דְּבָרִים ל"ג): "עֵינַיִן יַעֲקֹב".
2	קַלְקוּל לְעֵינַיִן	מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת שְׁבִתְפִלָּה	וְעַל – יְדֵי קַלְקוּל מִשְׁפָּט בָּא קַלְקוּל לְעֵינַיִן, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים מ"ז): "כִּי הִשְׁחַד יַעֲזוּר עֵינַי חֲכָמִים", זֶה בְּחִינַת מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת שְׁבִתְפִלָּה, שֶׁהֵם עֲנִינֵי דְמֻכְסִין עַל עֵינַיִן, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (אִיכָה ג): "סִכְתָּה בְּעֵינַי לָךְ" וְכוּ'
2	צִדִּיק שְׁבִדּוֹר	מִשָּׁה	כָּל צִדִּיק שְׁבִדּוֹר הוּא בְּחִינַת מִשָּׁה מְשִׁיחַ, כְּמוֹ שֶׁמְצִינוּ, שֶׁהַצִּדִּיקִים קוֹרִין זֶה לָזֶה מִשָּׁה, כְּמוֹ 'מִשָּׁה שְׁפִיר קְאָמְרַת'
2	מִשָּׁה	מְשִׁיחַ	וּמִשָּׁה זֶה בְּחִינַת מְשִׁיחַ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית מ"ט): "עַד כִּי יָבֹא שִׁילָה" דָּא מִשָּׁה מְשִׁיחַ
2	תְּפִלָּה	אֵיכָר מַהֲשִׁכִּינָה	וְכָל תְּפִלָּה וְתְּפִלָּה שְׁכָל אֶחָד מִתְּפִלֵּל הוּא בְּחִינַת אֵיכָר מַהֲשִׁכִּינָה
2	אֵיכָר מַהֲשִׁכִּינָה	אַבְרֵי הַמִּשְׁכָּן	וְכָל תְּפִלָּה וְתְּפִלָּה שְׁכָל אֶחָד מִתְּפִלֵּל הוּא בְּחִינַת אֵיכָר מַהֲשִׁכִּינָה, שֶׁהֵם אַבְרֵי הַמִּשְׁכָּן
2	תְּפִלָּה	כְּבוֹד אֵל	הַתְּפִלָּה, שְׁהוּא בְּחִינַת כְּבוֹד אֵל, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים ס"ו): "שִׁימוּ כְבוֹד תִּהְלֹתוֹ", בְּחִינַת: "תִּהְלֹתִי אַחֲטָם לָךְ".
2	תּוֹרָה	נִשְׁמוֹת	וְזֶהוּ (תְּהִלִּים י"ט): "הַשְּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל", הֵינּוּ הַתּוֹרָה שְׁהוּא אֵשׁ וּמִים, הֵינּוּ בְּחִינַת הַנִּשְׁמוֹת
2	פְּנֵה עֶרֶף	דִּין	וּפְנֵה עֶרֶף שְׁהוּא בְּחִינַת דִּין
2	פְּנִיךָ	רַחֲמִים	כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים ל): "הַסִּתְרַת פְּנִיךָ", שְׁהוּא בְּחִינַת רַחֲמִים,
2	בּוֹרָא	צִדִּיק הַדּוֹר	וְזֶה פְּרוּשׁ: חֲזוּנָא לְהֹאִי בּוֹרָא הוּא בְּחִינַת צִדִּיק הַדּוֹר, הַנִּקְרָא דָּג
2	אֹכִילָה	זוּג	לְאֹכִילָה, לְבְּחִינַת זוּג, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ל"ט): "כִּי אִם הִלָּחֵם אֲשֶׁר הוּא אוֹכֵל".

2 ספינתא	חסד	לספינתא. זה בחינת חסד, כמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (יד). 'הספנין רבן חסידים'
2 אמור	תפלה	וזה פרוש: אמור אל הכהנים בחינת תפלה. כמו שכתוב (דברים כ"ו): "את ה' האמרת היום".
2 כהנים	תורה	כהנים הם בחינת תורה, בחינת נשמות כנ"ל, כמו שכתוב (מלאכי ב): "כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה" וכו'.
2 אהרן	משפט	אהרן בחינת משפט, כמו שכתוב (שמות כ"ח): "ונשא אהרן את משפט בני ישראל".
2 משה	מאור הגדול	צדיק הדור, שהוא בחינת משה מאור הגדול
2 תפלה	מאור הקטן	התפלה, שהיא בחינת מאור הקטן
3 תורה שבעל פה	לילה	תורה שבעל פה, הינו גמרא שהיא בחינת לילה. בדאיאתא במדרש (ב), 'בשהיה משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה, לא היה יודע מתי יום ומתי לילה, רק על - ידי - זה בשהיה לומד תורה שבכתב, היה יודע שהוא יום, ובשלמד תורה שבעל - פה, היה יודע שהוא לילה. נמצא, שהתורה שבעל - פה היא בחינת לילה.
3 גמרא	לילה	תורה שבעל פה, הינו גמרא שהיא בחינת לילה. בדאיאתא במדרש (ב), 'בשהיה משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה, לא היה יודע מתי יום ומתי לילה, רק על - ידי - זה בשהיה לומד תורה שבכתב, היה יודע שהוא יום, ובשלמד תורה שבעל - פה, היה יודע שהוא לילה. נמצא, שהתורה שבעל - פה היא בחינת לילה. וכמו שאמרו רבתינו, זכרונם לברכה (סנהדרין כד): "במשפטים הושיבנו" וזה תלמוד בבלי. וכתוב (בראשית א): "לח' שך קרא ללילה".
3 אילנא	אברהם	וסליק יתיב באילנא פריש המהרש"א, שהוא בחינת אברהם, שכתוב אצלו (בראשית כ"א): "ויטע אשל" שהוא בחינת חסד
3 שרש הנגינה שבקדשה	מחין ודעת של מלכות דקדשה	להמשיך הנגינה משרשה שבקדשה, שהוא בחינת מחין ודעת של מלכות דקדשה
3 שמים	קול	וזהו (ט): "כי גדל מעל שמים חסדך" (תהלים ק"ח). 'שמים' הוא בחינת קול, כמו שכתוב: "משמים השמעת קולך",
3 כרובים	שתי צפרים	והנבואה נמשכת מן הכרובים שהם בחינת שתי צפרים
3 הנגינה שאינו בקדשה	מאחר עלות מאחורי הקדשה	והנגינה שאינו בקדשה היא בחינת מאחר עלות מאחורי הקדשה.
4 בשאדם יודע שכל מאדעותיו הם לטובתו	מעין עולם הבא	בשאדם יודע שכל מאדעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא, כמו שכתוב (תהלים נ"ו): "בה' אהלל דבר באלהים אהלל דבר". וזאת הבחינה היא מעין עולם הבא, כמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (פסחים נ): "ביום שהוא יהיה ה' אחד" וכו'. והקשו: וכי האידנא לאו הוא אחד? ותמצו חכמינו, זכרונם לברכה: האידנא מברכין על הטובה הטוב והמטיב, ועל הרעה דין אמת. ולעתיד בלוי הטוב והמטיב, שיהיה שם ה' ושם אלקים אחדות אחד
4 דברים	מלכות	וזהו פרוש: (הושע י"ד): "קחו עמכם דברים" וזהו דברי דברים, זה בחינת מלכות, כמו דבר אחד לדור (סנהדרין ח). דבר, לשון מנהיג ומושל. ושובו אל ה' שיתקנו ויעלו את הדברים, את בחינת מלכות, בחינת אלהים אל ה'.
4 ודוי דברים	מלכות	וזהו פרוש: (הושע י"ד): "קחו עמכם דברים" וזהו דברי דברים, זה בחינת מלכות, כמו דבר אחד לדור (סנהדרין ח). דבר, לשון מנהיג ומושל. ושובו אל ה' שיתקנו ויעלו את הדברים, את בחינת מלכות, בחינת אלהים אל ה'.

4 מלכות	אלהים	בחינת מלכות, בחינת אלהים
4 שמו	אלהים	ושמו זה בחינת אלהים מלכות, כמו שכתוב (שמואל – ב' ח): "ויעש דוד שם"
4 שמו	מלכות	ושמו זה בחינת אלהים מלכות, כמו שכתוב (שמואל – ב' ח): "ויעש דוד שם"
4 יהוה	רחמים	הן ה' שהוא רחמים
4 אלהים	דין	בחינת אלהים, בחינת דין
4 מלכות	דבר אחד לדור	הינו שמכנים בחינת מלכות, שהוא בחינת דבר אחד לדור
4 יהודה	מלכות	ויהודה זה בחינת מלכות
4 תלמיד חכם	משה	וכל תלמיד חכם הוא בחינת משה, כמו שאמרו 'משה שפיר קאמרת'
4 דבר	מלכות	וזהו (במדבר ל"א): "כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש". 'דבר' זה בחינת מלכות
4 קוצים	צומח	וזהו 'ומתירא מן הקוצים', שהוא בחינת 'צומח'.
4 פחתים	דומם	'ופחתים' שהוא בחינת 'דומם'.
4 חיה רעה	חי	נמצא, על – ידי צדקה נצול ממדות רעות של שני יסודות: 'חי' 'מדבר' שהם בחינת חיה רעה ולסטים
4 מדבר	לסטים	נמצא, על – ידי צדקה נצול ממדות רעות של שני יסודות: 'חי' 'מדבר' שהם בחינת חיה רעה ולסטים
4 משה	אין	משה, שהוא בחינת אין, כמו שכתוב: "והחכמה מאין תמצא".
4 מלכות	אותיות הדבורים	המלכות, שהוא בחינת אותיות הדבורים
4 הרצונות	מלכות	וכל הרצונות, הינו התמונות וכל הישות, הינו בחינת מלכות מקבלים חיותם מרצון אין סוף.
4 תמונות	מלכות	וכל הרצונות, הינו התמונות וכל הישות, הינו בחינת מלכות מקבלים חיותם מרצון אין סוף.
4 ישות	מלכות	וכל הרצונות, הינו התמונות וכל הישות, הינו בחינת מלכות מקבלים חיותם מרצון אין סוף.
4 רעוא דרעיון	רצון אין סוף	רעוא דרעיון, שהוא בחינת רצון אין סוף
4 גיא	אין	"ויקבר אותו בגיא" זה בחינת אין, כמו שכתוב (ישעיהו מ): "כל גיא ינשא".
4 מואב	מלכות	"בארץ מואב" זה בחינת מלכות, שדוד בא ממואב,
4 מלכות	רעיון	מלכות בחינת רעיון
4 חשיבות	מלכות	פרוש: ספינה לשון חשיבות, בחינת מלכות
4 מתה	ודוי דברים	ומתה זה בחינת ודוי דברים, כמו שכתוב: "כל המומתין מתודין".
4 חד גלגלא דעינא	כלו הטוב והמטיב	וזה בחינת 'חד גלגלא דעינא', כמוכא באידירא (זהר נשא קלוי): 'ולוימנא דאתי ושתכח בה עינא חד דרחמי', זה בחינת כלו הטוב והמטיב.
4 גרבי דמשחא	שכל	גרבי משחא, זה בחינות הדעת, כי "שמן משחת קדש" (שמות ל), זה בחינת שכל.
5 כה	אספקלריא שאינה מאירה	בחינת "כה" הוא אספקלריא שאינה מאירה
5 זה הדבר	אספקלריא המאירה	"זה הדבר" הוא בחינת אספקלריא המאירה

5 אָדָם הָעוֹשֶׂה הַמִּצְוָה בְּשֹׂכֶר עוֹלָם הֵבֵא, שְׂאִינוּ נִהְנֶה מִהַמִּצְוָה בְּעֶצְמָהּ, אֲלוּ לֹא הָיוּ נוֹתְנִין לוֹ עוֹלָם הֵבֵא בְּשֹׂכֶרָה, לֹא הָיָה עוֹשֶׂה אוֹתָהּ, וְזֶה בְּחִינַת "כֹּה", אֲסִפְקֻלְרֵינָא שְׂאִינָה מְאִירָהּ. כִּמוּ אָדָם שְׂרֹאָה אֵיזָה דְּכָר מִרְחוּק (א), בֵּן הוּא עוֹשֶׂה הַמִּצְוָה בְּשֹׂכֶרָה הֵבֵא לַעֲת רְחוּק, הֵינּוּ אַחֵר עוֹלָם הַזֶּה. וְשְׁלוֹם שְׂכָר נִקְרָא בְּשֵׁם נְבִיא, כִּי רָאִשֵׁי תְבוֹת שָׁל: יֵבֵא בְּרֵנָה נִשְׂא אֱלֻמוֹתָיו, וְשֵׁם בְּפִסּוּק הַזֶּה נִרְמָז	כֹּה	5 אָדָם הָעוֹשֶׂה הַמִּצְוָה בְּשֹׂכֶר עוֹלָם הֵבֵא, שְׂאִינוּ נִהְנֶה מִהַמִּצְוָה בְּעֶצְמָהּ, אֲלוּ לֹא הָיוּ נוֹתְנִין לוֹ עוֹלָם הֵבֵא בְּשֹׂכֶרָה, לֹא הָיָה עוֹשֶׂה אוֹתָהּ
וְכָל מִשְׁכָּת שֶׁבֶר	שְׁמַחַת וְתַעֲנוּג עוֹלָם הֵבֵא, שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׁבֶת	5 שְׁמַחַת וְתַעֲנוּג עוֹלָם הֵבֵא
בְּשֶׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, שֶׁהֵן בְּחִינַת מַעֲשֵׂה הַמִּצְוֹת, שֶׁבָּהֶם נִבְרָאוּ עוֹלָם שְׁנֵה נֶפֶשׁ.	מַעֲשֵׂה הַמִּצְוֹת	5 שְׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה
וְרַעְמִים הוּא בְּחִינַת קוֹל שְׂאָדָם מוֹצִיא בִּכְחַת בַּתְּפִלָּתוֹ	קוֹל שְׂאָדָם מוֹצִיא בִּכְחַת בַּתְּפִלָּתוֹ	5 רַעְמִים
וְהַגְבוּרוֹת הֵם בְּחִינַת כֹּחַ וְגִבּוּרָה, שְׂאָדָם מוֹצִיא אֶת הַקּוֹל בִּכְחַת גָּדוֹל,	כֹּחַ וְגִבּוּרָה, שְׂאָדָם מוֹצִיא אֶת הַקּוֹל בִּכְחַת גָּדוֹל	5 גְּבוּרוֹת
בְּעֵבֵי מִטְרָא, הֵינּוּ בְּחִינַת מַחִין, שְׂמִשְׁם יוֹרְדִין טַפִּין טַפִּין, כִּמוּ שְׁכָתוֹב בִּזְהַר (פִּינְחָם רַלֶּה): "בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן" מִן לְבִנְנָא דְמַחֵא.	מַחִין	5 בְּעֵבֵי מִטְרָא
קָנָה דָּא בְּחִינַת קוֹל הַיּוֹצֵא מִחֻקָּהּ	קוֹל הַיּוֹצֵא מִחֻקָּהּ	5 קָנָה
הַשְׁתַּלְשְׁלוֹת הַגְּבוּרוֹת, שֶׁהִיא בְּחִינַת סוֹסְפִיתָא דְדִּהֵבָא	סוֹסְפִיתָא דְדִּהֵבָא	5 הַשְׁתַּלְשְׁלוֹת הַגְּבוּרוֹת
הַשְׁתַּלְשְׁלוֹת הַגְּבוּרוֹת, שֶׁהִיא בְּחִינַת סוֹסְפִיתָא דְדִּהֵבָא, יִרְאָה חִיצוֹנִית	יִרְאָה חִיצוֹנִית	5 הַשְׁתַּלְשְׁלוֹת הַגְּבוּרוֹת
שְׁלֹא תִהְיֶה רְחוּק מִבְּרִית רַעִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת קָנָה דְסִטְרָא אַחֲרָא	קָנָה דְסִטְרָא אַחֲרָא	5 הִרְחוּקִים רַעִים
בְּסִטְרָא דְמוֹתָא, בְּחִינַת חֲמִין	חֲמִין	5 סִטְרָא דְמוֹתָא
מִי מְרִיבָהּ זֶה בְּחִינַת מִצָּה	מִצָּה	5 מִי מְרִיבָהּ
מִצָּה, בְּחִינַת מַחִין	מַחִין	5 מִצָּה
הַרְעִים דָּא בְּחִינַת רַעְמִים	רַעְמִים	5 הַרְעִים
הַגְּבוּרוֹת בְּחִינַת רַעְמִים,	רַעְמִים	5 גְּבוּרוֹת
חֲשִׁיבוֹת, דָּא בְּחִינַת גְּבוּרָה יִרְאָה, כִּמוּ שְׁכָתוֹב (יִשְׁעִיָּהוּ ל"ג): "יִרְאֵת ה' הִיא אוֹצְרוֹ", שֶׁהִיא עֵקֶר הַחֲשִׁיבוֹת.	גְּבוּרָה	5 חֲשִׁיבוֹת
סְפִינְתָא לְשׁוֹן חֲשִׁיבוֹת, דָּא בְּחִינַת גְּבוּרָה יִרְאָה, כִּמוּ שְׁכָתוֹב (יִשְׁעִיָּהוּ ל"ג): "יִרְאֵת ה' הִיא אוֹצְרוֹ", שֶׁהִיא עֵקֶר הַחֲשִׁיבוֹת.	יִרְאָה	5 חֲשִׁיבוֹת
וְכִי שְׂדֵי פֶרֶשָׁא גִירָא 'פֶּרֶשָׁא': דָּא בְּחִינַת חֶסֶד, שֶׁהוּא מוֹצִיא לְאוֹר תַּעֲלוּמוֹת, דְּבָרִים הַמַּצְמִיץ הוּא מְפָרֵשׁ אוֹתָם.	חֶסֶד	5 פֶּרֶשָׁא
כִּי אֶהְבָּה הוּא בְּחִינַת אִישׁ וְיִרְאָה הִיא בְּחִינַת אִשָּׁה, כִּידוּעַ.	אִישׁ	5 אֶהְבָּה
וְיִרְאָה הִיא בְּחִינַת אִשָּׁה, כִּידוּעַ.	אִשָּׁה	5 יִרְאָה
גִּי'לִדְנָא הוּא בְּחִינַת שֵׁם אֲנִ"ל, שֶׁהוּא בְּחִינַת גְּבוּרוֹת, כִּי הוּא רָאִשֵׁי תְבוֹת: אֵתָה גִ'בוֹר לְעוֹלָם אֲדִנִּי, כְּמוֹכָא (ח), כִּי גִלְדְנָא הוּא אוֹתִיּוֹת אֲנִ"ל, וְשֵׁם אֲדִנִּי בְּשִׁלְמוֹת הֵינּוּ שֵׁם אֲנִ"ל	שֵׁם אֲנִ"ל	5 גִּי'לִדְנָא
שֵׁם אֲנִ"ל, שֶׁהוּא בְּחִינַת גְּבוּרוֹת, כִּי הוּא רָאִשֵׁי תְבוֹת: אֵתָה גִ'בוֹר לְעוֹלָם אֲדִנִּי, כְּמוֹכָא	גְּבוּרוֹת	5 שֵׁם אֲנִ"ל
הָרִים בְּחִינַת צִדִּיקִים	צִדִּיקִים	5 הָרִים
כְּתָר (ג), בְּחִינַת אֶהְיָ	אֶהְיָ	6 כְּתָר
אֶהְיָ, בְּחִינַת תְּשׁוּבָה	תְּשׁוּבָה	6 אֶהְיָ
אָבֶל קָדָם הַתְּשׁוּבָה אֵזִי בְּחִינַת אֶהְיָ בְּהִסְתַּרְת פָּנִים מִמֶּנּוּ, כִּי עֲדִין לֹא הָבִין אֶת עֲצֻמוֹ לְמַהוּי בְּעוֹלָם,	אֶהְיָ בְּהִסְתַּרְת פָּנִים מִמֶּנּוּ	6 קָדָם הַתְּשׁוּבָה

6	בזיונות ושפיכות דמים	הסתרת והחזרת פני אקו"ה	בזיונות ושפיכות דמים, כי זה בחינת הסתרת והחזרת פני אקו"ה
6	'כל הזובח את יצרו'	תשובה	'כל הזובח את יצרו', הינו בחינת תשובה
6	תשובה	"ולבי חלל בקרבי"	תשובה, בחינת: "ולבי חלל בקרבי"
6	"ולבי חלל בקרבי"	דם לה'	"ולבי חלל בקרבי", בחינת דם לה'
6	דם לה'	אקיה	דם לה', בחינת אקיה
6	אקיה	כתר	אקיה, בחינת כתר
6	כתר	כבוד	כתר, בחינת כבוד
6	תשובה הראשונה	כבוד עולם הזה	תשובה הראשונה, בחינת כבוד עולם הזה
6	תשובה על תשובתו	כבוד עולם הבא	ואחר התשובה שזוכה להשגה יתרה, ומכיר ביותר את רוממות אלקותו, ועושה תשובה על תשובתו, זאת התשובה הוא בחינת כבוד עולם הבא
6	כבוד עולם הבא	תשובה שניה	והודוי על זכיית היצר, הינו תשובה שניה, היא בחינת כבוד עולם הבא, שהכבוד הראשון נעשה קפוי וקל, נגד הכבוד השני "אם אפק שמים שם אתה", בחינת עיל
6	"אם אפק שמים שם אתה"	עיל	
6	עיל	בקי ברצוא	עיל, בחינת בקי ברצוא
6	"ואציעה שאול הנד"	נפיק	"ואציעה שאול הנד", בחינת נפיק
6	נפיק	בקי בשוב	נפיק, בחינת בקי בשוב
6	'אני לדודי'	עיל	'אני לדודי', זה בחינת עיל
6	'ודודי לי'	נפיק	'ודודי לי' זה בחינת נפיק
6	'הדם'	דמימה	'הדם' זה בחינת דמימה
6	דמימה	הנקדה התחתונה של תמונת א	דמימה, וזה בחינת הנקדה התחתונה של תמונת א
6	נקדה העליונה שעל האלף	כתר	ונקדה העליונה שעל האלף זה בחינת כתר
6	כתר	"וממעל לרקיע אשר על ראשם אבן ספיר דמות כסא", דמות כסא	כתר, בחינת (יחזקאל א): "וממעל לרקיע אשר על ראשם אבן ספיר דמות כסא", דמות כסא, דמות כסא
6	"כבוד אלקים הסתר דבר"	כתר	"כבוד אלקים הסתר דבר", בחינת כתר
6	הוא"ו שבתוך האלף	הבושה שגשתנה פניו לבמה גונין	והוא"ו שבתוך האלף, הוא רקיע, שמים, אש ומים, בחינת הבושה שגשתנה פניו לבמה גונין
6	הוא"ו שבתוך האלף, רקיע	רקיע	והוא"ו שבתוך האלף, הוא רקיע, שמים, אש ומים, בחינת הבושה שגשתנה פניו לבמה גונין (ד). וזה בחינת רקיע כלליות הגונין
6	הנקדה התחתונה	חיריק	והנקדה התחתונה היא השתיקה והדמימה, כמו שכתוב: "והארץ הדם רגלי", וזה בחינת חיריק
6	חיריק	"ותחת רגליו"	חיריק, בחינת: "ותחת רגליו", ונקדה העליונה הוא כסא דמתכסא, בחינת תשובה
6	נקדה העליונה שעל האלף	תשובה	
6	תשובה	"כבוד אלקים הסתר דבר"	תשובה, בחינת: "כבוד אלקים הסתר דבר", דבר
6	"כבוד אלקים הסתר דבר"	"במכסה ממך אל תחקר"	"כבוד אלקים הסתר דבר", בחינת: "במכסה ממך אל תחקר"

6 "במִכְסָּה מִמֶּךָ אֵל תִּחְקֹר"	"וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ דְּמוּת כֶּסֶף וְכו', וְנַעֲשֶׂה אָדָם לְשֶׁבֶת עַל הַכֶּסֶּא, וְנִמְמַעַל לָרָקִיעַ דְּמוּת כֶּסֶף וְכו',	
6 "וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ דְּמוּת כֶּסֶף וְכו', וְנַעֲשֶׂה אָדָם לְשֶׁבֶת עַל הַכֶּסֶּא"	"וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ דְּמוּת כֶּסֶף וְכו', וְנַעֲשֶׂה אָדָם לְשֶׁבֶת עַל הַכֶּסֶּא, בְּחִינַת: "בְּמִכְסָּה מִמֶּךָ אֵל תִּחְקֹר"	
6 נִקְדָּה הַעֲלִיּוֹנָה שְׁעַל הָאֵלֶּף	מִשָּׁה	וְאִזְּנָה נַעֲשֶׂה יְחִיד בֵּין חֻמָּה לְלִבְנָה, שְׁהַשְׁמֵשׁ מֵאִיר לְלִבְנָה, וְנַעֲשֶׂה יְחִיד בֵּין מִשָּׁה וִיהוֹשֻׁעַ, כִּי (בְּכָא בִּתְרָא עַה.) 'פְּנֵי מִשָּׁה כְּפָנֵי חֻמָּה, וְדָא נִקְדָּה הַעֲלִיּוֹנָה, בְּחִינַת כֶּסֶּא, בְּחִינַת מִשָּׁה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (תְּחִלִּים פ"ט): "וְכֶסֶּא בְּשִׁמְשׁ נִגְדִי", בְּחִינַת: "וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ דְּמוּת כֶּסֶּא."
6 כֶּסֶּא	מִשָּׁה	וְאִזְּנָה נַעֲשֶׂה יְחִיד בֵּין חֻמָּה לְלִבְנָה, שְׁהַשְׁמֵשׁ מֵאִיר לְלִבְנָה, וְנַעֲשֶׂה יְחִיד בֵּין מִשָּׁה וִיהוֹשֻׁעַ, כִּי (בְּכָא בִּתְרָא עַה.) 'פְּנֵי מִשָּׁה כְּפָנֵי חֻמָּה, וְדָא נִקְדָּה הַעֲלִיּוֹנָה, בְּחִינַת כֶּסֶּא, בְּחִינַת מִשָּׁה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (תְּחִלִּים פ"ט): "וְכֶסֶּא בְּשִׁמְשׁ נִגְדִי", בְּחִינַת: "וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ דְּמוּת כֶּסֶּא."
6 חֻמָּה	נִקְדָּה הַעֲלִיּוֹנָה שְׁעַל הָאֵלֶּף	וְאִזְּנָה נַעֲשֶׂה יְחִיד בֵּין חֻמָּה לְלִבְנָה, שְׁהַשְׁמֵשׁ מֵאִיר לְלִבְנָה, וְנַעֲשֶׂה יְחִיד בֵּין מִשָּׁה וִיהוֹשֻׁעַ, כִּי (בְּכָא בִּתְרָא עַה.) 'פְּנֵי מִשָּׁה כְּפָנֵי חֻמָּה, וְדָא נִקְדָּה הַעֲלִיּוֹנָה, בְּחִינַת כֶּסֶּא, בְּחִינַת מִשָּׁה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (תְּחִלִּים פ"ט): "וְכֶסֶּא בְּשִׁמְשׁ נִגְדִי", בְּחִינַת: "וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ דְּמוּת כֶּסֶּא."
6 הַנִּקְדָּה הַתַּחְתּוֹנָה	יְהוֹשֻׁעַ	וְהַנִּקְדָּה הַתַּחְתּוֹנָה הִיא יְהוֹשֻׁעַ
6 יְהוֹשֻׁעַ	לִבְנָה	יְהוֹשֻׁעַ, בְּחִינַת לִבְנָה
6 לִבְנָה	"וְתַחַת רִגְלֵי כְּמַעֲשֶׂה לִבְנָת"	לִבְנָה, בְּחִינַת: "וְתַחַת רִגְלֵי כְּמַעֲשֶׂה לִבְנָת", דָּא לִבְנָה.
6 הוּא"ו שְׁבִתוֹךְ הָאֵלֶּף	רָקִיעַ	וְהוּא"ו שְׁבִתוֹךְ הָאֵלֶּף הוּא הָרָקִיעַ
6 רָקִיעַ	הָאֵהֶל	וְהוּא"ו שְׁבִתוֹךְ הָאֵלֶּף הוּא הָרָקִיעַ, הוּא בְּחִינַת הָאֵהֶל, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (שְׁמוֹת ל"ג): "וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹחַ לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֵהֶל". וְאֵהֶל, הוּא רָקִיעַ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (יִשְׁעִיָּה מ'): "וַיִּמְתָּחַם כְּאֵהֶל לְשֶׁבֶת", וְכָתִיב (תְּחִלִּים ק"ד): "נוֹטָה שָׁמַיִם כִּי־רִיעָה", וְזֶה (שְׁמוֹת כ"ו): "וַיִּרְעוּת הָאֵהֶל"
6 נִקְדָּה הַעֲלִיּוֹנָה	סְגוּלָּה	וְכֶסֶּא הַעֲלִיּוֹן, הֵינּוּ נִקְדָּה הַעֲלִיּוֹנָה נִחְלָקֶת לְשִׁלֵּשׁ מִפִּין. כִּי תִשְׁוִבָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁלֵּשׁ תַּנְאִים, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (יִשְׁעִיָּה ו'): "פֶּן יֵרָאֶה בְּעֵינָיו, וּבְאָזְנוֹ יִשְׁמָע, וּלְבָבוֹ יִבִּין וְשָׁב". וְאֵלּוּ הַשְּׁלֹשׁ בְּחִינּוֹת הֵם נִקְדָּת סְגוּלָּה, 'וְסְגוּלָּה דָּא חֻמָּה' (תְּקוּנִים בְּהַקְדָּמָה ז'), הֵינּוּ פְּנֵי מִשָּׁה כְּפָנֵי חֻמָּה
6 חֻמָּה	אֲנוּי	וְרָאָה חֻמָּה, וְזֶה בְּחִינַת אֲנוּי, כְּמוֹ שְׁאֲמְרוּ חֻמְיָנוּ, זְכוּרֵנוּם לְבִרְכָּה (בְּרִכּוֹת ג'): "הַרְוָא אֲנוּ בְּחִלּוֹם יִצְחָק לְחֻבְמָה"
6 נִזְוָת	מַחְלָקֶת וּבִזְיוֹנוֹת	נִזְוָת, זֶה בְּחִינַת מַחְלָקֶת וּבִזְיוֹנוֹת, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (דְּבָרִים כ"ה): "כִּי יִנְצוּ אֲנָשִׁים"
6 שְׁתִּיקָה	בְּתָר	הַשְׁתִּיקָה הִיא בְּחִינַת בְּתָר
6 סִיג	בְּתָר	וְזֶה בְּחִינַת: 'סִיג לְחֻבְמָה שְׁתִּיקָה'. 'סִיג' דִּיקָא, זֶה בְּחִינַת בְּתָר, שֶׁהוּא בְּחִינַת סִיג וְנִדְרָר סָבִיב סָבִיב, שְׁמִסְבָּב וּמִכְתִּיר וּמַעֲטִיר אֶת הַחֻבְמָה, וְזֶה הַבְּתָר, שֶׁהוּא בְּחִינַת סִיג, נַעֲשֶׂה מִהַשְׁתִּיקָה, כְּנָ"ל. וְזֶהוּ: 'סִיג לְחֻבְמָה שְׁתִּיקָה'.

6 כבוד אלקי	שמן	על – ידי השתיקה זוכין לכבוד אלקי, שהוא בחינת שמן, כמו שכתוב (תהלים מ"ה): "אהבת צדק ותשנא רשע, על – בן משחך", וזה בחינת (שם כ"ד): "מלך הכבוד"
6 אממא	"והארץ הים רגלי"	אממא זה בחינת: "והארץ הים רגלי",
6 "והארץ הים רגלי"	נקדה התחתונה	"והארץ הים רגלי", בחינת נקדה התחתונה,
6 כנף	כסא	כנף זה בחינת כסא, כמו שכתוב (ישעיהו ל): "ולא יכנף עוד מוריד",
6 כסא	נקדה העליונה	וחדא דליא לי כנף זה בחינת כסא, כמו שכתוב (ישעיהו ל): "ולא יכנף עוד מוריד", זה בחינת הנקדה העליונה.
6 ישראל	אדם	וישראל, שהם בחינת אדם
6 שיכלו זרעו של עמלק	"ידבר עמים תחתינו"	שיכלו זרעו של עמלק, זה בחינת: "ידבר עמים תחתינו",
6 למנות להם מלך	"גאון יעקב",	ולמנות להם מלך, זה בחינת "גאון יעקב",
6 "גאון יעקב",	"דרך בוכב מייעקב",	"גאון יעקב", בחינת (במדבר כ"ד): "דרך בוכב מייעקב",
6 "דרך בוכב מייעקב",	מלך	"דרך בוכב מייעקב", בחינת מלך,
6 לבנות להם בית הבחירה	משה	ולבנות להם בית הבחירה, זה בחינת משה, בחינת דעת, כמו שאמרו חכמינו, וזרונם לברכה (פרכות לג.): 'מי שיש בו דעה, באלו נבנה בית המקדש בימיו', וזה בחינת: "יבחר לנו את נחלתנו"
6 משה	דעת	משה, בחינת דעת, כמו שאמרו חכמינו, וזרונם לברכה (פרכות לג.): 'מי שיש בו דעה, באלו נבנה בית המקדש בימיו'
6 'להכרית זרעו של עמלק'	יהושע	'ולמנות מלך'. 'להכרית זרעו של עמלק' היא בחינת יהושע, נקדה התחתונה. כי עקר מחית עמלק תלוי ביהושע, כמו שכתוב (שמות י"ז): "צא הלחם בעמלק", וכמבאר בזהר הענין (בשלח סה:).
6 'ולמנות מלך'	רקיע	'ולמנות מלך' הוא בחינת רקיע, הוא שבתוך האל"ף, כמו שכתוב: "דרך בוכב מייעקב", שקאי על שיקום מלך מייעקב, "דרך בוכב" הוא בחינת רקיע, שיש בו בוכבים ומזלות. והינו "מייעקב", כי "יעקב איש תם יושב אהלים", בחינת רקיע, כמו שכתוב: "וימתחם כאהל", כמבאר בזהר, שיעקב הוא בחינת וא"ו.
6 דרך	שתי פעמים השם יב"ק	וזה הדרך הוא בחינת שתי פעמים השם יב"ק, כי שתי פעמים יב"ק עולה דרך,
6 הינו בין שיוכה לאיזו עליה, לאיזו מדרגה גדולה, אף – על – פי – בן אל יעמד שם, ולא יסתפק עצמו בזה, רק צריך שיהיה בקי בזה מאד, לידע ולהאמין שהוא צריך ללכת יותר ויותר וכו', שזהו בחינת בקי ברצוא	בקי ברצוא	הינו בין שיוכה לאיזו עליה, לאיזו מדרגה גדולה, אף – על – פי – בן אל יעמד שם, ולא יסתפק עצמו בזה, רק צריך שיהיה בקי בזה מאד, לידע ולהאמין שהוא צריך ללכת יותר ויותר וכו'
6 בקי ברצוא	עיל	בקי ברצוא, בבחינת עיל

6 שאפלו אם יפל, חס בקי בשוב
 ושלום, למקום שיפל
 אפלו בשאול תחתיות,
 גם בן אל יתיאש עצמו
 לעולם, ותמיד יחפש
 ויבקש את השם
 ותברך, ויחזק עצמו
 בכל מקום שהוא, בכל
 מה שיוכל, כי גם
 בשאול תחתיות נמצא
 השם ותברך, וגם שם
 יכולין לדבק את עצמו
 אליו ותברך

שאפלו אם יפל, חס ושלום, למקום שיפל אפלו בשאול תחתיות, גם
 בן אל יתיאש עצמו לעולם, ותמיד יחפש ויבקש את השם ותברך,
 ויחזק עצמו בכל מקום שהוא, בכל מה שיוכל, כי גם בשאול
 תחתיות נמצא השם ותברך, וגם שם יכולין לדבק את עצמו אליו
 ותברך, וזה בחינת: "ואציעה שאול הנך". וזה בחינת בקי בשוב,

6 בקי	שם יב"ק	בקי הוא בחינת שם יב"ק הנ"ל, שהוא אותיות בקי
6 בקי ברצוא	סגול דקס"א	בקי ברצוא, שהוא בחינת "אסק שמים", זה בחינת סגול דקס"א, כי אסק אותיות קס"א.
6 בקי בשוב	חיריק דס"ג	ובקי בשוב, שהוא בחינת: "ואציעה שאול הנך", זה בחינת חיריק דס"ג, מלשון: "אל תס"ג גבול עולם", שהוא בחינת שמסיג גבולו ומחזירו לאחוריו, שזה בחינת ירידה, שהאדם נופל, חס ושלום, ממדרגתו, והוא נסוג אחור, חס ושלום. אף - על - פי - בן יחזק את עצמו, ואל יתיאש עצמו לעולם, כי גם שם נמצא השם ותברך,
7 אמונה	תפלה	ואמונה הוא בחינת תפלה, כמו שכתוב (שמות י"ז): "ויחי ידיו אמונה", ותרנומו: 'פרישן בצלו'.
7 אמונה	נסים	ואמונה הוא בחינת תפלה, כמו שכתוב (שמות י"ז): "ויחי ידיו אמונה", ותרנומו: 'פרישן בצלו'. וזה בחינת נסים למעלה מהטבע, כי התפלה למעלה מהטבע, כי הטבע מחיב בן, והתפלה משנה הטבע, וזה דבר נס, ולזה צריך אמונה, שיאמין שיש מחדש ובקדו לחדש דבר ברצונו
7 תפלה	נסים	ואמונה הוא בחינת תפלה, כמו שכתוב (שמות י"ז): "ויחי ידיו אמונה", ותרנומו: 'פרישן בצלו'. וזה בחינת נסים למעלה מהטבע, כי התפלה למעלה מהטבע, כי הטבע מחיב בן, והתפלה משנה הטבע, וזה דבר נס, ולזה צריך אמונה, שיאמין שיש מחדש ובקדו לחדש דבר ברצונו
7 אמונה	למעלה מהטבע	ואמונה הוא בחינת תפלה, כמו שכתוב (שמות י"ז): "ויחי ידיו אמונה", ותרנומו: 'פרישן בצלו'. וזה בחינת נסים למעלה מהטבע, כי התפלה למעלה מהטבע, כי הטבע מחיב בן, והתפלה משנה הטבע, וזה דבר נס, ולזה צריך אמונה, שיאמין שיש מחדש ובקדו לחדש דבר ברצונו
7 תפלה	למעלה מהטבע	ואמונה הוא בחינת תפלה, כמו שכתוב (שמות י"ז): "ויחי ידיו אמונה", ותרנומו: 'פרישן בצלו'. וזה בחינת נסים למעלה מהטבע, כי התפלה למעלה מהטבע, כי הטבע מחיב בן, והתפלה משנה הטבע, וזה דבר נס, ולזה צריך אמונה, שיאמין שיש מחדש ובקדו לחדש דבר ברצונו
7 יעקב ובניו	שנים - עשר גססאות התפלה	ודקא יעקב ובניו ירדו מצרים, כי הם בחינת שנים - עשר גססאות התפלה, והוריד אותם בגלות.
7 נסין עלאין	תהום עלאה	נסין עלאין, שהוא בחינת תהום עלאה
7 תהומא תתאה	נסים תתאין	נסים תתאין, שהם בחינת תהומא תתאה

7 עגולים	אמונה	עגולים, בחינת אמונה, כמו שכתוב (תהלים פ"ט): "ואמונתך סביבותיך"
7 ופריטא שפותה	תפלה	ופריטא שפותה, שהוא בחינת תפלה, כמו שכתוב (שם נ"א): "אדני שפתי תפתח",
7 העצות שמקבל מהם	נשואין וזווג	העצות שמקבל מהם הוא בחינת נשואין וזווג
7 וכשמקבלין עצות מרשעים	נשואין בקלפה	וכשמקבלין עצות מרשעים, הוא בחינת נשואין בקלפה. "הנחש השיאני" (בראשית ג) לשון נשואין, עצות הנחש שקבלה הוא בחינת נשואין,
7 עצות הנחש שקבלה	נשואין	עצות הנחש שקבלה הוא בחינת נשואין, ועל – ידי נשואין המיל בה זחמא
7 עצה	נשואין	ולמה נקרא עצה בבחינת נשואין? כי (ברכות סא.) 'הכליות יועצות', וכליות הם כלי ההולדה, כלי הנרע. נמצא, כשמקבלין עצה מאדם, כאלו מקבלין ממנו זרע; והכל לפי אדם, אם רשע או צדיק.
7 מנשואין של רשע	נאוף	מנשואין של רשע, מבחינת נאוף
7 טורא דסיני	עצות	טורא דסיני, שהוא בחינת עצות, כי שם קבלו תרנג"ג עטין.
7 "ואלה" כל מקום שנאמר 'ואלה' מוסיף; זה בחינת יוסף, שנאמר 'ואלה' מוסיף	יוסף	"ואלה" כל מקום שנאמר 'ואלה' מוסיף; זה בחינת יוסף,
7 יוסף	שמירת הברית	יוסף, בחינת שמירת הברית
7 שמירת הברית	ציצית	שמירת הברית, בחינת ציצית
7 איש	אמת	כי זה איש ואשה הם בחינת התחברות אמת ואמונה,
7 אשה	אמונה	כי זה איש ואשה הם בחינת התחברות אמת ואמונה,
7 מס	שכחה	(שבת קד.): "מ"ם וסמ"ך שבלוחות בגם היו עומדין; כי מס הוא בחינת השכחה,
7 שכס	ציצית	על שכס שניהם זה בחינת ציצית וכו'. וזה (בראשית ל"ז): "הלא אחיך רעים בשכס", הינו בחינת ציצית כנ"ל
7 שמירת הברית	יוסף	שמירת הברית, שהיא בחינת יוסף
7 שורק	תלת טפין	שורק, שהוא תלת טפין, כמו שכתוב בזהר (ובתקונים, תקון נ"ו),
7 תלת טפין	תלת מחין	שהוא תלת טפין, כמו שכתוב בזהר (ובתקונים, תקון נ"ו), והוא תלת מחין. כי הוא ענין אחר, כי הטפה באה מהמח ומגיעה להכליות, שהן כלי ההולדה, שמבשלין הנרע. בן השכל נולד גם בן פמח ומגיע עד הכליות היועצות.
7 ישמעאל	התפלה	ישמעאל הוא בחינת התפלה, כמו שכתוב (בראשית מ"ז): "כי שמע ה' אל עניך", ותרנומו: 'ארי קביל ה' ית צלותיך',
8 חיות של אותו הדבר	הרוח – חיים של אותו הדבר	החיות של אותו הדבר, שהוא בחינת הרוח – חיים של אותו הדבר
8 אנהה הוא אריכת הנשימה	"אריך אפים"	והאנהה הוא אריכת הנשימה, והוא בבחינת "אריך אפים"
8 רוח צפון	הרוח הצפון בלבו של אדם	רוח צפון הוא בחינת הרוח הצפון בלבו של אדם
8 הרוח הצפון בלבו של אדם	הרוח – חיים	הרוח הצפון בלבו של אדם (א), שהוא בחינת הרוח – חיים
8 רב דקלפה	עשו	רב דקלפה והוא בחינת עשו, כמו שכתוב בעשו (בראשית ל"ג): "יש לי רב",
8 רב דקלפה	אלופי עשו	אך דע שיש רב דקלפה והוא בחינת עשו, כמו שכתוב בעשו (בראשית ל"ג): "יש לי רב", והוא בחינת אלופי עשו, וכמו שתרגם אנקלוס: "רברבי עשו" בחינת הרב דקלפה.

רוח הַמָּמָאָה	רוח סַעֲרָה	רוח הַמָּמָאָה, בְּחִינַת רוּחַ סַעֲרָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שם כ"ז): "הֵן עָשׂוּ אֲחֵי אִישׁ שְׁעִיר"
8 פָּנִיו	הָרוּחַ	פָּנָיו הוּא בְּחִינַת הָרוּחַ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יְשַׁעְיָהוּ ג'): "הִכְרַת פְּנֵיהֶם עֲנָתָה בָּם" וְהַחֲטָם (יְכֻמּוֹת קכ.), שֶׁהוּא בְּחִינַת הָרוּחַ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים", "כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאַפָּיו".
8 חֲטָם	הָרוּחַ	הַחֲטָם (יְכֻמּוֹת קכ.), שֶׁהוּא בְּחִינַת הָרוּחַ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים", "כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאַפָּיו".
8 'אֶרֶךְ אַפִּים'	הָרוּחַ, שֶׁהוּא מֵאֲרִיךְ רוּחָהּ	'אֶרֶךְ אַפִּים' הוּא בְּחִינַת הָרוּחַ, שֶׁהוּא מֵאֲרִיךְ רוּחָהּ,
8 הָרוּחַ, שֶׁהוּא מֵאֲרִיךְ רוּחָהּ	אֲנָחָה עַל הַחֲסָרוֹן	הָרוּחַ, שֶׁהוּא מֵאֲרִיךְ רוּחָהּ, בְּחִינַת אֲנָחָה עַל הַחֲסָרוֹן
8 נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַמַּעֲיָנִים וּמִבְּנֵי הַהַתּוֹרָה הֵם בְּחִינַת עֲשָׂבִין וּדְשָׁאִין בְּהַתּוֹרָה	עֲשָׂבִין וּדְשָׁאִין דְּאֵתְרִבְיָאוּ בְּגִן	וְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַמַּעֲיָנִים וּמִבְּנֵי הַהַתּוֹרָה הֵם בְּחִינַת עֲשָׂבִין וּדְשָׁאִין דְּאֵתְרִבְיָאוּ בְּגִן
8 הַחֲכָמָה וְהַשֶּׁבֶל	מַעֲיָן	הוּא מַמְעֵיָן, דָּא חֲכָמָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שִׁיר – הַשִּׁירִים ד'): "מַעֲיָן גְּנִים". וּמַחֲבִיבֵן מִקְבְּלִין הַחֲכָמָה וְהַשֶּׁבֶל כָּל שֶׁהוּא בְּחִינַת הַמַּעֲיָן?
8 חֲדוּשׁ הָעוֹלָם	תַּפְלָה	תַּפְלָה הוּא בְּחִינַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, כִּי תַפְלָה הוּא שְׂמֹאמִין שֵׁשׁ מַחֲדָשׁ אֲשֶׁר בִּידוֹ לַעֲשׂוֹת כְּרִצּוֹנוֹ לְשָׁנוֹת הַטֶּבַע
8 תַּפְלָה	בְּרִיאָה בְּכַחַ	כִּי תַפְלָה הוּא בְּחִינַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, כִּי תַפְלָה הוּא שְׂמֹאמִין שֵׁשׁ מַחֲדָשׁ אֲשֶׁר בִּידוֹ לַעֲשׂוֹת כְּרִצּוֹנוֹ לְשָׁנוֹת הַטֶּבַע, וְהוּא בְּחִינַת בְּרִיאָה בְּכַחַ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים ק"ד): "כָּל־הַיּוֹם בְּחֲכָמָה עָשִׂיתָ", שֶׁהוּא בְּחִינַת הַתַּפְלָה שֶׁמִּשְׁמַח יוֹצֵא מַעֲיָן הַחֲכָמָה בְּנִל
8 תּוֹרָה	בְּרִיאָה בְּפַעַל	וְהַתּוֹרָה הִיא בְּחִינַת בְּרִיאָה בְּפַעַל, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מִשְׁלֵי ח'): "וְאֵתְהִי אֲצִלּוֹ אֱמוּנָה" אֱמוּנָה, לְשׁוֹן פּוֹעֵל, כִּי בְּהַתּוֹרָה נִבְרָא הָעוֹלָם
8 בְּרִיאָה בְּכַחַ	הַתַּעֲוִרוֹת הַחֲכָמָה שֶׁהוּא בְּתַפְלָה	בְּרִיאָה בְּכַחַ, וְהוּא בְּחִינַת הַתַּעֲוִרוֹת הַחֲכָמָה שֶׁהוּא בְּתַפְלָה
8 עֵדֶן	תַּפְלָה	עֵדֶן הוּא בְּחִינַת הַתַּפְלָה, כִּי עֵדֶן "עֵינִן לֹא רָאִתָּה", כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, וְכַוּנָם לְבִרְכָּהּ (בִּרְכוֹת לד'), שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת תַּפְלָה שֶׁהוּא לְמַעַל מִן הַטֶּבַע, כִּי עַל – יְדֵי תַפְלָה מִשְׁנָה הַטֶּבַע כְּנִל וְשִׁזְחוֹ בְּחִינַת עֵדֶן "עֵינִן לֹא רָאִתָּה", כִּי לְמַעַל מִהַטֶּבַע אֵין לָנוּ שׁוֹם תַּפְסִיסָא
8 אַרְבַּע צִיצִית	הָרוּחַ – חַיִּים	אַרְבַּע צִיצִית הֵם בְּחִינַת הָרוּחַ – חַיִּים, וְכְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִחְזְקָאֵל ל"ז): "כֹּה אָמַר ה' מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאִי הָרוּחַ",
8 רוּחַ – חַיִּים	הַשֶּׁלֶשׁ – עֲשָׂרָה מִדּוֹת	הַשֶּׁלֶשׁ – עֲשָׂרָה מִדּוֹת הֵן בְּחִינּוֹת הָרוּחַ – חַיִּים דִּקְדֻשָּׁה
8 מְלִית	הָרוּחַ מֵאַרְבַּע רוּחוֹת	מְלִית, שֶׁהוּא אַרְבַּע כְּנָפוֹת, בְּחִינּוֹת הָרוּחַ מֵאַרְבַּע רוּחוֹת
8 מְלִית דְּקַלְפָּה	מְלִית אָדוֹם	מְלִית דְּקַלְפָּה, שֶׁהוּא בְּחִינַת מְלִית אָדוֹם
8 מְקִיף	הָרוּחַ – חַיִּים	מְקִיף, שֶׁהוּא בְּחִינַת הָרוּחַ – חַיִּים, בְּחִינּוֹת (קִהְלָת א'): "סוֹבֵב סָבִב הוֹלֵךְ הָרוּחַ",
8 רוּחַ צְפוֹנִית	רוּחַ הַחַיִּים	כִּי מְדַבֵּר לֹא הִיָּתָה רוּחַ צְפוֹנִית מְנַשֶּׁבֶת בּוֹ (יְכֻמּוֹת עב.) הֵינּוּ בְּחִינַת רוּחַ הַחַיִּים דִּקְדֻשָּׁה
8 כְּשִׁתּוּי יִין	עָשׂוּ	כְּשִׁתּוּי יִין, בְּחִינַת עָשׂוּ אֲדָמוּנִי
8 רוּחַ מ"ם	רוּחַ מ"ם	רוּחַ הוּא בְּחִינַת רוּחַ מ"ם,
8 רוּחַ מ"ם	"רוּחַ אֱלֹקִים מְרַחֶפֶת עַל – פָּנֵי הַמַּיִם", הֵינּוּ הַתּוֹרָה עַל – פָּנֵי הַמַּיִם	רוּחַ מ"ם, בְּחִינַת "רוּחַ אֱלֹקִים מְרַחֶפֶת עַל – פָּנֵי הַמַּיִם", הֵינּוּ הַתּוֹרָה שֶׁנִּתְּנָה לְמִי יוֹם, שֶׁשֵּׁם הָרוּחַ – חַיִּים כְּנִל
8 אֹרֶךְ הַנְּנוּז לְעֵתִיד	עֵדֶן עֵין לֹא רָאִתָּה	שֶׁהוּא אֹרֶךְ הַנְּנוּז לְעֵתִיד (כְּמוֹ שֶׁפִּרְשׁ רַשִּׁי שָׁם), בְּחִינַת עֵדֶן עֵין לֹא רָאִתָּה

8	עֵדֶן עֵין לֹא רָאתָה	הַתְּפִלָּה	עֵדֶן עֵין לֹא רָאתָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַתְּפִלָּה
8	רוּחַ – חַיִּים	אֶרֶץ אֲפִים	הָרוּחַ – חַיִּים שֶׁהוּא בְּחִינַת אֶרֶץ אֲפִים
8	הָרוּחַ – חַיִּים	מֵאֲרִיךְ רוּחָהּ	הָרוּחַ – חַיִּים שֶׁהוּא בְּחִינַת אֶרֶץ אֲפִים, מֵאֲרִיךְ רוּחָהּ
8	שְׁלֹמֹת הַחֶסֶד	"וַיִּתֵּן לָךְ מִשְׁאֵלֶת לְבָבְךָ"	שְׁלֹמֹת הַחֶסֶד כִּנ"ל, בְּחִינַת "וַיִּתֵּן לָךְ מִשְׁאֵלֶת לְבָבְךָ"
8	וְאוֹ	הַמְּשַׁכֵּת הָרוּחַ	וְהוּא הוּא בְּחִינַת הַמְּשַׁכֵּת הָרוּחַ.
8	נִתְּמַלֵּא הַחֶסֶד	מְלֹאפֹם	שֶׁנִּתְּמַלֵּא הַחֶסֶד כִּנ"ל, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת מְלֹאפֹם מְלֹא פֹם
8	"הִרְחֵב פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ"	מְלֹאפֹם	"הִרְחֵב פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ", בְּחִינַת מְלֹאפֹם
8	מְלֹאפֹם	שְׁלֹמֹת הַחֶסֶד	מְלֹאפֹם כִּנ"ל, בְּחִינַת שְׁלֹמֹת הַחֶסֶד.
8	'אֶלְפִי'	אֶלּוּפִי עֵשׂוֹ	"כָּכָב אֱלֹקִים רַב־תִּים אֶלְפִי שֶׁנֶּאֱמַר" (תְּהִלִּים ס"ח), 'אֶלְפִי' בְּחִינַת אֶלּוּפִי עֵשׂוֹ
8	נִגְנוֹן שֶׁל כְּנֹד שֶׁל דָּוִד	הָרוּחַ – חַיִּים	הַנִּגְנוֹן שֶׁל כְּנֹד שֶׁל דָּוִד, שֶׁהוּא בְּחִינַת הָרוּחַ – חַיִּים
8	כְּנֹד שֶׁל חֶמֶשׁ נִימִין	תּוֹרָה	כְּנֹד שֶׁל חֶמֶשׁ נִימִין בְּחִינַת הַתּוֹרָה; וְכֵן כְּתוּב בְּזֹהַר (צוּ לֵב): 'וְתוֹפְשֵׁי הַתּוֹרָה אֵלֶּיךָ דִּתְּפֹשִׁין בְּכֹנֶרֶת'
9	'וְקָם'	עֲמִידָה	וְזֶה פְּרוּשׁ (בְּמִדְבָּר כ"ד): "דֶּרֶךְ כּוֹכָב מִיַּעֲקֹב וְקָם שְׂכֵם מִיִּשְׂרָאֵל". 'וְקָם' זֶה בְּחִינַת עֲמִידָה
9	עֲמִידָה	תְּפִלָּה	עֲמִידָה, בְּחִינַת תְּפִלָּה
9	מִטָּה	וּזְוִיג	וּמִטָּה הוּא בְּחִינַת וּזְוִיג. גַּם מִטָּה הִיא בְּחִינַת פְּרִנְסָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (וַיִּקְרָא כ"ו): "בְּשִׁבְרִי לָכֶם מִטָּה לָחֶם", כִּי שְׁנַיִם – עֶשְׂרֵה מִטּוֹת גִּזְרֵמִין וּזְוִיג וּמִפְּרִנְסִין כִּנ"ל: 'קָשָׁה וּזְוִיג וְקָשִׁין מוֹזְנוֹתֵינוּ' וכו'.
9	מִטָּה	פְּרִנְסָה	גַּם מִטָּה הִיא בְּחִינַת פְּרִנְסָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (וַיִּקְרָא כ"ו): "בְּשִׁבְרִי לָכֶם מִטָּה לָחֶם", כִּי שְׁנַיִם – עֶשְׂרֵה מִטּוֹת גִּזְרֵמִין וּזְוִיג וּמִפְּרִנְסִין כִּנ"ל: 'קָשָׁה וּזְוִיג וְקָשִׁין מוֹזְנוֹתֵינוּ' וכו'.
9	רִנְגִּלְיוֹ	תְּפִלָּה	'רִנְגִּלְיוֹ' זֶה בְּחִינַת תְּפִלָּה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים פ"ה): "צִדְקָה לְפָנָיו יִתְּלֶךְ"
9	חֶטֶם	תְּפִלּוֹת	הַתְּפִלּוֹת הֵם בְּחִינַת חֶטֶם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִשְׁעִיָּהוּ מ"ח): "וַיִּתְּלֵתִי אֶחָטֶם לָךְ"
9	סוֹחֵר יִשְׁמַעְאֵל	צָדִיק הַדּוֹר	סוֹחֵר יִשְׁמַעְאֵל זֶה בְּחִינַת צָדִיק הַדּוֹר
9	תְּפִלּוֹת	סוֹחֵר יִשְׁמַעְאֵל	וַתְּפִלּוֹת זֶה בְּחִינַת סוֹחֵר יִשְׁמַעְאֵל, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ט"ז): "כִּי שָׁמַע ה' אֶל עֲנִידְךָ", וְתַרְגּוּמוֹ: 'קָבִיל ה' צְלוֹתֶיךָ'.
9	סוֹחֵר	אִמּוּנָה	וְזֶה סוֹחֵר, כִּי סָבִיב תַּרְגּוּמוֹ סוֹחֵר. וְזֶה בְּחִינַת אִמּוּנָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים פ"ט): "וְאִמּוּנַתְךָ סָבִיבוֹתֶיךָ"
9	סָבִיב	אִמּוּנָה	וְזֶה סוֹחֵר, כִּי סָבִיב תַּרְגּוּמוֹ סוֹחֵר. וְזֶה בְּחִינַת אִמּוּנָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים פ"ט): "וְאִמּוּנַתְךָ סָבִיבוֹתֶיךָ"
9	סָבִיב	סוֹחֵר	וְזֶה סוֹחֵר, כִּי סָבִיב תַּרְגּוּמוֹ סוֹחֵר.
9	צָדִיק הַדּוֹר	מְשִׁיחַ	צָדִיק הַדּוֹר, שֶׁהוּא בְּחִינַת מְשִׁיחַ, כְּלָלִיּוֹת הַתְּפִלָּה
9	עֶפְרָא	תְּפִלָּה	עֶפְרָא זֶה בְּחִינַת תְּפִלָּה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִשְׁעִיָּהוּ מ"א): "וַיִּתֵּן בְּעֶפְרָא חֶרֶב", וְחֶרֶב זֶה בְּחִינַת תְּפִלָּה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "בְּחֶרֶבִי וּבְקִשְׁתִּי".
9	עֶפְרָא	וְחֶרֶב	עֶפְרָא זֶה בְּחִינַת תְּפִלָּה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִשְׁעִיָּהוּ מ"א): "וַיִּתֵּן בְּעֶפְרָא חֶרֶב", וְחֶרֶב זֶה בְּחִינַת תְּפִלָּה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "בְּחֶרֶבִי וּבְקִשְׁתִּי".
9	חֶרֶב	תְּפִלָּה	וְחֶרֶב זֶה בְּחִינַת תְּפִלָּה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "בְּחֶרֶבִי וּבְקִשְׁתִּי".
9	מִיָּא	"שִׁפְכִי לְבָבְךָ כְּמִים נֶכַח פְּנֵי ה'"	אִמְרִינִי לֵה: כְּמָה אֲנִי מְרַחֲקִין מִמֶּיָּא מִבְּחִינַת (אִיכָּה ב): "שִׁפְכִי לְבָבְךָ כְּמִים נֶכַח פְּנֵי ה'"
9	תְּפִלָּה	נְסִים	וַתְּפִלָּה הוּא בְּחִינַת נְסִים, שֶׁהוּא אֵין דֶּרֶךְ הַטָּבַע; כִּי לְפַעְמִים הַטָּבַע מַחֲבִיב אִיזוֹ דְּבַר, וְהַתְּפִלָּה מַהֲפַכֶּת אֶת הַטָּבַע.
9	אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל	נְסִים	אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל, בְּחִינַת נְסִים
9	אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל	תְּפִלָּה	בְּאֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל, בְּחִינַת תְּפִלָּה

9 יַעֲקֹב וּבְנָיו	תַּפְלָה	יַעֲקֹב וּבְנָיו, שֶׁהֵם בְּחִינַת תַּפְלָה
9 יַעֲקֹב וּבְנָיו	שְׁנִים – עֶשֶׂר שָׁעֵרִי	יַעֲקֹב וּבְנָיו, שֶׁהֵם בְּחִינַת תַּפְלָה, שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׁנִים – עֶשֶׂר שָׁעֵרִי
9 אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל	תַּפְלָה	תַּפְלָה
9 תַּפְלָה	תַּפְלָה	אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא בְּחִינַת תַּפְלָה
9 תַּפְלָה	אֲמוּנָה	תַּפְלָה, בְּחִינַת אֲמוּנָה
9 תַּהוֹמוֹת	נִסִּים	הַתַּהוֹמוֹת בְּחִינַת נִסִּים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וַתֵּהָם כָּל הָעִיר".
9 'פְּרוּטָה'	קוֹל הַתּוֹר	'פְּרוּטָה' זֶה בְּחִינַת קוֹל הַתּוֹר. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָהּ: 'הִיא רוֹדֵיָא דְמִיָּא לְתוֹר, וּפְרִיטָא שְׁפוּתָה',
9 מְצוּלָת	מְצָרִים	מְצוּלָת זֶה בְּחִינַת מְצָרִים, שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוֹת י"ב): "וַיִּנְצְלוּ אֶת מִצְרַיִם".
10 סְמָרָא דְמוֹתָא	עֲבוּ"ם	כְּשֶׁהוּא מְהֻלָּל מְאֹד מִסְמָרָא דְמוֹתָא, שֶׁהוּא בְּחִינַת עֲבוּ"ם (כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָהּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה ט) עַל פֶּסוּק (בְּרֵאשִׁית א): "וַהֲנֵה טוֹב מֵאֵד", "מֵאֵד" זֶה מֵלֹאךְ הַמוֹת),
10 בֵּית	עִיר אֱלֹקֵינוּ	בֵּית, בְּחִינַת עִיר אֱלֹקֵינוּ
10 אֵשֶׁת	תַּפְלָה	וַזֶּה פְּרוּשׁ: "הִשָּׁב אֵשֶׁת הָאִישׁ". 'אֵשֶׁת' רֹאשִׁי – תְּבוּת "אֲדֹנִי שִׁפְתֵי תִפְתַּח" (א) זֶה בְּחִינַת תַּפְלָה; דְּהֵינּוּ הִשָּׁב אֵשֶׁת בְּחִינַת הַתַּפְלָה
10 שֶׁק	גּוֹף	הַשֶּׁק, בְּחִינַת הַגּוֹף
10 יַעֲקֹב	שֶׁכַל	יַעֲקֹב הוּא בְּחִינַת הַשֶּׁכַל, כְּמוֹ שֶׁתִּרְגַּם אוֹנֶקְלוֹס (בְּרֵאשִׁית כו): "וַיַּעֲקֹבֵנִי" וַחֲכָמֵינוּ.
10 יוֹסֵף	תַּקּוּן הַמַּעֲנֵת	תַּקּוּן הַמַּעֲנֵת הוּא בְּחִינַת יוֹסֵף, עַל שֵׁם (בְּרֵאשִׁית ל'): "אֶסֶף אֱלֹקִים אֶת חֲרַפְתִּי".
10 שְׁמַעוֹן	"כִּי שָׁמַע ה' כִּי שָׁנוּאָה אֲנִי"	שְׁמַעוֹן הוּא בְּחִינַת (שֵׁם כ"ט): "כִּי שָׁמַע ה' כִּי שָׁנוּאָה אֲנִי"
10 צַדִּיק	רוּחָא	וְצַדִּיק הוּא בְּחִינַת רוּחָא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּמִדְבָר כ"ז): "אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ",
10 רְקוּדִין	נִשְׂא לְבוֹ אֶת רִגְלָיו	רְקוּדִין, בְּחִינַת נִשְׂא לְבוֹ אֶת רִגְלָיו
10 'דּוּפֶק'	רוּחַ	'דּוּפֶק' זֶה בְּחִינַת רוּחַ, כְּמוֹכָא בְּתַקּוּנִים (תַּקּוּן כה ס"ה),
10 "דּוּדִי שְׁלַח יָדוֹ מִן הַחוּר"	הַתְּגָלוֹת הָאֶרֶת הַיָּדִים	"דּוּדִי שְׁלַח יָדוֹ מִן הַחוּר" זֶה בְּחִינַת הַתְּגָלוֹת הָאֶרֶת הַיָּדִים
10 הַתְּגָלוֹת הָאֶרֶת הַיָּדִים	הַמְּקָאָת כַּף	הַתְּגָלוֹת הָאֶרֶת הַיָּדִים, הֵינּוּ בְּחִינַת הַמְּקָאָת כַּף
10 הַצַּדִּיק	רוּחַ שְׁפִלָּב	הַצַּדִּיק, הֵינּוּ בְּחִינַת רוּחַ שְׁפִלָּב
10 הָאֶרֶת הַיָּדִים וְהַרְגָלִים	רְקוּדִין וְהַמְּקָאָת כַּף	הָאֶרֶת הַיָּדִים וְהַרְגָלִים, הֵינּוּ בְּחִינַת רְקוּדִין וְהַמְּקָאָת כַּף
10 "רִגְלֵי עֲמֻדָה בְּמִישׁוֹר"	אֲמוּנָה	"רִגְלֵי עֲמֻדָה בְּמִישׁוֹר", שֶׁהוּא בְּחִינַת אֲמוּנָה
10 הַמִּינּוֹת	נְטִיו רִגְלֵי	הַמִּינּוֹת הֵינּוּ בְּחִינַת נְטִיו רִגְלֵי, כְּמֵאֲמַר אֶסֶף (שֵׁם ע"ג): "כְּמַעַט נְטִיו רִגְלֵי", שֶׁנֶּאֱמַר שֵׁם עַל שֶׁהִשְׁיֵאוֹ לְבוֹ לְמִינּוֹת, כְּמֵבֵאֵר שֵׁם
10 תוֹרָה	יָדִין וְרִגְלִין	וְהַתּוֹרָה הִיא גַם כֵּן בְּחִינַת יָדִין וְרִגְלִין, כִּי יֵשׁ בְּהַתּוֹרָה נִגְלָה וְנִסְתָּר: נִגְלָה הוּא בְּחִינַת יָדִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "דּוּדִי שְׁלַח יָדוֹ מִן הַחוּר" מִן הַחוּר, הֵינּוּ הָרוֹת עַל הַלּוּחוֹת (שְׁמוֹת ל"ב), שֶׁהוּא בְּנִגְלָה; וְנִסְתָּר הֵם בְּחִינּוֹת רִגְלִין, כְּמֵאֲמַר חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָהּ (סְפָר מ"ט): "חֲמוּקֵי יִרְבִּיד" מֵהָ יִרְדַּב בְּסִתְר' וְכוּ',
10 נִגְלָה	יָדִים	נִגְלָה הוּא בְּחִינַת יָדִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "דּוּדִי שְׁלַח יָדוֹ מִן הַחוּר" מִן הַחוּר, הֵינּוּ הָרוֹת עַל הַלּוּחוֹת (שְׁמוֹת ל"ב), שֶׁהוּא בְּנִגְלָה
10 נִסְתָּר	רִגְלִין	וְנִסְתָּר הֵם בְּחִינּוֹת רִגְלִין, כְּמֵאֲמַר חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָהּ (סְפָר מ"ט): "חֲמוּקֵי יִרְבִּיד" מֵהָ יִרְדַּב בְּסִתְר' וְכוּ',
10 הָמֶן	עֲבוּדַת אֱלִילִים	הָמֶן בְּחִינַת הָעֲבוּדַת אֱלִילִים, כְּמֵאֲמַר חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָהּ, שֶׁעָשָׂה עֲצָמוֹ עֲבוּדַת אֱלִילִים (מְגִלָּה י'),
10 קִימוֹ	רִגְלִין	קִימוֹ זֶה בְּחִינַת רִגְלִין

10 קבלו	ידין	וקבלו זה בחינת ידין
10 מרדכי	ידים	'מרדכי מר דרור' (חלין קלט): דרור, לשון חרות, זה בחינת ידים, כמו שכתוב: "דודי שלח ידו מן החור" כנ"ל
10 אסתר	שוקן	ואסתר הוא בחינת שוקן, מה ירך בסתר כנ"ל.
10 אסתר	רגליו	מרדכי ואסתר, הינו בחינת הידיו ורגליו.
10 עמר	מרדכי	עמר זה בחינת מרדכי עין מר, מר דרור דרור לשון חרות
10 מרדכי	חרות על הלחת	מרדכי עין מר, מר דרור דרור לשון חרות, הינו בחינת חרות על הלחת
10 חרות על הלחת	התורה בנגלה	חרות על הלחת (י) וכמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (ערוכין נד): אל תקרי חרות אלא חרות, שהוא בחינת התורה בנגלה
10 התורה בנגלה	"עין בעין"	התורה בנגלה, שהוא בחינת "עין בעין" (במדבר י"ד).
10 שעורים	אסתר ברוח - הקדש	שעורים זה בחינת אסתר ברוח - הקדש, כמו שכתוב (דברים ל"ב): "בשעירים עלי - דשא", שהוא לשון רוח.
10 עמר שעורים	ידיו ורגליו	עמר שעורים, שהוא בחינת ידיו ורגליו
10 ידיו ורגליו	המחאת כף ורקודין	ידיו ורגליו, שהם בחינת המחאת כף ורקודין
10 הקין	גאות	הקין, בחינת גאות
10 אסתר ברוח - הקדש	רגליו	אסתר ברוח - הקדש, שהוא בחינת רגליו
10 רגליו	ערבי נחל	הרגליו הם אפיקי מים, כי הם בחינת ערבי נחל, כמאמר חכמינו, זכרונם לברכה (ספד נג): 'רגליו דבר - נש אנון ערבין לה'; 'ערבין' זה בחינת ערבי נחל, אפיקי מים,
10 'ערבין'	ערבי נחל	'ערבין' זה בחינת ערבי נחל
10 קדשא - בריך - הוא	איש	קדשא - בריך - הוא ושכינתה, שהוא בחינת אשה ואיש
10 שכינתה	אשה	קדשא - בריך - הוא ושכינתה, שהוא בחינת אשה ואיש
10 איש	מרדכי	אשה ואיש, בחינת מרדכי ואסתר
10 אשה	אסתר	אשה ואיש, בחינת מרדכי ואסתר
10 תוספת ורבויו	גאולה	תוספת ורבויו, בחינת גאולה, עבודה זרה, כמו שכתוב (דברים ז): "לא מרבכם חשק ה'", שפרושו גאולה
10 גאולה	עבודה זרה	תוספת ורבויו, בחינת גאולה, עבודה זרה
10 משפטים	רוח	המשפטים, בחינת רוח, כמו שכתוב (ישעיהו כח): "ולרוח משפט וכו' משיבי מלחמה",
10 יוסף	הצדיק	יוסף, שהוא בחינת הצדיק
11 'תבן'	תבונה	'תבן' זה בחינת תבונה, כמו שכתוב (משלי ב): "תבונה תנצרך",
11 'ירקא'	תשובה	'ירקא' הוא בחינת תשובה, כמו שאמרו במדרש (בראשית רבה פרשה מג): "וירק את חניכו" אוריקן בפרשת שופטים, הינו שזרזם לעשות תשובה, כי פרשת שופטים נאמר על תשובה: "מי האיש הירא ורך הלבב" הירא מעברות שפידו' (כמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה. סוטה מג)
11 'ירקא שקל'	תשובת המשקל	'ירקא שקל' בחינת תשובת המשקל
11 גאות	עבודת אלילים	הגאות, הוא בחינת עבודת אלילים
11 שדי	'שיש די באלקותי	שדי הוא בחינת 'שיש די באלקותי לכל בריה' (במוכא בפירש"י לך - לך יו).
11 משכן בבנינה	ל"ט אורות	משכן בבנינה, בחינת ל"ט אורות
11 משכן בהרבה	ל"ט מלקות	משכן בהרבה, בבחינת ל"ט מלקות (תקון מח).
11 ל"ט מלקות	"ארבעים יפנו ולא יוסף"	ל"ט מלקות (תקון מח), בחינת (דברים כ"ה): "ארבעים יפנו ולא יוסף",

11	"ארבעים יכנו ולא יוסף"	פגם הברית	"ארבעים יכנו ולא יוסף", הינו בחינת פגם הברית
11	פגם הברית	תוספות	פגם הברית, שהוא בחינת תוספות
11	מי שהוא שומר הברית, שזווגו משבת לשבת. והוא בחינת יחודא	יחודא עלאה	מי שהוא שומר הברית, שזווגו משבת לשבת. והוא בחינת יחודא עלאה
11	מי שזווגו בששת ימי החל, ואף - על - פי - בן הוא שומר את בריתו על - פי התורה, שאינו יוצא מדיני התורה, ויש מי שהוא שומר הברית, שזווגו משבת לשבת. והוא בחינת יחודא עלאה ויחודא תתאה.	יחודא תתאה	יחודא תתאה
11	שדי של שבת	יחודא עלאה	שדי של שבת, שאמר לעולם די (בראשית - רבה מו, חגיגה יב), שצמצם את עצמו מכל המלאכות, וזה בחינת יחודא עלאה
11	שדי של חל	מט"ט	שדי של חל, שגם בחל יש צמצומים ממלאכה לחברתה, וזה בחינת מט"ט, ששלטנותה ששת ימי החל,
11	מט"ט	ששה סדרי משנה	מט"ט, ששלטנותה ששת ימי החל, בחינת ששה סדרי משנה (במובא בזהר הקדוש (י) ובכתבי האר"ז ל),
11	קבלה	"השתחויו לה' בהדרת קדש"	קבלה היא בחינת (תהלים כ"ט): "השתחויו לה' בהדרת קדש" ראשי - תבות קבלה
11	הלכה	"הריעו לה' כל הארץ"	והלכה היא בחינת (שם ק): "הריעו לה' כל הארץ" ראשי - תבות הלכה, במובא בבבונות.
11	"השתחויו לה' בהדרת קדש"	יחודא עלאה	"השתחויו לה' בהדרת קדש" זה בחינת יחודא עלאה,
11	"הריעו לה' כל הארץ"	יחודא תתאה	"הריעו לה' כל הארץ" זה בחינת יחודא תתאה
11	רזין	הלכה	רזין הוא בחינת הלכה
11	רזין דרזין	קבלה	רזין דרזין הוא בחינת קבלה
11	התלבשות הקבלה	הנהגת הקדוש - ברוך - הוא בששת ימי החל	התלבשות הקבלה הנהגת הקדוש - ברוך - הוא בששת ימי החל
11	הנהגת הקדוש - ברוך - הוא בששת ימי החל	יחודא תתאה	הנהגת הקדוש - ברוך - הוא בששת ימי החל, שהוא בחינת יחודא תתאה
11	'צבי לצדיק'	קדשת חוונג	'צבי לצדיק' הינו בחינת קדשת חוונג
11	דשאים	יחודא תתאה	דשאים, בחינת יחודא תתאה
11	צפרתא	דבור	צפרתא זה בחינת הדבור, שהוא אמצעי בין האדם, שהוא נתינה ממזין דוברין ונוקבין, ובין השמים,
11	שמים	תבונות התורה	השמים, שהוא בחינת תבונות התורה, במובא (ויקרא רבה ט"ז ובצרכין מז): על מצרע שצריך להביא שתי צפרים: 'בוא פטטיא ויכפר על פטטיא'.
11	מ'א	אדם	מ'א הוא בחינת האדם, שנתנה ממזין דוברין ומזין נוקבין כידוע
11	גדלות	עבודה זרה	הגדלות, שהוא בחינת עבודה זרה כנ"ל
11	דבור המאיר	צפרתא	לדבור המאיר, שהוא בחינת צפרתא
11	יחודא עלאה ויחודא תתאה	שמירת הברית בשתי בחינות	יחודא עלאה ויחודא תתאה, שהם בחינת שמירת הברית בשתי בחינות
11	זיו	יחודא תתאה	זיו הוא בחינת יחודא תתאה
11	יחודא תתאה	מט"ט	יחודא תתאה, בחינת מט"ט

11 מט"מ	מכנף הארץ	מט"מ, בחינת מכנף הארץ
11 השמש	ברית עלאה	ברית עלאה, שהוא בחינת השמש
11 שדי	יחודא עלאה	שדי זה בחינת יחודא עלאה
12 נשיקין	התדבקות רוחא	ונשיקין זה בחינת התדבקות רוחא ברוחא
12 רחל	תורה שבעל – פה	רחל בחינת תורה שבעל – פה, שהיא ברחל לפני גווייה, שהכל גוויין ופוסקין ממנה הלכות
12 נפל התנא בשעת אמירת תורתו לאיזה שניאה דקה בחוט הש ערה	שמאלה	בשביל זה נפל התנא בשעת אמירת תורתו לאיזה שניאה דקה בחוט הש ערה, לבחינת שמאלה
12 ואהבה, שהצדיק מקבל חבוק את החרפה באהבה	חבוק	ואהבה, שהצדיק מקבל את החרפה באהבה, זה בחינת חבוק
12 אברהם	ימין	שאברהם הוא בחינת ימין
12 ימין	חבוק	ימין, בחינת חבוק
12 'ירק'	כו הירק	'ירק' זה בחינת כו הירק, שנמשך מבינה ומקיף את כל העולם
12 'חניכיו'	חסדים	'חניכיו' זה בחינת חסדים, כמובא במדרש (בראשית רבה מג), לשון חניכותו, ששמן אברהם בשמו; הינו שקו הירק
12 אני חבצלת	אסתר ירקרקת	אני חבצלת, בחינת אסתר ירקרקת
12 נשיקין	"שפתותיו שושנים"	נשיקין, בחינת "שפתותיו שושנים"
12 "שפתותיו שושנים"	אתדבקות רוחא	"שפתותיו שושנים", בחינת אתדבקות רוחא ברוחא
12 יין	תורה שבעל – פה	יין, בחינת תורה שבעל – פה, בחינת יין מלכות רב
12 יין	בינה לבא	כי יש שני בחינת יין, בחינת תורה שבעל – פה, בחינת יין מלכות רב (אסתר א), ובחינת בינה לבא,
12 יין	שמחת חלב	כי יש שני בחינת יין, בחינת תורה שבעל – פה, בחינת יין מלכות רב (אסתר א), ובחינת בינה לבא, שמחת חלב, "ויין ישמח לבב", גם הוא בחינת יין.
12 צדיק עליון	"יעלו שמים"	צדיק עליון זה בחינת "יעלו שמים";
12 "ירדו תהומות"	צדיק תחתון	"ירדו תהומות" זה בחינת צדיק תחתון,
12 דוד	תורה שבעל – פה	דוד זה בחינת תורה שבעל – פה
13 'רוחא'	צדקה	'רוחא' זה בחינת צדקה, שהוא רוח נדיבה
13 'נגונא דליוא'	משא ומתן באמונה	'נגונא דליוא' זה בחינת משא ומתן באמונה, ששם בחלקו ואינו אין להעשיר. כי הנגינה זה המשא ומתן, כמו שכתוב (שם פ"א): "שאו זמרה ותנו תה".
13 דעת	בית	הדעת הוא בחינת בית, כמאמר חכמינו, זכרונם לברכה (פרכות לג): 'מי שיש בו דעה, באלו נבנה בית – המקדש וכו'
13 נפש	רצון	ונפש זה בחינת רצון

13 שור שבנפש	האור המצחצח	ובחינת שור שבנפש זה האור המצחצח שנתוסף בנפש מחמת הקבוצין, שנתקבץ פזורי הנפש, ואז מאיר הנפש ביותר, כי בשחרצון אין מאיר, אז הנפש בבחינת נפש רעבה, כי עקר הרעב מחמת העדר האור, כמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (יומא עד:): "ויענך וירעיבך ויאכילך את הפן" מכאן שהסומא אינו שבע, כי עקר השבע מחמת האור שיראה בעיניו, ועל – ידי שאינו רואה, אין נתמלא נפשו, הינו רצונו, כי "טוב מראה עינים מהלך – נפש" (קהלת ו); וכשמצחצח נפשו בצחצחות האור, אזי "נפש רעבה מלא טוב" (תהלים ק"ו), בבחינת (ישעיהו נ"ח): "והשביע בצחצחות נפשו". וזה בחינת שור, לשון הסתכלות, בחינת מראה עינים מהלך
13 ונשר שבבחינת נפש	החדוש שנתחדש הנפש בעלייתה בבחינת עבד	ונשר שבבחינת נפש זה החדוש שנתחדש הנפש בעלייתה בבחינת עבד. וזה בחינת נשר "תתחדש כנשר נעורכי" (תהלים ק"ג):
13 ואדם שבנפש	"ויהי האדם לנפש חיה"	ואדם שבנפש זה בחינת (בראשית ב): "ויהי האדם לנפש חיה", כי האדם בחינות מסכני ועתירי, כמו שכתוב (בהקדמת הזר הר יג): "נעשה אדם בצלמנו" עתירי, "בדמותנו" מסכני. וכשנתלקטו הנפשות, אזי הם בבחינת אדם, נפשות גדולות וקטנות, בבחינת מסכני ועתירי
13 וכסא שבבחינת נפש	נפש החכם שנתכסה	וכסא שבבחינת נפש הוא נפש החכם שנתכסה, בבחינת (משלי ג): "יקרה היא מפנינים" (כמו שדרשו רבותינו, זכרונם לברכה (סוטה ד): מכה גדול שנכנס לפני ולפנים), כי מחמת שגשג החכם הוא יקר, הוא נתכסה לפני ולפנים, וכל הנפשות נעשין לבושין אצלה
13 האדם היושב על הכסא	דעתו של החכם	והאדם היושב על הכסא הוא דעתו של החכם, כי "גם בלא דעת נפש לא טוב" (משלי י"ט).
13 שור שבתורה	"בי שרים ישרו"	שור שבתורה זה בחינת (משלי ח): "בי שרים ישרו";
13 נשר שבתורה	חדושין דאורייתא	ונשר שבתורה זה בחינת חדושין דאורייתא, בבחינת "תתחדש כנשר".
13 אדם שבתורה	"זאת התורה אדם"	ואדם שבתורה זה בחינת (במדבר י"ט): "זאת התורה אדם", ויש בה קלות וחמורות, שהם בחינת מסכני ועתירי;
13 כסא שבבחינת תורה	דברים שפסה עתיק – יומין	וכסא שבבחינת תורה הם דברים שפסה עתיק – יומין (פסחים קיט). ועין זהר בהעלתך קנב), והם מכסים את עצמן בספורי התורה
13 יושב על הכסא	עתיק – יומין	יושב על הכסא הוא עתיק – יומין, בבחינת (דניאל ז): "ועתיק יומין יתב";
13 אופנים שבתורה	גופי הלכות	ואופנים שבתורה הן הן גופי הלכות
13 עבד	ע"ב רי"ו	עבד זה בחינת ע"ב רי"ו
13 אתרא עמיקי	חסד	לאתרא עמיקי, שהוא בחינת חסד, כמראה החמה עמקה מן הצל (שבועות ו);
13 יעקב	צדקה	יעקב (ח), שהוא בחינת צדקה, כמו שכתוב (תהלים צ"ט): "משפט וצדקה ביעקב אתה עשית".
13 ה'	הויות	ה' זה בחינת הויות,
13 הויות	חסדים	הויות, בחינת חסדים
13 באור פניך	השכל	באור פניך זה בחינת השכל, כמו שכתוב (קהלת ח): "חכמת אדם תאיר פניו".
13 והלכות	הנפשות	והלכות אלו הנפשות, בחינת מהלך – נפש
13 תורה	ראיה	התורה, שהיא בחינת ראיה, מנת"א כנ"ל

13	"כָּל בָּשָׂר יַחֲדוֹ"	לקיטת הנפשות בלם	"כָּל בָּשָׂר יַחֲדוֹ" זה בחינת לקיטת הנפשות בלם, בבחינת לקח נפשות חכם בנ"ל
14	בשנתעוררים הנשמות על – ידי אותיות התורה שהוציא מפיו ומתנוצצים זה לזה	וויג	ובשנתעוררים הנשמות על – ידי אותיות התורה שהוציא מפיו ומתנוצצים זה לזה זה בחינת וויג, שזה מקבל הארה מזה
14	אור	כבוד	אור הינו בחינת כבוד, כמו שכתוב: "והארץ האירה מכבודו"
14	הנשקי ארעא ורקיעא	שלום בעצמיו	הנשקי ארעא ורקיעא זה בחינת שלום בעצמיו
14	ארעא	גוף	ארעא זה בחינת גוף, רקיעא זה בחינת נשמה, כמו שכתוב (תהלים נ): "יקרא אל השמים מעל" זה הנשמה, "ואל הארץ" זה הגוף (סנהדרין צא).
14	רקיעא	נשמה	רקיעא זה בחינת נשמה, כמו שכתוב (תהלים נ): "יקרא אל השמים מעל" זה הנשמה
14	בכסא	יראה	בכסא זה בחינת יראה, שהוא שרש הכבוד; וכסא לשון התכסיא, שזה בחינת: 'דבר המסור ללב, נאמר בו ויראת מאלקיך', שזה הדבר מכסה מעין כל
14	יום	שלום בית	ליום זה בחינת שלום בית, כי יום הוא בחינת אור, כמו שכתוב (בראשית א): "ויקרא אלקים לאור יום", ואור הוא שלום בית, כמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (שבת כג:): 'גר – שבת קודם לקדוש היום, כי שלום בית מודם.
14	יום	אור	יום הוא בחינת אור, כמו שכתוב (בראשית א): "ויקרא אלקים לאור יום",
14	שמירת המועד	עבודה תמה	'למה נסמכה פרשת עבו"ם למועדים? לומר, כל המבזה את המועדות, באלו עובד עבודת אלילים'. נמצא שמירת המועד זה בחינת עבודה תמה,
14	"טוב ה' לכל"	תפלה	"טוב ה' לכל" זה בחינת תפלה, שמאמין בה', שהקדוש – ברוך – הוא טוב לכל הן לרפואה, הן לפרנסה, הן לכל הדברים. כששמאמין כך, בודאי יהיה עקר השתדלותו בטר קדשא – ברוך – הוא, ולא ירדף אחר תחבולות רבות.
14	'מעשיך'	עשיה	'מעשיך' זה בחינת עשיה
14	עשיה	גוף	עשיה, בחינת גוף
14	'חסידיך'	נפש	'חסידיך', זה בחינת נפש, כמו שכתוב (משלי י"א): "גמל נפשו איש חסד"
14	גבורה	יראה	'וגבורה' זה בחינת יראה, כמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ברכות נט:): "ואלקים עשה שייראו מלפניו" אלו רעמים, וכתוב (איוב כ"ו): "ורעם גבורותיו מי יתבונן"
14	הדלקת הנר	הארת הכבוד	הדלקת הנר הוא בחינת הארת הכבוד, בחינת "והארץ האירה מכבודו",
14	רגל	"נרגן מפריד אלוף"	'רגל' זה בחינת "נרגן מפריד אלוף" הנ"ל, דהינו בעלי לשון הרע ומחלקת, ההולכים ומרגלים ומדברים רכילות ולשון הרע ועושין מריבה ומחלקת בין אדם לחברו ובין איש לאשתו, בחינת (תהלים מ"ו): "לא רגל על לשוני".
14	רגל	בעלי לשון הרע ומחלקת	'רגל' זה בחינת "נרגן מפריד אלוף" הנ"ל, דהינו בעלי לשון הרע ומחלקת, ההולכים ומרגלים ומדברים רכילות ולשון הרע ועושין מריבה ומחלקת בין אדם לחברו ובין איש לאשתו, בחינת (תהלים מ"ו): "לא רגל על לשוני".
14	כנעני	סוחר	'כנעני' זה בחינת סוחר, כמו שפרש רש"י על פסוק (הושע י"ב): "כנען בידו" וכו'

14	שְׁתַּכְלֶלָה רָגֵל מִן הַשּׁוֹק	שָׁלוֹם	וְזֶהוּ גַם בֶּן בַּחֲנִינָה עַד שְׁתַּכְלֶלָה רָגֵל מִן הַשּׁוֹק, הֵינּוּ שְׁמִינָה לְהַדְלִיק גַּר – חֲנֻכָּה עַד שְׁתַּכְלֶלָה רָגֵל מִן הַשּׁוֹק, הֵינּוּ בַּחֲנִינָה שָׁלוֹם
14	שָׁמֶכְבֵּד יִרְאִי – הַשֵּׁם	הַחֲזֹרֶת הַכְּבוֹד לְשָׁרְשׁוֹ	שָׁמֶכְבֵּד יִרְאִי – הַשֵּׁם, שֶׁהוּא בַּחֲנִינָה הַחֲזֹרֶת הַכְּבוֹד לְשָׁרְשׁוֹ, דִּהְיִנּוּ לִירְאָה
14	כָּל הַחֹלְאָת	מַחֲלָקָת	כָּל הַחֹלְאָת הֵם בַּחֲנִינָה מַחֲלָקָת, שְׂאִין שָׁלוֹם בַּעֲצָמָיו, וְהִסּוּדוֹת מִתְנַבְּרִין זֶה עַל זֶה וְאִין מִתְנַהֲגִים בְּשָׁלוֹם, בַּמּוֹג הַשּׁוֹה, וְעַל – יָדִי – זֶה בֹּא חֹלְאָת בִּידוּעַ.
14	לְהַחְזִיר בְּנֵי – אָדָם	אִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל	לְהַחְזִיר בְּנֵי – אָדָם בְּתִשׁוּבָה, שְׁנָה בַּחֲנִינָה אִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל בְּנִ"ל בְּתִשׁוּבָה
15	אֶרֶץ	יִרְאָה	וְאֶרֶץ הוּא בַּחֲנִינָה יִרְאָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים ע"ו): "אֶרֶץ יִרְאָה",
15	אֱלֹקִים	יִרְאָה	"אֶרְאֶנּוּ בִישַׁע אֱלֹקִים" זֶה בַּחֲנִינָה יִרְאָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (קֹהֶלֶת י"ב): "אֵת הָאֱלֹקִים יִרְאֵ"
15	תּוֹרָה שְׁבִנְגָלָה	סִינִי	הַתּוֹרָה שֶׁהִיא בְּנִגְלָה הִיא בַּחֲנִינָה סִינִי, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ, וְכֻנָּם לְבָרְכָה (בְּרָכוֹת סד.): 'סִינִי וְעוֹקֵר הָרִים, הִי מְנִיחוֹ עֲדִיף? וְהַשִּׁיבֵנוּ: סִינִי עֲדִיף, כִּי הַכֹּל צָרִיכִין לְמַרִי חֲטִי'א; וְהַתּוֹרָה שְׁבִנְגָלָה הַכֹּל צָרִיכִין לָהּ, אֲבָל הַתּוֹרָה שְׁבִנְסָתָר וְעִירִין אֲנִין דְּצָרִיכִין לָהּ
15	סִינִי	שְׁפָלוֹת	יְנִי הוּא בַּחֲנִינָה שְׁפָלוֹת, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ, וְכֻנָּם לְבָרְכָה (סוֹטָה ה.), שֶׁהַנִּיחַ הַקְּדוּשָׁה – בְּרוּךְ – הוּא כָּל הַהָרִים, וְלֹא נָתַן הַתּוֹרָה אֶלָּא עַל הַר – סִינִי.
15	צִפְרָדַע	עֲלִית הִירְאָה לְשָׁרְשָׁהּ	צִפְרָדַע. וְזֶה בַּחֲנִינָה עֲלִית הִירְאָה לְשָׁרְשָׁהּ, הֵינּוּ דַעַת; כִּי צִפְרָדַע הִיא מִלָּה מְרַבֶּבֶת: צִפֹּר דַּעַת (תְּנָא דְּבִי אֱלִיהוּ ז' וּבְכַוְנָתָהּ הַחֲנֻכָּה), וְצִפּוֹר הוּא בַּחֲנִינָה יִרְאָה, בַּחֲנִינָה אֶרֶץ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִשְׁעִיהוּ כ"ד): "מִכְנָף הָאֶרֶץ זְמִירוֹת" וְכו', וְכְמוֹ שֶׁכְּתוּב (שָׁם ס): "מִי אֵלֶּה" אוֹתִיּוֹת 'אֱלֹקִים' כְּעַב תַּעֲוִפִּינָה" וְכו', וְדַעַת הִיא שָׂרֵשׁ הִירְאָה.
15	צִפּוֹר	יִרְאָה	וְצִפּוֹר הוּא בַּחֲנִינָה יִרְאָה, בַּחֲנִינָה אֶרֶץ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִשְׁעִיהוּ כ"ד): "מִכְנָף הָאֶרֶץ זְמִירוֹת" וְכו', וְכְמוֹ שֶׁכְּתוּב (שָׁם ס): "מִי אֵלֶּה" אוֹתִיּוֹת 'אֱלֹקִים' כְּעַב תַּעֲוִפִּינָה"
15	יִרְאָה	אֶרֶץ	יִרְאָה, בַּחֲנִינָה אֶרֶץ
15	שְׁתִּין בְּתִי	חֶסֶד	וְזֶה: 'שְׁתִּין בְּתִי' זֶה בַּחֲנִינָה חֶסֶד, בַּחֲנִינָה אֲבִרְהָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שִׁיר הַשִּׁירִים ו): "שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת", פֶּרֶשׁ רַש"י: 'זֶה בַּחֲנִינָה אֲבִרְהָם; 'וּבְתִי' 'לִשׁוֹן בְּתִי מְלָכוֹת'
15	חֶסֶד	אֲבִרְהָם	חֶסֶד, בַּחֲנִינָה אֲבִרְהָם
15	"סִמְכּוֹנִי"	סִמ"ך	וְזֶה לִשׁוֹן: "סִמְכּוֹנִי", שֶׁהוּא בַּחֲנִינָה סִמ"ך
15	סִמ"ך	שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת	סִמ"ך, וּבַחֲנִינָה שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת
15	שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת	אֲבִרְהָם	שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת, בַּחֲנִינָה אֲבִרְהָם
15	תְּנִינָא	נַחֲשׁ	תְּנִינָא זֶה בַּחֲנִינָה נַחֲשׁ
15	תּוֹרָה שְׁבִנְסָתָר	חֲשֵׁךְ	וְעַל – יָדִי זֶה: סֶלֶק וִיתֵב בְּאֵילָנָא שְׂזוּכָה לְבַחֲנִינָתָהּ תּוֹרָה שְׁבִנְסָתָר, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים י"ח): "יִשֶׁת חֲשֵׁךְ סִתְרוֹ", שְׁסִתְרִי – תּוֹרָה אָדָם זוֹכָה לָהֶם עַל – יָדִי חֲשֵׁךְ, הֵינּוּ מְסִירַת – נַפֶּשׁ, שְׁמִשְׁחִיר פְּנֵיו כְּעוֹרֵב, כִּי הֵם בַּחֲנִינָה חֲשֵׁךְ עַל שֵׁם עֵמֶק הַמִּשְׁגָּ.
15	שְׁמִים	דַּעַת	'וְשְׁמִים' זֶה בַּחֲנִינָה דַּעַת, כִּי דַּעַת הוּא חֲבוּר, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרָאשִׁית ד): "וְהָאָדָם יָדַע". וְזֶה בַּחֲנִינָה 'שְׁמִים' אִשׁ וּמִים מְחַבְּרִין יַחַד (חֲנִינָה יב. בְּרָאשִׁית רַבָּה ד).

15	אֲבָרְהָם	תַּפְלָה	'אֲבָרְהָם קָנָן אֶחָד' זֶה בְּחִינַת תַּפְלָה, בְּחִינַת שְׁתֵּי בָתִּי, שְׁשִׁים הָמָּה מַלְכוּת בְּנ"ל.
15	יִשְׂרָאֵל	מִשְׁפָּט	'יִשְׂרָאֵל קָנָן אֶחָד' זֶה בְּחִינַת מִשְׁפָּט הַמַּעֲלָה אֶת הַיִּרְאָה בְּנ"ל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תַּחֲלִים קמ"ז): "חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל".
15	בֵּית - הַמִּקְדָּשׁ	סִתְרֵי אוֹרֵיתָא	'בֵּית - הַמִּקְדָּשׁ קָנָן אֶחָד' זֶה בְּחִינַת סִתְרֵי אוֹרֵיתָא, שְׂוֹכֵינ לָהֶם עַל - יְדֵי הַתַּפְלָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת אֲבָרְהָם. וְזֶה (שֵׁם ע"ח): "הָר זֶה קִנְיָתָהּ יִמִּינו", שְׁזֶה יָמִין, בְּחִינַת תַּפְלָה, בְּחִינַת אֲבָרְהָם. וְנִקְרָא הָר עַל שֵׁם עֶמֶק הַמֵּשֶׁגֶּג; וְנִקְרָא בֵּית - הַמִּקְדָּשׁ, בְּחִינַת קִדְשׁ, בְּחִינַת רֹאשִׁית; "וְכָל זֶר לֹא יֹאכַל קִדְשׁ" (וְנִקְרָא כ"ב) וְלֹא יֹאכַל בּוֹ אֵלָּא מִקְדָּשָׁיו וּמִקְרָאֵיו, וּבֵית - הַמִּקְדָּשׁ הוּא בְּחִינַת סִתְרֵי אוֹרֵיתָא
15	קִדְשׁ	רֹאשִׁית	קִדְשׁ, בְּחִינַת רֹאשִׁית
15	בֵּית - הַמִּקְדָּשׁ	קִדְשׁ	בֵּית - הַמִּקְדָּשׁ, בְּחִינַת קִדְשׁ
15	מַמְלָכָת	תּוֹרָה שְׁבַנְגָלָה	מַמְלָכָת זֶה בְּחִינַת תּוֹרָה שְׁבַנְגָלָה, כִּי "כָּה מַלְכִּים יִמְלֹכוּ" (מִשְׁלֵי ח), וּמַלְכוּת הוּא בְּחִינַת נִגְלָה, כִּי 'אֵין מֶלֶךְ בְּלֹא עֵם, וְהַכֹּל צָרִיכִין לְמֶלֶךְ, כִּי הַכֹּל צָרִיכִין לְמַרִּי חֲטִיָּא
15	מַלְכוּת	נִגְלָה	וּמַלְכוּת הוּא בְּחִינַת נִגְלָה, כִּי 'אֵין מֶלֶךְ בְּלֹא עֵם, וְהַכֹּל צָרִיכִין לְמֶלֶךְ, כִּי הַכֹּל צָרִיכִין לְמַרִּי חֲטִיָּא
15	כְּהֻנִּים	תַּפְלָה	וְכְהֻנִּים זֶה בְּחִינַת תַּפְלָה, בְּחִינַת אֲבָרְהָם בְּנ"ל, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרֵנוֹם לְבִרְכָּהּ (נִדְרִים לב.), שֶׁאָמַר הַקֹּדֶשׁ - בְּרוּךְ - הוּא לְאֲבָרְהָם: אַתָּה כָּהֵן לְעוֹלָם וְכו'.
15	דְּבָר	יִרְאָה	דְּבָר זֶה בְּחִינַת יִרְאָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְלָאכִי ג): "אֲנִי נִדְבָרוּ יִרְאֵי ה'":
15	עֵינִי	דַּעַת	עֵינִי זֶה בְּחִינַת דַּעַת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ג): "וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם". גַּם דַּעַת הֵם עֶשֶׂר שְׁמוֹת [הו"ו"ה], גִּימַטְרִיָּא שְׁנֵי פַעְמִים עֵין בִּידוּעַ.
15	בְּנֵאמָנִי	אֶהְרִן	בְּנֵאמָנִי זֶה בְּחִינַת אֶהְרִן, כְּמוֹכָא בְּמִדְרַשׁ שׁוֹחֵר טוֹב
15	אֶהְרִן	מִשְׁפָּט	אֶהְרִן הוּא בְּחִינַת מִשְׁפָּט, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת כ"ח): "וְנִשְׂאָ אֶהְרִן אֶת מִשְׁפָּט בְּנֵי יִשְׂרָאֵל".
15	אֶרֶץ	יִרְאָה	אֶרֶץ זֶה בְּחִינַת יִרְאָה
16	סוּרָא	עֲבוּ"ם	'סוּרָא' זֶה בְּחִינַת עֲבוּ"ם, עַל שֵׁם עֲבוּדָה זָרָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת לב.): "סִרוּ מִהֵר מִן הַדֶּרֶךְ", וְהֵם נִכְלָלִים בְּשֵׁתֵי אֲמוֹת: עֶשׂוֹ וַיִּשְׁמַעְאֵל.
17	הַהֲתַפָּאוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל	תַּפְלִין	הַהֲתַפָּאוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל הוּא בְּחִינַת תַּפְלִין, שְׁנִקְרָאִים פָּאָר (בְּרָכוֹת יא),
17	הַהֲתַפָּאוֹת שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁמִתְפָּאָר בִּישְׂרָאֵל	תַּפְלִין שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ	הַהֲתַפָּאוֹת שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁמִתְפָּאָר בִּישְׂרָאֵל, שְׁזֶה בְּחִינַת תַּפְלִין שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֵנוֹם לְבִרְכָּהּ (שֵׁם) (מִנְיָן שֶׁהַקֹּדֶשׁ - בְּרוּךְ - הוּא מְנִיחַ תַּפְלִין וְכו'. וְאִיתָא שֵׁם, שֶׁהַתַּפְלִין שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּתוּב בָּהֶם הַהֲתַפָּאוֹת, שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מִתְפָּאָר עִם עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, כִּדְאִיתָא שֵׁם, שֶׁתַּפְלִין דְּמֵאֵרִי עֲלֵמָא כְּתִיב בָּהּ: וְמִי כְּעִמְךָ יִשְׂרָאֵל רַבּוֹ. כִּי מִי וְנִי נִדּוּל רַבּוֹ)
17	שֶׁהַצִּדִּיק מְגַלָּה הַהֲתַפָּאוֹת שְׁמִתְפָּאָר בִּישְׂרָאֵל	יוֹם הַלֵּדַת הַמֶּלֶךְ	וְעַל כֵּן עַל - יְדֵי שֶׁהַצִּדִּיק מְגַלָּה הַהֲתַפָּאוֹת שְׁמִתְפָּאָר בִּישְׂרָאֵל, שְׁזֶה בְּחִינַת יוֹם הַלֵּדַת הַמֶּלֶךְ, יוֹם גִּינוּסְיָא דְּמַלְכָּא, דְּהֵינּוּ שְׁנוּלַד בְּחִינַת הַמַּלְכוּת.
17	עוֹ	יִרְאָה	'עוֹ' זֶה בְּחִינַת יִרְאָה בְּנִזְכָּר לְעֵיל
17	הַתְגַּלּוֹת הַהֲתַפָּאוֹת	הַתְגַּלּוֹת הַיִּרְאָה	הַתְגַּלּוֹת הַהֲתַפָּאוֹת, שְׁזֶה בְּחִינַת הַתְגַּלּוֹת הַיִּרְאָה
17	הַרְצוֹן	אַהֲבָה	הַרְצוֹן, שְׁזֶה בְּחִינַת אַהֲבָה
17	שְׁמִים	אֵשׁ וּמִים	"שְׁמִים" זֶה בְּחִינַת אֵשׁ וּמִים
17	שְׁמִים	יִרְאָה וְאַהֲבָה	"שְׁמִים" זֶה בְּחִינַת אֵשׁ וּמִים, הֵינּוּ יִרְאָה וְאַהֲבָה

17 מזבח	אכילה	מזבח (עין זהר תרומה קל"ט), הינו בחינת אכילה, כי 'שִׁלְחָנוּ שֶׁל אֲרֵם מִכְפָּר בַּמִּזְבֵּחַ' (ברכות נ"ה)
17 כְּשֹׂאכֵל כּוֹלֵל וְסוֹבֵא	פגם המזבח	כְּשֹׂאכֵל כּוֹלֵל וְסוֹבֵא, שְׁנֵה בְּחִינַת פָּגַם הַמִּזְבֵּחַ
17 "טָרַף נָתַן לִירֵאָיו"	אכילה בכשרות	וְזֶה בְּחִינַת (וְנִחִים נ"ג): 'מִזְבֵּחַ בְּחֵלְקוֹ שֶׁל טָרַף', זֶה בְּחִינַת (תְּהִלִּים קי"א): "טָרַף נָתַן לִירֵאָיו", בְּחִינַת אֲכִילָה בְּכַשְׁרוּת
17 'יֹאכֵל טָרֶף'	שלמות המזבח	'יֹאכֵל טָרֶף' זֶה בְּחִינַת שְׁלֵמוֹת הַמִּזְבֵּחַ, בְּחִינַת 'מִזְבֵּחַ בְּחֵלְקוֹ שֶׁל טָרַף' בִּנְ"ל
17 שְׁלֵמוֹת הַמִּזְבֵּחַ	'מזבח בחלקו של טורף'	שְׁלֵמוֹת הַמִּזְבֵּחַ, בְּחִינַת 'מִזְבֵּחַ בְּחֵלְקוֹ שֶׁל טָרַף'
17 אֶהְיֶה	אור הנח	כִּי אֶהְיֶה הוּא אֶתְדַבְּקוֹת רוּחָא בְּרוּחָא, דְּהִינּוּ רוּחַ הָאוֹהֶב בְּרוּחַ הַנֶּאֱהָב, שְׁנֵה בְּחִינַת אֹרֵי הַנֶּחַ, שְׁרוּחָם נִחִים זֶה מִזֶּה, כִּי אֵין רוּחַ רָעָה, שֶׁהוּא שְׂנֵאָה, שִׁיפְרִיד בִּינֵיהֶם, כִּי הַשְׂנֵאָה הִיא בְּחִינַת רוּחַ רָעָה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (שׁוֹפְטִים ט): "וַיֵּשֶׁם ה' רוּחַ רָעָה בֵּין אֲבִימֶלֶךְ וּבֵין אֲנָשֵׁי שָׂכָם", וּפֶרֶשׁ רַשִׁ"י: 'שְׂנֵאָה'. נִמְצָא שֶׁשְׂנֵאָה הוּא בְּחִינַת רוּחַ רָעָה, בְּלִבּוֹל הָאוֹר, שְׁעַל – יָדִי – זֶה אֵין יָכוֹלִין לְשַׁמֵּעַ הַדְּבָר; וְלִהְפֹּךְ, אֶהְיֶה וְרַעוּת הוּא בְּחִינַת אֹרֵי הַנֶּחַ וְהַנֶּחַ, שְׁעַל – יָדִי – זֶה יִשְׁמַע הַדְּבָר לַמִּבְרָח
17 שְׂנֵאָה	רוח רעה	הַשְׂנֵאָה הִיא בְּחִינַת רוּחַ רָעָה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (שׁוֹפְטִים ט): "וַיֵּשֶׁם ה' רוּחַ רָעָה בֵּין אֲבִימֶלֶךְ וּבֵין אֲנָשֵׁי שָׂכָם", וּפֶרֶשׁ רַשִׁ"י: 'שְׂנֵאָה'. נִמְצָא שֶׁשְׂנֵאָה הוּא בְּחִינַת רוּחַ רָעָה,
17 מְרֻדִּי	כפירה בעבודה זרה	'מְרֻדִּי' הוּא בְּחִינַת הַכְּפִירָה בַּעֲבוּדָה זָרָה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "אִישׁ יְהוּדִי", כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוּתֵינוּ, וְכַרְזִים לְבִרְכָּה (מְגִלָּה י"ג): כָּל הַכּוֹפֵר בַּעֲבוּרָם נִקְרָא יְהוּדִי.
17 מְרֻדִּי	הצדיק	מְרֻדִּי, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַצַּדִּיק בִּנְ"ל
17 הַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ תַּחַת יָדָם	חלקי נשמות ישראל	הַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ תַּחַת יָדָם, הִינוּ בְּחִינַת חֲלָקֵי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַכְּבוֹשׁ אֶצְלָם, כִּי כָּל הַטּוֹב הוּא רַק בְּחִינַת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
17 כָּל הַטּוֹב	נשמות ישראל	כָּל הַטּוֹב הוּא רַק בְּחִינַת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
17 גֵּרִים	הרע שנתלש מהם עם הטוב, על – ידי שחזור הטוב למקומו	וְזֶה הוּא בְּחִינַת הַגֵּרִים שֶׁבָּאִים לְהַתְנַזֵּר, שֶׁהֵם בְּחִינַת הָרַע שֶׁנִּתְלָשׁ מֵהֶם עִם הַטּוֹב, עַל – יָדֵי שְׁחֻזַּר הַטּוֹב לְמִקְוָמוֹ, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַטּוֹב לְחֻזַּר בַּעֲצָמוֹ, מִחֲמַת גְּדֹל הַחֲתָקְשָׁרוֹת שֶׁנִּתְקַשֵּׁר וְנִתְהַדָּק שָׁם מָאֵד, וּבְהִכָּרַח שִׁיתֵּלֵשׁ עִמּוֹ מִהֲרַע, וְזֶה הוּא בְּחִינַת הַגֵּרִים
17 תְּשׁוּבָה	שדי	שְׂדֵי הוּא בְּחִינַת תְּשׁוּבָה, שֶׁשָּׁב בְּתְשׁוּבָה עַל פָּגַם עֲבוּדָה זָרָה, כִּי שְׂדֵי הוּא בְּחִינַת שִׁישׁ דִּי בְּאַלְקוּתִי לְכָל בְּרִיָּה (ג), וְאֵין צָרִיךְ לְשׁוּם עֲבוּדָה אַחֶרֶת.
17 "לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי וְכָל בְּנֵי בִּשָּׂר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ" זֶה שְׂדֵי וְכָל בְּנֵי בִּשָּׂר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ	תשובה	וְזֶהוּ: "לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי וְכָל בְּנֵי בִּשָּׂר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ" זֶה בְּחִינַת תְּשׁוּבָה, שְׁחֻזַּר הַטּוֹב לְמִקְוָמוֹ בִּנְ"ל, כִּי שְׂדֵי הוּא בְּחִינַת תְּשׁוּבָה, שֶׁשָּׁב בְּתְשׁוּבָה עַל פָּגַם עֲבוּדָה זָרָה, כִּי שְׂדֵי הוּא בְּחִינַת שִׁישׁ דִּי בְּאַלְקוּתִי לְכָל בְּרִיָּה (ג), וְאֵין צָרִיךְ לְשׁוּם עֲבוּדָה אַחֶרֶת.
17 "לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ" זֶה בְּחִינַת הַגֵּרִים.	הגרים	"לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ" זֶה בְּחִינַת הַגֵּרִים.
17 "יִבְרִיּוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל"	שלמות הדעת	"יִבְרִיּוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל" זֶה בְּחִינַת שְׁלֵמוֹת הַדַּעַת
17 קִרְנָא	צדקה	קִרְנָא זֶה בְּחִינַת צְדָקָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת "הוֹן יִסִּיף רַעִים" הַנִּל, שֶׁהוּא עֶקֶר הַקֶּרֶן הַקְּנוּמָה לְעוֹלָם הָבָא, כְּמֵאֲמַר מוֹנִיבֵי (בְּבֵא בְּתָרָא י"א): אֲבוּתִי גִנְזוּ לְמַטָּה וְאֲנִי נִגְזַתִּי לְמַעְלָה.
17 יוֹד	החכמה שמתפשט בכל העולמות	יּוֹד הוּא בְּחִינַת הַחֲכָמָה שֶׁמִּתְפַּשֵּׁט בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (תְּהִלִּים ק"ד): "כָּל־ם בַּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ"

17 שׁין	המחשבה	שׁין זה בחינת המחשבה, שנחלקת לשלש ראשים: מחשבות שכליות, מחשבות מדותיות, מחשבה מעשיות.
17 פרסה	רגל	פרסה בחינת רגל
17 רגל	עצה	רגל, הינו עצה, כמו (שמות י"א): "וכל העם אשר ברגליך" הנמשכים אחר עצתך
17 עזא	עז	עזא זה בחינת עז
17 עז	יראה	עז, הינו יראה, בחינת "כי תפארת עזמו אתה" הנ"ל
17 דבחישא	הצדיק	דבחישא, הינו בחינת הצדיק, שמחפש תמיד אחר ההתפארות שבכל אחד מישראל בנ"ל
17 צרור כספו	הצדיק	צרור כספו זה בחינת הצדיק, בחינת (משלי ז): "צרור הכסף לקח בידו", שהם הצדיקים, כמו שפרש רש"י שם.
17 אב	שכל	ואביהם הוא השכל שנקרא אב, בחינת אב בהכמה
17 מזבח	שלחנו של אדם	המזבח, שהוא בחינת שלחנו של אדם
18 ימתיק הפעם ברחמנות	"ברגז רחם תזכור"	הינו בשבא אדם לכלל פעם, לא יפעל בפעם שום אכזריות, ואדרבא, ימתיק הפעם ברחמנות, בבחינת: "ברגז רחם תזכור" (חבסוק ג).
18 הסתרת פני השם	פעסו וחרון – אפו	הסתרת פני השם, על – ידי מעוט אמונה שיש בישראל, כי לפי רב הפקירה, הם ושלום, בן הסתרת פני השם, ואין רוצה להנהיג אותם. וההסתרה הזאת היא בחינות פעסו וחרון – אפו,
18 עטרה	רחמנות	עטרה הנ"ל, בחינות רחמנות הנ"ל
18 מלכות	הנהגה	במלכות, בבחינת ההנהגה
18 משפט	חקמים	והמשפט הוא בחינת חכמים, בבחינת (ויקרא כ"ו): "ואם את משפטי תגעל נפשכם", ודרשו: (ב) 'זה השונא את החכמים'.
18 שלמות האותיות של דבורי אמונה	אשת רבי חנינא בן – דוסא	הינו על – ידי שלמות האותיות של דבורי אמונה, שהוא בחינת אשת רבי חנינא בן – דוסא; כי רבי חנינא בן – דוסא זה בחינת אמונה, כי מדתו אמונה, בחינת (ברכות י"ז): 'וחנינא בני די לו בקב חרובין'; קב חרובין' מדת אמונה; 'חרובין' בחינת ברושים, בחינת בירשא הנ"ל; ואשית' זה בחינות האותיות, ששלמותם על – ידי אמונה, בבחינת ראשי תבות: א'בנים ש'למות ת'בנה (דברים כ"ז). ואבנים הן האותיות, כמאמר (ספר יצירה): שלשה אבנים בונות ששה בתים. ואותיות נשלמים על – ידי אמונה, בבחינת (צפניה ג): "אז אהפך אל העמים שפה ברוכה" וכו', הינו על – ידי אמונה, שהוא בחינת "לקרא כלם בשם ה'", על – ידי – זה אהפך שפה ברוכה, בחינת שלמות הדבור
18 רבי חנינא בן – דוסא	אמונה	רבי חנינא בן – דוסא זה בחינת אמונה, כי מדתו אמונה, בחינת (ברכות י"ז): 'וחנינא בני די לו בקב חרובין'; קב חרובין' מדת אמונה
18 חרובין	ברושים	'חרובין' בחינת ברושים
18 ברושים	בירשא	ברושים, בחינת בירשא
18 אשת	האותיות	ואשית' זה בחינות האותיות, ששלמותם על – ידי אמונה, בבחינת ראשי תבות: א'בנים ש'למות ת'בנה (דברים כ"ז). ואבנים הן האותיות, כמאמר (ספר יצירה): שלשה אבנים בונות ששה בתים.
18 אמונה	"לקרא כלם בשם ה'"	אמונה, שהוא בחינת "לקרא כלם בשם ה'"
18 שפה ברוכה	שלמות הדבור	על – ידי – זה אהפך שפה ברוכה, בחינת שלמות הדבור

18	שְׁלֹמֹת הָאוֹתִיּוֹת	תְּכֵלֶת שֶׁל כָּל הַנִּבְרָאִים	וּשְׁלֹמֹת הָאוֹתִיּוֹת זֶה בְּחִינַת הַתְּכֵלֶת שֶׁל כָּל הַנִּבְרָאִים, כִּי כָּל הָעוֹלָמוֹת נִבְרְאוּ עַל – יְדֵי אוֹתִיּוֹת, וּשְׁלֹמֹת הָאוֹתִיּוֹת הוּא הַיּוֹד (ג), שֶׁהוּא בְּחִינַת עוֹלָם הַבָּא הַנִּבְרָא בְּיּוֹד (כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל מִנְּחוֹת כ"ט:), כִּי הַיּוֹד הִיא נִקְדָּה אַחֲרוֹנָה הַמְּשַׁלֵּם אֶת תְּמוֹנַת כָּל אוֹת, כִּי בְּשֶׁחֶסֶד נִקְדָּה אַחֲרוֹנָה הַמְּשַׁלֵּם תְּמוֹנַת הָאוֹת, אֲזִי בּוֹדָאי אֵין שְׁלֹמֹת לָאוֹת וְאֵין לָהּ תְּמוֹנָה. וְאוֹתִיּוֹת הֵם בְּמַלְכוּת וּמִנְהִיגוֹת הַי"ל
18	יּוֹד	עוֹלָם הַבָּא	הַיּוֹד (ג), שֶׁהוּא בְּחִינַת עוֹלָם הַבָּא הַנִּבְרָא בְּיּוֹד (כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל מִנְּחוֹת כ"ט:), כִּי הַיּוֹד הִיא נִקְדָּה אַחֲרוֹנָה הַמְּשַׁלֵּם אֶת תְּמוֹנַת כָּל אוֹת, כִּי בְּשֶׁחֶסֶד נִקְדָּה אַחֲרוֹנָה הַמְּשַׁלֵּם תְּמוֹנַת הָאוֹת, אֲזִי בּוֹדָאי אֵין שְׁלֹמֹת לָאוֹת וְאֵין לָהּ תְּמוֹנָה.
18	שְׁלֹמֹת הָאוֹתִיּוֹת	יּוֹד	וּשְׁלֹמֹת הָאוֹתִיּוֹת הוּא הַיּוֹד (ג), שֶׁהוּא בְּחִינַת עוֹלָם הַבָּא הַנִּבְרָא בְּיּוֹד (כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל מִנְּחוֹת כ"ט:), כִּי הַיּוֹד הִיא נִקְדָּה אַחֲרוֹנָה הַמְּשַׁלֵּם אֶת תְּמוֹנַת כָּל אוֹת, כִּי בְּשֶׁחֶסֶד נִקְדָּה אַחֲרוֹנָה הַמְּשַׁלֵּם תְּמוֹנַת הָאוֹת, אֲזִי בּוֹדָאי אֵין שְׁלֹמֹת לָאוֹת וְאֵין לָהּ תְּמוֹנָה.
18	תְּכֵלֶת	תְּכֵלֶת	תְּכֵלֶת, שֶׁהִיא בְּחִינַת תְּכֵלֶת
19	חֲנוּה	"וְלִילָה לְלִילָה יַחְנוּחַ"	חֲנוּה, בְּחִינַת (תַּחֲלִים י"ט): "וְלִילָה לְלִילָה יַחְנוּחַ", הֵינּוּ בְּחִינַת הַדְּבוּר שֶׁל לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ
19	חֲנוּה	לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ	חֲנוּה, שֶׁהוּא בְּחִינַת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ
19	אִשָּׁה	לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ	חֲנוּה אִשָּׁה, הֵינּוּ בְּחִינַת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ
19	מ"ל מ"ח שְׁמ"ל"	מְדוּרָה שֶׁל שְׁבָעִין בּוֹכְבִּין	מ"ל מ"ח שְׁמ"ל", שֶׁהֵם בְּחִינַת מְדוּרָה שֶׁל שְׁבָעִין בּוֹכְבִּין, שֶׁנִּתְמַלֵּל וְנִתְבַטֵּל עַל – יְדֵי לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, כִּי עַל שֵׁם זֶה נִקְרָא לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, כִּי כָּל מְקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא נֶדֶר עֲרֻנָּה אַתָּה מוֹצֵא קִדְּשָׁה (מְדַרְשׁ רַבָּה מְדוּשִׁים פֶּרֶשֶׁת כ"ד).
19	תַּקּוּן הַבְּרִית	רוּחַ – הַקֹּדֶשׁ	תַּקּוּן הַבְּרִית, שֶׁהוּא בְּחִינַת רוּחַ – הַקֹּדֶשׁ, בְּבְּחִינַת "וְלֹא קָמָה עוֹד רוּחַ בְּאִישׁ" (כְּמוֹ שֶׁדִּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל זְבַחִים קמ"ז).
19	חֲנוּה	בְּשֶׁר	'נִחַשׁ שְׁלֹמֹנוּתָהּ עַל בְּשָׂרָא' (כְּמוֹכָא בְּזֵהר הַקֹּדֶשׁ) (ד), הֵינּוּ בְּחִינַת חֲנוּה הַי"ל, שֶׁהִיא בְּשֶׁר מִבְּשָׂרוֹ (ה), בְּבְּחִינַת "בְּשֶׁר קֹדֶשׁ"
19	אִשָּׁה חֲכָמָה	לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ	וְחוֹלֵךְ וּמַפְתָּה אֶת הָרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהוּא לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, אִשָּׁה חֲכָמָה (ח), בְּבְּחִינַת "חֲכָמוֹת נָשִׁים" (מִשְׁלֵי י"ד),
19	לְשׁוֹן תַּרְגוּם	"אִשָּׁה מְשַׁכֶּלֶת"	לְשׁוֹן תַּרְגוּם הוּא בְּחִינַת "אִשָּׁה מְשַׁכֶּלֶת" (מִשְׁלֵי י"ט), בְּחִינַת מְשַׁכֵּיל עַל – יְדֵי תַּרְגּוּמָן (פְּסָחִים קי"ז), כִּי לְשׁוֹן תַּרְגּוּם יֵשׁ בּוֹ טוֹב וָרַע לְפַעֲמִים הוּא בְּחִינַת מְשַׁכֵּיל, וְלְפַעֲמִים הוּא בְּחִינַת מְשַׁכֵּל.
19	תַּרְדֵּמָה	לְשׁוֹן תַּרְגּוּם	תַּרְדֵּמָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת לְשׁוֹן תַּרְגּוּם
19	רוּחַ סַעְרָה	רוּחַ שְׁמוֹת	רוּחַ סַעְרָה, הֵינּוּ הָרוּחַ שְׁמוֹת,
19	רוּחַ שְׁמוֹת	שְׁבָעִים לְשׁוֹן	הֵינּוּ הָרוּחַ שְׁמוֹת, הֵינּוּ הַשְּׁבָעִים לְשׁוֹן,
19	לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ	רוּחַ הַקֹּדֶשׁ	מִלְּשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, מְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ
19	רוּחַ הַקֹּדֶשׁ	בְּרִית קֹדֶשׁ	מְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, מְבְּרִית קֹדֶשׁ
19	שְׂאֵר לְשׁוֹנוֹת הָעַמִּים	מְדוּרָה שֶׁל שְׁבָעִין בּוֹכְבִּין	וְעַל שְׂאֵר לְשׁוֹנוֹת הָעַמִּים, שֶׁהֵם בְּחִינַת מְדוּרָה שֶׁל שְׁבָעִין בּוֹכְבִּין
19	נִגְה	תַּרְגּוּם	נִגְה, שֶׁהוּא בְּחִינַת תַּרְגּוּם
19	שְׂאֵר לְשׁוֹנוֹת הָעַמִּים	רַע גָּמוּר	וְשְׂאֵר לְשׁוֹנוֹת הָעַמִּים, שֶׁהֵם בְּחִינַת רַע גָּמוּר,
19	מְדוּרָה שֶׁל שְׁבָעִין בּוֹכְבִּין	תַּאֲנוֹת נְאוּף	הַמְדוּרָה שֶׁל שְׁבָעִין בּוֹכְבִּין הַי"ל, שֶׁהוּא בְּחִינַת תַּאֲנוֹת נְאוּף

19 ברכות המזון	אכילתו ושתיתו מהתנוצצות האותיות	שהיתה אכילתו ושתיתו מהתנוצצות האותיות שיש בהאכילה ושתיה, שזהו בחינת ברכות המזון, כי המזון נתברך על ידי שיש בהאכילה ושתיה
19 "עזרך"	"אעשה לו עזר"	עזרך זה בחינת (בראשית ב) "אעשה לו עזר",
19 "אעשה לו עזר"	חנה	"אעשה לו עזר", בחינת חנה
19 שופרא דשופרא	ל"ב אלקים של מעשה	ונזון משופרא דשופרא (יד), מל"ב אלקים של מעשה בראשית
19 ל"ב אלקים של מעשה בראשית	האותיות שיש בכל דבר	ל"ב אלקים של מעשה בראשית, שהם בחינת האותיות שיש בכל דבר, שכלם נמשכין מבחינת ל"ב אלקים של מעשה בראשית.
19 פנים מאירות	פנים בפנים	כי אי אפשר לזכות לבחינת פנים מאירות הנ"ל שהם בחינת פנים בפנים, כי אם על ידי בחינת מתקלא
19 מתקלא	שלמות לשון הקדש	מתקלא, שהוא בחינת שלמות לשון הקדש
19 שנים מקרא	לשון הקדש	שנים מקרא, דהינו לשון הקדש
19 שגינות	תרגום	שגינות הוא בחינת תרגום, כי תרגום הוא בחינת עין הדעת טוב ורע, שמערב טוב ורע, וכן הוא השוגג, שיש בו גם כן טוב ורע, שהמעשה הוא רע, וכונתו טוב
19 תרגום	עין הדעת טוב ורע	פי תרגום הוא בחינת עין הדעת טוב ורע, שמערב טוב ורע
19 שוגג	תרגום	שגינות הוא בחינת תרגום, כי תרגום הוא בחינת עין הדעת טוב ורע, שמערב טוב ורע, וכן הוא השוגג, שיש בו גם כן טוב ורע, שהמעשה הוא רע, וכונתו טוב
19 פנים הברית	רע הכולל	פנים הברית, שהוא רע הכולל
19 רע הכולל	לשונות העמים	רע הכולל, בחינת לשונות העמים
19 פנים הברית	משוך בערלתו	פנים הברית, בחינת משוך בערלתו
19 בחירה	נזה	עקר המתקלא והנפיון והבחירה הוא בבחינת נזה
19 נזה	נפיון	עקר המתקלא והנפיון והבחירה הוא בבחינת נזה
19 מילה	חשמל	חשמ"ל חש מל, בחינת מילה;
19 תקון המילה	תקון הברית	תקון המילה, בחינת תקון הברית,
19 מל	מדורה של שבעין	ו"מל" גימטריא שבעים בחינות מדורה של שבעין בוכבין הנ"ל, שנתמלל ונחתך ונתבטל על ידי מצות מילה,
19 מצות מילה	תקון הברית	מצות מילה, שהוא בחינת תקון הברית כנ"ל עין בפנויות והבן
19 אשה	לשון הקדש	האשה הוא בחינת לשון הקדש שבה נברא העולם. וזהו: "חנה" לשון דבור, כמו שכתוב: "ולילה ללילה יחנה דעת". וזה בחינת: "לזאת יקרא אשה", כי הדבור נקרא 'זאת', כמו שכתוב: "וזאת אשר דבר להם אביהם".
20 מדבר צן	דבור מצנן	וזה בחינת (במדבר כ): "מדבר צן", שהוא בחינת דבור מצנן, ששם מתה מרים בחינת הנשמה הסובלת מרירות השעבוד על התורה. ואז נסתלק הבאר, הינו בחינת באורי התורה
20 מרים	הנשמה הסובלת מרירות השעבוד על התורה	הבאר
20 הבאר	באורי התורה	הבאר, הינו בחינת באורי התורה
20 מלב העליון	"צור לבבי"	מלב העליון, בחינת (תהלים ע"ג) "צור לבבי"
20 לב העליון	סלע	ולב הנ"ל הוא בחינת סלע, שמשם הדבור, בבחינת (מגלה י"ח): 'מלי בסלע'.

20 סלע	צור	וסלע הוא בחינת צור, בבחינת (תהלים ק"ה): "פתח צור וניזובו מים",
20 צור	לב	צור, בבחינת (תהלים ק"ה): "פתח צור וניזובו מים", והוא בחינת לב, בחינת "צור לבבי",
20 הקלפות השוכנים סביב לב העליון	"זאת ירושלים שמתיה בתוך הגוים"	הקלפות השוכנים סביב לב העליון, בבחינת (יחזקאל ה'): "זאת ירושלים שמתיה בתוך הגוים", והיא לב, בבחינת (ישעיהו מ): "דברו על לב ירושלים"
20 ירושלים	לב	(יחזקאל ה'): "זאת ירושלים שמתיה בתוך הגוים", והיא לב, בבחינת (ישעיהו מ): "דברו על לב ירושלים"
20 מטה	ממשלת וכת הצדיק שנעשה על ידי עבודתו	'מטה' זה בחינת ממשלת וכת הצדיק שנעשה על ידי עבודתו, שעל ידי נכונים כל האזיבים, הן למטה הן למעלה. וזהו (תהלים ק"י): "מטה עזך ושלח ה' מציון", הינו המצוות ומעשים טובים, שהן ציונים לדברים עליונים, שמהם נעשה מטה – עז להכניע אויבים.
20 פני ה'	באורי ודרושי התורה	'פני ה' זה בחינת באורי ודרושי התורה, כמו (ויקרא י"ט): "והדרת פני זקן"; 'זקן' זה הדרת פנים, והם שלש – עשרה תקוני דקנא, והם שלש – עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן באורי התורה, שהם בחינת פנים כנ"ל
20 באורי התורה	פנים	באורי התורה, שהם בחינת פנים כנ"ל
20 פנים הברית	פנים הדעת	פנים הברית הוא פנים הדעת, בבחינת (בראשית ד) "וידע אדם", משה, בחינת דעת
20 משה	דעת	משה, בחינת דעת
20 'מימין'	משפט	'מימין' זה בחינת משפט, בבחינת (עמוס ה'): 'ויגל במים משפט'
20 נימין	שערות	נימין בחינת שערות
20 שערות	"שערי ציון"	שערות, בחינת "שערי ציון" (תהלים פ"ז),
20 "שערי ציון"	'מטה עזך ושלח מציון'	"שערי ציון" (תהלים פ"ז), בחינת 'מטה עזך ושלח מציון' כנ"ל.
20 חטם	'ודברתם אל הסלע'	חטם, בחינת 'ודברתם אל הסלע' כנ"ל
20 ויראה	תפלה	ויראה היא בחינת תפלה, בחינת (משלי ל"א) "ויראת ה' היא תתהלל",
20 "ויראת ה' היא תתהלל"	חטם	(משלי ל"א) "ויראת ה' היא תתהלל", בחינת חטם, בחינת (ישעיהו י"א) "והריחו ביראת ה'".
20 חטם	"והריחו ביראת ה'"	חטם, בחינת (ישעיהו י"א) "והריחו ביראת ה'"
20 תפוחין	מפתחי הלב שנפתחים	תפוחין זה בחינת מפתחי הלב שנפתחים, שנבקר רחמי לב העליון ונשפע דבורים חמים
21 ויראת שמים	חטם	ויראת שמים, שהוא בחינת חטם, בבחינת (ישעיהו י"א): "והריחו ביראת ה'",
21 קדם	פנים	קדם, בבחינת פנים
21 "ראש דברך אמת"	מח הנאמר אצל פה	(תהלים קי"ט): "ראש דברך אמת" זה בחינת מח הנאמר אצל פה
21 "ראשית חכמה ויראת ה'"	מח הנאמר אצל חטם	(שם קי"א): "ראשית חכמה ויראת ה'" זה בחינת מח הנאמר אצל חטם
21 "הוכח לחכם ויאחבבך"	מח הנאמר אצל אדנין	(משלי ט): "הוכח לחכם ויאחבבך" זה בחינת מח הנאמר אצל אדנין, בבחינת "שמע דברי חכמים"
21 "ותפקחנה עיני שניהם"	מח הנאמר אצל עינין	זה בחינת (בראשית ג): "ותפקחנה עיני שניהם" זה בחינת מח הנאמר אצל עינין
21 פה ותרין נקבא חטמא ותרין עינין ותרין אדנין הם בחינת שבעת הנרות	שבעת הנרות	פי פה ותרין נקבא חטמא ותרין עינין ותרין אדנין הם בחינת שבעת הנרות
21 מנרתא	רישא	'ומנרתא דא רישא'

21 מְנִרְתָּא דָא רִישָׁא' (א), הִינוּ הַמֶּלֶךְ	הַמֶּלֶךְ	
21 פְּנֵי הַמְּנוּרָה	שְׁפַע אֱלֹקֵי	וּפְנֵי הַמְּנוּרָה הִינוּ שְׁפַע אֱלֹקֵי
21 שְׁפַע אֱלֹקֵי	סִכָּה	וְשְׁפַע אֱלֹקֵי הַזֹּאת הוּא בְּחִינַת סִכָּה, כִּי סִכָּה הוּא בְּחִינַת שְׁסֻכָּה בְּרוּחַ – הַקֹּדֶשׁ (ב), כִּי רוּחַ – הַקֹּדֶשׁ הוּא שְׁפַע אֱלֹקֵי.
21 שְׁבַעַת עֲנָנִים	שְׁבַעַת הַנְּרוֹת	שְׁבַעַת עֲנָנִים, הִינוּ בְּחִינַת שְׁבַעַת הַנְּרוֹת כַּנִּל
21 אֵד	הָעֲנָנִים הַנִּל	וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ" מִה אֵד הוּא דְבָר שְׂאִין מִקְבֵּל טְמֵאָה וְאִין גְּדוּלוֹ אֵלֹא מִן הָאָרֶץ וְכוּ'. וְאֵד הֵן הֵן אֵלֹו הָעֲנָנִים הַנִּל
21 הָעֲנָנִים הַנִּל	קֹדֶשׁ	הָעֲנָנִים הַנִּל, וְהֵן בְּחִינַת קֹדֶשׁ
21 שְׁפַע אֱלֹקֵי הַנִּל	מְקִיפִין	שְׁפַע אֱלֹקֵי הַנִּל, הוּא בְּחִינַת מְקִיפִין
21 סִכָּה	רוּחַ – הַקֹּדֶשׁ	וְסִכָּה הַנִּל, הִינוּ רוּחַ – הַקֹּדֶשׁ הַנִּל
21 רוּחַ – הַקֹּדֶשׁ	שְׁפַע אֱלֹקֵי הַנִּל	רוּחַ – הַקֹּדֶשׁ הַנִּל, שְׁפַע אֱלֹקֵי הַנִּל
21 קְדוּשִׁין	חֲפָה	קְדוּשִׁין, בְּחִינַת חֲפָה
21 שְׁפַע אֱלֹקֵי הַנִּל	קֹדֶשׁ	שְׁפַע אֱלֹקֵי הַנִּל הוּא בְּחִינַת קֹדֶשׁ
21 קֹדֶשׁ	חֲפָה	קֹדֶשׁ, בְּחִינַת חֲפָה, מְקִיפִין
21 חֲפָה	מְקִיפִין	קֹדֶשׁ, בְּחִינַת חֲפָה, מְקִיפִין
21 שְׁבַעַת יְמֵי הַמִּשְׁתָּה	שְׁבַעַת הַנְּרוֹת	וְזֶה בְּחִינַת שְׁבַעַת יְמֵי הַמִּשְׁתָּה שְׂאֵחַר הַחֲפָה, הִינוּ בְּחִינַת שְׁבַעַת הַנְּרוֹת הַנִּל
21 הָעֵלָם	עֲבוּר	הָעֵלָם הִינוּ עֲבוּר
21 וְהִצְעָקָה שְׂאֵדָם צוּעָק בַּתְּפִלָּתוֹ וּבַתּוֹרָתוֹ, כְּשֶׁנִּסְתַּלְקִין הַמַּחֲיִין בְּבְחִינַת עֲבוּר אֵלֹו הִצְעָקוֹת הֵם בְּחִינַת צַעֲקַת הַיּוֹלָדָת	צַעֲקַת הַיּוֹלָדָת	וְהִצְעָקָה שְׂאֵדָם צוּעָק בַּתְּפִלָּתוֹ וּבַתּוֹרָתוֹ, כְּשֶׁנִּסְתַּלְקִין הַמַּחֲיִין בְּבְחִינַת עֲבוּר
21 כּוֹנֵה	מַחֲיִין	וְאִין מוֹלָדָת הַמַּחֲיִין. וְזֶה בְּחִינַת: 'הַקּוֹל מְעוֹרֵר הַכּוֹנֵה' (ז), הִינוּ הַמַּחֲיִין.
21 גְּלוּי	לָדָה	וְחִגְלוּי זֶה בְּחִינַת לָדָה
21 יַעֲקֹב	עֲבוּר	יַעֲקֹב זֶה בְּחִינַת עֲבוּר, בְּחִינַת (הוֹשֵׁעַ י"ב): "בְּבֹטֶן עֲקֹב אֶת אַחִיו",
21 כְּשֶׁאֲדָם לִמּוֹד תּוֹרָה וְאִין מִבֵּין בֵּה שׁוֹם חֲדוּשׁ, זֶה מַחֲמַת שְׁחַמְחִין וְהַשְׁכָּל שֶׁל הַתּוֹרָה וְהַלְמוּד הַזֶּה הֵן בְּבְחִינַת עֲבוּר	עֲבוּר	כְּשֶׁאֲדָם לִמּוֹד תּוֹרָה וְאִין מִבֵּין בֵּה שׁוֹם חֲדוּשׁ, זֶה מַחֲמַת שְׁחַמְחִין וְהַשְׁכָּל שֶׁל הַתּוֹרָה וְהַלְמוּד הַזֶּה הֵן בְּבְחִינַת עֲבוּר
21 יִשְׂרָאֵל	הַתְּגִלּוֹת הַמַּחֲיִין	יִשְׂרָאֵל אוֹתִיּוֹת לִי רֹאשׁ, הִינוּ הַתְּגִלּוֹת הַמַּחֲיִין
21 הַתְּגִלּוֹת הַמַּחֲיִין	הַמְּשַׁכֵּת אוֹר הַפְּנִים	יִשְׂרָאֵל אוֹתִיּוֹת לִי רֹאשׁ, הִינוּ הַתְּגִלּוֹת הַמַּחֲיִין, הַמְּשַׁכֵּת אוֹר הַפְּנִים הַנִּל
21 הַמְּשַׁכֵּת אוֹר הַפְּנִים	שְׁפַע אֱלֹקֵי	יִשְׂרָאֵל אוֹתִיּוֹת לִי רֹאשׁ, הִינוּ הַתְּגִלּוֹת הַמַּחֲיִין, הַמְּשַׁכֵּת אוֹר הַפְּנִים הַנִּל, שְׁפַע אֱלֹקֵי הַנִּל
21 מְקִיפִין	לְמַעַלְה מִשְׁכָּל אֲנוּשִׁי	לְמַעַלְה מִשְׁכָּל אֲנוּשִׁי, וְזֶה בְּחִינַת מְקִיפִין
21 עֲתִיקָא	מְקִיפִין	עֲתִיקָא זֶה בְּחִינַת הַמְּקִיפִין הַנִּל, שֶׁהֵן טְמוּרִים וְסִתּוּמִים מִכָּל צֶדֶד בְּכָל הַמִּשְׁךְ הַזֶּמֶן שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא יִתְגַּלֶּה אֵלֹא לְעֵתִיד.
21 כָּל הַחֲכָמוֹת שְׂיָכוֹל מֶלֶךְ אֲנוּשִׁי לְהַשִּׁיג אוֹתָם הֵם בְּחִינַת זְעִירָא דְאַנְפִּין	זְעִירָא דְאַנְפִּין	וְכָל הַחֲכָמוֹת שְׂיָכוֹל מֶלֶךְ אֲנוּשִׁי לְהַשִּׁיג אוֹתָם הֵם בְּחִינַת זְעִירָא דְאַנְפִּין.
21 לֹא אֲתִגְלִיא	לֹא אֲתִגְלִיא, בְּבְחִינַת הָעֵלָם	לֹא אֲתִגְלִיא, בְּבְחִינַת הָעֵלָם
21 שְׁמֵן	שְׁבַעַת הַנְּרוֹת	וְשְׁמֵן הוּא בְּחִינַת שְׁבַעַת הַנְּרוֹת, שֶׁהִיוּ מְשֻׁמֵּן.
21 לְבוּשׁ	חֲשִׁמ"ל	הַלְבוּשׁ, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַחֲשִׁמ"ל

יש מוכיחי הדור, והם בחינות רג'לין; ונקראים רג'לין, על שם שהם למודי ה', הינו שלומדין בביכול את ה', שנותנין לו עצות. והם הולכים בשליחותו לישראל, להוכיחם ולהחזירם להשם יתברך. ועל שם זה נקראים בחינות רג'לין, על שם העצה, כמו שפרש רש"י (שמות י"א) על "וכל העם אשר ברג'ליך" 'ההולכים אחר עצתך', ועל שם החליקה, שהולכים בשליחותו להוכיח כנ"ל

22 קולות	עזות	וכל הקולות הן של צעקה, הן של אנהה, הן קול שופר, הן קול זמרה בלם הם בחינת עזות, בבחינת (תהלים ס"ח): "הן יתן בקולו קול עז"
22 קול אנהה	עזות דקדשה	קול אנהה, שהיא בחינת עזות דקדשה כנ"ל
22 קול התקיעות	"מקול אנהתי"	קול התקיעות הוא בחינת "מקול אנהתי"
22 קולות דקדשה	קול שופר	קולות דקדשה, בחינת קול שופר
22 עזות דקדשה	קולות דקדשה	עזות דקדשה, שהם בחינת קולות דקדשה
22 החכם האמת	נשמה להעם	וכן בכלליות בני האדם יש בחינת עצם ובשר, הינו שהחכם האמת, שהוא בחינת הנשמה להעם שהם למטה ממנו
22 החכם האמת	עצם	וכן בכלליות בני האדם יש בחינת עצם ובשר, הינו שהחכם האמת, שהוא בחינת הנשמה להעם שהם למטה ממנו, הוא בחינת עצם
22 העם	בשר	וכן בכלליות בני האדם יש בחינת עצם ובשר, הינו שהחכם האמת, שהוא בחינת הנשמה להעם שהם למטה ממנו, הוא בחינת עצם, והעם הם נגדו בחינת בשר
22 עזות דקדשה	כל הקולות דקדשה	עזות דקדשה, שהוא בחינת כל הקולות דקדשה
22 עזות דסמרא אחרא	עזות הגוף	עזות דסמרא אחרא, שהוא בחינת עזות הגוף
22 אמונה שלמה	ירושלים	לאמונה שלמה, שהוא בחינת ירושלים קריה נאמנה כנ"ל
22 נעשה ונשמע	שמחה	נעשה ונשמע, שהוא בחינת השמחה; כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (שבת פ"ח): בשעה שאמרו ישראל נעשה ונשמע, ירדו ששים רבוא מלאכים ונתנו שני עטרות בראש כל אחד וכו', ובשחטאו נלקחו וכו', ועתיד הקדוש - ברוך - הוא להחזירם להם, שנאמר: "ושמחת עולם על ראשם". נמצא שנעשה ונשמע הם בחינת שמחה, בחינת "ושמחת עולם על ראשם" כנ"ל
22 נעשה	נגלות	נעשה הוא בחינת נגלות, הינו המצוות שאפשר לכל אחד לקיים לפי מדרגתו
22 נשמע	נסתרות	נשמע היא בחינת נסתרות, מה שהוא גבוה ונסתר ממנו, שאינו יכול לעשות עבודה בזה. למשל: אצל כל מצוה יש דברים שסביבות המצוה, כי מלבד הצווי הנאמר בתורה לקיים המצוה, יש עוד לזה דברים בתורה, כגון "וידבר ה' אל משה", ושאר דבורי התורה שסביבות המצוה. ועבודה שיש בדבורי התורה הללו שסביבות המצוה הם בחינת 'נשמע', בחינת נסתר, כי המצוה בעצמה אנו יכולים לקיים, אך העבודה שיש באלו הדבורים אין אנו יודעים, וזה בחינת 'נשמע' בחינת נסתר
22 נעשה	תורה	'נעשה' הוא בחינת תורה, הינו הנגלות, מה שיודע לקיים
22 תורה	נגלות	תורה, הינו הנגלות
22 נשמע	דבורי התורה, שהם הדבורים של התורה שסביבות כל מצוה, שהם בחינת נסתר כנ"ל, שאינו יודע איך לעבד בזה את השם יתברך	דבורי התורה, שהם הדבורים של התורה שסביבות כל מצוה

22 תַּפְלָה

דְּבָקוֹת

תַּפְלָה, שֶׁהִיא דְּבָקוֹת, כִּי 'שְׁמִיעָה תִּלְיָא בְּלָבָא' (תַּקוּן נ"ח), כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְלָכִים – א ג): "וַיִּתֵּן לְעֶבֶדְךָ לֵב שֹׁמֵעַ", וְעִבּוּדָה שֶׁבְּלֵב זֶה תַּפְלָה (תַּעֲנִית ב), הֵינּוּ בָטוּל וְדְבָקוֹת לְאִין – סוֹף, כִּי אִין – סוֹף הוּא בְּחִינַת מַה שֶׁאִין בּוֹ תַּפְסִיכָה, וּמֵאַחֵר שֶׁאִין לוֹ תַּפְסִיכָה בָּזֶה וְהֵינּוּ בְּדְבוּרֵי הַתּוֹרָה הַנִּלְ, כִּי הוּא בְּחִינַת נִסְתָּר כַּנִּלְ, הוּא בְּחִינַת תַּפְלָה דְּרַבְּנָה. "וְהוּא רַח רַחוּם לְהַאֲנוּ – הוּא"

22 תוֹרַת ה'	נִסְתָּר	מִתַּחְלָה תּוֹרַת ה', שֶׁהוּא בְּחִינַת נִסְתָּר, "הַנִּסְתָּרִית לֵה' אֱלֹהֵינוּ"
22 תּוֹרָתוֹ	נִגְלָת	וְאַחֵר – כִּךְ בִּשְׁהוּא בְּמִדְרָגָה גְבוּהָ מִמֶּנָּה, נַעֲשֶׂה תּוֹרָתוֹ, שְׁנַעֲשֶׂה מִהַ'שְׁמַע' נַעֲשֶׂה, שֶׁהוּא בְּחִינַת "וְהַנִּגְלָת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ":
22 הַנִּסְתָּרִית לֵה' אֱלֹהֵינוּ	נִשְׁמַע	וְזֶה (דְּבָרִים כ"ט): הַנִּסְתָּרִית לֵה' אֱלֹהֵינוּ זֶה בְּחִינַת 'נִשְׁמַע'
22 וְהַנִּגְלָת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ	נַעֲשֶׂה	וְהַנִּגְלָת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ זֶה בְּחִינַת 'נַעֲשֶׂה'
22 דְּבָרֵי הַתּוֹרָה	דְּבוּרֵי הַתּוֹרָה	דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הֵם בְּחִינַת דְּבוּרֵי הַתּוֹרָה שֶׁסְּבִיבוֹת הַמִּצְוָה
22 דְּבוּרֵי הַתּוֹרָה	הַנִּסְתָּרוֹת	דְּבוּרֵי הַתּוֹרָה שֶׁסְּבִיבוֹת הַמִּצְוָה, שֶׁהֵם בְּחִינַת הַנִּסְתָּרוֹת
22 אִין	תַּחְלָה	אִין, וְהוּא בְּחִינַת תַּחְלָה
22 תַּחְלָה	קֶדֶם הַבְּרִיאָה	תַּחְלָה, הֵינּוּ קֶדֶם הַבְּרִיאָה
22 תַּפְלַת ה'	קֶדֶם הַבְּרִיאָה	תַּפְלַת ה' הוּא בְּחִינַת קֶדֶם הַבְּרִיאָה
22 קֶדֶם הַבְּרִיאָה	אִין סוֹף	קֶדֶם הַבְּרִיאָה, בְּחִינַת אִין סוֹף
22 אִין סוֹף	תַּחְלָה	אִין סוֹף, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת תַּחְלָה
22 עֲנִיָּה	אִין	עֲנִיָּה, בְּחִינַת אִין
22 אִין	תַּחְלָה	בְּאִין, שֶׁהוּא בְּחִינַת תַּחְלָה
22 נִגְלָה	תּוֹרָה	נִגְלָה, בְּחִינַת תּוֹרָה
22 תּוֹרָה	בְּרָא	תּוֹרָה, בְּחִינַת 'בְּרָא'
22 בְּרָא	בֵּן	'בְּרָא', בְּחִינַת בֵּן
22 בֵּן	עֵדֶן תַּתְּאָה	בֵּן, בְּחִינַת עֵדֶן תַּתְּאָה
22 עֵדֶן תַּתְּאָה	חֲכֻמָּה תַּתְּאָה	עֵדֶן תַּתְּאָה, בְּחִינַת חֲכֻמָּה תַּתְּאָה
22 חֲכֻמָּה תַּתְּאָה	חֲצִי מֵאֲמֵר	חֲכֻמָּה תַּתְּאָה, בְּחִינַת חֲצִי מֵאֲמֵר
22 נִשְׁמַע	בְּרֵאשִׁית	הַ'נִּשְׁמַע', שֶׁהוּא בְּחִינַת 'בְּרֵאשִׁית'
22 בְּרֵאשִׁית	מֵאֲמֵר הַשְּׁלֹם	'בְּרֵאשִׁית', מֵאֲמֵר הַשְּׁלֹם
22 מֵאֲמֵר הַשְּׁלֹם	חֲכֻמָּה עֲלָאָה	מֵאֲמֵר הַשְּׁלֹם, חֲכֻמָּה עֲלָאָה
22 חֲכֻמָּה עֲלָאָה	עֵדֶן עֲלָאָה	חֲכֻמָּה עֲלָאָה, עֵדֶן עֲלָאָה
22 עֵדֶן עֲלָאָה	אָב	עֵדֶן עֲלָאָה, בְּחִינַת אָב
22 אָב	תַּפְלָה	אָב, בְּחִינַת תַּפְלָה
22 כְּלָלִיּוֹת הַבְּרִיאָה	חֲצִי מֵאֲמֵר	כְּלָלִיּוֹת הַבְּרִיאָה נִגְדֵּי קֶדֶם הַבְּרִיאָה הִיא בְּחִינַת חֲצִי מֵאֲמֵר
22 אִין – סוֹף	מֵאֲמֵר הַשְּׁלֹם	כִּי עֵקֶר שְׁלֵמוֹת בְּאִין – סוֹף, וְשֵׁם הוּא בְּחִינַת מֵאֲמֵר הַשְּׁלֹם
22 קֶדֶם הַבְּרִיאָה	מֵאֲמֵר הַשְּׁלֹם	וְכֵן כְּלָלִיּוֹת הַבְּרִיאָה נִגְדֵּי קֶדֶם הַבְּרִיאָה הִיא בְּחִינַת חֲצִי מֵאֲמֵר, כִּי עֵקֶר שְׁלֵמוֹת בְּאִין – סוֹף, וְשֵׁם הוּא בְּחִינַת מֵאֲמֵר הַשְּׁלֹם.
22 בְּרָא	כְּלָלִיּוֹת הַבְּרִיאָה	'בְּרָא', שֶׁהוּא כְּלָלִיּוֹת הַבְּרִיאָה
22 בְּרֵאשִׁית	קֶדֶם הַבְּרִיאָה	'בְּרֵאשִׁית', שֶׁהוּא בְּחִינַת קֶדֶם הַבְּרִיאָה
22 קֶדֶם הַבְּרִיאָה	תַּפְלָה	קֶדֶם הַבְּרִיאָה, בְּחִינַת תַּפְלָה, כְּמוֹ 'בְּרֵאשִׁית' 'יֵרָא בִּשְׁת' (תַּקוּנִים), תַּקוּן ז', שֶׁהִיא הַתַּפְלָה, בְּחִינַת (מִשְׁלִי ל"א): "וַיִּרְאֵת ה' הִיא תַּתְּהַלֵּל", שֶׁהוּא מֵאֲמֵר הַשְּׁלֹם
22 אֲמוּנָה	יְרוּשָׁלַיִם	וְעַל בֵּן אֲמוּנָה נִקְרָא יְרוּשָׁלַיִם, כַּנִּזְכָּר לְעִיל, עַל שֵׁם שֶׁעֵקֶר בְּנִינָה מִבְּרֵאשִׁית, שֶׁהוּא בְּחִינַת יֵרָאָה שְׁלֹם, כִּי 'תִּפְּזֵן יֵרָאָה, תִּפְּזֵן שְׁלֹם' (ד).
22 עֲמִידָה	תַּפְלָה	'בְּרֵאשִׁית' 'יֵרָא בִּשְׁת', מֵאֲמֵר הַשְּׁלֹם, הָעֲמִידָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת הַתַּפְלָה

22	צדיקים אמתיים	בכליות שבעה רועים	להצדיקים אמתיים, שהם בחינות כלליות שבעה רועים
22	תורתו	נעשה	תורתו, בחינת נעשה
22	תורת ה'	נשמע	תורת ה' בחינת נשמע
22	יראה	נשמע	יראה, שהיא בחינת נשמע
22	בשת	עדן	בשת, הוא בחינת עדן
22	עדן	עדן עלאה וכו'	עדן, בחינת עדן עלאה וכו'
22	עדן עלאה	נשמע	עדן עלאה וכו', שהוא בחינת נשמע
22	נשמע	יראה	נשמע, בחינת יראה
22	יראה	תפלה	יראה, בחינת תפלה
22	אמונה	חותם הידין	האמונה, שהוא בחינת חותם הידין
22	עזות	קולות	עזות, בחינות קולות
22	עזות דקדשה	תשרי	ועזות דקדשה הוא בחינת תשרי, ועל בן נקרא "ירח האתנים" (מלכים - א ח), מלשון תקיפות ועזות, כי אז צועקין ישראל קולות וקול שופר, שהקולות כלם הן בחינת עזות כנ"ל.
22	עקב	רגליו	'עקב' בחינת רגליו
22	רגליו	המוכיחים	ורגליו הם בחינת המוכיחים
22	קול המוכיח	קול שופר	קול המוכיח הוא בחינת קול שופר, כמו שכתוב (ישעיהו נ"ח): "כשופר הרם קולך",
22	קול שופר	קול נגינה	קול המוכיח הוא בחינת קול שופר, כמו שכתוב (ישעיהו נ"ח): "כשופר הרם קולך", וכן קול נגינה. וזה בחינת (תהלים ל"ג): "היטיבו נגן בתרועה" קול הנגון הוא בחינת תרועה, בחינת שופר, בחינת "ואתה תרעה את עמי" כנ"ל
22	קול הנגון	תרועה	קול הנגון הוא בחינת תרועה
22	תרועה	שופר	תרועה, בחינת שופר, בחינת "ואתה תרעה את עמי" כנ"ל
22	בימי רבן גמליאל היה	נשמע	בימי רבן גמליאל היה הדור, שהיתה תורתם בחינת 'נשמע', בחינת תפלה. וזה שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (מגלה כ"א): 'בימי רבן גמליאל היו לומדים תורה בעמידה' 'עמידה' הוא בחינת תפלה כנ"ל.
23	פנים דקדשה	אנפין נהורין	כי יש פנים דקדשה, שהם אנפין נהורין, בחינת חיים, כמו שכתוב (משלי ט"ז): "באור פני מלך חיים".
23	אנפין נהורין	חיים	אנפין נהורין, בחינת חיים, כמו שכתוב (משלי ט"ז): "באור פני מלך חיים".
23	פנים דקדשה	שמחה	כי יש פנים דקדשה, שהם אנפין נהורין, בחינת חיים, כמו שכתוב (משלי ט"ז): "באור פני מלך חיים". בחינת שמחה, כמו שכתוב (תהלים ט"ז): "שבע שמחות את פניך", וכתוב (בראשית מ"ה): "ותחי רוח יעקב". זה בחינת שמחה
23	פנים דסטרא אחרא	אלקים אחרים	בפנים דסטרא אחרא, אלקים אחרים
23	אלקים אחרים	חשך	אלקים אחרים, חשך
23	חשך	מיתה	חשך, בחינת מיתה, כמו שכתוב (איכה ג'): "במחשכים הושיבני" וכו'.
23	יעקב	אמת	יעקב הוא בחינת אמת, כמו שכתוב (מיכה ז'): "תתן אמת ליעקב",
23	יעקב	אור הפנים	יעקב הוא בחינת אמת, כמו שכתוב (מיכה ז'): "תתן אמת ליעקב", והוא בחינת אור הפנים
23	ברית	מלח	ברית הוא בחינת מלח הממתיק מרידות ועצבון הפרנסה, כמוכא בזוהר (נחיתי רמ"א): 'אלמלא מלחא לא הוי עלמא יכלי למסבל מריותא'.
23	אמת	חיים	אמת הוא בחינת חיים כנ"ל

'תקנה', זה בחינת אמונה, כמו שכתוב (ירמיה ל"א): "ויש תקנה לאחריה". ואמונה, היא אחרית הימים (ו). כי עליה עומדים כל המדות, כמו שכתוב (מכות כ"ד): "בא חבוק והעמידן על אחת" וכו'.

23 אמונה	אחרית הימים	ואמונה, היא אחרית הימים (ו). כי עליה עומדים כל המדות, כמו שכתוב (מכות כ"ד): "בא חבוק והעמידן על אחת" וכו'.
23 חוט השני	זריחת אור הפנים	וחוט השני, זה בחינת זריחת אור הפנים כמו שכתוב (בראשית ל"ח): "ויקרא שמו זרח" וכו', "כי החשך יכסה ארץ ועליו זרח ח" (ישעיה ס').
23 חשך	בעצבון	חשך הוא בחינות בעצבון
23 בעצבון	דאגת ותאות הפרנסה	בעצבון, דאגת ותאות הפרנסה
23 דאגת ותאות הפרנסה	צער בפלים ביולדה	דאגת ותאות הפרנסה, צער בפלים ביולדה
23 בעצבון	אנפין חשוכין	בעצבון, דאגת ותאות הפרנסה, צער בפלים ביולדה, אנפין חשוכין
23 אנפין חשוכין	עבודה זרה	אנפין חשוכין, עבודה זרה
23 'ועליו זרח ח'	אמונת אלקות	'ועליו זרח ח', אמונת אלקות
23 אמונת אלקות	אור הפנים	אמונת אלקות, אור הפנים
23 "ויחן פני העיר"	אור הפנים	אור הפנים, "ויחן פני העיר"
23 "ויחן פני העיר"	תקון המטבע	"ויחן פני העיר" תקון המטבע,
23 תקון המטבע	תקון תאות ממון	תקון המטבע, תקון תאות ממון
23 תקון תאות ממון	"שמה זבולון"	תקון תאות ממון, בחינות "שמה זבולון"
23 פרנסה	אשה	הפרנסה הוא בחינת אשה, כמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (סנהדרין פ"א): 'היורד לפרנסת חברו באלו בא על אשתו'.
23 פרנסה שהוא בעצבון	'מוצא אני מר ממנות את האשה'	פרנסה שהוא בעצבון, היא בחינת 'מוצא אני מר ממנות את האשה'
23 מרירותא דעלמא שצריך להמתיקה על ידי מלח	פרנסה שהוא בעצבון	ופרנסה שהוא בעצבון, היא בחינת 'מוצא אני מר ממנות את האשה'. (בחינת מרירותא דעלמא שצריך להמתיקה על – ידי מלח כנ"ל, אלמלא מלח לא הוי יכיל עלמא למסביל מרירותא).
23 טוב	צדיק	'טוב' בחינת צדיק
23 צדיק	ברית מלח	צדיק, בחינת ברית מלח, שהוא ממתיק מרירותא, הינו תאות ועצבון הפרנסה
23 שדי	ברית	שדי הוא בחינת ברית (ז). כמו שכתוב (בראשית ל"ח): "אני אל שדי פרה ורבה"
23 כל המצוות שאדם עושה אותם בלא ממון, הינו שאין רוצה להפסיד המצוה	צדק	וכל המצוות שאדם עושה אותם בלא ממון, הינו שאין רוצה להפסיד ממון בשביל המצוה, זה הבחינה נקרא צדק, וזה צוית צדק עדיך.
23 בשחביב כל כך המצוה, עד שאין מרגיש בהפסד ממון, זאת הבחינה נקרא אמונה. כי עקר אמונה הוא בממון, כשמשבר תאות ממון כנ"ל, ששם פנים דקדשה.	אמונה	אבל בשחביב כל כך המצוה, עד שאין מרגיש בהפסד ממון, זאת הבחינה נקרא אמונה. כי עקר אמונה הוא בממון, כשמשבר תאות ממון כנ"ל, ששם פנים דקדשה.
23 שקר	עבודה זרה	שקר, בחינת עבודה זרה, כמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה, (סנהדרין צ"ב): 'כל המחליף בדבורו באלו עובד עובדת – בוכבים' וכו'.
23 פרדה	עפ"ם	פרדה. זה בחינת עפ"ם, דשריא בפרודא, כמוכא בזהר (משפטים צ"ח): 'שאר בבורא וסים בפרודא'.

23 לְדָה	רוּחַ	וַיִּלְדָּה זֶה בְּחִינַת רוּחַ, הַמְכַנֶּה בְּשֵׁם לְדָה.
23 שְׁלֵיָא	דְּלִתִּי בְּמִנִּי	הַשְּׁלֵיָא הוּא בְּחִינַת דְּלִתִּי בְּמִנִּי, כִּי יֵשׁ שְׁנֵי דְלִתּוֹת לְאִשָּׁה. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (אִיּוֹב ג'): "כִּי לֹא סָגַר דְּלִתִּי בְּמִנִּי" (בְּכוֹרוֹת מ"ה). וְנַעֲשֶׂה מִשְׁנֵי דְלִתּוֹן, צוּרַת מ"ם סְתוּמָה, שֶׁשֶּׁם מִנַּח הוֹלֵד
23 דְּלִתִּי בְּמִנִּי	מ"ם סְתוּמָה	דְּלִתִּי בְּמִנִּי, כִּי יֵשׁ שְׁנֵי דְלִתּוֹת לְאִשָּׁה. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (אִיּוֹב ג'): "כִּי לֹא סָגַר דְּלִתִּי בְּמִנִּי" (בְּכוֹרוֹת מ"ה). וְנַעֲשֶׂה מִשְׁנֵי דְלִתּוֹן, צוּרַת מ"ם סְתוּמָה, שֶׁשֶּׁם מִנַּח הוֹלֵד
23 דְּלִתִּי בְּמִנִּי	מ"ם יוֹם שֶׁל יִצִּירַת הַנֶּלֶד	דְּלִתִּי בְּמִנִּי, כִּי יֵשׁ שְׁנֵי דְלִתּוֹת לְאִשָּׁה. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (אִיּוֹב ג'): "כִּי לֹא סָגַר דְּלִתִּי בְּמִנִּי" (בְּכוֹרוֹת מ"ה). וְנַעֲשֶׂה מִשְׁנֵי דְלִתּוֹן, צוּרַת מ"ם סְתוּמָה, שֶׁשֶּׁם מִנַּח הַנֶּלֶד, וְהוּא בְּחִינַת מ"ם יוֹם שֶׁל יִצִּירַת הַנֶּלֶד (נִדְּה ל).
23 הַמָּמוֹן שֶׁל הַמְּשַׁקְעִים בְּמָמוֹן	עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה	וְעַל כֵּן אֵלּוּ הַמְּשַׁקְעִים בְּמָמוֹן, כָּל מֶה שֵׁיִשׁ לוֹ עֲשִׂירֹת יוֹתֵר, יֵשׁ לוֹ דְּאָגוֹת וְעֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה בְּיוֹתֵר. כִּי הַמָּמוֹן וְהַעֲשִׂירֹת שֶׁלוֹ הוּא בְּבִחִינַת: "בְּעֲצָבוֹן תֵּאכְלֶנָּה", שֶׁהוּא בְּחִינַת עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה, אֲנָפִין חֲשׂוֹכִין, מִיתָה כִּנ"ל. וְעַל כֵּן כָּל מֶה שֵׁיִשׁ לוֹ מָמוֹן וְעֲשִׂירֹת יוֹתֵר, יֵשׁ לוֹ עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה וְדְאָגוֹת יוֹתֵר, כִּי הַמָּמוֹן שֶׁלוֹ הוּא מִבְּחִינַת עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה וְכו' כִּנ"ל.
23 תֵּאֲנוֹת מָמוֹן	עֲצָבוֹת	כִּי הוּא בְּבִחִינַת מִיתָה שֶׁהוּא עֲצָבוֹת וְכו' כִּנ"ל, שֶׁכָּל זֶה הוּא בְּחִינַת תֵּאֲנוֹת מָמוֹן כִּנ"ל
23 עֶפֶר	מָמוֹן	זֶה שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ג'): "וְעֶפֶר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ" עֶפֶר זֶה בְּחִינַת הַמָּמוֹן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְעֶפְרוֹת זָהָב לוֹ". הֵינּוּ שֶׁהַמָּמוֹן וְהַעֲשִׂירֹת שֶׁהוּא בְּחִינַת עֶפֶר, 'תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ', כִּי הַמָּמוֹן הִיא אֲכִלָּת וּמְכִלָּה כָּל יְמֵי חַיָּיו שֶׁל הָאָדָם כִּנ"ל. כִּי עֶפֶר הוּא בְּחִינַת עֲצָבוֹת, שֶׁהוּא בְּחִינַת תֵּאֲנוֹת מָמוֹן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּתְּקוּנִים (תְּקוּנָה ע כב"ב): 'עֶפֶר אִיהוּ קָר וְיִבֵּשׁ, הִכִּי מְחֹל קָר וְיִבֵּשׁ'. וּמִהֲמָחֹל נִמְשָׁךְ הָעֲצָבוֹת הַבְּדוּלָה
23 מְחֹל	עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה	מְחֹל שֶׁהוּא בְּחִינַת עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה וְרַבּוּי דְּאָגוֹת
23 מְחֹל	אִמָּא דְּעָרְב רַב	הַמְחֹל, אִמָּא דְּעָרְב רַב
23 אִמָּא דְּעָרְב רַב	שְׁחֹק הַבְּסִיל	אִמָּא דְּעָרְב רַב, שְׁחֹק הַבְּסִיל
23 שְׁחֹק הַבְּסִיל	אֵל אַחֵר	שְׁחֹק הַבְּסִיל, אֵל אַחֵר
23 שְׁבִירַת תֵּאֲנוֹת מָמוֹן	אִמָּת	מִשְׁבִּירַת תֵּאֲנוֹת מָמוֹן, שֶׁהִיא בְּחִינַת אִמָּת כִּנ"ל
23 עֲמִידָה	מָמוֹן	מָמוֹן, שֶׁהוּא בְּחִינַת עֲמִידָה, שֶׁמַּעֲמִידוֹ עַל רַגְלָיו כִּנ"ל
23 מָמוֹן וְהַעֲשִׂירֹת	פָּנִים	הַמָּמוֹן וְהַעֲשִׂירֹת הוּא בְּחִינַת פָּנִים
24 קְלָפוֹת	מוֹתְרוֹת	הַקְּלָפוֹת הֵם בְּחִינַת מוֹתְרוֹת
24 מוֹתְרוֹת	עֲצָבוֹת	מוֹתְרוֹת, וְהֵם בְּחִינַת עֲצָבוֹת, בְּבִחִינַת (מִשְׁלֵי י"ד): 'בְּכָל עֶצֶב יִהְיֶה מוֹתֵר'.
24 עֲצָבוֹת	תְּקַפָּא דְּדִינָא	כִּי הַקְּלָפוֹת הֵם בְּחִינַת מוֹתְרוֹת, וְהֵם בְּחִינַת עֲצָבוֹת, בְּבִחִינַת (מִשְׁלֵי י"ד): 'בְּכָל עֶצֶב יִהְיֶה מוֹתֵר'. וְהֵם תְּקַפָּא דְּדִינָא, בְּבִחִינַת (בְּרֵאשִׁית ו): "וַיִּתְּעַצֵּב אֵל לְבָבוֹ".
24 שְׁכִינָה	לֵב	וְנִלּוֹת הַשְּׁכִינָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת לֵב שֶׁהוּא שְׁמִחָתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל
24 שְׁכִינָה	שְׁמִחָתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל	וְנִלּוֹת הַשְּׁכִינָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת לֵב שֶׁהוּא שְׁמִחָתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל
24 קֶדֶשׁ	מַחִין	קֶדֶשׁ זֶה בְּחִינַת מַחִין
24 הַמְּסַדֵּר וְהַמֵּיִשֵּׁב אֶת הַשֶּׁכֶל	כְּתֵר	הַמְּסַדֵּר וְהַמֵּיִשֵּׁב אֶת הַשֶּׁכֶל, שֶׁהִיא בְּחִינַת כְּתֵר
24 בְּרוּךְ	יָדִים	'בְּרוּךְ' זֶה בְּחִינַת יָדִים
24 כְּבוֹד ה'	אִמּוּנָה	'כְּבוֹד ה'', זֶה בְּחִינַת אִמּוּנָה
24 כְּתֵר	מִמְקוֹמוֹ	'מִמְקוֹמוֹ', זֶה בְּחִינַת כְּתֵר

24 הכח שיש בהשכל של אדם לישב ולסדר את המח והדעת לבל יחרם לצאת חוץ מן הגבול

הכח שיש בהשכל של אדם לישב ולסדר את המח והדעת לבל יחרם לצאת חוץ מן הגבול, זה הכח הוא בחינת כתר

25 כשנמשך אחר המדמה	שרירות לב	וכשנמשך אחר המדמה, זה בחינת שרירות לב, שהוא הולך אחר המדמה שבלב.
25 כשיצא משרירות הלב, ומשבר לבו האבן זה בחינת 'שמיר', שעל ידו נכנע האבן, ואינו הולך אחר תאוות המדמיות, והולך אחר השכל	שמיר	וכשיצא משרירות הלב, ומשבר לבו האבן זה בחינת 'שמיר', שעל ידו נכנע האבן, ואינו הולך אחר תאוות המדמיות, והולך אחר השכל
25 שפתותיך מוציא מבח אל הפעל	מוציא מבח אל הפעל	'שפתותיך', הוא בחינת מוציא מבח אל הפעל
25 מוציא מבח אל הפעל	הדבור	מוציא מבח אל הפעל, שהוא בחינת הדבור
25 כסא	פנימיות	כסא זה בחינת פנימיות, לשון אתכסיא.
25 כבוד	חיצוניות	כבוד, זה חיצוניות ולבוש, כמו שכתוב (שבת קי"ג): 'רבי יוחנן קרא למאנה' וכו'.
25 כבוד	לבוש	כבוד, זה חיצוניות ולבוש, כמו שכתוב (שבת קי"ג): 'רבי יוחנן קרא למאנה' וכו'.
25 גונין עלאין	כסף וזהב	גונין עלאין, שהם בחינת כסף וזהב
25 בקהמות	בח המדמה	מבקהמות, שהם בחינת בח המדמה, כי הבקמה יש לה גם בן בח המדמה.
26 אפרוח	צדיק	אפרוח. זה בחינת צדיק, בחינת (תהלים ע"ב): 'יפרח בימי צדיק'.
27 הדרת פנים	דרושי התורה	והדרת פנים זה בחינת דרושי התורה. שהתורה נדרשת בשלש עשרה מדות, הנמשכים מתריסר תקוני דקנא (זהר אחרי ס"ב.), מבחינת הדרת פנים, כמו שכתוב (ויקרא י"ט): 'והדרת פני זקן'
27 הדרת פנים	זקן	הדרת פנים, בחינת זקן כנ"ל
27 חוץ	קול	'חוץ' זה בחינת קול, כמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה: 'כבוד את ה' מהונך אל תקרי מהונך אלא מגרונך'. (פמוכא בבא"ט סימן נ"ג בשם הפסיקתא, וכן ברש"י משלי ג' בהנ"ה שם. ולשון הפסיקתא אלא מחנגד וכו' אם נתו לד מול ערב וכו').
28 תולע	אמונה	תולע הוא בחינת אמונה, כמו שכתוב (איכה ד'): 'האמנים עלי תולע'. והוא בחינת אברהם שהוא ראש למאמינים, כמו שכתוב (בראשית ט"ו): 'והאמין בה'.
28 אמונה	אברהם	אמונה, כמו שכתוב (איכה ד'): 'האמנים עלי תולע'. והוא בחינת אברהם שהוא ראש למאמינים, כמו שכתוב (בראשית ט"ו): 'והאמין בה'.
28 אברהם	חסד	אברהם שהוא בחינת חסד
28 חסד	אמונה	חסד, בחינת אמונה
28 עולת תמיד	תולעת יעקב	להתגבר עולת תמיד שבקדשה, שהוא בחינת תולעת יעקב
28 קרבן עולה	לאה	כל קרבן עולה, היא בבחינת לאה
28 אלפין בקדשה	לאה	שאלו האלפין בקדשה הם בחינת לאה
28 כפירות	עבודה זרה	כפירות בחינת עבודה זרה
29 נשר	רוחא	'כנשר יעיר קנז', 'נשרא' דא רוחא
29 רוחא	צדיק	רוחא (פמוכא בתקון ג' מהי"א תקונים), דא בחינת צדיק, בבחינת (במדבר כ"ז): 'איש אשר רוח בו'.
29 מחין דקמנות	שנה	מחין דקמנות, מבחינת שנה
29 בנדים לבנים	תקון הדבור	בנדים לבנים, הינו תקון הדבור שהוא בחינת מלכות פה

הַבְּנֵדִים הֵם בְּחִינַת מַלְכוּת, כִּי רַבִּי יוֹחָנָן קָרָא לְמַאֲנֶה מַכְבְּדוּתָא (שַׁבָּת ק"ג), שְׁזָהוּ בְּחִינַת מַלְכוּת, בְּחִינַת (תְּהִלִּים כ"ד): "מֶלֶךְ הַכְּבוֹד". וְהֵם בְּחִינַת 'צֶדֶק מַלְכוּתָא קַדִּישָׁא' (א), שְׁזָה בְּחִינַת הַבְּנֵדִים, בְּחִינַת (אִיּוֹב כ"ט): "צֶדֶק לְבִשְׁתִּי".

29 הַכֶּתֶם וְהֶרְבֵּב שְׁנִמְצָא עַל בְּנָדוֹ	דָּם נִדָּה	וְעַל – יָדֵי – זֶה עוֹשֶׂה פְּרוּד בֵּין קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּהּ, בְּבְחִינַת 'נֶחֱשׁ מִשִּׁיךְ לֶה לְגַבְהָ וְאִמִּיל בֵּה וְחִמָּא' (ב), בְּבְחִינַת דָּם נִדָּה, בְּבְחִינַת (יִשְׁעִיָּה ס"ג): "מִדּוּעַ אָדָם לִלְבוּשֶׁךְ". וְזֶהוּ בְּחִינַת הַכֶּתֶם וְהֶרְבֵּב שְׁנִמְצָא עַל בְּנָדוֹ שְׁעַל – יָדֵי – זֶה נִפְרָדֶת בְּחִינַת הַמַּלְכוּת הַג'ל שֶׁהִיא שְׁכִינַת עֵזוֹ מִסְדָּשָׁא בְּרִיד הוּא.
29 אִשָּׁה רָעָה	עַת רָעָה	אִשָּׁה רָעָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת עַת רָעָה
29 שִׁפְחָה בִּישָׂא	עַת רָעָה	שִׁפְחָה בִּישָׂא, שֶׁהִיא עַת רָעָה
29 רוּחָא	כָּלְלִיּוֹת הַגִּידִין	רוּחָא, שֶׁהוּא כָּלְלִיּוֹת הַגִּידִין, בְּחִינַת (יְהוֹשֻׁעַ ב): "וְלֹא קָמָה עוֹד רוּחַ בְּאִישׁ"
29 תַּקּוֹן הַכָּלְלִי	תַּקּוֹן הַבְּרִית	תַּקּוֹן הַכָּלְלִי, שֶׁהוּא בְּחִינַת: "וַיַּגֵּד לָכֶם אֶת בְּרִיתוֹ" כִּנ"ל, הֵינּוּ תַּקּוֹן הַבְּרִית
29 פְּרִנְסָה בְּלִי טָרַח	"לָחֶם מִן הַשָּׁמַיִם"	פְּרִנְסָה בְּלִי טָרַח, שֶׁהוּא בְּחִינַת (שָׁם ט"ז): "לָחֶם מִן הַשָּׁמַיִם"
29 תַּקּוֹן הַבְּרִית	"דֶּרֶךְ הַנָּשָׂר בְּשָׁמַיִם"	תַּקּוֹן הַבְּרִית, שֶׁהוּא בְּחִינַת (מִשְׁלֵי ל): "דֶּרֶךְ הַנָּשָׂר בְּשָׁמַיִם"
29 פְּרִנְסָה בְּלִי טָרַח	מִן	פְּרִנְסָה בְּלִי טָרַח, שֶׁהוּא בְּחִינַת מִן
29 מִן	"לָחֶם מִן הַשָּׁמַיִם"	מִן, בְּחִינַת: "לָחֶם מִן הַשָּׁמַיִם"
29 דָּם נִדָּה	עִיר הַדְּמִים	דָּם נִדָּה, בְּבְחִינַת עִיר הַדְּמִים
29 עִיר הַדְּמִים	'מִדּוּעַ אָדָם לִלְבוּשֶׁךְ'	עִיר הַדְּמִים, בְּבְחִינַת: 'מִדּוּעַ אָדָם לִלְבוּשֶׁךְ'
29 'מִדּוּעַ אָדָם לִלְבוּשֶׁךְ'	'שְׁנִמְצָא רֶבֶב עַל בְּנֵדָיו'	'שְׁנִמְצָא רֶבֶב עַל בְּנֵדָיו', בְּבְחִינַת 'שְׁנִמְצָא רֶבֶב עַל בְּנֵדָיו'
29 'שְׁנִמְצָא רֶבֶב עַל בְּנֵדָיו'	פָּנִם הַבְּרִית	'שְׁנִמְצָא רֶבֶב עַל בְּנֵדָיו', הֵינּוּ עַל – יָדֵי פָּנִם הַבְּרִית
29 פָּנִם הַבְּרִית	פָּנִם כָּלְלִיּוֹת הַגִּידִין	פָּנִם הַבְּרִית, שֶׁהוּא בְּחִינַת פָּנִם כָּלְלִיּוֹת הַגִּידִין
29 פָּנִם כָּלְלִיּוֹת הַגִּידִין	פָּנִם הַבְּנֵדִים	פָּנִם כָּלְלִיּוֹת הַגִּידִין, שְׁזָהוּ בְּחִינַת פָּנִם הַבְּנֵדִים
29 "יּוֹשֵׁב אֶחָלִים"	שָׁמַיִם	"יּוֹשֵׁב אֶחָלִים", הֵינּוּ בְּחִינַת שָׁמַיִם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִשְׁעִיָּה מ): "וַיִּמְתָּחֶם בְּאֶהֱל לְשַׁבַּת"
29 שָׁמַיִם	'דֶּרֶךְ הַנָּשָׂר בְּשָׁמַיִם'	שָׁמַיִם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִשְׁעִיָּה מ): "וַיִּמְתָּחֶם בְּאֶהֱל לְשַׁבַּת", הֵינּוּ בְּחִינַת: 'דֶּרֶךְ הַנָּשָׂר בְּשָׁמַיִם'
29 'דֶּרֶךְ הַנָּשָׂר בְּשָׁמַיִם'	'זֹהַר הַרְקִיעַ'	'דֶּרֶךְ הַנָּשָׂר בְּשָׁמַיִם', בְּחִינַת 'זֹהַר הַרְקִיעַ'
29 'זֹהַר הַרְקִיעַ'	'לְשׁוֹן שֶׁל זְהוּרִית'	'זֹהַר הַרְקִיעַ', בְּחִינַת 'לְשׁוֹן שֶׁל זְהוּרִית'
29 "מִדּוּעַ אָדָם לִלְבוּשֶׁךְ"	דָּם נִדָּה	"מִדּוּעַ אָדָם לִלְבוּשֶׁךְ", בְּחִינַת דָּם נִדָּה
29 כְּבוֹד	בְּנֵדִים	כְּבוֹד, זֶה בְּחִינַת בְּנֵדִים כִּנ"ל.
29 רֹאשׁ	מַחִין	רֹאשׁ, בְּבְחִינַת מַחִין
29 צִדְקָה	כָּלְלִיּוֹת הַגִּידִין	הַצִּדְקָה הוּא בְּחִינַת כָּלְלִיּוֹת הַגִּידִין, בְּבְחִינַת (הוֹשֻׁעַ י): "זָרְעוּ לָכֶם לְצִדְקָה". בְּבְחִינַת 'זָרַע נֹד', הוּא טָפָה חוּרָא, שְׁעַל – יָדֵי תַּתְקוֹן תְּזָה נִתְרוֹמֵם הַמַּחִין, בְּבְחִינַת: 'מָחָא חוּרְתָא כִּכְסָפָא'
29 תַּקּוֹן הַכָּלְלִי	צִדְקָה	תַּקּוֹן הַכָּלְלִי, שֶׁהוּא הַצִּדְקָה
29 קִשְׁתַּת הַבְּרִית	צִדִּיק	קִשְׁתַּת הַבְּרִית שֶׁהוּא הַצִּדִּיק
29 יִרְאֵת אֱלֹקִים	מַלְכוּת	בִּירְאֵת אֱלֹקִים, שֶׁהוּא בְּחִינַת מַלְכוּת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (אָבוֹת פָּרָק ג): 'אֲלֵמָלָא מוֹרָאָה שֶׁל מַלְכוּת'
29 יִתְדוֹת וּמִסְמְרוֹת	דְּבָרֵי תוֹרָה	יִתְדוֹת וּמִסְמְרוֹת, כְּמוֹ שֶׁפֶרֶשׁ רַש"י. הֵינּוּ בְּחִינַת דְּבָרֵי תוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (קֹהֶלֶת י"ב): "דְּבָרֵי חֲכָמִים בְּדִרְבּוֹנוֹת וּבְמִסְמְרוֹת".

העינים הם בחינת שערות. כי 'שבעה גלדי עינא' (בהקדמת התקונים י"ב ובתקון ע'), הם בחינת (שופטים ט"ז): 'שבע מחלפות ראשו', והם בחינת המחין. כי השערות הם מותרי מחין. ועל כן הם בחינת שבע מחלפות וכו', בחינת שבע מדות, שחולפין ועוברין במחשבה שבמח. כי המחשבה שבמח הוא כפי המדות שבאדם, וכפי המדה שהאדם

אוחז בה

29 'שבעה גלדי עינא'	'שבע מחלפות ראשו'	'שבעה גלדי עינא' (בהקדמת התקונים י"ב ובתקון ע'), הם בחינת (שופטים ט"ז): 'שבע מחלפות ראשו',
29 'שבע מחלפות ראשו'	מחין	'שבע מחלפות ראשו', והם בחינת המחין. כי השערות הם מותרי מחין.
29 'שבע מחלפות ראשו'	שבע מדות	'שבע מחלפות ראשו', והם בחינת המחין. כי השערות הם מותרי מחין. ועל כן הם בחינת שבע מחלפות וכו', בחינת שבע מדות, שחולפין ועוברין במחשבה שבמח.
29 ראיה	'שבע גלדי עינא'	הראיה שהיא 'שבע גלדי עינא'
29 אדמיות	דם נדה	האדמיות, שהוא בחינת דם נדה כנ"ל
30 ש'ערא בעגולא	הקדמות המסבבין עד שבאים אל המכון	זה בחינת (תקון ע' קי"ג). ש'ערא בעגולא, בחינת סבובים, דהינו ההקדמות המסבבין עד שבאים אל המכון
30 ש'כל התחתון	שחרות	הש'כל התחתון הוא בחינת שחרות, שמצמצם בו נאווה ויפי שבש'כל העליון
30 בת	בת עין	'בת', זה בחינת בת עין. דהינו השחר שבעין
30 שחר שבעין	שחרות	השחר שבעין, שהוא בחינת השחרות הנ"ל, שהוא מצמצם ומגביל וכולל בעצמו כל הדברים הגדולים העומדים לנגדו. כגון הר גדול כשעומד לפני הבת עין, שהוא השחר שבעין, אזי נגביל כל החר בתוך הבת עין שרואה אותו. כי השחרות שבעין הוא מצמצם כל הדברים הגדולים ונכללין ונראין בתוכו, ועל - ידי - זה רואין
30 בנים	ש'כל העליון	ומשנינו הדבר שרואין 'בנים', זה בחינת הש'כל העליון. כמאמר חכמינו, זכרונם לברכה (מנחות ק"י): "הביא בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ", 'הביא בני אלו גליות שבבבל שדעתן מישיבת בבל', 'בנותי אלו גליות שבשאר ארצות שדעתן אינן מישיבת בבל'. נמצא שבנים הם בחינת דעת מישיבת. בחינת שכל עליון וגדול הנ"ל.
30 הקדמות	ש'כל התחתון	ההקדמות, בחינת ש'כל התחתון
30 ש'ערא אכמא	ש'כל התחתון	ש'ערא אכמא, שהוא בחינת הש'כל התחתון
30 ש'כל התחתון	מלכות	הש'כל התחתון הוא בחינת מלכות
30 מלכות	חכמה תתאה	מלכות, שהוא בחינת חכמה תתאה שבכל עולם ועולם, שהוא מנהיג אותו העולם. שזה הש'כל של ההנהגה והמלכות, הוא בחינת חכמה ושכל תחתון, כנגד הש'כל של השגות אלקות
30 מלכות	דל"ת	המלכות הוא בחינת דל"ת, בגין דלית לה מנהגה בלוי (ח). כי אם על ידי ענפי הש'כל העליון המתפשטין לשם. ונם היא כלולה מארבעה עולמות, כי בכל עולם ועולם יש בחינות המלכות, בחינות חכמה תתאה, שהיא בחינות החכמה המנהיגת את העולם כנ"ל.
30 חכמה תתאה	החכמה המנהיגת את העולם	חכמה תתאה, שהיא בחינות החכמה המנהיגת את העולם כנ"ל.
30 שחרית	שחרות	אברהם תקן שחרית (ברכות כ"ו), בחינת שחרות הנ"ל.

30 כנגד ארבעה בנים הפרה תורה, אחד חכם ואחד רשע ואחד תם ואחד שאינו יודע לשאל	יצחק וישמעאל יעקב ועשו	יצחק וישמעאל יעקב ועשו, שהם בחינת כנגד ארבעה בנים הפרה תורה, אחד חכם ואחד רשע ואחד תם ואחד שאינו יודע לשאל,
30 כנגד ארבעה בנים הפרה תורה, אחד חכם ואחד רשע ואחד תם ואחד שאינו יודע לשאל	כנגד ארבע מלכיות שבקדשה	כנגד ארבעה בנים הפרה תורה, אחד חכם ואחד רשע ואחד תם ואחד שאינו יודע לשאל
30 יצחק	בן חכם	יצחק, זה בחינת בן חכם. כי יצחק על שם הצחוק והשמחה, בחינת (משלי י'): "בן חכם. יש מח אב".
30 עשו	בן רשע	עשו, הוא בן רשע
30 יעקב	בן תם	יעקב, הוא בן תם, כמו שכתוב (בראשית כ"ח): "ויעקב איש תם".
30 ושמעאל	בן שאינו יודע לשאל	ישמעאל, הוא בחינת בן שאינו יודע לשאל. כי ושמעאל עשה תשובה כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (בבא בתרא ט"ז). ועקר התשובה היא בבחינת שאינו יודע לשאל. הינו לעשות תשובה ולשאל בפרה מהשם יתברך על שאינם ידועים, שזה עקר התשובה, בבחינת (תהלים ס"ט): "אשר לא גזלתי או אשיב".
30 "תשובת השנה"	שלוש רגלים	"ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלכים", "תשובת השנה" זה בחינת שלוש רגלים, שהם ימי דין, ימי תשובה, במאמר חכמינו, זכרונם לברכה (ראש – השנה ט"ז): 'בפסח נדונין על התבואה, בעצרת וכו'.
30 בפסח הם ארבע כוסות דל"ת		ועל כן יש ארבע בחינות בכל רגל, בפסח הם ארבע כוסות. בשבועות הוא סדר המשנה, שהוא ארבע פעמים ביד כל אחד, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (ערוכין נ"ד): 'ביצד סדר משנה וכו'. בסבות היא ארבעה מינים, הכל כנגד בחינת הד' הנ"ל, בחינת מלכות הנ"ל, שצריך להעלותה אל האור הפנים, על – ידי שמחות המצוות שמחבבינו לחד הבגדים הנ"ל
30 בשבועות הוא סדר המשנה, שהוא ארבע פעמים ביד כל אחד	דל"ת	ועל כן יש ארבע בחינות בכל רגל, בפסח הם ארבע כוסות. בשבועות הוא סדר המשנה, שהוא ארבע פעמים ביד כל אחד, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (ערוכין נ"ד): 'ביצד סדר משנה וכו'. בסבות היא ארבעה מינים, הכל כנגד בחינת הד' הנ"ל, בחינת מלכות הנ"ל, שצריך להעלותה אל האור הפנים, על – ידי שמחות המצוות שמחבבינו לחד הבגדים הנ"ל
30 בסבות היא ארבעה מינים	דל"ת	ועל כן יש ארבע בחינות בכל רגל, בפסח הם ארבע כוסות. בשבועות הוא סדר המשנה, שהוא ארבע פעמים ביד כל אחד, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (ערוכין נ"ד): 'ביצד סדר משנה וכו'. בסבות היא ארבעה מינים, הכל כנגד בחינת הד' הנ"ל, בחינת מלכות הנ"ל, שצריך להעלותה אל האור הפנים, על – ידי שמחות המצוות שמחבבינו לחד הבגדים הנ"ל

וכל התפלות האלו עם כל הערבוים באין אל הצדיקים, כי הצדיקים הם בחינת משיח, שאליו באין כל התפלות להעלותן. בבחינת (ישעיה מ"ח): "ותהלתי אחסם לך", שכל התהלות באין לבחינת משיח, שהוא בחינת חסם, בחינת (איכה ד'): "רוח אפינו משיח ה'". כי משיח הוא מורח ודאין (כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה, סנהדרין צ"ג), בבחינת (ישעיה י"א): "והריחו ביראת ה'". הינו בתפלות, שהן בחינת (משלי ל"א): "יראת ה' היא תתהלל". כי הוא מורח ומרגיש בהתפלות שמקבל מהם, את כל אחד ואחד כפי מה שהוא, כי כל הערבוים של כל אחד הם בתוך התפלה כנ"ל. נמצא שהצדיקים הם סובלים צער על ידי התפלות שלנו שמבלבלין אותן כנ"ל, ובשביל זה צריך לקבל תוכחתם אף שמבזין אותנו כנ"ל

30 משיח	חסם	משיח, שהוא בחינת חסם, בחינת (איכה ד'): "רוח אפינו משיח ה'". כי משיח הוא מורח ודאין (כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה, סנהדרין צ"ג), בבחינת (ישעיה י"א): "והריחו ביראת ה'". הינו בתפלות, שהן בחינת (משלי ל"א): "יראת ה' היא תתהלל". כי הוא מורח ומרגיש בהתפלות שמקבל מהם, את כל אחד ואחד כפי מה שהוא, כי כל הערבוים של כל אחד הם בתוך התפלה כנ"ל.
30 תפלות	"יראת ה' היא תתהלל" בתפלות, שהן בחינת (משלי ל"א): "יראת ה' היא תתהלל"	
30 תורות אחרות	פסילים	וכנגד זה, יש להפוך עזות מן הסטרא אחרא, שממש באין תורות אחרות. שהן תורות שלהן, שהם בחינת פסילים
30 תורה הקדושה	"פסל לך"	שהוא הפך מן התורה הקדושה שלנו שהוא בחינות: "פסל לך". כי היא נקראת פסלת, על שם העתיד. במאמר חכמינו, זכרונם לברכה (פסחים ג') 'אור שהוא יקר בעולם הזה, יהיה קפוי וקל לעולם הבא. שהיא בחינות פסלת. שהוא כפוי וכל וצף למעלה.
30 מישראל דסבינא	חכמה תתאה	מישראל דסבינא, הינו בחינת חכמה תתאה הנ"ל
30 "חרב נוקמת"	מלכות	(ויקרא כ"ו): "חרב נוקמת", שהיא בחינת מלכות הנ"ל
30 קרנא	קול המוכיח	קרנא, זה בחינת קול המוכיח
30 קול המוכיח	קרן השופר	קול המוכיח. בחינת קרן השופר, בבחינת (ישעיה נ"ח): "הרם בשופר קולך והגד לעמי פשעם", הינו תוכחה הנ"ל
30 חמרא	"יש שבר חמור גרם"	חמרא, זה בחינת (בראשית מ"ט): "יש שבר חמור גרם"
30 רגלים	בינה לעתים	כי על ידי התוכחה מעלין אותה לרגלים, שהוא בחינות בינה לעתים כנ"ל
30 קפוי וקל	פסלת	קפוי וקל, בחינות פסלת
31 צדקה	גלגלים	צדקה היא בחינות גלגלים, במאמר חכמינו, זכרונם לברכה (שבת קנא): כי בגלל הדבר הזה, גלגל הוא החוזר בעולם.
31 נשר	רחמי	נשר דא רחמי
31 רחמי	צדקה	נשר דא רחמי (זהר יתרו פ), הינו צדקה (בבא - בתרא י, זהר נשא קמ"ח).
31 נהורי דעה	צדקה	וזה שאמר שמואל (ברכות נ"ח): נהירין לי שבילין דרקייע כשבילין דנהרדעי, הינו כשבילין דנהורי דעה, בחינות צדקה רחמי, ועקר הרחמים על - ידי הדעת
31 מורח	הנותן צדקה	מורח, זה בחינות הנותן צדקה. בבחינות (ישעיה מ"ג): "ממורח אביא זרעך", בבחינות (חושע י): "זרעו לכם לצדקה".
31 גלגלי הרקיע	מועד	וזהו בחינות (איכה א'): "דרכי ציון אבילות מבלי באי מועד", "מועד", זה בחינות גלגלי הרקיע שעל ידם נחשב הזמן

31 מערב	המקבץ הצדקה	ימערב, זה המקבץ הצדקה, הינו העני, בבחינות: "וממערב אקבצו".
31 מלאך	למדן	מלאך, זה בחינות למדן, בחינות מט"ט כנ"ל.
31 למדן	מט"ט	למדן, בחינות מט"ט
31 צבאות	אות הוא בצבא דילה	צבאות, אות הוא בצבא דילה
31 אות הוא בצבא דילה	אות ברית	צבאות, אות הוא בצבא דילה, בחינות צדיק אות ברית
31 צדיק	אות ברית	צבאות, אות הוא בצבא דילה, בחינות צדיק אות ברית
31 מדרגת אברהם	בעל נפש	ומי שהוא במדרגת אברהם, הינו בחינות בעל נפש
31 התהלך	רגלין	"התהלך", זה בחינת רגלין, בחינת פרנסתו. בחינת (דברים י"א): "ואת היום אשר ברגליהם", (וידרשו רבותינו, זכרונם לברכה, סנהדרין ק"י זה מזונו של אדם שמעמידו על רגליו).
31 חמה	"בחס היום"	'חמה' בחינת "בחס היום",
31 "בחס היום"	"לחס חס"	"בחס היום", בחינת "לחס חס"
31 ברית	שדי	ברית, בחינת שדי (יב) כנ"ל.
31 סעדה	פרנסה	זאת התורה נאמרה על פסוק: "ויסב אלקים" אין הסבה אלא סעדה, בראיתא במדרש (שמות פרשה כ'). הינו בחינת פרנסה, בחינת בר ומזון, שהוא בחינת 'בירא', במבאר לעיל
31 פרנסה	בר ומזון	פרנסה, בחינת בר ומזון
31 בר ומזון	'בירא'	בר ומזון, שהוא בחינת 'בירא', במבאר לעיל
31 נקודות	נפש	זווגן והצטרפותן של האותיות הוא על – ידי הנקודות, כי הנקודות הם החיות והתנועה של האותיות. ובלי הנקודות האותיות הם כגלם, ואין בהם שום תנועה. ועל כן הנקודות הם בחינת נפש, כי כמו שהנפש הוא חיות האדם, וכל תנועה שאדם מתנועע, הכל הוא על – ידי הנפש, ובלי הנפש הוא כגלם, כן הנקודות הם החיות והנפש של האותיות, ובלי הנקודות הם כגלם, ואין להם שום תנועה וחיות. רק על – ידי הנקודות הם מתנועעין, ועל – ידי הנקודות נודווגין ונצטרפין האותיות
31 ארבעה שנכנסו לפרדס	צדיק ורשע עובד אלקים ולא עבדו	וזה בחינת (חגיגה י"ד): 'ארבעה שנכנסו לפרדס, רבי עקיבא נכנס בשלוש ויצא בשלום, בן עזאי הציץ ונפגע, בן זומא הציץ ומת, אחר קצין בנמיעות. ואלו הארבע בחינות הם בחינות צדיק ורשע עובד אלמים ולא עבדו
31 צדיק	רבי עקיבא	צדיק, בחינות רבי עקיבא שנכנס בשלום ויצא בשלום.
31 מי שהוא נכנס ונתקרב להצדיק, והוא מקבל ממנו דרך ישרה לעבודת ה' לפי מדרגתו וערכו.	צדיק	ואלו הארבע בחינות הם נמצאים בכל בני – אדם הרוצים לנכנס לעבודת ה', ולהתקרב להצדיק והרב שבדור. כי יש מי שהוא נכנס ונתקרב להצדיק, והוא מקבל ממנו דרך ישרה לעבודת ה' לפי מדרגתו וערכו. והוא בחינות צדיק, בחינות רבי עקיבא שנכנס בשלום ויצא בשלום.
31 עובד אלקים	הציץ ומת	ויש מי שהוא בחינות הציץ ומת, הציץ ונפגע. הינו שנתלהב לבו מאד, מגדל האור וההתלהבות שהאיר בו הצדיק ביתר שאת למעלה ממדרגתו, ועל ידי זה יוכל למות. וזה בחינת הציץ ומת, בחינות עובד אלקים.
31 הציץ ונפגע	לא עבדו	ויש מי שיוצא מדעתו מחמת שעולה למעלה ממדרגתו, והוא בחינות הציץ ונפגע, בחינות לא עבדו.

31 שנת־להב לבו מאד, הציץ ומת, הציץ ונפגע. הינו שנת־להב לבו מאד, מגדל האור וההתלהבות שהאיר בו הצדיק בִּיתר שאת למעלה ממדרגתו, ועל ידי זה יוכל למות.	הציץ ומת	וַיֵּשׁ מִי שְׁהוּא בְּחִינַת הַצִּיץ וּמֵת, הַצִּיץ וְנִפְגַּע. הֵינּוּ שְׁנַת־לֵהֶב לְבוֹ מֵאֵד, מִגְדַּל הָאוֹר וְהַהֲתַלְהָבוֹת שֶׁהָאִיר בּוֹ הַצַּדִּיק בֵּיתֵר שְׂאֵת לְמַעַלָּה מִמִּדְרָגָתוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה יוּכַל לָמוּת.
31 מי שיוצא מדעתו מחמת שעולה למעלה ממדרגתו	הציץ ונפגע	וַיֵּשׁ מִי שְׁיוֹצֵא מִדַּעְתּוֹ מִחֲמַת שֶׁעוֹלָה לְמַעַלָּה מִמִּדְרָגָתוֹ, וְהוּא בְּחִינַת הַצִּיץ וְנִפְגַּע, בְּחִינַת לֹא עָבְדוּ.
31 מי שמתקרב להצדיק ומקצין בנטיעות וכופר בכל, חס ושלום, והוא נקרא רשע, וזה בחינות אחר. וזה בודאי מינא היתה בלבד, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (שם ט"ו): על אחר. ועל כן בהכרח שימצא בהצדיק את שלו, שימצא דבר שיקצין בנטיעות על ידו, ועל זה נאמר: "ופשעים יבשלו בם". כי הרב בהכרח שיהיה לו שוני בהנהגה אלו בל	אחר	וַיֵּשׁ מִי שֶׁמֵּתֶקֶרֶב לְהַצַּדִּיק וּמִקְצִין בְּנִטְיְעוֹת וְכוֹפֵר בְּכָל, חָס וְשָׁלוֹם, וְהוּא נִקְרָא רָשָׁע, וְזֶה בְּחִינַת אַחֵר. וְזֶה בּוֹדָאִי מִינָא הִיְתָה בְּלִבּוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָּהּ (שָׁם ט"ו): עַל אַחֵר. וְעַל כֵּן בְּהִכְרַח שִׁימָצֵא בְּהַצַּדִּיק אֶת שְׁלוֹ, שִׁימָצֵא דָּבָר שִׁיקְצִין בְּנִטְיְעוֹת עַל יָדוֹ, וְעַל זֶה נֶאֱמָר: "וּפְשָׁעִים יִבְשְׁלוּ בָּם". כִּי הָרֵב בְּהִכְרַח שִׁיְהִיָּה לוֹ שׁוֹנֵי הַהֲנָהֳגָה אֵלֶּה בִּלְבָד
31 מט"ט משנה	משנה	כִּי מִה שְׁהוּא לְמִדָּן בְּתוֹרָה, הוּא בְּחִינַת מִלְּאָךְ שְׁהוּא מִט"ט. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּתַקּוּנִים תְּקוּנָה ל' דף ע"ב): "וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהִי רָקִיעַ וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מַיִם לְמַיִם, דָּא מִט"ט. שְׁהוּא בְּחִינַת מִשְׁנָה, הַמְבַדִּיל וּמִפְרִישׁ בֵּין מִיָּין דְּכִין וּבֵין מִיָּין מְסַבִּין, בֵּין טָמֵא לְטָהוֹר, אֲסוּר וּמִתֵּר וּכְוִי.
31 חסיד	ה' צבאות	וְצַרִּיךְ לְהַדְמוּת לְקוֹנוֹ לְהִיְוֹת חָסִיד בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְזֶה בְּחִינַת ה' צְבָאוֹת.
31 מי שטועה וסובר שבחינות למדן לבד הוא העקר הוא בחינות: אחר שקצין בנטיעות, על – ידי שסבר שמלך מט"ט בעצמו הוא רשות, חס ושלום. אך באמת מט"ט בעצמו בלי הקדוש – ברוך – הוא אינו כלום, ואין לו שום רשות. כך התורה בלא מעשים טובים אינה כלום. אדרבא לא זכה בו.	אחר	אֲךְ מִי שֶׁטוֹעֵה וְסוֹבֵר שֶׁבְּחִינַת לְמִדָּן לְבַד הוּא הָעֶקֶר הוּא בְּחִינַת: אַחֵר שִׁיקְצִין בְּנִטְיְעוֹת, עַל – יְדֵי שֶׁסָּבֵר שֶׁמֶלֶךְ מִט"ט בְּעַצְמוֹ הוּא רְשׁוּת, חָס וְשָׁלוֹם. אֲךְ בְּאִמֶּת מִט"ט בְּעַצְמוֹ בְּלִי הַקָּדוֹשׁ – בְּרוּךְ – הוּא אֵינוֹ כְּלוּם, וְאֵין לוֹ שׁוּם רְשׁוּת. כֵּךְ הַתּוֹרָה בְּלֹא מַעֲשִׂים טוֹבִים אֵינָה כְּלוּם. אֲדֵרְבָּא לֹא זָכָה בּוֹ.
31 זהב	וויג	זָהָב הוּא בְּחִינַת ווִיג, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (אִיּוֹב ל"ז): "מִצָּפוֹן זָהָב יֵאָתֵד". וְאַתְעֲרוּתָא דְּוִוִּיגָא מִסְטָרָא דְּשִׁמְאֵלָא, שְׁהוּא צָפוֹן (זֶהר וַיֵּשֶׁב דָּף קפ"ו):
31 מה שהוא נכסף	תאבותה דנוקב	מִה שְׁהוּא נִכְסָף הוּא בְּחִינַת תְּאֻבַּתִּיהָ דְּנוֹקְבָא, וְהוּא עָבֵד נִפְשׁ נּוֹקְבָא.
31 מה שהדבר חוזר ונכסף תאבותה דדבר אליו	תאבותה דדבר	מִה שְׁהוּא נִכְסָף הוּא בְּחִינַת תְּאֻבַּתִּיהָ דְּנוֹקְבָא, וְהוּא עָבֵד נִפְשׁ נּוֹקְבָא. וּמִה שֶׁהַדָּבָר חוֹזֵר וְנִכְסָף אֵלָיו, הוּא בְּחִינַת תְּאֻבַּתִּיהָ דְּדָבָר, וְעָבֵד נִפְשׁ דְּכָר.
31 בסופין והשתוקקות	העלאת מיין נוקבין	הַבְּסוּפִין וְהַשְׁתּוֹקְקוֹת, שְׁזֶה בְּחִינַת הָעֲלָאת מִיָּין נּוֹקְבִין כִּידוּעַ ווִוִּיג וְהַצְטָרְפוּתָן שֶׁל הַנִּקְדוּת, שֶׁהֵם בְּחִינַת ווִוִּיג הַנִּפְשׁוֹת הַנִּקְדוּת
31 נידונו ונצטרפו האותיות	וויג הגופות	נִידוּנוֹ וְנִצְטָרְפוֹ הָאוֹתִיּוֹת, זֶה בְּחִינַת ווִוִּיג הַגּוּפוֹת
31 רצון	בסופין	הָרָצוֹן שְׁהוּא הַבְּסוּפִין
31 שבת	אמונה	שִׁבְתָּהּ הִיא בְּחִינַת אֱמוּנָה, כִּי שִׁבְתָּהּ הוּא מַעֲיֵד עַל יְחִוּדוֹ וְעַל חֲדוּשׁ הָעוֹלָם כְּמוֹכָא בְּסִפְרִים.
31 שמש	ברית	שֶׁמֶשׁ הוּא בְּחִינַת בְּרִית (טו). וְעַל יְדֵי פָנִים הַבְּרִית אֵין לָנוּ מֵאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ, כִּי אִם מִרְאָה חֲמָה.
31 תפלה	רגל	הַתְּפִלָּה נִקְרָאת בְּחִינַת רִגְלָהּ
32 "אדני שפתי תפתח"	רקודין של חתנה	"אֲדֹנִי שִׁפְתֵי תִפְתָּח" (תְּהִלִּים נ"א), וְהוּא בְּחִינַת רְקוּדִין שֶׁל חֲתָנָה.

32	חמש פעמים דין	ש"ך	חמש פעמים דין, גימטריא ש"ך
32	ש"ך	נע"ר	ש"ך, גימטריא נע"ר
32	לאה	עלמא דאתבסיא	לאה היא עלמא דאתבסיא (זהר ויצא קנ"ד)
32	עלמא דאתבסיא	לב	עלמא דאתבסיא (זהר ויצא קנ"ד), שהוא בחינת לב, כמו שכתוב (תהלים קי"ט): "בלבי צפנתי אמרתך".
33	פהן	הסד	פהן, הוא בחינות הסד
33	חיים	דעת	חיים, הוא בחינת דעת, כמו שכתוב (משלי מ"ז): "מקור חיים שכל בעליו".
34	שרש החסדים שבדעת	אהבה שבדעת	וכל זה הוא סוד פונות לולב הנ"ל, שהוא להמשיך הארה משרש החסדים שבדעת, שהוא בחינת אהבה שבדעת
34	חסדים שבגוף	כלליות המדות	החסדים שבגוף, שהם בחינת כלליות המדות, שבכלם מלבשים חסדים, שהם בחינת אהבה כנ"ל
34	לולב	צדיק	הלולב, שהוא בחינת צדיק בידיעה, בחינת: "צדיק בתמר ופרח".
34	"ויוסף הוא השליט"	מלאפום	ובחינה הזאת, הינו "ויוסף הוא השליט", הוא בחינת מלאפום. כמו שכתוב (בכל ספרי קבלה ומוכא ב"שערי ציון" בשער תקון הנפש) ברית מרובה ליסוד, אשר הוי"ה שלו בנקוד מלאפום (א). כי המלאפום הוא האותיות מלא פום, להורות, שבלי השפעה, הינו הפה של הצדיק, הוא מלא מאלקות של השם יתברך. כי לבאורה קשה, למה אנו צריכין לתפלה, והשם יתברך יודע מחשבות. אבל מחמת שהדבור הוא בלי השפעה, שבהם מקבלין השפעה. כמו שכתוב (דברים א'): "ויברך אתכם כאשר דבר לכם", הינו לפי הדבור בן השפעה. אם הדבור הינו הבלי השפעה הוא בשלמות ובמלאה, אזי יכולין לקבל בהם רב שפע. והדבורים של הצדיק, בודאי הוא בשלמות ובמלאה, לכן יכול להמשיך השפע לישראל. ועל – ידי – זה נקרא בחינת מלא פום, להורות שהפה שלו במלאה ובשלמות
34	"צדיק מושל"	מלא פום	"צדיק מושל" שהוא בחינת מלא פום, כמו שכתוב (ישעיה ס'): "ועמך (ישראל) כלם צדיקים". וזהו פרוש (תהלים קי"ד): "ישראל ממשלותיו", הינו מי מושל בי צדיק.
34	"הרחב פיך ואמלאהו"	מלאפום	"הרחב פיך ואמלאהו", זה בחינת מלאפום. שהוא בחינת "יוסף הוא השליט", הינו מי מושל בי, הינו שהשפע הוא לפי הרחבת הפה, ולפי בלי הדבור, כל אחד לפי בחינתו
34	מלאפום	נקדה עם ואו	ומלאפום, הינו בחינת: "ויוסף הוא השליט", הוא בחינת נקדה עם ואו.
34	חכמה	נקדה	חכמה היא בחינת נקדה
34	נקדה	יוד	נקדה, הינו יוד
34	מעין	יוד	וחכמה היא בחינת נקדה, הינו יוד, מעין
34	בינה	נחל הנמשך מן המעין	ובינה הוא נחל הנמשך מן המעין
34	בינה	ואו	ובינה הוא נחל הנמשך מן המעין. ועל – שם המשכות, הוא ואו, נקרא נחל הנמשך מן המעין, שהוא יוד
34	עשרת הדברות עם הלוחות	מלאפום	עשרת הדברות עם הלוחות, הוא בחינת מלאפום. שהוא יוד, והלוחות הם ואו, כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (בבא – בתרא י"ד) והלוחות ארבע ששה ורחבן ששה.
34	עשרת הדברות	יוד	כי עשרת הדברות עם הלוחות, הוא בחינת מלאפום. שהוא יוד, והלוחות הם ואו, כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (בבא – בתרא י"ד) והלוחות ארבע ששה ורחבן ששה.

34 הלוחות	ואו	עֲשֵׂתָּהֶן הַדְּבָרוֹת עִם הַלּוּחוֹת, הוּא בְּחִינַת מְלָאכָה. שְׁהוּא יוֹד, וְהַלּוּחוֹת הֵם וָאוּ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָהּ (בְּבָא – בְּתָרָא י"ד) וְהַלּוּחוֹת אַרְבֵּן שָׁשָׁה וַרְחֵבֵן שָׁשָׁה.
34 תורה	יוד	הַתּוֹרָה הִיא יוֹד, שְׁנֵי קִרְיָת (תְּהִלִּים קי"א): "רִאשִׁית חֲכָמָה".
34 העולם	ואו	וְהָעוֹלָם הוּא וָאוּ, שְׁנֵי בְרָא בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה.
34 צדיק	יוד	וְצַדִּיק עִם יִשְׂרָאֵל, הֵם גַּם בֶּן יוֹד וָאוּ. כִּי צַדִּיק הוּא יוֹד, כִּי הַצַּדִּיקִים הֵם נִקְרָאִים חֲכָמֵי הָעֵדָה. וְיִשְׂרָאֵל הֵם בְּחִינַת וָאוּ, שֶׁהֵם תְּמִכֵּי אוֹרִיתָא (ג).
34 ישראל	ואו	וְצַדִּיק עִם יִשְׂרָאֵל, הֵם גַּם בֶּן יוֹד וָאוּ. כִּי צַדִּיק הוּא יוֹד, כִּי הַצַּדִּיקִים הֵם נִקְרָאִים חֲכָמֵי הָעֵדָה. וְיִשְׂרָאֵל הֵם בְּחִינַת וָאוּ, שֶׁהֵם תְּמִכֵּי אוֹרִיתָא (ג). וְנִקְרָאִים (ד). וְיִשְׂרָאֵל הֵם בְּחִינַת וָאוּ, שֶׁהֵם תְּמִכֵּי אוֹרִיתָא (ה).
34 תמכי אוריתא	ואו	וְיִשְׂרָאֵל הֵם בְּחִינַת וָאוּ, שֶׁהֵם תְּמִכֵּי אוֹרִיתָא (ה).
34 ווי העמודים	ואו	וְיִשְׂרָאֵל הֵם בְּחִינַת וָאוּ, שֶׁהֵם תְּמִכֵּי אוֹרִיתָא (ג). וְנִקְרָאִים (ד). וְיִשְׂרָאֵל הֵם בְּחִינַת וָאוּ, שֶׁהֵם תְּמִכֵּי אוֹרִיתָא (ה).
34 יוד	פה	יֹד, עַל – שֵׁם הַפֶּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים מ"ט): "פִּי יִדְבֵּר חֲכָמוֹת".
34 ואו	לב	וָאוּ, עַל שֵׁם "וְהִנֵּה לְבִי תְבוּנוֹת", שְׁהוּא בְּחִינַת לוחות, שֶׁהֵם וָאוּ כְּנ"ל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מִשְׁלֵי ג): "קָשָׁרָם עַל גְּרִיזוֹתֶיךָ כְּתָבָם עַל לוח לִבְדִּי".
34 חרפה	ערלה	וְחֶרֶף הוּא בְּחִינַת עֶרְלָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ל"ד): "לֹא נֹכַח לָתֵת אֶת אַחֲוָתִי לְאִישׁ אֲשֶׁר לוֹ עֶרְלָה כִּי חֶרֶף הוּא לָנוּ".
34 חרפה	אהבה נפולה ושבורה	וְחֶרֶף הוּא בְּחִינַת עֶרְלָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ל"ד): "לֹא נֹכַח לָתֵת אֶת אַחֲוָתִי לְאִישׁ אֲשֶׁר לוֹ עֶרְלָה כִּי חֶרֶף הוּא לָנוּ". וְהוּא בְּחִינַת אֶהְבָּה נְפֻלָּה וְשִׁבּוּרָה, כִּי יָדוּעַ שֶׁהִיָּצַר הָרַע וְהַקְלָפוֹת נִתְּנוּ מִן שְׁבִירַת בָּלִים. וּמוֹכָא בִּ"עֵץ – חַיִּים" (בְּהִיכַל הַנִּקְדִּים שֶׁעַר שְׁבִירַת הַבָּלִים פָּרָק ג'): כִּי שְׁבִירַת כְּלֵי הַחֶסֶד נִפְלוּ אֶל בֵּינָה דְּבִרְיָאָה, הֵינּוּ בֵּינָה לְבָא (ז). וְהָאוֹר הַחֶסֶד נִשְׁאָר בִּיסוּד דְּאֶצִּילוֹת, שְׁהוּא בְּחִינַת (מִשְׁלֵי י'): "צַדִּיק יִסּוֹד עוֹלָם". נִמְצָא שֶׁאֲהָבוֹת רְעוּת בָּאִים מִשְׁבִּירַת כְּלֵי הַחֶסֶד, וְזֶה שֶׁתִּרְגָּם אֲנִקְלוֹם: "כִּי חֶרֶף הוּא לָנוּ", אֲרֵי חֶסֶד הוּא לָנוּ. כִּי הַחֶרֶף, הֵינּוּ עֶרְלָה לֵב, הֵינּוּ אֲהָבוֹת רְעוּת, נַעֲשֶׂה מִשְׁבִּירַת כְּלֵי הַחֶסֶד. כִּי זֶה נִרְאֶה בְּחוּשׁ, שֶׁ"עַל כָּל פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אֶהְבָּה" (מִשְׁלֵי י'). אֲפֹלוּ אִם אֶחָד פּוֹשֵׁעַ נֶגְדַּ חֲבֵרוֹ, אֲזִי אֵינוֹ מִחֶרֶף, כִּי הָאֶהְבָּה מְכַסֶּה עַל כָּל פְּשָׁעִים. וְכִשְׁמִתְקַלְקַל בְּרִית הָאֶהְבָּה בִּינֵיהֶם, הֵינּוּ בְּחִינַת שְׁבִירַת כְּלֵי הַחֶסֶד, אֲזִי מִחֶרֶף, כִּי הַחֶרֶף הוּא מִשְׁבִּירַת כְּלֵי הַחֶסֶד כְּנ"ל.
34 יסוד דאצילות	"צדיק יסוד עולם"	בִּיסוּד דְּאֶצִּילוֹת, שְׁהוּא בְּחִינַת (מִשְׁלֵי י'): "צַדִּיק יִסּוֹד עוֹלָם".
34 נקדה	"פי ידבר חכמות"	נִקְדָּה, בְּחִינַת: "פִּי יִדְבֵּר חֲכָמוֹת".
34 ואו	"והגות לבי תבונות"	וָאוּ, שְׁהוּא בְּחִינַת: "וְהִנֵּה לְבִי תְבוּנוֹת".
35 חכמות חיצוניות	קנה	וְחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, הֵם בְּחִינַת קֶנֶה. כִּי יֵשׁ קֶנֶה בְּקֶדְשָׁה, הֵם חֲכָמוֹת קְדוּשׁוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מִשְׁלֵי ד'): "קֶנֶה חֲכָמָה" (א). "וְזֶה לְעֻמַּת זֶה עֲשֵׂה אֱלֹקִים" (ב). הֵינּוּ קֶנֶה שֶׁבִּקְלָפוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים ס"ח): "נֶעַר חֵית מִנָּה". וְהֵם חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת.
35 חלק אלוה ממעל	חכמה	וְכָל אֶחָד וָאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, יֵשׁ לוֹ חֵלֶק מִמַּעַל, שְׁהוּא בְּחִינַת חֲכָמָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים ק"ד): "כָּלֵם בְּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ".
35 למוד פשטא אוריתא	שנה	לְמוֹד פֶּשְׁטָא אוֹרִיתָא, שְׁהוּא בְּחִינַת שְׁנָה (זֶהרַי פִּינְחָס רמ"ד: עֵין בְּרֵאשִׁית רַבָּה, וַיֵּצֵא, פָּרָשָׁה ס"ט). כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָהּ (פְּנִיחֵרִין כ"ד): "בְּמַחֲשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי" זֶה תְּלִמּוֹד בְּבִלִי.

מלכות. שהוא בחינת ירושלים, כמו שכתוב (בראשית י"ד): "ומלכי צדק מלך שלם", ותרנומו: 'מלכא דירושלם'. והיא בחינת אמונה, כמו שכתוב (ישעיה א'): "עיר הצדק קריה נאמנה".

35 ירושלים	אמונה	הנקראת מלכות. שהוא בחינת ירושלים, כמו שכתוב (בראשית י"ד): "ומלכי צדק מלך שלם", ותרנומו: 'מלכא דירושלם'. והיא בחינת אמונה, כמו שכתוב (ישעיה א'): "עיר הצדק קריה נאמנה".
35 אמונה	לילה	והיא בחינת אמונה, כמו שכתוב (ישעיה א'): "עיר הצדק קריה נאמנה". והיא בחינת לילה, כמו שכתוב: "ואמונתך בלילות".
35 לילה	פשטא אורייתא	והיא בחינת לילה, כמו שכתוב: "ואמונתך בלילות". והיא בחינת פשטא אורייתא, כמו שכתוב: "במחשבים הושיבני" וכו', וכתוב: "ולח' שך קרא לילה".
35 מאור הקטן	לילה	והיא בחינת לילה, כמו שכתוב: "ואמונתך בלילות". והיא בחינת פשטא אורייתא, כמו שכתוב: "במחשבים הושיבני" וכו', וכתוב: "ולח' שך קרא לילה". והוא בחינת מאור הקטן, כמו שכתוב (קהלת ט'): "עיר קטנה" (ד). וכמו שכתוב (בראשית א'): "את המאור הקטן לממשלת הלילה".
35 שנה	משא ומתן באמונה	גם יש כמה בחינות בשנה, כי יש שנה שהיא בחינת למוד פשטא אורייתא כפי הדבקות. ויש שנה שהוא בחינת משא ומתן באמונה, שהוא גם כן פשטא אורייתא. כי בשעוסק במשא ומתן באמונה, אזי המחין, הינו נשמתו, באה לתוך אמונה, בבחינת: "חדשים לבקרים", ונתחדשו שם ונתחזקו מעינותם.
35 אמונה	בן נגם	אמונה, היא בחינת בן נגם
35 כשאדם עוסק במשא ומתן באמונה	הקרבת הקרבן תמיד, והקטרת הקטרת	וכשאדם עוסק במשא ומתן באמונה, עוסק בדיני ממונות, הינו פשטא אורייתא, והוא בחינת הקרבת הקרבן תמיד, והקטרת הקטרת. כי על - ידי התמיד עולים חכמה בינה דעת דעשיה ביצירה, וכל הניצוצות הקדושים שבקלפה עולים בסוד אחד - עשר סממני הקטרת בבחינת מלכות.
35 פשטא אורייתא	מט"ט	נמצא בשעת עשיית המשא ומתן, עוסק בפשטא אורייתא, שהם בחינת מט"ט המקנן ביצירה.
35 העמדת המלך	אמונה	העמדת המלך היא בחינת אמונה כנ"ל
35 ובריתות זרעו של עמלק	אחד - עשר סממני הקטרת	ובריתות זרעו של עמלק, הם הניצוצות שעולים מבין העכו"ם והארצות, בבחינת אחד - עשר סממני הקטרת. כמו שמוכא במדרש (רות פרשה א'): 'למה נסמכה פרשת בריתות זרעו של עמלק לפרשת משקלת, לומר שבעזן משקלת הינה מלחמת עמלק, והינו הד בידוע.
35 בנזן בית - המקדש	אור הפנים	ובנזן בית - המקדש, הוא בחינת אור הפנים, שהוא בחינת חדוש המחין, חדוש הנשמה, כמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ברכות ל"ג): 'מי שיש בו דעה, באלו נבנה בית - המקדש ביקויו'. וכן"ל
35 אור הפנים	חדוש המחין	ובנזן בית - המקדש, הוא בחינת אור הפנים, שהוא בחינת חדוש המחין, חדוש הנשמה, כמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ברכות ל"ג): 'מי שיש בו דעה, באלו נבנה בית - המקדש ביקויו'. וכן"ל
35 חדוש המחין	חדוש הנשמה	ובנזן בית - המקדש, הוא בחינת אור הפנים, שהוא בחינת חדוש המחין, חדוש הנשמה, כמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ברכות ל"ג): 'מי שיש בו דעה, באלו נבנה בית - המקדש ביקויו'. וכן"ל

וזה החשם"ל הנעשה מבחינת: "ודובר אמת בלבבו", ומלביש להאמונה, הוא בחינת רצועות. כי רצועות הם מקיפי מלכות, הינו אמונה. וזה שאמר רב לרב שמואל בר שילת (בבא בתרא כ"א): 'בד תמחי לינוקא, לא תמחי אלא בערקתא דמסאני'. תמחי, לשון טהרה, כמו שכתוב (ישעיה מ"ד): "מחיתי כעב פשעיך". 'ינוקא', היא בחינת מאור הקטן, היא בחינת שנה. 'לא תמחי אלא בערקתא דמסאני', הינו רצועות של תפלין. כמו שאמרו חכמינו, וזרונים לברכה (סו"ה י"ז): 'בשכר שאמר אברהם מחוט ועד שרוך הנעל, וזו בניו לשני מצוות, לחוט של תכלת, ולרצועות של תפלין. ועד שרוך הנעל, תרגומו: 'ערקתא דמסאני'. הינו כשאתה רוצה לשמר את המאור הקטן, הינו משא ומתן באמונה, שלא יינקו ממנה החיצונים. לא תוכל לשמר את הננס, הינו מאור הקטן, הינו יגוקי, אלא בערקתא דמסאני, הינו רצועות של תפלין. הינו שתמשיך חשם"ל מבינה לבא, להלביש את האמונה, הינו בחינת ישמש את שמעון בן ננס כנ"ל, הינו שיקים "ודובר אמת בלבבו", בשעת עשית המשא ומתן, כרב ספרא

35 ינוקא	מאור הקטן	'ינוקא', היא בחינת מאור הקטן, היא בחינת שנה.
35 מאור הקטן	שנה	'ינוקא', היא בחינת מאור הקטן, היא בחינת שנה.
35 חשם"ל	"דובר אמת בלבבו"	החשם"ל הזה, שהוא בחינת: "דובר אמת בלבבו"
35 ראש - השנה	שנה	ראש - השנה הוא בחינת שנה כידוע
35 שנה	משא ומתן באמונה	כי ראש - השנה הוא בחינת שנה כידוע, שהוא בחינת משא ומתן באמונה
35 משא ומתן באמונה	פשטא אורייתא	משא ומתן באמונה, בחינת פשטא אורייתא
35 פשטא אורייתא	עוסק בדיני ממונות	פשטא אורייתא, בחינת עוסק בדיני ממונות
36 התגלות	לדה	התגלות היא בחינת לדה
36 מלכותא דשמיא	גבירתא	ומלכותא דשמיא, הוא בבחינת גבירתא, "אשה יראת ה'"
36 מלכותא דשמיא	"אשה יראת ה'"	ומלכותא דשמיא, הוא בבחינת גבירתא, "אשה יראת ה'"
36 גבירתא	ים של שלמה	ומלכותא דשמיא, הוא בבחינת גבירתא, "אשה יראת ה'" (ה). שהיא בבחינת ים של שלמה העומדת על שנים עשר בקר, שהם שנים עשר שבטי יה (זהר ויחי רמ"א).
36 שבטי יה	אשה יראת ה'	שבטי יה, בחינת אשה יראת ה'
36 מחול	מלכות הרשעה	ומרה שחורה היא מחול (תקון נ"ו), שהיא בחינת מלכות הרשעה
36 אבא	חכמה	'סלוקא דיסודא עד אבא ואמא' (ז). שהם בחינת חכמה ובינה
36 אמא	בינה	'סלוקא דיסודא עד אבא ואמא' (ז). שהם בחינת חכמה ובינה
36 אבא ואמא	חכמה ובינה	'סלוקא דיסודא עד אבא ואמא' (ז). שהם בחינת חכמה ובינה
36 חכמה ובינה	י"ה	שהם בחינת חכמה ובינה, שהם י"ה
36 י"ה	מחין	י"ה, שהם מחין
36 אור הפשוט הבא מלעיל 'קמין וסתים'		אור הפשוט הבא מלעיל, הוא בחינת 'קמין וסתים'
36 צירי	שנצטיר האור לפי בחינת הכלי	כי אור הפשוט הבא מלעיל, הוא בחינת 'קמין וסתים' (י). אך לפי בחינת הכלי המקבילים, הוא בחינת צירי, שנצטיר האור לפי בחינת הכלי
36 שם יה	מחין	שם יה שהוא בחינת מחין, כמו שמוכא (בגמרא) ובמדרש (יא).
36 קמין	שקמין וסתים	שהעכו"ם היו אוברים אם בגופם היו מושלים וכו', לפיכך העיד הכתוב עליהם
		בבחינת קמין, שקמין וסתים

37 גוף	בהמה	וגוף ונפש, הם בחינת אדם ובהמה
37 גוף	חמר	וגוף ונפש, הם בחינת אדם ובהמה, חמר וצורה, חכמה וסקלות
37 גוף	סקלות	וגוף ונפש, הם בחינת אדם ובהמה, חמר וצורה, חכמה וסקלות
37 גוף	חשך	וגוף ונפש, הם בחינת אדם ובהמה, חמר וצורה, חכמה וסקלות, בחינת אור וחשך. כמו שכתוב (קהלת ב'): "ביתרון אור מן החשך" וכו', וכמו שאמרו (רבותינו, זכרונם לברכה, ברכות ל"ג): 'גדולה דעה שנתנה בין שתי אותיות', שנאמר: "כי אל דעות ה'". וכתוב (תהלים קי"ח): "אל ה ויאר לנו", וכתוב (שם פ"ב): "ולא ידעו ולא יבינו" וכו',
37 גוף	מיתה	וגוף ונפש, הם בחינת אדם ובהמה, חמר וצורה, חכמה וסקלות, בחינת אור וחשך. כמו שכתוב (קהלת ב'): "ביתרון אור מן החשך" וכו', וכמו שאמרו (רבותינו, זכרונם לברכה, ברכות ל"ג): 'גדולה דעה שנתנה בין שתי אותיות', שנאמר: "כי אל דעות ה'". וכתוב (תהלים קי"ח): "אל ה ויאר לנו", וכתוב (שם פ"ב): "ולא ידעו ולא יבינו" והם בחינת חיים ומיתה, כמו שכתוב (קהלת ז): "החכמה תחיה" וכו', וכתוב (איוב ד'): "ימותו ולא בחכמה" (א).
37 גוף	שכחה	וגוף ונפש, הם בחינת אדם ובהמה, חמר וצורה, חכמה וסקלות, בחינת אור וחשך. כמו שכתוב (קהלת ב'): "ביתרון אור מן החשך" וכו', וכמו שאמרו (רבותינו, זכרונם לברכה, ברכות ל"ג): 'גדולה דעה שנתנה בין שתי אותיות', שנאמר: "כי אל דעות ה'". וכתוב (תהלים קי"ח): "אל ה ויאר לנו", וכתוב (שם פ"ב): "ולא ידעו ולא יבינו" והם בחינת חיים ומיתה, כמו שכתוב (קהלת ז): "החכמה תחיה" וכו', וכתוב (איוב ד'): "ימותו ולא בחכמה" (א). וכתוב (איכה ג'): "במחשכים הושיבני" וכו': והם בחינות שכחה וזכרון, כמו שכתוב (תהלים ל"א): "נשכחתי כמת מלב", וכתוב (שם צ"ח): "זכר חסדו". וזה שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (אבות פ"ק ג'): 'השוכח דבר אחד ממשנתו כאלו מתחיל בנפשו', שנאמר: "רק השמר לך ושמר את נפשך מאד פן תשכח":
37 גוף	חכמות חיצוניות	וגוף ונפש, הם בחינת אדם ובהמה, חמר וצורה, חכמה וסקלות, בחינת אור וחשך. כמו שכתוב (קהלת ב'): "ביתרון אור מן החשך" וכו', וכמו שאמרו (רבותינו, זכרונם לברכה, ברכות ל"ג): 'גדולה דעה שנתנה בין שתי אותיות', שנאמר: "כי אל דעות ה'". וכתוב (תהלים קי"ח): "אל ה ויאר לנו", וכתוב (שם פ"ב): "ולא ידעו ולא יבינו" והם בחינת חיים ומיתה, כמו שכתוב (קהלת ז): "החכמה תחיה" וכו', וכתוב (איוב ד'): "ימותו ולא בחכמה" (א). וכתוב (איכה ג'): "במחשכים הושיבני" וכו': והם בחינות שכחה וזכרון, כמו שכתוב (תהלים ל"א): "נשכחתי כמת מלב", וכתוב (שם צ"ח): "זכר חסדו". וזה שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (אבות פ"ק ג'): 'השוכח דבר אחד ממשנתו כאלו מתחיל בנפשו', שנאמר: "רק השמר לך ושמר את נפשך מאד פן תשכח": והם בחינת חכמות התורה, שחכמות חיצוניות הם חמר וסקלות, וביחינת בהמה, כנגד חכמות התורה:
37 נפש	אדם	וגוף ונפש, הם בחינת אדם ובהמה
37 נפש	צורה	וגוף ונפש, הם בחינת אדם ובהמה, חמר וצורה

וְגוֹף וְנֶפֶשׁ, הֵם בְּחִינַת אָדָם וּבְהֶמָּה, חֹמֶר וְצוּרָה, חֲכָמָה וְסִכְלוּת, בְּחִינַת אוֹר וְחֹשֶׁךְ. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (קֹהֶלֶת ב'): "בִּיתְרוֹן אוֹר מִן הַחֹשֶׁךְ" וְכוּ', וְכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ (רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָּהּ, בְּרָכוֹת ל"ג): 'גְּדוּלָּה דַּעַה שְׁנִתְּנָה בֵּין שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת", שֶׁנֶּאֱמַר: "כִּי אֵל דַּעוֹת ה'". וּכְתִיב (תְּהִלִּים קי"ח): "אֵל הַ וַיָּאֵר לָנוּ", וּכְתִיב (שֵׁם פ"ב): "וְלֹא יָדְעוּ וְלֹא יִבְיִנוּ": וְהֵם בְּחִינַת חַיִּים וּמִיתָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (קֹהֶלֶת ז'): "הַחֲכָמָה תַּחֲיָה" וְכוּ', וּכְתִיב (אִיּוֹב ד'): "יָמוּתוּ וְלֹא בְּחֲכָמָה" (א). וּכְתִיב (אִיּוֹב ג'): "בְּמַחֲשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי" וְכוּ': וְהֵם בְּחִינּוֹת שִׁכְחָה וְזִכְרוֹן, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים ל"א): "נִשְׁכַּחְתִּי כִּמֶּת מִלֵּב", וּכְתִיב (שֵׁם צ"ח): "זָכַר חֲסִדוֹ". וְזֶה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָּהּ (אֲבוֹת פָּרָק ג'): 'הַשׁוֹכֵחַ דְּבָר אֶחָד מִמִּשְׁנֵתוֹ כְּאִלוֹ מִתְחִיב בְּנִפְשׁוֹ', שֶׁנֶּאֱמַר: "רַק הַשֹּׁמֵר לֶךְ וְשֹׁמֵר אֶת נֶפֶשׁ מֵאֵד פֶּן תִּשְׁכַּח": וְהֵם בְּחִינַת חֲכָמוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת הֵם חֹמֶר וְסִכְלוּת, וּבְחִינַת בְּהֶמָּה, כְּנֶגֶד חֲכָמוֹת הַתּוֹרָה

וְגוֹף וְנֶפֶשׁ, הֵם בְּחִינַת אָדָם וּבְהֶמָּה, חֹמֶר וְצוּרָה, חֲכָמָה וְסִכְלוּת, בְּחִינַת אוֹר וְחֹשֶׁךְ. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (קֹהֶלֶת ב'): "בִּיתְרוֹן אוֹר מִן הַחֹשֶׁךְ" וְכוּ', וְכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ (רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָּהּ, בְּרָכוֹת ל"ג): 'גְּדוּלָּה דַּעַה שְׁנִתְּנָה בֵּין שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת", שֶׁנֶּאֱמַר: "כִּי אֵל דַּעוֹת ה'". וּכְתִיב (תְּהִלִּים קי"ח): "אֵל הַ וַיָּאֵר לָנוּ", וּכְתִיב (שֵׁם פ"ב): "וְלֹא יָדְעוּ וְלֹא יִבְיִנוּ": וְהֵם בְּחִינַת חַיִּים וּמִיתָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (קֹהֶלֶת ז'): "הַחֲכָמָה תַּחֲיָה" וְכוּ', וּכְתִיב (אִיּוֹב ד'): "יָמוּתוּ וְלֹא בְּחֲכָמָה" (א). וּכְתִיב (אִיּוֹב ג'): "בְּמַחֲשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי" וְכוּ': וְהֵם בְּחִינּוֹת שִׁכְחָה וְזִכְרוֹן, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים ל"א): "נִשְׁכַּחְתִּי כִּמֶּת מִלֵּב", וּכְתִיב (שֵׁם צ"ח): "זָכַר חֲסִדוֹ". וְזֶה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָּהּ (אֲבוֹת פָּרָק ג'): 'הַשׁוֹכֵחַ דְּבָר אֶחָד מִמִּשְׁנֵתוֹ כְּאִלוֹ מִתְחִיב בְּנִפְשׁוֹ', שֶׁנֶּאֱמַר: "רַק הַשֹּׁמֵר לֶךְ וְשֹׁמֵר אֶת נֶפֶשׁ מֵאֵד פֶּן תִּשְׁכַּח": וְהֵם בְּחִינַת חֲכָמוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת הֵם חֹמֶר וְסִכְלוּת, וּבְחִינַת בְּהֶמָּה, כְּנֶגֶד חֲכָמוֹת הַתּוֹרָה

וְגוֹף וְנֶפֶשׁ, הֵם בְּחִינַת אָדָם וּבְהֶמָּה, חֹמֶר וְצוּרָה, חֲכָמָה וְסִכְלוּת, בְּחִינַת אוֹר וְחֹשֶׁךְ. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (קֹהֶלֶת ב'): "בִּיתְרוֹן אוֹר מִן הַחֹשֶׁךְ" וְכוּ', וְכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ (רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָּהּ, בְּרָכוֹת ל"ג): 'גְּדוּלָּה דַּעַה שְׁנִתְּנָה בֵּין שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת", שֶׁנֶּאֱמַר: "כִּי אֵל דַּעוֹת ה'". וּכְתִיב (תְּהִלִּים קי"ח): "אֵל הַ וַיָּאֵר לָנוּ", וּכְתִיב (שֵׁם פ"ב): "וְלֹא יָדְעוּ וְלֹא יִבְיִנוּ": וְהֵם בְּחִינַת חַיִּים וּמִיתָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (קֹהֶלֶת ז'): "הַחֲכָמָה תַּחֲיָה" וְכוּ', וּכְתִיב (אִיּוֹב ד'): "יָמוּתוּ וְלֹא בְּחֲכָמָה" (א). וּכְתִיב (אִיּוֹב ג'): "בְּמַחֲשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי" וְכוּ': וְהֵם בְּחִינּוֹת שִׁכְחָה וְזִכְרוֹן, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים ל"א): "נִשְׁכַּחְתִּי כִּמֶּת מִלֵּב", וּכְתִיב (שֵׁם צ"ח): "זָכַר חֲסִדוֹ". וְזֶה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָּהּ (אֲבוֹת פָּרָק ג'): 'הַשׁוֹכֵחַ דְּבָר אֶחָד מִמִּשְׁנֵתוֹ כְּאִלוֹ מִתְחִיב בְּנִפְשׁוֹ', שֶׁנֶּאֱמַר: "רַק הַשֹּׁמֵר לֶךְ וְשֹׁמֵר אֶת נֶפֶשׁ מֵאֵד פֶּן תִּשְׁכַּח": וְהֵם בְּחִינַת חֲכָמוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת הֵם חֹמֶר וְסִכְלוּת, וּבְחִינַת בְּהֶמָּה, כְּנֶגֶד חֲכָמוֹת הַתּוֹרָה

וְגוֹף וְנֶפֶשׁ, הֵם בְּחִינַת אָדָם וּבְהֶמָּה, חֹמֶר וְצוּרָה, חֲכֵמָה וְסִכְלוּת, בְּחִינַת אוֹר וְחֹשֶׁךְ. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (קֹהֶלֶת ב'): "בִּיתְרוֹן אוֹר מִן הַחֹשֶׁךְ" וְכו', וְכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ (רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנוֹם לְבָרְכָהּ, בְּרָכוֹת ל"ג): 'גְּדוּלָּה דַּעַה שְׁנִתְּנָה בֵּין שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת", שֶׁנֶּאֱמַר: "כִּי אֵל דַּעוֹת ה'". וּבְכָתִיב (תְּהִלִּים קי"ח): "אֵל הַ וַיָּאֵר לָנוּ", וּבְכָתִיב (שָׁם פ"ב): "וְלֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ": וְהֵם בְּחִינַת חַיִּים וּמִיתָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (קֹהֶלֶת ז'): "הַחֲכֵמָה תַּחְיָה" וְכו', וּבְכָתִיב (אִיּוֹב ד'): "יָמוּתוּ וְלֹא בְּחֲכָמָה" (א). וּבְכָתִיב (אִיּוֹב ג'): "בְּמַחְשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי" וְכו': וְהֵם בְּחִינּוֹת שִׁכְחָה וְזָכְרוֹן, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים ל"א): "נִשְׁכַּחְתִּי כִּמֶּת מִלֵּב", וּבְכָתִיב (שָׁם צ"ח): "זָכַר חֲסִדוֹ". וְזֶה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנוֹם לְבָרְכָהּ (אֲבוֹת פָּרָק ג'): 'הַשׁוֹכֵחַ דְּבָר אֶחָד מִמִּשְׁנֵתוֹ כְּאִלוֹ מִתְחִיב בְּנִפְשׁוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: "רַק הַשֶּׁמֶר לְךָ וְשָׁמַר אֶת נֶפֶשְׁךָ מֵאֵד פֶּן תִּשְׁכַּח": וְהֵם בְּחִינַת חֲכָמוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת הֵם חֹמֶר וְסִכְלוּת, וּבְחִינַת בְּהֶמָּה, כְּגֹנֵד חֲכָמוֹת הַתּוֹרָה

37 נָפֶשׁ	חֲכָמוֹת הַתּוֹרָה	וְגוֹף וְנֶפֶשׁ, הֵם בְּחִינַת אָדָם וּבְהֶמָּה, חֹמֶר וְצוּרָה, חֲכֵמָה וְסִכְלוּת, בְּחִינַת אוֹר וְחֹשֶׁךְ. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (קֹהֶלֶת ב'): "בִּיתְרוֹן אוֹר מִן הַחֹשֶׁךְ" וְכו', וְכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ (רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנוֹם לְבָרְכָהּ, בְּרָכוֹת ל"ג): 'גְּדוּלָּה דַּעַה שְׁנִתְּנָה בֵּין שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת", שֶׁנֶּאֱמַר: "כִּי אֵל דַּעוֹת ה'". וּבְכָתִיב (תְּהִלִּים קי"ח): "אֵל הַ וַיָּאֵר לָנוּ", וּבְכָתִיב (שָׁם פ"ב): "וְלֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ": וְהֵם בְּחִינַת חַיִּים וּמִיתָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (קֹהֶלֶת ז'): "הַחֲכֵמָה תַּחְיָה" וְכו', וּבְכָתִיב (אִיּוֹב ד'): "יָמוּתוּ וְלֹא בְּחֲכָמָה" (א). וּבְכָתִיב (אִיּוֹב ג'): "בְּמַחְשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי" וְכו': וְהֵם בְּחִינּוֹת שִׁכְחָה וְזָכְרוֹן, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים ל"א): "נִשְׁכַּחְתִּי כִּמֶּת מִלֵּב", וּבְכָתִיב (שָׁם צ"ח): "זָכַר חֲסִדוֹ". וְזֶה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנוֹם לְבָרְכָהּ (אֲבוֹת פָּרָק ג'): 'הַשׁוֹכֵחַ דְּבָר אֶחָד מִמִּשְׁנֵתוֹ כְּאִלוֹ מִתְחִיב בְּנִפְשׁוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: "רַק הַשֶּׁמֶר לְךָ וְשָׁמַר אֶת נֶפֶשְׁךָ מֵאֵד פֶּן תִּשְׁכַּח": וְהֵם בְּחִינַת חֲכָמוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת הֵם חֹמֶר וְסִכְלוּת, וּבְחִינַת בְּהֶמָּה, כְּגֹנֵד חֲכָמוֹת הַתּוֹרָה
37 תּוֹרָה	אָדָם	'דְּאֵנוּן רַחֲקִין מֵאוֹרִיטָא'. וְהוּא בְּחִינַת אָדָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּמִדְבָּר י"ט): "זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם".
37 תַּעֲנִית	עוֹלָם הַבָּא	תַּעֲנִית, שֶׁהוּא בְּחִינַת עוֹלָם הַבָּא, דְּלִית בָּהּ אֲכִילָה וְשִׁתָּה (תְּקוּן כ"א).
37 אֲדָקָה	תַּעֲנִית	אֲדָקָה וְתַעֲנִית הֵם בְּחִינָה אַחַת, כִּי אֲנִיָּא דְּתַעֲנִיתָא אֲדָקָתָא כְּנ"ל.
37 אוֹרֵא דְּאֶרֶץ - יִשְׂרָאֵל	הֶבֶל הַקָּדוֹשׁ שְׁאִין בּוֹ חֲטָא	בְּאוֹרֵא דְּאֶרֶץ - יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא בְּחִינַת הֶבֶל הַקָּדוֹשׁ שְׁאִין בּוֹ חֲטָא
37 הֶבֶל שְׁאִין בּוֹ חֲטָא	הֶבֶל פִּיהֶם שֶׁל תִּינוּקוֹת הֶבֶל שְׁאִין בּוֹ חֲטָא, שֶׁהִיא בְּחִינַת הֶבֶל פִּיהֶם שֶׁל תִּינוּקוֹת	
37 דְּבוּר	שְׂכִינָה	וְהַדְּבוּר הוּא בְּחִינַת שְׂכִינָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (ד'): מְלָכוֹת פָּה.
37 דְּבוּר	חֶרֶב פִּיפִּיּוֹת	דְּבוּר, שֶׁהוּא בְּחִינַת חֶרֶב פִּיפִּיּוֹת, לְשׁוֹן פָּה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ט): "רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרְוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִּיּוֹת" וְכו'.
37 מִנְצֵפֶךְ	וִרְדִּין	מִנְצֵפֶךְ הוּא בְּחִינַת וִרְדִּין
37 וִרְדִּין	רִי"ו דִּין	וִרְדִּין, בְּחִינַת רִי"ו דִּין
37 בְּרָבִים	תִּינוּקוֹת	בְּרָבִים, בְּחִינַת תִּינוּקוֹת
37 תִּינוּקוֹת	הֶבֶל שְׁאִין בּוֹ חֲטָא	תִּינוּקוֹת, בְּחִינַת הֶבֶל שְׁאִין בּוֹ חֲטָא
37 הֶבֶל שְׁאִין בּוֹ חֲטָא	אוֹרֵא דְּאֶרֶץ - יִשְׂרָאֵל	הֶבֶל שְׁאִין בּוֹ חֲטָא, בְּחִינַת אוֹרֵא דְּאֶרֶץ - יִשְׂרָאֵל

37	הַבֵּל שְׁאִין בּוֹ חֵמָא	חֶרֶב לַה'	הַבֵּל שְׁאִין בּוֹ חֵמָא, בַּחֲנִית חֶרֶב לַה'
37	נָפֶשׁ	צִדְקָה דְּאַרְצָן - יִשְׂרָאֵל	צִדְקָה דְּאַרְצָן - יִשְׂרָאֵל, בַּחֲנִית נָפֶשׁ
37	חֶרֶב לַה'	צִדְקָה דְּאַרְצָן - יִשְׂרָאֵל	חֶרֶב לַה', בַּחֲנִית צִדְקָה דְּאַרְצָן - יִשְׂרָאֵל
37	צִדְקָה דְּאַרְצָן - יִשְׂרָאֵל	נָפֶשׁ	צִדְקָה דְּאַרְצָן - יִשְׂרָאֵל, בַּחֲנִית נָפֶשׁ
37	נָפֶשׁ	תּוֹרָה	נָפֶשׁ, בַּחֲנִית תּוֹרָה
38	מַלְכוּת פֶּה	יָם	מַלְכוּת פֶּה (ב). הוּא בַּחֲנִית יָם, שְׂכַל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים לְתוֹכוֹ, כְּמוֹ שִׁכְתּוּב (קַחֲלַת א): כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם
38	דְּבוּר	אֲדָנִי	הַדְּבוּר שֶׁהוּא רוּחַ פִּיּוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ - בְּרוּךְ - הוּא, שֶׁהוּא בַּחֲנִית מַלְכוּת פֶּה (ב). הוּא בַּחֲנִית יָם, שְׂכַל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים לְתוֹכוֹ, כְּמוֹ שִׁכְתּוּב (קַחֲלַת א): כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם (ג). וְהוּא בַּחֲנִית אֲדָנִי, כְּמוֹ שִׁכְתּוּב (תַּהֲלִים נ"א): "אֲדָנִי שִׁפְתֵי תַפְתַּח".
38	רוּחַ סַעְרָה	קִין כָּל בִּשְׂר	מִרוּחַ סַעְרָה, מֵאַחֵר הַדְּבָרִים הַזֶּה. כִּי הוּא בַּחֲנִית קִין כָּל בִּשְׂר
38	חֲמִשָּׁה גְּבוּרוֹת	חֲמִשָּׁת מוֹצְאוֹת הַפֶּה	חֲמִשָּׁה גְּבוּרוֹת, שֶׁהֵם בַּחֲנִית חֲמִשָּׁת מוֹצְאוֹת הַפֶּה
38	חֲמֵשׁ אֶצְבָּעֵין שְׁבִיד	חֲמִשָּׁה גְּבוּרוֹת	חֲמֵשׁ אֶצְבָּעֵין שְׁבִיד שְׂמָאֵל, שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה גְּבוּרוֹת
38	עֲנִיּוֹת וּבְדַחֲקוֹת	לִילָה	עֲנִיּוֹת וּבְדַחֲקוֹת, שֶׁהוּא בַּחֲנִית לִילָה
38	צַר	לִילָה	צַר לְאָדָם, בַּעֲנִיּוֹת וּבְדַחֲקוֹת, שֶׁהוּא בַּחֲנִית לִילָה
38	מִתְבַּיֵּשׁ בְּיוֹתֵר, וְנִתְנַלָּה	אוֹר הַתַּפְּלִין	מִתְבַּיֵּשׁ בְּיוֹתֵר, וְנִתְנַלָּה חֲבוּשָׁה עַל פָּנָיו. וְהַחֲבוּשָׁה הַזֹּאת הוּא בַּחֲנִית אוֹר הַתַּפְּלִין
38	תַּפְּלִין	אִמָּא עַל בְּרָא	תַּפְּלִין הֵם בַּחֲנִית אִמָּא עַל בְּרָא, "וְאֵם לְבִינָה תִקְרָא" (מִשְׁלִי ב').
38	"יִרְאֵת ה'"	תַּפְּלִין	"יִרְאֵת ה'", הֵינּוּ בַּחֲנִית תַּפְּלִין, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרֵנָּם לְבָרְכָהּ (בְּרָכוֹת ו'): "וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם ה' נִקְרָא עָלֶיךָ וַיִּרְאוּ מִסֵּךְ", אֵלּוֹ תַּפְּלִין. כִּי הִירְאָה הוּא הַחֲבוּשָׁה, כְּמוֹ שִׁכְתּוּב (נִדְרִים כ'): "יִרְאֵת ה' עַל פְּנֵיכֶם" זֶה הַחֲבוּשָׁה, שֶׁהִיא עַל הַפָּנִים. הֵינּוּ בַּחֲנִית תַּפְּלִין עַל - יְדֵי בִינָה. שֶׁהִיא אִמָּא עַל בְּרָא
38	תַּפְּלִין	עֵץ הַחַיִּים	תַּפְּלִין, שֶׁהֵם בַּחֲנִית עֵץ הַחַיִּים, כְּמוֹ שִׁכְתּוּב (יִשְׁעִיָּה ל"ח): "ה' עָלֵיהֶם יַחֲיוּ"
38	תַּפְּלִין	קְרוֹן עוֹר הַפָּנִים	תַּפְּלִין, שֶׁהוּא בַּחֲנִית קְרוֹן עוֹר הַפָּנִים
38	בוּשָׁה	תַּפְּלִין	בוּשָׁה, בַּחֲנִית תַּפְּלִין
38	שִׁבְת	בוּשָׁה	שִׁבְת, בַּחֲנִית בוּשָׁה
38	זְהֻמַּת הַנְּחֹשׁ	קִין כָּל בִּשְׂר	זְהֻמַּת הַנְּחֹשׁ, קִין כָּל בִּשְׂר
38	קִין כָּל בִּשְׂר	רוּחַ סַעְרָה	קִין כָּל בִּשְׂר, שֶׁהוּא בַּחֲנִית רוּחַ סַעְרָה
38	עֲמוּדִים	תַּפְּלָה	עֲמוּדִים, בַּחֲנִית תַּפְּלָה
38	רוּחַ פִּיּוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ - בְּרוּךְ - הוּא	דְּבוּר	רוּחַ פִּיּוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ - בְּרוּךְ - הוּא, הֵינּוּ בַּחֲנִית דְּבוּר
38	קִין כָּל בִּשְׂר	אַחֵר הַדְּבָרִים	קִין כָּל בִּשְׂר, הוּא בַּחֲנִית אַחֵר הַדְּבָרִים
38	אֵשׁ וּמִים	גִּנְיִין	אֵשׁ וּמִים, בַּחֲנִית גִּנְיִין
38	בֵּינִם	דְּבוּר	בֵּינִם, הוּא בַּחֲנִית דְּבוּר
38	סוּף	קִין כָּל בִּשְׂר	סוּף, הוּא בַּחֲנִית קִין כָּל בִּשְׂר
39	רָעָב	מַחֲלָקָת	רָעָב הַזֶּה, הֵינּוּ בַּחֲנִית מַחֲלָקָת
39	עֲרָלָה	חֲרָפָה	חֲרָפָה, הוּא בַּחֲנִית עֲרָלָה, כְּמוֹ שִׁכְתּוּב (בְּרֵאשִׁית ל"ד): "כִּי חֲרָפָה הִיא לָנוּ".
40	קַלְקוּל הָאֲמוּנָה	עֲבוּדָה זָרָה	קַלְקוּל הָאֲמוּנָה, הֵינּוּ בַּחֲנִית עֲבוּדָה זָרָה
40	'צֹא'	נִסְיָנָה וְטַלְמוּל	'צֹא', זֶה בַּחֲנִית נִסְיָנָה וְטַלְמוּל

41 שְׂרֵשׁ הַגְּבוּרֹת	זֵין הַמֶּשֶׁמֶח	שְׂרֵשׁ הַגְּבוּרֹת, בְּחִינַת זֵין הַמֶּשֶׁמֶח
41 דִּין	עֲקָבִים	עֲקָבִים, הֵם בְּחִינַת דִּין
41 עֲמוּדִים	רַגְלִין	עֲמוּדִים, הֵינּוּ רַגְלִין
41 רַגְלִין	עֲקָבִים	רַגְלִין, הֵינּוּ עֲקָבִים
41 עֲקָבִים	דִּין	עֲקָבִים, הֵם בְּחִינַת דִּין
41 זֵין	בִּינָה	זֵין, זֶה בְּחִינַת בִּינָה
41 בִּינָה	שְׂרֵשׁ הַגְּבוּרָה	בִּינָה, שְׂרֵשׁ הַגְּבוּרָה
41 שְׂרֵשׁ הַגְּבוּרָה	זֵין הַמֶּשֶׁמֶח	שְׂרֵשׁ הַגְּבוּרָה, זֵין הַמֶּשֶׁמֶח
41 תַּלְמִידֵי – חֲכָמִים	נֶצַח הוֹד	תַּלְמִידֵי – חֲכָמִים, הֵם בְּחִינַת נֶצַח הוֹד
42 הַצַּדִּיק	קִשְׁת	הַצַּדִּיק הוּא בְּחִינַת קִשְׁת, כְּמוֹ שְׁאֵמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֹוִי: הִנֵּרְאָה קִשְׁת בְּיָמֶיךָ וְכו' (בְּתַבּוּת ע"ז). וְאֵיתָא בְּזֵהר הַקָּדוֹשׁ (פֶּרֶשׁת פִּינְחָס דָּף רט"ו): 'מִי שְׁעוּבָדוֹי לֹא־הִרְאָה בְּהוֹן מְטְרוֹנִיתָא, וְלִמְפָּשֵׁט מִנָּה לְבוּשִׁין דְּקִדְרוֹנִיתָא דְּפִשְׁטִין, וְלִקְשָׁטָא בְּלְבוּשִׁין דְּגִנְזִין נְהִירִין דְּרוֹזִין דְּאוֹרִיתָא, מָה בְּתִיב בַּה: "וְרִאִיתִיהָ לְזֹכֵר בְּרִית עוֹלָם", דְּאוֹר כִּז אֶתְקַרִי, וּבַהֲהִיא זְמָנָא סָלַק מִנָּה רַגְזָא דְּבִרְיָה, יַחֲמִם הַמֶּלֶךְ וְיַכְבְּדָהּ'
43 בְּלָעַם	דַּעַת דְּקַלְפָּה	וְלִפְיֶכָּךְ בְּבִלְעָם שְׁהוּא בְּחִינַת דַּעַת דְּקַלְפָּה כְּמוֹ שְׁדָּרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ, זְכַרְוֹנָם לְבִרְכָּה (סִפְרֵי פֶרֶשׁת וְזֹאת הַבְּרָכָה, וּבִזְהַר שְׁמוֹת כ"א, בְּלָק קצ"ג): עַל פֶּסוּק: "לֹא קָם כָּמִי שָׁה" וְכו', 'בְּיִשְׂרָאֵל לֹא קָם, אֲבָל בְּאֻמוֹת קָם, וּמִנּוּ בְּלָעַם'. כִּי מִי שָׁה הוּא דַּעַת, וְלֹאֹה נִקְרָא דוֹרוֹ "דוֹר דַּעַת" (וְיִקְרָא רַבָּה פ"ט): וְלִכְךָ כְּשֶׁנִּמְלֹו מוֹאֵב עֲצָה מְמַדִּין, אֲמַרְוּ לָהֶם: אֵין כַּחוֹ אֱלֹא בִּפְהִי, כִּי הִפָּה הוּא הַתְּגִלּוֹת הַדַּעַת. אֲמַר מוֹאֵב, אֵף אֲנִי נִבּוֹא עֲלֵיהֶם בְּאֵדָם שְׂכַחוּ בִּפְהִי (א). כִּי הוּא גַם בֶּן דַּעַת דְּקַלְפָּה, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (קִהְלֵת ז'): "אֵת זֶה לַעֲמֵת זֶה עֲשֵׂה אֱלֹקִים".
44 תְּמִיד	אַרְצַן – יִשְׂרָאֵל	וְזֶה פְּרוּשׁ, (בְּרִכּוֹת כ"ו): 'תַּפְּלוֹת כְּנֶגֶד תְּמִידִין תִּקְנוּם'. תְּמִיד, זֶה בְּחִינַת אַרְצַן – יִשְׂרָאֵל (ג). כְּמוֹ שְׁכַתוּב (דְּבָרִים י"א): "תְּמִיד עֵינֵי ה' אֹלֶקֶיךָ בַּה".
44 "לִפְנֵי ה' אֱלֹקֵיכֶם"	אַרְצַן יִשְׂרָאֵל	"לִפְנֵי ה' אֱלֹקֵיכֶם" זֶה בְּחִינַת אַרְצַן יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכַרְוֹנָם לְבִרְכָּה (בְּתַבּוּת ק"י): 'בֶּל הִדָּר בְּאַרְצַן יִשְׂרָאֵל כְּמִי שֵׁישׁ לוֹ אֹלֹקִי'.
44 תַּפְּלָה	אֲמוּנָה	וְתַפְּלָה הִיא בְּחִינַת אֲמוּנָה, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (שְׁמוֹת י"ז): "וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה עַד בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ", וְתַרְגּוּמוֹ: "פִּרְשֵׁן בְּצִלּוֹ".
44 בְּרִית עוֹלָם	תַּפְּלָה	בְּרִית עוֹלָם, בְּחִינַת תַּפְּלָה, ח"י בְּרַבָּאן דְּצִלּוֹתָא, צַדִּיק חֵי עֲלָמִין
46 מִחָתָה כַּף בְּשַׁעַת הַתַּפְּלָה	נְתִינַת הַמָּטָה בֵּין צַפּוֹן לְדָרוֹם	מִחָתָה כַּף בְּשַׁעַת הַתַּפְּלָה, זֶה בְּחִינַת נְתִינַת הַמָּטָה בֵּין צַפּוֹן לְדָרוֹם (א). כִּי מָטָה הֵינּוּ בְּחִינַת זְווג. בְּחִינַת תַּפְּלָה (תִּקּוֹן י' וְעֵין תִּקּוֹן ג"ח). וְצַפּוֹן וְדָרוֹם, זֶה בְּחִינַת יָדַים.
46 מָטָה	זְווג	מָטָה הֵינּוּ בְּחִינַת זְווג
46 זְווג	תַּפְּלָה	. בְּחִינַת תַּפְּלָה (תִּקּוֹן י' וְעֵין תִּקּוֹן ג"ח).
46 וְצַפּוֹן וְדָרוֹם	יָדַים	וְצַפּוֹן וְדָרוֹם, זֶה בְּחִינַת יָדַים
46 וּבְשַׁעַת הַכֹּאֵה שְׁנַת־חֲבָרִים יַחַד	יָד רַמָּה	וּבְשַׁעַת הַכֹּאֵה שְׁנַת־חֲבָרִים יַחַד, זֶה בְּחִינַת יָד רַמָּה
46 נָפֶשׁ	דְּבוּר	'נָפֶשׁ', זֶה בְּחִינַת דְּבוּר. כְּמוֹ שְׁכַתוּב (שִׁיר הַשִּׁירִים ה'): "נָפֶשִׁי יִצְאָה בְּדַבְּרוֹ",
46 נָפֶשׁ	תַּפְּלָה	'נָפֶשׁ', זֶה בְּחִינַת דְּבוּר. כְּמוֹ שְׁכַתוּב (שִׁיר הַשִּׁירִים ה'): "נָפֶשִׁי יִצְאָה בְּדַבְּרוֹ", הֵינּוּ בְּחִינַת תַּפְּלָה, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (אִיּוֹב י"ח): "מוֹרַף נָפֶשׁוֹ בִּאֲפֹן"

46	מַחִין דְּקַטְנוּת	אַלְקִים	מַחִין דְּקַטְנוּת, מִבְּחִינֹת אֱלֹקִים
46	שְׁנֵתְנָלָה הַחֶשֶׁק שְׁבֹלֵב,	מָחָת כַּפִּים	שְׁנֵתְנָלָה הַחֶשֶׁק שְׁבֹלֵב, בְּיָדִים, וְזֶה בְּחִינַת מָחָת כַּפִּים
46	וְאַפְלָטָחוֹ	הַמֶּתֶקֶת הַדִּינִים	"וְאַפְלָטָחוֹ", בְּחִינַת הַמֶּתֶקֶת הַדִּינִים
46	קָרַח	שְׁמָאֵלָא	קָרַח עַל אַהֲרֹן, שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׁמָאֵלָא וַיִּמְיָנָא
46	אַהֲרֹן	יִמְיָנָא	קָרַח עַל אַהֲרֹן, שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׁמָאֵלָא וַיִּמְיָנָא
46	תִּבְל	מָחָת כַּפִּים	תִּבְל, זֶה בְּחִינַת מָחָת כַּפִּים. כִּי יָמִין זֶה ע"ב, וְשְׁמָאֵל זֶה רִי"ו. וְעַל – יָדֵי שְׁנֵבִלָלִים זֶה בְּזֶה, נַעֲשֶׂה שְׁנֵי פְעָמִים רִי"ו, גִּימְטְרִיָּא תִּבְל.
46	יָד	הַוִּיָּה	יָד הוּא בְּחִינַת הַוִּיָּה, יוֹד אוֹתִיּוֹת וּד' אוֹתִיּוֹת
47	אַמֶּת	יַעֲקֹב	אַמֶּת, בְּחִינַת יַעֲקֹב, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מִיכָה ז'): "תִּתֵּן אֱמֶת לַיַּעֲקֹב".
47	יַעֲקֹב	תַּפְלִין	יַעֲקֹב, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מִיכָה ז'): "תִּתֵּן אֱמֶת לַיַּעֲקֹב". וְהוּא בְּחִינַת תַּפְלִין, כִּי יַעֲקֹב הוּא תַּפְאֶרֶת, כְּלָלִיּוֹת הַגּוֹנֵינִי, בְּחִינַת תַּפְלִין הַנִּקְרָאִים פָּאָר, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִחְזְקָאֵל כ"ד): "פֶּאֶרֶךְ חֲבוּשׁ"
47	פָּאָר	תַּפְלִין	פָּאָר, בְּחִינַת תַּפְלִין
47	שְׁפָר	פָּאָר	שְׁפָר, זֶה בְּחִינַת פָּאָר
47	נְשִׂאוֹת פָּנִים	אַמֶּת	נְשִׂאוֹת פָּנִים הוּא בְּחִינַת אַמֶּת
47	מִדַּת תַּפְאֶרֶת	שְׁמִים	וְהוּא מִדַּת תַּפְאֶרֶת, שֶׁהוּא כְּלָלוֹת הַגּוֹנֵינִי. וְהוּא בְּחִינַת שְׁמִים, אֵשׁ וּמִים
47	הַסִּתְרַת פָּנִים	דִּינִים	הַסִּתְרַת פָּנִים, בְּחִינַת דִּינִים
47	הָאֲרוֹת וְנְשִׂאוֹת פָּנִים	הַמֶּתֶקֶת וּבִטּוֹל הַדִּינִים	הָאֲרוֹת וְנְשִׂאוֹת פָּנִים, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַמֶּתֶקֶת וּבִטּוֹל הַדִּינִים כִּנ"ל, וְכִי לֹא אֵשׁ אֶל פָּנִים שֶׁהֵן מִדְּקָדְקִין וְכו'
47	דְּבוּרֵי אַמֶּת	יַעֲקֹב	דְּבוּרֵי אַמֶּת, שֶׁהֵם בְּחִינַת יַעֲקֹב
47	יַעֲקֹב	מִדַּת תַּפְאֶרֶת	יַעֲקֹב, מִדַּת תַּפְאֶרֶת
47	מִדַּת תַּפְאֶרֶת	כְּלָלוֹת הַגּוֹנֵינִי	מִדַּת תַּפְאֶרֶת, שֶׁהוּא כְּלָלוֹת הַגּוֹנֵינִי
47	מִדַּת תַּפְאֶרֶת	שְׁמִים	מִדַּת תַּפְאֶרֶת, שֶׁהוּא כְּלָלוֹת הַגּוֹנֵינִי. וְהוּא בְּחִינַת שְׁמִים, אֵשׁ וּמִים.
47	שְׁמִים	אֵשׁ וּמִים	שְׁמִים, אֵשׁ וּמִים
47	יַעֲקֹב	אַרְצָן – יִשְׂרָאֵל	יַעֲקֹב, מִדַּת תַּפְאֶרֶת, שֶׁהוּא כְּלָלוֹת הַגּוֹנֵינִי. וְהוּא בְּחִינַת שְׁמִים, אֵשׁ וּמִים. וְגַם בֶּן בְּחִינַת אַרְצָן – יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִשְׁפַּעְתָּהּ גַּם בֶּן מִמֶּדֶת יַעֲקֹב כִּנ"ל.
47	אַרְצָן יִשְׂרָאֵל	"אַיְלָה שְׁלוּחָה"	אַרְצָן יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא "אַיְלָה שְׁלוּחָה"
47	"אַיְלָה שְׁלוּחָה"	אַמֶּת	"אַיְלָה שְׁלוּחָה", שֶׁהִיא בְּחִינַת אַמֶּת
47	בוּשָׁה	כְּלָלִיּוֹת הַגּוֹנֵינִי	בוּשָׁה הוּא גַּם בֶּן כְּלָלִיּוֹת הַגּוֹנֵינִי, כִּי 'אֶזֶל סִמְקָא וְאַתִּי חוּרָא' (בְּכָא מַצִּיעָא נ"ח:), וּפְנִיּוֹ מִשְׁתַּנָּה לְכַמְּהָ גּוֹנִין.
48	צִירֵי	וַיִּצֹר	צִירֵי זֶה בְּחִינַת וַיִּצֹר, יִצְרָה לְטָב יִצְרָה לְבִישׁ, יִצְרָה לְשֹׁכֵר יִצְרָה לְעֹנֵשׁ (זֶהֱרַ בְּרֵאשִׁית כ"ז. וּבִבְרָכוֹת ס"א), בְּחִינַת דִּין וְרַחֲמִים.
48	צִירֵי	דִּין וְרַחֲמִים	צִירֵי זֶה בְּחִינַת וַיִּצֹר, יִצְרָה לְטָב יִצְרָה לְבִישׁ, יִצְרָה לְשֹׁכֵר יִצְרָה לְעֹנֵשׁ (זֶהֱרַ בְּרֵאשִׁית כ"ז. וּבִבְרָכוֹת ס"א), בְּחִינַת דִּין וְרַחֲמִים.
48	צִירֵי	בִּינָה	צִירֵי זֶה בְּחִינַת וַיִּצֹר, יִצְרָה לְטָב יִצְרָה לְבִישׁ, יִצְרָה לְשֹׁכֵר יִצְרָה לְעֹנֵשׁ (זֶהֱרַ בְּרֵאשִׁית כ"ז. וּבִבְרָכוֹת ס"א), בְּחִינַת דִּין וְרַחֲמִים. וְזֶה בְּחִינַת בִּינָה, שֶׁשֶּׁם נּוֹצֵר הַזֶּלֶד, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מְשִׁלִּי ב'): "כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא". וְשֵׁם שְׁנֵי בְּחִינַת חֶסֶד וְדִין, כִּי מִשָּׁם דִּינִין מִתְעָרִין

48 צירי	סָכָה	צִירִי זֶה בְּחִינַת נְוִיָּצָר, וְצִירָה לְטֹב וְצִירָה לְבִישׁ, וְצִירָה לְשֹׁכֵר וְצִירָה לְעֹנֵשׁ (זֶהָ בְּרֵאשִׁית כ"ז. וּבְבִרְכּוֹת ס"א), בְּחִינַת דִּין וְרַחֲמִים. וְזֶה בְּחִינַת בִּינָה, שְׁשֵׁם נֹצֵר הַזֶּלֶד, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מְשָׁלִי ב'): "כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא". וְשֵׁם שְׁנֵי בְּחִינּוֹת חֶסֶד וְדִין, כִּי מִשֵּׁם דִּינִין מִתְעָרִין (ב'): וְהִיא בְּחִינַת סָכָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים קל"ט): "תִּסְכַּנִּי בְּכֶטֶן אֲמִי".
48 סָכָה	כַּח הַתַּפְּלָה מֵה שְׁמֵת־פִּלְלִין בְּכַח	סָכָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים קל"ט): "תִּסְכַּנִּי בְּכֶטֶן אֲמִי". וְהִיא בְּחִינַת כַּח הַתַּפְּלָה מֵה שְׁמֵת־פִּלְלִין בְּכַח, "כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמַרְנָה" וְכו' (תְּהִלִּים ל"ה).
48 כַּח הַתַּפְּלָה מֵה שְׁמֵת־פִּלְלִין בְּכַח	סָכָה	כַּח הַתַּפְּלָה מֵה שְׁמֵת־פִּלְלִין בְּכַח, "כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמַרְנָה" וְכו' (תְּהִלִּים ל"ה). וְהִיא בְּחִינַת סָכָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (אִיּוֹב י'): "בְּגִידִים וְעֲצָמוֹת תִּסּוּכְכֵנִי". כִּי כַּח שְׂאֵדָם מְכַנִּים בְּתַבּוּת, הֵם כ"ח אֲתָנָן דְּעִבְדָּא דִּבְרֵאשִׁית, שֶׁבָּהֶם נִבְרָא הָעוֹלָם. וְעִשְׂרָה מְאֻמְרוֹת שֶׁבָּהֶם נִבְרָא הָעוֹלָם (אֲבוֹת פָּרָק ה'): מִקְבָּלִין כַּח מִכ"ח אֲתָנָן אֱלֹ. וְהַדְּבוּרִים שְׂאֵדָם מְדַבֵּר בְּכַח, הֵם עֲצָמָן הַדְּבוּרִים שֶׁל הַקְדוּשׁ – בְּרוּךְ – הוּא.
48 הַמְאֻמְרוֹת שֶׁבָּהֶם נִבְרָא חֶסֶד הָעוֹלָם	חֶסֶד	הַמְאֻמְרוֹת שֶׁבָּהֶם נִבְרָא הָעוֹלָם, הֵם בְּחִינַת חֶסֶד, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים פ"ט): "כִּי אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶנָּה".
48 חֶסֶד	סָכָה	וְהַחֶסֶד הוּא בְּחִינַת סָכָה, בְּחִינַת חֲבוּק, וְזֶה "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ", אָזִי "וּבְצֵל יָדִי כִסִּיתִיךָ", שְׁהִיא בְּחִינַת סָכָה, שְׁהִיא בְּחִינַת צֵל יָד, חֲבוּק יָד יָמִין (זֶהָ פִּינְחָם ר"ד:).
48 סָכָה	חֲבוּק	וְהַחֶסֶד הוּא בְּחִינַת סָכָה, בְּחִינַת חֲבוּק, וְזֶה "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ", אָזִי "וּבְצֵל יָדִי כִסִּיתִיךָ", שְׁהִיא בְּחִינַת סָכָה, שְׁהִיא בְּחִינַת צֵל יָד, חֲבוּק יָד יָמִין (זֶהָ פִּינְחָם ר"ד:).
48 סָכָה	צֵל יָד	סָכָה, שְׁהִיא בְּחִינַת צֵל יָד
48 צֵל יָד	חֲבוּק יָד יָמִין	צֵל יָד, חֲבוּק יָד יָמִין (זֶהָ פִּינְחָם ר"ד:).
48 "וְאֶהְבֶּת חֶסֶד"	חֶסֶדִים הַפְּנִימִיִּים	"וְאֶהְבֶּת חֶסֶד", זֶה בְּחִינַת חֶסֶדִים הַפְּנִימִיִּים.
48 "וְהִצַּנֵּעַ לְכֶת"	מְקִיפִים	"וְהִצַּנֵּעַ לְכֶת", זֶה בְּחִינַת מְקִיפִים, בְּחִינַת סָכָה.
48 מְקִיפִים	סָכָה	מְקִיפִים, בְּחִינַת סָכָה
48 טַפַּח	יְסוּד	טַפַּח (סָכָה ו:), שְׁהוּא בְּחִינַת יְסוּד. וְזֶה בְּחִינַת: "וְהִצַּנֵּעַ לְכֶת", "וְהִצַּנֵּעַ", זֶה בְּחִינַת יְסוּד, 'מְגַלָּה טַפַּח וּמְכַסֶּה טַפַּח' "וְהִצַּנֵּעַ", זֶה בְּחִינַת יְסוּד, 'מְגַלָּה טַפַּח וּמְכַסֶּה טַפַּח'
48 "וְהִצַּנֵּעַ"	יְסוּד	יְסוּד
48 "לְכֶת"	נִצָּח וְהוֹד	, זֶה בְּחִינַת נִצָּח וְהוֹד
48 מִי הַחֶסֶדִים	סָכָה	מִי הַחֶסֶדִים, בְּחִינַת סָכָה. שְׁמִצְלָת מְרִיב לְשׁוֹנוֹת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "תִּצְפְּנֵם בַּסֶּכֶה מְרִיב לְשׁוֹנוֹת" בַּג"ל
49 תַּפְּלָה	מַלְכוּת דָּוִד	תַּפְּלָה בְּחִינַת מַלְכוּת דָּוִד, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים ק"ט): "וְאֲנִי תַפְּלָה".
49 דָּל"ת	שִׁיר פְּשׁוּט כְּפּוּל מְשַׁלֵּשׁ מְרַבֵּעַ	דָּל"ת, זֶה בְּחִינַת שִׁיר פְּשׁוּט כְּפּוּל מְשַׁלֵּשׁ מְרַבֵּעַ
49 יוֹד	עֲשָׂרָה מִיְּנֵי נִגּוּנָא	יוֹד, זֶה בְּחִינַת עֲשָׂרָה מִיְּנֵי נִגּוּנָא
49 שָׂרָה	שִׁיר	שָׂרָה, זֶה בְּחִינַת שִׁיר, בְּחִינַת: "וְשָׂרִים בְּחוֹלָלִים".
49 מַלְכוּת דָּוִד	נְעִים וְזִמְרוֹת יִשְׂרָאֵל	מַלְכוּת דָּוִד, שְׁהוּא בְּחִינַת נְעִים וְזִמְרוֹת יִשְׂרָאֵל (שְׁמוּאֵל ב כ"ג)
49 "אִשָּׁה יִרְאֵת ה' "	עֲצָה	"אִשָּׁה יִרְאֵת ה' " (ד). הִיא בְּחִינַת עֲצָה
49 תַּפְּלָה	מַלְכוּת	תַּפְּלָה, הִנֵּנוּ בְּחִינַת מַלְכוּת
49 מַלְכוּת, בְּשִׁפְלוּת וּבִקְטָנוּת	'אֲתַתְךָ נִוְצָא'	מַלְכוּת, בְּשִׁפְלוּת וּבִקְטָנוּת. בְּבִחִינַת 'אֲתַתְךָ נִוְצָא' וּבִקְטָנוּת

מלכות, בשפלות ובקטנות. בבחינת 'אתתך גוצא', בבחינת (שיר השירים ח'): "אחות לנו קטנה", בחינת (בראשית א'): "את המאור הקטן"	"אחות לנו קטנה"	49 מלכות, בשפלות ובקטנות
מלכות, בשפלות ובקטנות. בבחינת 'אתתך גוצא', בבחינת (שיר השירים ח'): "אחות לנו קטנה", בחינת (בראשית א'): "את המאור הקטן"	"את המאור הקטן"	49 מלכות, בשפלות ובקטנות
שבת זה בחינת תשובה, כמו שכתוב (דברים ל): "ושבת עד ה' אלקיך"	תשובה	49 שבת
כלה, בחינת תכלת, דאכלי כלא ושצי כלא	תכלת	49 כלה
'נפש דוד', היא בחינת תכלת, דאכלי כלא ושצי כלא	תכלת	49 'נפש דוד'
'רוח צפון', זה בחינת דינים גבורות	דינים גבורות	49 'רוח צפון'
דינים גבורות, בחינת תכלת	תכלת	49 דינים גבורות
דלת, זה בחינת דלת כנפות	דלת כנפות	49 דלת
דלת כנפות, בחינת מכנה הארץ	מכנה הארץ	49 דלת כנפות
יוד, זה בחינת עשרה מיני נגונא	עשרה מיני נגונא	49 יוד
מלכות פה (י). בחינות כבוד אלקים	כבוד אלקים	49 מלכות פה
יוד, בחינת קדשה כנ"ל	קדשה	49 יוד
מנחה, זה בחינת דינים, בחינת (ברכות כ"ו): "צחק תקן תפלת מנחה"	דינים	49 מנחה
שמן, בחינת מלכות דוד, כמו שכתוב (שם מ"ה): "על בן משחך אלקים אלקיך שמן ששון".	מלכות דוד	49 שמן
ציצית, בחינת תכלת	תכלת	49 ציצית
תכלת כנ"ל, בחינות מקיפים	מקיפים	49 תכלת
משיבת נפש, זה בחינת שבת, כי בו שבת וינפש	שבת	49 משיבת נפש
מיין מתיקין, זה בחינת מיין דדבין, (ב). זרע קדש (ג). שמירת הברית	מיין דדבין	50 מיין מתיקין
מיין דדבין, זרע קדש	זרע קדש	50 מיין דדבין
זרע קדש, שמירת הברית	שמירת הברית	50 זרע קדש
עצם זה בחינת אריה (כמו שכתוב בתקונים תקון ג' בהי"א תקונים האחרונים)	אריה	50 עצם
מי שפגם בבריתו, הוא בחינת מיין מרירין, בבחינת (שמות ט"ו): "ולא יכלו לשתות מים ממרה".	מיין מרירין	50 מי שפגם בבריתו
מי שפגם בבריתו, הוא בחינת מיין מרירין, בבחינת (שמות ט"ו): "ולא יכלו לשתות מים ממרה". מיין מסאבין, זרע טמא.	מיין מסאבין	50 מיין מרירין
מיין מסאבין, זרע טמא	זרע טמא	50 מיין מסאבין
מי שפגם בבריתו, הוא בחינת מיין מרירין, בבחינת (שמות ט"ו): "ולא יכלו לשתות מים ממרה". מיין מסאבין, זרע טמא. אזי אין יכול להתפלל בבחינת: "כל עצמותי תאמרנה". ואז כלבא נחת, שהוא בחינת מיין מרירין, שצווח חב חב. והוא בחינת מרה דאית לה תרי פיות, והוא בחינת: "חרב פיות" (משלי ה'), בחינת גיהנם דאית לה תרי פנות, שצווחין חב חב (כמו שכתוב בתקונים שם).	גיהנם	50 מי שפגם בבריתו

50	מי שפגם בבִּרְיתוֹ	מָרָה	מי שפגם בבִּרְיתוֹ, הוא בבִּחִינַת מִיּוֹן מְרִירִין, בבִּחִינַת (שְׁמוֹת ט"ו): "וְלֹא יִכְלּוּ לַשְׁתּוֹת מִיַּם מִמֶּרְהָ". מִיּוֹן מְסַבֵּבִין, זָרַע טָמֵא. אִזִּי אֵין יָכוֹל לְהִתְפַּלֵּל בַּבִּחִינַת: "כָּל עֲצֻמוֹתֵי תַאמְרָנָה". וְאִזּוּ כָּלכָּא נִחַת, שְׁהוּא בַּחִינַת מִיּוֹן מְרִירִין, שְׁצוּנַת חֵב חֵב. וְהוּא בַּחִינַת מָרָה דְּאִית לָהּ תְּרִי פִּיּוֹת, וְהוּא בַּחִינַת: "חֶרֶב פִּיּוֹת" (מִשְׁלִי ה'), בַּחִינַת גִּיהֶנֶם דְּאִית לָהּ תְּרִי בְּנוֹת, שְׁצוּנַחִין חֵב חֵב (כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בַּתְּקוּנִים שָׁם).
50	מי שפגם בבִּרְיתוֹ	"חֶרֶב פִּיּוֹת"	מי שפגם בבִּרְיתוֹ, הוא בבִּחִינַת מִיּוֹן מְרִירִין, בבִּחִינַת (שְׁמוֹת ט"ו): "וְלֹא יִכְלּוּ לַשְׁתּוֹת מִיַּם מִמֶּרְהָ". מִיּוֹן מְסַבֵּבִין, זָרַע טָמֵא. אִזִּי אֵין יָכוֹל לְהִתְפַּלֵּל בַּבִּחִינַת: "כָּל עֲצֻמוֹתֵי תַאמְרָנָה". וְאִזּוּ כָּלכָּא נִחַת, שְׁהוּא בַּחִינַת מִיּוֹן מְרִירִין, שְׁצוּנַת חֵב חֵב. וְהוּא בַּחִינַת מָרָה דְּאִית לָהּ תְּרִי פִּיּוֹת, וְהוּא בַּחִינַת: "חֶרֶב פִּיּוֹת" (מִשְׁלִי ה'), בַּחִינַת גִּיהֶנֶם דְּאִית לָהּ תְּרִי בְּנוֹת, שְׁצוּנַחִין חֵב חֵב (כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בַּתְּקוּנִים שָׁם).
51	"מְלוּחַ"	דְּמַעוֹת	"מְלוּחַ", זֶה בַּחִינַת דְּמַעוֹת, שֶׁהֵם מִיַּם מְלוּחִים
51	'מִיַּם מִיַּם'	שֶׁקֶר	'מִיַּם מִיַּם', הֵם בַּחִינַת שֶׁקֶר, שְׁהוּא בַּחִינַת דְּמַעוֹת, שֶׁהֵם מִיַּם מְלוּחִים. כִּי הַשּׁוֹתָה מִיַּם, מְרוּחַ צְמָאוֹנוּ, אֵיךְ הַשּׁוֹתָה מִיַּם מְלוּחִים, לֹא דִי שְׁאִינוּ מְרוּחַ צְמָאוֹנוּ, אֲלֵא שְׁמוּסִיף צְמָאוֹן עַל צְמָאוֹנוּ, עַד שֶׁצָּרִיךְ לַשְׁתּוֹת מִיַּם אֲחֵרִים, לְכַבּוֹת צְמָאוֹנוּ. וְעַל – בֶּן נִקְרָא הַשֶּׁקֶר, 'מִיַּם מִיַּם'. וְזֶהוּ 'אֵל תֹּאמְרוּ מִיַּם מִיַּם', שְׁהוּא הַשֶּׁקֶר, שְׁנֶאֱמַר: "דְּבַר שֶׁקֶרִים לֹא יִבְנוּ לְגוֹד זִינִי שֶׁקֶר, שְׁהוּא בַּחִינַת דְּמַעוֹת
51	שֶׁקֶר	דְּמַעוֹת	שֶׁקֶר, שְׁהוּא בַּחִינַת דְּמַעוֹת
51	שֶׁקֶר	"בְּקִשׁוֹ חֲשֻׁבּוֹת רַבִּים"	נִמְצָא שֶׁהַשֶּׁקֶר הוּא בַּבִּחִינַת, "בְּקִשׁוֹ חֲשֻׁבּוֹת רַבִּים" (קִהְלֵת ז).
51	טְהֵרָה	הַמְצָעֵעַ בֵּין הַקִּדְשׁ וְהַטְמֵאָה, שְׁעַל יָדוֹ נִתְתַּקֵּן הַטְמֵאָה	הַטְהֵרָה הוּא בַּחִינַת הַמְצָעֵעַ בֵּין הַקִּדְשׁ וְהַטְמֵאָה, שְׁעַל יָדוֹ נִתְתַּקֵּן הַטְמֵאָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "וַיִּטְהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם".
51	טְהֵרָה	בְּחִירָה	טְהֵרָה הוּא בַּחִינַת הַמְצָעֵעַ בֵּין הַקִּדְשׁ וְהַטְמֵאָה, שְׁעַל יָדוֹ נִתְתַּקֵּן הַטְמֵאָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "וַיִּטְהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם". וְהוּא בַּחִינַת הַבְּחִירָה, שְׁהוּא מְצָעֵעַ בֵּין שְׁנֵי דְּבָרִים. וְזֶה אֵין שִׁינְךָ קִדְשׁ הַבְּרִיאָה, שְׁאֵז הָיָה כְּלוֹ אֶחָד. כִּי בְּאַחַד אֵין שִׁינְךָ בְּחִירָה, שְׁהוּא בַּחִינַת הַטְהֵרָה
51	טְהֵרָה	שְׂמָאל	וְהַטְהֵרָה הוּא בַּחִינַת שְׂמָאל, בַּחִינַת לִי (ב). בַּחִינַת: "וַיִּטְהַרְתָּ אֶת בְּגִי לִי"
51	שְׂמָאל	לִי	וְלִי הוּא בַּחִינַת שְׂמָאל בִּידוּעַ
51	שִׁישׁ טְהוֹר	אַחֵר הַפְּעֻלָּה	שִׁישׁ טְהוֹר, הוּא בַּחִינַת אַחֵר הַפְּעֻלָּה, שְׁהוּא יֵשׁ, וְאִזּוּ שִׁינְךָ שֵׁם טְהוֹר כְּב"ל.
51	אַחֵר הַפְּעֻלָּה	יִשּׁוֹת וְטְהֵרָה	אַחֵר הַפְּעֻלָּה, שְׁהוּא בַּחִינַת יִשּׁוֹת וְטְהֵרָה
51	עֵינִים	הַשְּׁנָחָה	בְּעֵינִים, שֶׁהֵם בַּבִּחִינַת הַשְּׁנָחָה
51	אַמֶּת	כָּלוֹ אַחֵר	אַמֶּת, שְׁהוּא בַּחִינַת כָּלוֹ אַחֵר
53	דַּעַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ	ה"א	דַּעַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁהוּא בַּחִינַת ה"א
53	שְׁלֹמוֹת הַדַּעַת	ה"א	שְׁלֹמוֹת הַדַּעַת, שְׁהוּא בַּחִינַת ה"א
54	לְשִׁבְחָהּ	מִיתַת הַלֵּב	לְשִׁבְחָהּ, בַּחִינַת מִיתַת הַלֵּב
54	הַסְתַּפְּקוֹת	עוֹטָה אֹרֶךְ כֶּשֶׁ לְמָה	הַסְתַּפְּקוֹת הוּא בַּחִינַת עוֹטָה אֹרֶךְ כֶּשֶׁ לְמָה
54	עוֹטָה אֹרֶךְ כֶּשֶׁ לְמָה	אֹרֶךְ מְלֵא	עוֹטָה אֹרֶךְ כֶּשֶׁ לְמָה, הֵינּוּ בַּחִינַת אֹרֶךְ מְלֵא
54	אֲרוֹן הַבְּרִית	עֲנִי	אֲרוֹן הַבְּרִית, שְׁהוּא בַּחִינַת עֲנִי

54 לאדבקא מחשבתא בעלמא דאיתי בכלליות	ה' אלקי	לאדבקא מחשבתא בעלמא דאיתי בכלליות כנ"ל, בחינת ה' אלקי הנ"ל
54 תפלין	הנגדלת השכל	תפלין, הם בחינת הנגדלת השכל הנ"ל. (כי תפלין, הם בחינת המחין פידוע, הינו בחינת הנגדלת השכל להבין כל הרמזים שמרמז לו השם יתברך בכל יום כנ"ל).
54 ציצית	צמצום	וציצית, הוא בחינת הצמצום הנ"ל, שהוא בחינת מאד הנ"ל. כי תכלת ברסיא דדינא (כמו שכתוב בזוהר שלח לך דף קע"ה), שהוא בחינת צמצום
54 תורה	הסתפקות	ותורה, הוא בחינת ההסתפקות הנ"ל. כי התורה היא בחינת עין החיים דמיון לקלא ביה (ד). הינו שיש לכל אחד די ספוקו ממנה, נמצא שהיא בחינת הסתפקות.
54 "הארץ הים רגלי"	רגלי הקדשה המלבשין בזה העולם	"הארץ הים רגלי" הנ"ל, הינו בחינת רגלי הקדשה המלבשין בזה העולם כנ"ל
54 תפלה	"הוד והדר"	ותפלה, הוא בחינת: "הוד והדר" הנ"ל. כי תפלה היא חיי שעה (כמו שאמרו חכמינו, וכוונם לברכה, שבת י), הינו בחינת: "הארץ הים רגלי" הנ"ל, הינו בחינת רגלי הקדשה המלבשין בזה העולם כנ"ל
54 משא ומתן	"נוטה שמים פיריעה"	ומשא ומתן, היא בחינת: "נוטה שמים פיריעה" הנ"ל, הינו בחינת יחוד צדיק וקנסת ישראל הנ"ל. כי צדיק וקנסת ישראל, הם בחינת משא ומתן. הצדיק נקרא משא, כי הוא נושא את העולם, "באשר ישא האומן את היונק" (במדבר י"א). והוא נושא כל הברכות, כמו שכתוב (משלי י): "וברכות לראש צדיק", כמו שכתוב (תהלים כ"ד): "ישא ברכה מאת ה'". והוא נושא הטפה ורעיית של כל הנשמות, בבחינת (שם קכ"ו): "נושא משך הזרע", ומשפיע לקנסת ישראל, והיא נותנת לכל העולם, ועל שם זה נקראת קנסת ישראל מתן, על שם (משלי ל"א): "נתתן טרף לביתה וחק לנעוריה". ויחוד של צדיק וקנסת ישראל נעשה על ידי משא ומתן
54 "נוטה שמים פיריעה"	יחוד צדיק וקנסת ישראל	"נוטה שמים פיריעה" הנ"ל, הינו בחינת יחוד צדיק וקנסת ישראל הנ"ל.
54 שבירה	אותיות שנשברו ונפלו לכל דבר ודבר מזה העולם	ושבירה, הוא בחינת אותיות שנשברו ונפלו לכל דבר ודבר מזה העולם
54 רע עין	מיתת הלב	רע עין, לבחינת מיתת הלב
54 מיתת הלב	שברי לוחות	ומיתת הלב, היא בחינת שברי לוחות. לב, הוא בחינת לוחות. בבחינת (משלי ג): "בתבם על לוח לבך". ושכחה היא על – ידי שברי לוחות, כמאמר חכמינו, וכוונם לברכה, (ערובין נ"ד) 'אלמלא לא נשתברו לוחות הראשונות לא היתה שכחה בעולם'. נמצא שעקר השכחה, היא על – ידי רע עין, שהוא בחינת מיתת הלב, שהיא בחינת שברי לוחות, שמשם עקר השכחה כנ"ל
54 לב	לוחות	לב, הוא בחינת לוחות. בבחינת (משלי ג): "בתבם על לוח לבך".
54 שרש המלכות	משיח	שרש המלכות, שהוא בחינת משיח. והוא שרש המלכות, בבחינת (שמואל – א ב): "ויתן עז למלכו ויורם קרן משיחו".

54 מעָרָה	דְּבָקוֹת	מַעְרָה, הֵינּוּ בַחֲיִינַת דְּבָקוֹת, בַּחֲיִינַת: "בְּמַעַר אִישׁ וְלִיזוֹת" (מְלָכִים – א ז).
54 בְּרִכּוֹת	אַמֶּת	וְהַבְּרִכּוֹת הֵם בַּחֲיִינַת אֱמֶת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה ס"ה): "הַמִּתְבָּרֵךְ בְּאֶרֶץ יִתְבָּרֵךְ בְּאַלְקֵי אֲמֵן".
54 קָשֶׁר שֶׁל תַּפְלִין	אַחוּרֵי	קָשֶׁר שֶׁל תַּפְלִין, שֶׁהִיא בַּחֲיִינַת אַחוּרֵי, כְּמֵאֲמַר חֲכָמֵינוּ, זְכָרֹנָם לְבָרָכָה (בְּרִכּוֹת ז): "וְרֹאֵיתָ אֶת אַחוּרֵי", זֶה קָשֶׁר שֶׁל תַּפְלִין.
54 תַּפְלִין	חַיִּים	תַּפְלִין הֵם בַּחֲיִינַת חַיִּים, כְּמֵאֲמַר חֲכָמֵינוּ זְכָרֹנָם לְבָרָכָה (מְנַחֲת מ"ד) 'כָּל הַמְּנִיחַ תַּפְלִין זֹכֵה לְחַיִּים', שֶׁנֶּאֱמָר: "ה' עֲלֵיהֶם יַחֲיוּ".
54 כְּהֵן	"אַבְרָהָם אוֹהֲבִי"	כְּהֵן, הֵינּוּ בַּחֲיִינַת (יִשְׁעִיָּה מ"א): "אַבְרָהָם אוֹהֲבִי"
54 "אַבְרָהָם אוֹהֲבִי"	"אַתָּה כְּהֵן"	"אַבְרָהָם אוֹהֲבִי". בַּחֲיִינַת (תְּהִלִּים ק"י): "אַתָּה כְּהֵן"
54 "אַתָּה כְּהֵן"	"וְקָמִין הַכְּהֵן"	"אַתָּה כְּהֵן", בַּחֲיִינַת: "וְקָמִין הַכְּהֵן" (וַיִּקְרָא ה')
54 קְלָפוֹת	הַכֹּחַ הַמְּדַמָּה	שֶׁהַקְּלָפוֹת שֶׁהֵם בַּחֲיִינַת הַכֹּחַ הַמְּדַמָּה
54 חֲלוֹם	כֹּחַ הַמְּדַמָּה	שֶׁהַחֲלוֹם שֶׁהוּא בַּחֲיִינַת כֹּחַ הַמְּדַמָּה
54 אַהֲבוֹת דִּקְדָּשָׁה	כְּהֵן	אַהֲבוֹת דִּקְדָּשָׁה, שֶׁהֵם בַּחֲיִינַת כְּהֵן
54 פְּרָעָה	כֹּחַ הַמְּדַמָּה	פְּרָעָה הוּא בַּחֲיִינַת הַכֹּחַ הַמְּדַמָּה, שֶׁהוּא כֹּחַ בְּטָל כִּנ"ל
54 זְכוּרֹן	בֶּן זָכָר	הַזְכוּרֹן, שֶׁהוּא בַּחֲיִינַת בֶּן זָכָר
54 יָד	שְׁמִיחָה	יָד, הֵינּוּ בַּחֲיִינַת שְׁמִיחָה, בַּחֲיִינַת (דְּבָרִים י"ב): "וַיִּשְׁמַחְתֶּם בְּכָל מַשְׁלַח יָדְכֶם".
54 מְדַמָּה	הָרוּחַ רָעָה	הַמְּדַמָּה, שֶׁהוּא בַּחֲיִינַת הָרוּחַ רָעָה
54 הָרוּחַ רָעָה	רוּחַ שְׂטוּת	הָרוּחַ רָעָה, רוּחַ שְׂטוּת
54 הָרוּחַ טוֹבָה	רוּחַ נְבוּאָה	הָרוּחַ טוֹבָה, רוּחַ נְבוּאָה
54 הַמְּדַמָּה	עֲצָבוֹת רוּחַ	הַמְּדַמָּה הוּא בַּחֲיִינַת עֲצָבוֹת רוּחַ
54 עֲצָבוֹת רוּחַ	רוּחַ נִכְאָה	עֲצָבוֹת רוּחַ, רוּחַ נִכְאָה
54 רוּחַ נִכְאָה	רוּחַ רָעָה	רוּחַ נִכְאָה, רוּחַ רָעָה
54 רוּחַ נְבוּאָה	זְכוּרֹן	רוּחַ נְבוּאָה, שֶׁהוּא בַּחֲיִינַת זְכוּרֹן
54 זְכוּרֹן	לְאַדְבָּקָא מַחְשַׁבְתָּא בְּעֵלְמָא דְאַתִּי	זְכוּרֹן חֵנ"ל, בַּחֲיִינַת לְאַדְבָּקָא מַחְשַׁבְתָּא בְּעֵלְמָא דְאַתִּי
54 שְׁמִיחָה	מִנְגֵּן בִּיד	שְׁמִיחָה, שֶׁהוּא בַּחֲיִינַת מִנְגֵּן בִּיד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְהָיָה כִּנְגֵן הַמִּנְגֵּן וְתַהֲיִי עָלָיו יָד ה'", בַּחֲיִינַת: "וְנִגֵּן בִּידוֹ וְטוֹב לָךְ" וכו'
54 מִים	לֵב	מִים, בַּחֲיִינַת לֵב כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (אִיכָה ב): "שִׁפְכִי כַּמִּים לַבָּרֶךְ".
54 אַהֲבָה דִּקְדָּשָׁה	"וְקָמִין הַכְּהֵן"	אַהֲבָה דִּקְדָּשָׁה, שֶׁהוּא בַּחֲיִינַת: "וְקָמִין הַכְּהֵן"
54 פִּישׁוֹן	פִּי שׁוֹנֵה הַלְכוֹת	פִּישׁוֹן. הֵינּוּ בַּחֲיִינַת פִּי שׁוֹנֵה הַלְכוֹת
54 נִקְדּוֹת טוֹבוֹת	הָרוּחַ טוֹבָה	נִקְדּוֹת טוֹבוֹת, בַּחֲיִינַת הָרוּחַ טוֹבָה שֶׁבְּקִרְבּוֹ
55 יָמִין	אַרְץ יִשְׂרָאֵל	יָמִין, זֶה בַּחֲיִינַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
55 אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל	בְּנִימִין	אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. בַּחֲיִינַת בְּנִימִין, בֶּן יָמִין, שֶׁנּוֹלַד בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל (כְּמוֹכָא בְּפֶרֶשׁ"י פֶּרֶשֶׁת וַיִּשְׁלַח)
55 יִשְׂרָת לֵב	אֲמוּנָה	יִשְׂרָת לֵב, שֶׁהִיא בַּחֲיִינַת אֲמוּנָה
55 פָּרָה	תַּפְלָה	פָּרָה, זֶהוּ בַּחֲיִינַת תַּפְלָה
55 'צִדִּיקִים'	עֶפֶר	'צִדִּיקִים', זֶהוּ בַּחֲיִינַת עֶפֶר
55 'רָשָׁעִים'	אֶפֶר	'רָשָׁעִים', זֶהוּ בַּחֲיִינַת אֶפֶר
55 'אוֹזֹב'	קִטְנֵי קוֹמָה	'אוֹזֹב', זֶה בַּחֲיִינַת קִטְנֵי קוֹמָה
55 גָּם	חֻלָּה	גָּם בַּחֲיִינַת חֻלָּה, שֶׁהִיא שְׁעוֹר מ"ג בִּיצִים
55 חֻלָּה	יִרְשֵׁת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל	חֻלָּה, שֶׁהִיא שְׁעוֹר מ"ג בִּיצִים. וְהוּא בַּחֲיִינַת יִרְשֵׁת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל, כִּי זֹאת הַמִּצְוָה נִצְטָו שֶׁיַּעֲשֶׂהוּ תַּכְּפָּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּמִדְבָּר ט"ו): "וְהָיָה בְּאַבְלָכְכֶם מִלֶּחֶם הָאֶרֶץ תִּרְיֶמוּ תְרוּמָה מֵרֵאשִׁית עֲרִיסוֹתֵיכֶם חֻלָּה תִּרְיֶמוּ תְרוּמָה"
55 תְּמִיד	אַרְץ – יִשְׂרָאֵל	תְּמִיד, שֶׁהוּא בַּחֲיִינַת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל (ט). כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים י"א): "תְּמִיד עֵינֵי ה' אֵלֶיךָ בֹּה".

תורה היא בחינת מדות, כי יש בהתורה אותיות ותבנות ופסוקים ופרשיות וסדרים, שהם בחינת מדות, שבהם נגבל החיות במדה.

56 תורה	שמו של הקדוש -	תורה שהוא שמו של הקדוש - ברוך - הוא
56 שמו של הקדוש -	מדות	שמו של הקדוש - ברוך - הוא, שהוא בחינת מדות
56 מדות	ימים	המדות, שהם בחינת ימים. וזה שכתוב (תהלים ל"ט): "ומדת ימי מה היא", הינו שהתורה שהיא בחינת מה, כמו שכתוב (דברים ו'): "מה העדות והחקים והמשפטים", היא בחינת מדות וימים כנ"ל.
56 תורה	מה	תורה שהיא בחינת מה, כמו שכתוב (דברים ו'): "מה העדות והחקים והמשפטים", היא בחינת מדות וימים כנ"ל.
56 מרדכי	מלכות	מרדכי, זה בחינת המלכות כנ"ל
56 חצר	חיצוניות	חצר בית, זה בחינת חיצוניות ופנימיות, הינו מחשבות ודבורים
56 חיצוניות	דבורים	חיצוניות ופנימיות, הינו מחשבות ודבורים
56 בית	פנימיות	חצר בית, זה בחינת חיצוניות ופנימיות
56 פנימיות	מחשבות	חיצוניות ופנימיות, הינו מחשבות ודבורים
56 הסתרה שבתוך הסתרה אסתר		מהסתרה שבתוך הסתרה, שהיא בחינת אסתר, בחינת הסתר אסתר.
56 מלכות	סוף דבר	שמלכות דקדשה היא בחינת סוף דבר
56 סוף דבר	מאסף לכל המחנות	סוף דבר, בחינת מאסף לכל המחנות דקדשה
56 מאסף לכל המחנות	מחנה דן	מאסף לכל המחנות דקדשה. בחינת מחנה דן
56 מלכות דקדשה	ירא אלקים	מלכות דקדשה, שהיא בחינת ירא אלקים
56 תאות עשירות	מלכות	תאות עשירות, שהיא בחינת מלכות
56 הקן	מלכות דסמרא אחרא	שהמן, שהוא בחינת מלכות דסמרא אחרא כנ"ל
56 שבועות	שכל גדול ונבונה מאד	שבועות הוא בחינת שכל גדול ונבונה מאד, שהוא חסד עליון ורחמים גדולים. כי גדל הרחמים, תלוי בגדל הדעת כנ"ל. כי 'בשעת מתן תורה, נראה להם כזקן מלא רחמים' (מכילתא פרשת בשלח, ופרשת יתרו, וחובא בפרש"י פרשת יתרו). וזקן הוא בישוב הדעת, ונזה תלוי גדל הרחמים כנ"ל, ועל כן שבועות הוא חסד עליון ורחמים גדולים
56 המקנה של שבועות	מקנה של שער החמשים	המקנה של שבועות, שהיא בחינות מקנה של שער החמשים, שהוא שער העליון מחמשים שערי בינה (כמו שמוכא בפנונות שבועות).
56 מקנה של שער החמשים שכל ודעת עליון		מקנה של שער החמשים, שהוא שער העליון מחמשים שערי בינה (כמו שמוכא בפנונות שבועות). שהוא בחינות שכל ודעת עליון
56 מן	מקנה של שער הנון	מן, בחינת מקנה של שער הנון, שהוא בחינת דעת גדול, כי המן בחינת דעת
56 מקנה של שער הנון	דעת גדול	מקנה של שער הנון, שהוא בחינת דעת גדול, כי המן בחינת דעת
56 המן	דעת	המן בחינת דעת
56 מן	דעת גדול	המן הוא בחינת דעת גדול
56 ארבעים	בינה ודעת	ארבעים, הוא בחינת בינה ודעת

56 מִשָּׁה	דַּעַת	מִשָּׁה הוּא בְּחִינַת הַדַּעַת
56 דַּעַת	מַחְלָקֶת לְשֵׁם שְׁמַיִם	הַדַּעַת, שֶׁהוּא בְּחִינַת מַחְלָקֶת לְשֵׁם שְׁמַיִם
56 מַחְלֻקֶת שְׁמַאי הֶלֶל	מַחְלָקֶת לְשֵׁם שְׁמַיִם	מַחְלֻקֶת שְׁמַאי הֶלֶל (ד). שֶׁהֵם בְּחִינַת מַחְלָקֶת לְשֵׁם שְׁמַיִם
56 מִצָּה	מַחְלָקֶת	מִצָּה הִיא בְּחִינַת מַחְלָקֶת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִשְׁעִיָּה מ"א): "אֲנִישִׁי מִצְדָּךְ יִהְיוּ בְּאֵין".
56 דַּעַת	שְׁלוֹם	דַּעַת, בְּחִינַת שְׁלוֹם
56 עֲצָבוֹת רוּחַ	ל"ט מְלָאכוֹת	עֲצָבוֹת רוּחַ. הֵינּוּ בְּחִינַת ל"ט מְלָאכוֹת
56 ל"ט מְלָאכוֹת	שֶׁהוּא זְהֻמַּת הַנְּחָשׁ	ל"ט מְלָאכוֹת, שֶׁהוּא זְהֻמַּת הַנְּחָשׁ
56 הִידִים	שְׁמַיִם	הִידִים הֵם בְּחִינַת שְׁמַיִם, אֵשׁ וּמִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת יָד יְמִין וְיָד שְׂמָאל
56 רַעְמִים	רוּחַ הַדּוֹפֵק	רַעְמִים, הֵינּוּ בְּחִינַת רוּחַ הַדּוֹפֵק
56 שְׁמַיִם	רַעְמִים	שְׁמַיִם, בְּחִינַת רַעְמִים.
56 "צִדִּיק וְטוֹב לוֹ"	צִדִּיק שֶׁהִלָּכָה כְּמוֹתוֹ	"צִדִּיק וְטוֹב לוֹ", זֶה בְּחִינַת הַצִּדִּיק שֶׁהִלָּכָה כְּמוֹתוֹ
56 "צִדִּיק וְרַע לוֹ"	צִדִּיק שֶׁאֵין הִלָּכָה כְּמוֹתוֹ	"צִדִּיק וְרַע לוֹ", זֶה בְּחִינַת הַצִּדִּיק שֶׁאֵין הִלָּכָה כְּמוֹתוֹ
56 "רָשָׁע וְטוֹב לוֹ"	רָשָׁע שֶׁמִּקְרָב לְהַצִּדִּיק שֶׁהִלָּכָה כְּמוֹתוֹ	"רָשָׁע וְטוֹב לוֹ", זֶה בְּחִינַת הַרָשָׁע שֶׁמִּקְרָב לְהַצִּדִּיק שֶׁהִלָּכָה כְּמוֹתוֹ.
56 "רָשָׁע וְרַע לוֹ"	רָשָׁע שֶׁמִּקְרָב לְהַצִּדִּיק שֶׁאֵין הִלָּכָה כְּמוֹתוֹ	"רָשָׁע וְרַע לוֹ", זֶה בְּחִינַת הַרָשָׁע שֶׁמִּקְרָב לְהַצִּדִּיק שֶׁאֵין הִלָּכָה כְּמוֹתוֹ
56 דְּרָכֵי ה'	רַעְמִים	דְּרָכֵי ה', בְּחִינַת רַעְמִים
56 רוּחַ הַקֹּדֶשׁ	רוּחַ הַדּוֹפֵק	רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, בְּחִינַת רוּחַ הַדּוֹפֵק
57 יַעֲקֹב	נֶדֶר	בְּחִינַת יַעֲקֹב, הֵינּוּ עַל – יְדֵי נֶדֶר
57 כְּשֶׁאֵין לוֹ אֲמוּנַת חֻכְמִים	הַסְתַּלְקוֹת הַחֻכְמִים	כְּשֶׁאֵין לוֹ אֲמוּנַת חֻכְמִים, זֶה בְּחִינַת הַסְתַּלְקוֹת הַחֻכְמִים
57 הַסְתַּלְקוֹת הַחֻכְמִים	פֶּלֶא	הַסְתַּלְקוֹת הַחֻכְמִים, בְּחִינַת פֶּלֶא
57 נֶדֶר	פֶּלֶא	נֶדֶר, שֶׁהוּא בְּחִינַת פֶּלֶא
57 יַעֲקֹב	נֶדֶר	יַעֲקֹב הוּא בְּחִינַת נֶדֶר, שֶׁהוּא רֹאשׁ לְכָל הַנּוֹדְרִים, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית כ"ח): "וַיִּדֶר יַעֲקֹב נֶדֶר"
57 שִׁין	אָבוֹת	שִׁין זֶה בְּחִינַת אָבוֹת
57 בֵּת	אֲמוּנָה	בֵּת זֶה בְּחִינַת אֲמוּנָה
57 עֲנֵג שִׁבְתָּ	אֲכִילָה בִקְדָּשָׁה	וְעֵנֵג שִׁבְתָּ הַזֶּה, זֶה בְּחִינַת אֲכִילָה בִקְדָּשָׁה. כִּי אֲכִילַת יְמֵי הַחֹל, נִהְיָה מִמֶּנָּה גַם בֶּן הַסְטֵרָא אַחֲרָא. אָבֵל מֵאֲכִילַת שִׁבְתָּ, אֵין חֵלֶק לַסְטֵרָא אַחֲרָא כָּלֵל וּכְלָל. וְזֶה שִׁצּוֹה אוֹתָנּוּ עַל אֲכִילַת שִׁבְתָּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שְׁמוֹת מ"ו): "אֲכִלוּהוּ הַיּוֹם כִּי שִׁבְתָּ הַיּוֹם לֵה". כִּי אֲכִילַת שִׁבְתָּ, נַעֲשֶׂה קִדְּשָׁה וְאַלְקוֹת גָּמוֹר, בְּלֹא תַעֲרֹבֶת סִיגִים כָּלֵל.
57 שׁוֹלְמָנִי רִנְזִין	שְׁמֶשׁ	שׁוֹלְמָנִי רִנְזִין, שֶׁהֵם בְּחִינַת כָּבֵד בּוֹעֵם
57 שְׁמֶשׁ	שְׁלוֹם	'שְׁמֶשׁ', זֶה בְּחִינַת שְׁלוֹם, כְּמֹאמֶר חֻכְמִינּוּ, וְכַרְזֵם לְבִרְכָּה (מְכִילֵתָא וּבִסְפָּרֵי פֶרֶשֶׁת תִּצְאָה וּבִירוּשְׁלָמִי בְּתַבּוּת פ"ד): "וְזִרְחָה עָלָיו הַשְּׁמֶשׁ" 'מִחַ שְׁמֶשׁ הוּא שְׁלוֹם לְכָל בָּאֵי עוֹלָם וְכו'.
57 חֲמִין	תִּקּוֹן הַכַּעַס עַל יְדֵי הַתַּעֲנִית	'חֲמִין', זֶהוּ בְּחִינַת תִּקּוֹן הַכַּעַס עַל יְדֵי הַתַּעֲנִית
57 אֲדוּם	כָּבֵד	'אֲדוּם', זֶה בְּחִינַת כָּבֵד
57 מִצָּה	אֲכִילַת עֲנֵג שִׁבְתָּ	מִצָּה, זֶה בְּחִינַת אֲכִילַת עֲנֵג שִׁבְתָּ, בְּחִינַת (יִשְׁעִיָּה ס"ו): "לִמְעַן תִּמְצְאוּ וְהִתְעַנַּגְתֶּם" וְכו'.

57 חֲמִין	תענית	וְחֲמִין זֶה בְּחֵינַת הַכְנָעָתוֹ, בְּחֵינַת תַּעֲנִית, בְּחֵינַת הַעֲדָר אֲכִילָה, בְּחֵינַת (שְׁמוֹת י"ב): "כָּל מִחְמָצָה לֹא תֹאכְלוּ". לֹא תֹאכְלוּ, זֶה בְּחֵינַת תַּעֲנִית הַגָּ' ל
57 חֲמִין	שְׁלוֹם שְׁאִין לוֹ פָּה	חֲמִין הוּא בְּחֵינַת שְׁלוֹם שְׁאִין לוֹ פָּה
57 שְׁלוֹם שְׁאִין לוֹ פָּה	חַי	שְׁלוֹם שְׁאִין לוֹ פָּה, בְּחֵינַת חַי
57 מִצָּה	ה' מוֹצָאוֹת הַפָּה	וּמִצָּה הִיא בְּהֵא, זֶה בְּחֵינַת ה' מוֹצָאוֹת הַפָּה, בְּחֵינַת כַּח הַדְּבָרִי כַּגִּ' ל.
57 ה' מוֹצָאוֹת הַפָּה	כַּח הַדְּבָרִי	ה' מוֹצָאוֹת הַפָּה, בְּחֵינַת כַּח הַדְּבָרִי
57 גּוֹרֵל	עֲנַג שְׁבֶת	'גּוֹרֵל', זֶה בְּחֵינַת עֲנַג שְׁבֶת. בְּחֵינַת (דְּנִיאל י"ב): "וְתִנּוּחַ וְתַעֲמֹד לַגּוֹרֵל לְקִץ הַיָּמִין", שְׁאֵל יִהְיֶה כָּלוֹ שְׁבֶת.
57 שְׁעַר אָרֶם	שְׁעַר דְּסִמְרָא – אֶהְרָא	שְׁעַר אָרֶם, זֶה בְּחֵינַת שְׁעַר דְּסִמְרָא – אֶהְרָא
58 "בְּאֵר מַיִם חַיִּים"	אֶבְרָהָם	"בְּאֵר מַיִם חַיִּים" (א). זֶה בְּחֵינַת אֶבְרָהָם, מִימֵי הַחֶסֶד, וְאֶבְרָהָם הַתְּחִיל לַחֲפֹר 'בְּאֵרוֹת'
58 אֶבְרָהָם	מִימֵי הַחֶסֶד	אֶבְרָהָם, מִימֵי הַחֶסֶד
58 עֲנָן	יִצְחָק	'עֲנָן' זֶה בְּחֵינַת יִצְחָק, בְּחֵינַת: "חֹשֶׁךְ עָנָן וְעֶרְפֶּל" (ב). בְּחֵינַת (בְּרֵאשִׁית כ"ז): "וְתִבְהִין עֵינָיו מֵרְאוֹת".
58 מֶן	יַעֲקֹב	וּמֶן זֶה בְּחֵינַת יַעֲקֹב, בְּחֵינַת (תְּהִלִּים ע"ח): "לְרַעוֹת בִּיעָקֹב עֲמוֹ".
58 עֲנָן	לְבוֹשׁ	עֲנָן, בְּחֵינַת לְבוֹשׁ, בְּחֵינַת (אִיּוֹב ל"ח): "בְּשׂוּמֵי עָנָן לְבוֹשׁוֹ".
58 חֶסֶד	אֶבְרָהָם	'חֶסֶד', הֵינּוּ בְּחֵינַת אֶבְרָהָם. הֵינּוּ שְׁצָרִיךְ לְלַמֵּד חֶסֶד לְאַחֲרִים, וְלִקְרֹבָם תַּחַת כֹּנֵפֵי הַשְׂכִּינָה. בְּבְחֵינַת (מִשְׁלֵי ל"א): "וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרֵנוּם לְבִרְכָּה (סֵפֶה מ"ט): "זֶה הַלּוֹמֵד עַל מִנָּה לְלַמְּדָה, וְזֶה בְּחֵינַת (בְּרֵאשִׁית י"ב): "וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בַּחֲבֵרִי"
58 לָחֶם מִשְׁנֶה	מִשְׁנֶה תוֹרָה	לָחֶם מִשְׁנֶה, בְּחֵינַת מִשְׁנֶה תוֹרָה
58 שְׁבֶת	תְּשׁוּבָה	שְׁבֶת בְּחֵינַת תְּשׁוּבָה, בְּחֵינַת (דְּבָרִים ל): "וְשִׁבֶתָּ עַד ה' אֱלֹהֶיךָ".
58 תְּשׁוּבָה מֵאֲהָבָה	לָחֶם מִשְׁנֶה	וְתְשׁוּבָה מֵאֲהָבָה, זֶה בְּחֵינַת: "לָחֶם מִשְׁנֶה", כְּמֵאֲמַר חֲכָמֵינוּ, זְכוּרֵנוּם לְבִרְכָּה: 'כָּאֵן מֵאֲהָבָה כָּאֵן מִרְאָה' (סוֹטָה ל"א אֵיתָא שֶׁם גְּדוּל הַעוֹשֶׂה מֵאֲהָבָה יוֹתֵר מִן הַעוֹשֶׂה מִרְאָה, שְׁנֵה תְּלֹוֹ לְאֶלֶף דּוֹר וְזֶה תְּלֹוֹ לְאֶלֶפִים דּוֹר). עַל – יְדֵי תְּשׁוּבָה מֵאֲהָבָה, עוֹשֶׂה חֶסֶד לְשֵׁנֵי אֲלָפִים:
58 הֵר	גְּדֻלָּה	'הֵר', זֶה בְּחֵינַת גְּדֻלָּה, כְּמֵאֲמַר חֲכָמֵינוּ, זְכוּרֵנוּם לְבִרְכָּה (סְנֵהֲדָרִין ק"ז): עַל "נִגְדֵי הַרְבֵּם צְפוֹר" זֶה מַלְכוּת וְגִדְלָה.
58 גְּדֻלָּה	מַלְכוּת	הַגְּדֻלָּה, שְׁהוּא בְּחֵינַת מַלְכוּת
58 מַלְכוּת	שְׂכִינָה	מַלְכוּת, בְּחֵינַת שְׂכִינָה
58 שְׁבֶת	תְּשׁוּבָה	שְׁבֶת, בְּחֵינַת תְּשׁוּבָה
59 מְלָאכִי לְבוֹ	הַתְּלַהּבוֹת הַלֵּב	מְלָאכִי לְבוֹ, שְׁהוּא בְּחֵינַת הַתְּלַהּבוֹת הַלֵּב
59 הַתְּלַהּבוֹת	מְלָאכִים	שְׁהַתְּלַהּבוֹת הוּא בְּחֵינַת מְלָאכִים, בְּבְחֵינַת (שְׁמוֹת ג): "וַיֵּרָא אֱלֹו מֵלֶאךְ ה' בַּלְבַּת אֵשׁ, וְאֵשׁ הַזֶּה הוּא שׁוֹרֵף אוֹתָם.
59 שְׁשִׁים	עֲגוּלָא	'שְׁשִׁים', זֶה בְּחֵינַת 'עֲגוּלָא'
59 עֲגוּלָא	סִמְ"ךְ	'עֲגוּלָא', בְּחֵינַת סִמְ"ךְ, שְׁהִיא עֲגוּלָא
59 סִמְ"ךְ	כֶּסֶף כְּבוֹד	סִמְ"ךְ, שְׁהִיא עֲגוּלָא. בְּחֵינַת כֶּסֶף כְּבוֹד, בְּחֵינַת (אִיּוֹב ל"ו): "וְאֵת מַלְכִים לְכֶסֶף", בְּחֵינַת (שִׁיר – הַשִּׁירִים ו): "שְׁשִׁים הֵמָּה מַלְכוּת"
59 בְּנִם	שְׁבֶת	'בְּנִם', זֶה בְּחֵינַת שְׁבֶת, בְּחֵינַת (שְׁמוֹת ל"א): "אוֹת הִיא לְעוֹלָם"
59 יָד	רְבוּעַ	'יָד', בְּחֵינַת רְבוּעַ, בְּחֵינַת מִשְׁפַּט הַגָּ' ל, בְּבְחֵינַת (דְּבָרִים ל"ב): "וְתֹאחֲזוּ בַּמִּשְׁפָּט יְדֵי".

59 רבוע	משפט	רבוע, בחינת משפט
59 שם	עגולא	'שם' זה בחינת עגולא, בבחינת (תהלים כ"ג): "יגחני במעגלי צדק למען שמו"
59 עשירות	כבישת פעם	עשירות וכבישת פעם בחינה אחת, ונקראים חומה
59 עשירות	חומה	עשירות וכבישת פעם בחינה אחת, ונקראים חומה.
59 כבישת פעם	חומה	כבישת פעם בחינה אחת, ונקראים חומה.
59 חומה	עינים	החומה ובית הנ"ל, שהם בחינת עינים
60 וי"ו	הלוחות	וי"ו הוא בחינת הלוחות, שמשם נתעשר מ' שה, כי הלוחות ארזן ו' ורחבן ו' וכו' כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (בבא – בתרא י"ד)
60 תקוני עתיק	אריכות ימים	תקוני עתיק. בחינת אריכות ימים
60 אריכות ימים	זקן	אריכות ימים, בחינת זקן
60 אריכות ימים	יראה	אריכות ימים, שהיא בחינת יראה
60 הבלי הגוים	הפסק הנשימה	'בהבלי הגוים', שהם בחינת הפסק הנשימה
60 הפסק הנשימה	הכל היפי	הפסק הנשימה, בחינת 'הכל היפי' הנ"ל
60 שלש קוין	'לעולם ישלש אדם מעותיו, 'שליש בפרקמטיא', 'ושליש בקרקע', 'ושליש בידו'.	שלש קוין, בחינת (בבא מציעא מ"ב): 'לעולם ישלש אדם מעותיו, 'שליש בפרקמטיא', 'ושליש בקרקע', 'ושליש בידו'.
60 משא ומתן	רגל	משא ומתן, שהוא בחינת רגל, כמו שכתוב (דברים ל"ג): "שמוח זבלון בצאתך"
60 דמים וגבורות	יראה	דמים וגבורות, שהן בחינת יראה
60 מוחין דקמנות	שנה	מוחין דקמנות, בחינת שנה
60 שבעים פנים לתורה	שבעים שנים	שבעים פנים לתורה, והם בחינת שבעים שנים
60 צדק	לבושין	'צדק', הוא בחינת לבושין
60 עתיק	זקן	עתיק, בחינת זקן
60 זקן	הדרת פנים	זקן, בחינת הדרת פנים
60 כשלומד עם אחר	כתיבה	וכשלומד עם אחר, הוא בחינת כתיבה. כי הלשון הוא בחינת (תהלים מ"ח): "לשוני עט סופר מהיר", שנחקק ונכתב על לב התלמיד, כמו שכתוב (משלי ג): "כתבם על לוח לבך".
60 כח הדבור	להתיר פה אלמים	כח הדבור, בחינת להתיר פה אלמים
60 להתיר פה אלמים	זווג הנשיקין	להתיר פה אלמים, שהוא בחינת זווג הנשיקין
60 זווג הגופני	להתיר פה עקרות	זווג הגופני, בחינת להתיר פה עקרות
60 בטחון	כליות	בטחון, בחינת כליות, שהם כלי ההולדה כנ"ל, וזה בחינת (משלי ל"א): "בטח בה לב בעלה"
60 "חרפה שברה לבי"	שכחה	"חרפה שברה לבי", בחינת שכחה
60 שכחה	שכירת הלב	שכחה, שכירת הלב
60 שכירת הלב	שכירת הלוחות	שכירת הלב, שהיא בחינת שכירת הלוחות, כמו שכתוב: "לוח לבך".
60 שופר	התעוררות השנה	שופר הוא בחינת התעוררות השנה. כמוכא בספרים, ששופר מרמז בחינת: "עורו ישנים מתרדמתכם".
60 תקיעה	העדר הדבור	'תקיעה', הוא בחינת העדר הדבור
60 העדר הדבור	"תקעת לזר פפוך נוקשת באמרי פיך"	העדר הדבור, בחינת (משלי ו): "תקעת לזר פפוך נוקשת באמרי פיך".
60 'תרועה'	הדבור	'תרועה', הוא בחינת הדבור, בחינת (משלי י): "שפתי צדיק ירעו רבים".

60 שְׁבָרִים	בְּטָחוֹן	'שְׁבָרִים', זֶה בְּחִינַת בְּטָחוֹן, בְּחִינַת (תְּהִלִּים קמ"ו): "שְׁבָרוֹ עַל ה' אֱלֹקָיו"
60 שְׁבָרִים	כְּלֵי הוֹלָדָה	'שְׁבָרִים', זֶה בְּחִינַת בְּטָחוֹן, בְּחִינַת (תְּהִלִּים קמ"ו): "שְׁבָרוֹ עַל ה' אֱלֹקָיו". בְּחִינַת כְּלֵי הוֹלָדָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה ס"ו): "הֲאֵנִי אֲשִׁבִּיר וְלֹא אֹלִיד".
60 'קָצֵר מִלְמַעְלָה וְרָחֵב מִלְמַטָּה'	"יִרְאֵת ה' הִיא אוֹצְרוֹ"	'קָצֵר מִלְמַעְלָה וְרָחֵב מִלְמַטָּה', בְּחִינַת: "יִרְאֵת ה' הִיא אוֹצְרוֹ"
60 "יִרְאֵת ה' הִיא אוֹצְרוֹ"	'עֲשָׂאָה כְּאוֹצֵר' וְכו'	"יִרְאֵת ה' הִיא אוֹצְרוֹ", בְּחִינַת 'עֲשָׂאָה כְּאוֹצֵר' וְכו'
60 שׁוֹפָר	הַתְגַּלּוֹת הִירָאָה	שׁוֹפָר הוּא בְּחִינַת הַתְגַּלּוֹת הִירָאָה
60 חֲרוֹב	זָקֵן	'חֲרוֹב', זֶה בְּחִינַת זָקֵן
60 בְּרוּשִׁים	מֶרְדֵּכִי	בְּרוּשִׁים, שֶׁהוּא בְּחִינַת מֶרְדֵּכִי. כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכָרֵנוּם לְבִרְכָּה (מְגִלָּה י'): "תַּחַת הַנֶּעְצוּץ יַעֲלֶה בְרוּשׁ" זֶה מֶרְדֵּכִי.
60 מֶרְדֵּכִי	רַב חֶסֶד	וּמֶרְדֵּכִי הוּא בְּחִינַת רַב חֶסֶד, כִּי הֵם בְּמִסְפַּר הַשָּׁנָה
60 רַב חֶסֶד	עֵתִיק	וּמֶרְדֵּכִי הוּא בְּחִינַת רַב חֶסֶד, כִּי הֵם בְּמִסְפַּר הַשָּׁנָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת עֵתִיק.
60 סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת שֶׁל שָׁנִים קִדְמוֹנוֹת.	עֵתִיק	סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת שֶׁל שָׁנִים קִדְמוֹנוֹת. שֶׁהֵם בְּחִינַת עֵתִיק כְּנ"ל.
60 הַתְעוֹרְרוֹת הַשָּׁנָה	דְּבוּר	הַתְעוֹרְרוֹת הַשָּׁנָה, בְּחִינַת דְּבוּר
60 הוֹלָדָה	פְּקִידוֹת עֲקָרוֹת	הוֹלָדָה, בְּחִינַת פְּקִידוֹת עֲקָרוֹת
60 אֲבוּהָ דְאֶבָּא	זָקֵן	אֲבוּהָ דְאֶבָּא. הֵינוּ בְּחִינַת זָקֵן
60 חֲמֶרָה	עֲשִׁירוֹת	חֲמֶרָה, דְּקָא יְלִידָה לָהּ רַמְכִּי רַמְכִּי. הֵינוּ בְּחִינַת עֲשִׁירוֹת, בְּחִינַת: "יֵשׁ שֹׁכֵר חֲמוּר גֶּרֶם".
60 יִשְׂרָאֵל הַמִּתְעוֹרְרִים	"אֲשֶׁרִיךְ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךְ"	יִשְׂרָאֵל הַמִּתְעוֹרְרִים מִלְמַטָּה, בְּחִינַת: "אֲשֶׁרִיךְ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךְ"
60 אֲתַעֲרוּתָא דְלַעֲלָא	"מִי כְמוֹכָה בְּאֵלִים ה'"	אֲתַעֲרוּתָא דְלַעֲלָא כְּנ"ל, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת: "מִי כְמוֹכָה בְּאֵלִים ה'"
60 שְׁתִּיקָה	אֱלֹמִים	שְׁתִּיקָה, בְּחִינַת אֱלֹמִים
60 הוֹלָדָה	זוּג הַגּוֹפְנִי	הוֹלָדָה, בְּחִינַת זוּג הַגּוֹפְנִי
60 וְאַרְבֻּבְתָּה דָּא לְדָא	הוֹלָדָה	וְאַרְבֻּבְתָּה דָּא לְדָא נִקְשָׁן, זֶה בְּחִינַת הוֹלָדָה
60 הַתְלַבְּשׁוֹת הוּא בְּחִינַת כְּנָף, בְּחִינַת (יִשְׁעִיָּה ל) "וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרִיךְ".	כְּנָף	הַתְלַבְּשׁוֹת הוּא בְּחִינַת כְּנָף, בְּחִינַת (יִשְׁעִיָּה ל) "וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרִיךְ".
61 מִשְׁפָּט	דֶּרֶךְ הַמִּמְצָע	מִשְׁפָּט הוּא עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא (א). הֵינוּ בְּחִינַת דֶּרֶךְ הַמִּמְצָע, שֶׁאֵינוֹ נוֹטֶה לִימִין וּלְשִׁמְאַל
61 אֲמוֹנַת חֲכָמִים	"לֹא תִסּוּר מִן הַדְּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ יָמִין וּשְׂמָאל"	אֲמוֹנַת חֲכָמִים, שֶׁהוּא בְּחִינַת (דְּבָרִים י"ז): "לֹא תִסּוּר מִן הַדְּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ יָמִין וּשְׂמָאל"
61 מִשְׁפָּטֵי הַנְּהֻגוֹת יִשְׁרוֹת	מִשְׁפָּטֵי אֱמֶת	מִשְׁפָּטֵי הַנְּהֻגוֹת יִשְׁרוֹת, בְּבְחִינַת מִשְׁפָּטֵי אֱמֶת
61 עֲצִירוֹת	מוֹתְרוֹת	עֲצִירוֹת, בְּחִינַת מוֹתְרוֹת
61 "מִשְׁפָּטִים בֶּל יִדְעוּם"	מִשְׁפָּט מַעְקָל	"מִשְׁפָּטִים בֶּל יִדְעוּם", בְּחִינַת מִשְׁפָּט מַעְקָל
61 עֲצוֹת נִבְעָרוֹת	עֲצַת נָשִׁים	עֲצוֹת נִבְעָרוֹת, עֲצַת נָשִׁים
61 מַחֲלָקֶת	אֵלוֹ הַמִּים	וְאֵלוֹ הַמִּים, הֵם בְּחִינַת מַחֲלָקֶת, בְּחִינַת (בְּמִדְבָּר כ): "מִי מְרִיבָה".

"פלג אלקים מלא מים". כי מכל מחלקת נעשה ספר, בחינת שאלות ותשובות. כי המחלקת היא שאלה וקשיא, שמקשין ושואלין עליו. והוא שב בתשובה, ועל – ידי – זה הוא משיב ומתרץ השאלה, ונעשה מזה בחינת ספר שאלות ותשובות. כי על – ידי התשובה, על

– ידי – זה נתחדשים אצלו כמה ספרים

61 חכמה עלאה	קדשי קדשים	חכמה עלאה, בחינת קדשי קדשים
61 שכל העליון	קדשי קדשים	שכל העליון, בחינת קדשי קדשים
61 קדשי קדשים	אבן שתיה	קדשי קדשים, בחינת אבן שתיה
61 חכמה עלאה	לוחות האבן	חכמה עלאה, בבחינת לוחות האבן
61 עזר והישועה	המתקת הדינים	עזר והישועה, שהוא בחינת המתקת הדינים
61 צדיק הדור	קדשי קדשים	הצדיק הדור, שהוא בחינת קדשי קדשים, בחינת אבן שתיה.
		בבחינת (שמואל – א ב): "כי לה' מצוי ארץ וישת עליהם תבל" (י).
		שהם הצדיקים שעליהם נשתת העולם.
61 נפשות	אבנים	נפשות הם בחינת אבנים, כמו שכתוב (איכה ד): "תשתפכנה אבני קדש".
61 צדיק הדור	אבן שתיה	צדיק הדור, שהוא בחינת אבן שתיה
61 נפש	גור	נפש הוא בחינת גור, בבחינת (משלי ב): "גור ה' נשמת אדם".
62 תאוות	קלפות	תאוות הם בחינת קלפות, כי התאוות הם מותרות, כי בלא התאוות יכול הגוף להתקיים, נמצא שהם מותרות לקיום הגוף. כמו הקלפות הם מותרות, כי עקר אינו אלא הפרי. והקלפות הם מותרות. וכשמנגבים התאוות על האדם, הוא התנגדות הקלפות על הקדשה
62 רעב	תענית	'רעב', הינו בחינת תענית, שמרעיב את עצמו.
62 עולימיתא שפירתא	אמונה	עולימיתא שפירתא, זה בחינת אמונה, בחינת (שיר השירים ו) "יפה את רעיתי", בחינת: "ורעה אמונה"
63 ברית	אמה בת ששה טפחים	ברית נקרא בלשון תרגום אמה, וכמו שמוזכר בלשון זה בגמרא (שבת ק"ח:). והוא בחינת אמה בת ששה טפחים שהברית כלול מהם.
63 הששת ימים	הששה טפחים	הששת ימים, בחינת הששה טפחים, הניח כלם ביום השביעי, שהוא שבת, שהוא בחינת ברית, כמו שכתוב (שם ל"א): "ברית עולם ביני ובין בני ישראל"
63 צדיק	ברית	והצדיק שהוא בחינות ברית, בחינות (משלי י): "צדיק יסוד עולם".
63 לחם הפנים	ברית	ולחם הפנים הוא בחינת ברית, כמו שכתוב (ויקרא כ"ד): "ביום השבת יערכנו לפני ה' וכו', ברית עולם", ונאמר בהם (שמות כ"ה): "ועשית לו מסגרת טפח"
63 הנמלה המנח בתוך פי הנחש	חכם הדור	הנמלה המנח בתוך פי הנחש, הוא בחינות חכם הדור
63 החכם	נמלה	החכם הוא בחינת נמלה, כמו שכתוב (משלי ו): "לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם", כי זה החכם מלמד דעת ודרכי ה' אל העם
63 חכמים להרע	הנחש	חכמים להרע, שהם בחינות הנחש

64 המבוכות והקשיות של שתיקה
האפיקורסית הזאת
הבא מחלל הפנוי

המבוכות והקשיות של האפיקורסית הזאת הבא מחלל הפנוי, הם בבחינת שתיקה, מאחר שאין עליהם שכל ואותיות לישבם כנ"ל. כי הבריאה היתה על – ידי הדבור, כמו שכתוב (תהלים ל"ג): "בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם". ובדבור יש חכמה, כי כלל הדבור הוא רק חמשת מוצאות הפה, ועל ידם נתהוו כל הדברים של כל הבריאה, וכמו שכתוב (שם ק"ד): "כלם בַּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ". והדבור הוא הגבול של כל הדברים, כי הגביל חכמתו בהאותיות, שאותיות אלו הם גבול לזה, ואותיות אלו הם גבול לזה

64 משה	שתיקה	משה הוא בחינת שתיקה, בבחינות שנקרא: "כבד פה" (שמות ד), בחינת שתיקה, שהוא למעלה מן הדבור.
64 מחלקת	בריאת העולם	מחלקת היא בחינות בריאת העולם. כי עקר בריאת העולם, על – ידי חלל הפנוי כנ"ל, כי בלא זה היה הכל אין סוף, ולא היה מקום לבריאת העולם כנ"ל. ועל – בן צמצום האור לצדדין, ונעשה חלל הפנוי, ובתוכו ברא את כל הבריאה, הינו הימים והמדות, על – ידי הדבור כנ"ל, "בדבר ה' שמים נעשו" וכו'. וכן הוא בחינת המחלוקת, כי אלו היו כל התלמידים – חכמים אחד, לא היה מקום לבריאת העולם. רק על ידי המחלקת שביניהם, והם נחלקים זה מזה, וכל אחד מושך עצמו לצד אחד, על ידי זה נעשה ביניהם בחינות חלל הפנוי, שהוא בחינות צמצום האור לצדדין, שבו הוא בריאת העולם על ידי הדבור כנ"ל:
64 חלל הפנוי	צמצום האור לצדדין	חלל הפנוי, שהוא בחינות צמצום האור לצדדין
64 שתיקה	שתיקה, בחינת 'שתק כן עלה במחשבה'	'שתק כן עלה במחשבה'
64 פרעה	חלל הפנוי	פרעה הוא בחינות חלל הפנוי. כי פרעה לשון בטול, מלשון (שמות ח): "תִּפְרִיעוּ אֶת הָעָם", וגם פרעה לשון התגלות. הינו בחינת חלל הפנוי, שהוא בטל ופנוי מכל, ובתוכו התגלות כל הבריאה כנ"ל.
64 עבדים	ההקדמות של כל החכמות	עבדים, הם בחינות ההקדמות של כל החכמות. כי כל חכמה יש לה הקדמות, והם נקראים עבדים ומשמשים להחכמה.
64 שחוק	הקלפות	השחוק, בחינת הקלפות
64 מחר	לעתיד לבוא	מחר, הוא בחינת לעתיד לבוא, כי מחר לקבל שכר (ערובין כ"ב): בחינת (בראשית ל): "וַעֲנֵתָהּ בִּי צִדְקָתִי בְּיוֹם מָחָר", הינו בחינת קבול השכר לעתיד לבוא,
64 החלל הפנוי	ארבה	החלל הפנוי הוא בבחינת ארבה, בהוא קמצא הלבושה מנה ובה (בראשית רבה פרשה כ"א), (כמוכא בכל ספרי קבלה שזוהו בחינת סוד חלל הפנוי). לבוש, הוא בחינת הצמצום של חלל הפנוי, שעל ידו בחינת הלבושין. יבינו שהוא מנה ובה, שבאמת יש שם אלקות. ואף על פי כן הוא בחינת לבוש, בחינת צמצום, בחינת חלל הפנוי
64 לבוש	הצמצום של חלל הפנוי לבוש, הוא בחינת הצמצום של חלל הפנוי, שעל ידו בחינת הלבושין	הצמצום של חלל הפנוי לבוש, הוא בחינת הצמצום של חלל הפנוי, שעל ידו בחינת הלבושין
64 לבוש	צמצום	לבוש, בחינת צמצום
64 צמצום	חלל הפנוי	צמצום, בחינת חלל הפנוי
64 צדק	לבושין	'צדקתי', בחינת לבושין, בחינת (איוב כ"ט): "צדק לבשתי".
64 נגינה	רוח	נגינה, שהוא בחינת רוח

יָדַע, שְׁבַחֲנֶיהָ זֶה, הֵינּוּ בַּחֲנִינָת אֶחָד, זֶה הוּא בַּחֲנִינָת הַתַּבְּלִית. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (זְכַרְיָה י"ד): "בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד". וּבַיּוֹם הַהוּא, הֵינּוּ הַתַּבְּלִית. וְהוּא בַּחֲנִינָת כָּלוּ טוֹב, כִּי אֶחָד הוּא כָּלוּ טוֹב. כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכַרְנָם לְבִרְכָּהּ (פְּסָחִים ג) עַל פֶּסוּק זֶה: "בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד" וְכו', 'אִשּׁוּ הָאֲדָנָא לָאו אֶחָד הוּא, אֲלָא הָאֲדָנָא מְבָרְכִין עַל הָרַעָה: 'דִּין אֲמַת', וְעַל הַטּוֹבָה: 'הַטּוֹב וְהַמֵּיטִיב', אֲכַל לְעֵתִיד יְבָרְכוּ עַל הַכֹּל הַטּוֹב וְהַמֵּיטִיב. נִמְצָא, שֶׁבַחֲנִינָת אֶחָד הוּא

65 תַּבְּלִית	כָּלוּ טוֹב	יָדַע, שְׁבַחֲנֶיהָ זֶה, הֵינּוּ בַּחֲנִינָת אֶחָד, זֶה הוּא בַּחֲנִינָת הַתַּבְּלִית. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (זְכַרְיָה י"ד): "בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד". וּבַיּוֹם הַהוּא, הֵינּוּ הַתַּבְּלִית. וְהוּא בַּחֲנִינָת כָּלוּ טוֹב, כִּי אֶחָד הוּא כָּלוּ טוֹב.
65 שְׂמִיחָה	נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע	נִמְצָא שֶׁהַשְׂמִיחָה הִיא בַּחֲנִינָת נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע
65 נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע	קִבְּלַת הַתּוֹרָה	נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע, שֶׁהוּא בַּחֲנִינָת קִבְּלַת הַתּוֹרָה
65 הַרְגֵּשֶׁת הַיְּסוּרִין	צִמְאוֹן הַנֶּפֶשׁ	הַרְגֵּשֶׁת הַיְּסוּרִין הוּא בַּחֲנִינָת צִמְאוֹן הַנֶּפֶשׁ, כִּי צִמְאוֹן הוּא עַל יְדֵי מְלִיחוֹת, וּמְלִיחוֹת הוּא בַּחֲנִינָת יְסוּרִין
65 מְלִיחוֹת	יְסוּרִין	וּמְלִיחוֹת הוּא בַּחֲנִינָת יְסוּרִין, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכַרְנָם לְבִרְכָּהּ (בִּרְכוֹת ה): 'נֹאמַר בְּרִית בְּמִלַּח, וְנֹאמַר בְּרִית בִּיְסוּרִין'.
65 רוּת	נֶפֶשׁ	רוּת הִיא בַּחֲנִינָת הַנֶּפֶשׁ, שֶׁמִּמֶּנָּה יוֹצֵא הַדְּבַר שֶׁל הַתְּפִלוֹת וְהַשִּׁירוֹת וְהַתְּשַׁבְּחוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכַרְנָם לְבִרְכָּהּ (בִּרְכוֹת ז): 'לָמָּה נִקְרָא שְׁמָהּ רוּת, שֶׁמִּמֶּנָּה יוֹצֵא דוֹד שְׂרָוָה לְהַקְדִּישׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁירוֹת וְחַשְׁבֻּחוֹת'.
65 גֵּן	נֶפֶשׁ	גֵּן, הוּא בַּחֲנִינָת הַנֶּפֶשׁ, בַּחֲנִינָת (יְרֵמְיָה ל"א): "וְהָיְתָה נֶפֶשׁ כְּגֵן רוּחַ"
65 עֵדֶן	תַּבְּלִית	עֵדֶן, הוּא בַּחֲנִינָת הַתַּבְּלִית. כִּי עֵדֶן עֵין לֹא רָאָתָה (כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכַרְנָם לְבִרְכָּהּ, בִּרְכוֹת ל"ד): בַּחֲנִינָת בְּטוֹל כְּנ"ל
65 תַּבְּלִית	בְּטוֹל	תַּבְּלִית. כִּי עֵדֶן עֵין לֹא רָאָתָה (כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכַרְנָם לְבִרְכָּהּ, בִּרְכוֹת ל"ד): בַּחֲנִינָת בְּטוֹל כְּנ"ל
66 תַּחֲלַת מַחֲשָׁבָה	כַּח	תַּחֲלַת מַחֲשָׁבָה, שֶׁהִיא בַּחֲנִינָת כַּח
66 סוּף הַמַּעֲשֶׂה	פַּעַל	סוּף הַמַּעֲשֶׂה, שֶׁהִיא בַּחֲנִינָת פַּעַל
66 וְאוּ בְּאַמְצַע	פִּתְחָה	וְאוּ בְּאַמְצַע, שֶׁהִיא בַּחֲנִינָת פִּתְחָה
66 יו"ד בְּרֹאשׁ	כַּח	יו"ד בְּרֹאשׁ יו"ד בַּסּוּף, שֶׁהֵם בַּחֲנִינּוֹת כַּח וּפַעַל
66 יו"ד בַּסּוּף	פַּעַל	יו"ד בְּרֹאשׁ יו"ד בַּסּוּף, שֶׁהֵם בַּחֲנִינּוֹת כַּח וּפַעַל
66 הַיּו"ד שֶׁל שֵׁם הָעֶצֶם, שֶׁהוּא שֵׁם הַיּוֹה בְּרוּךְ הוּא	יו"ד בְּרֹאשׁ	הַיּו"ד שֶׁל שֵׁם הָעֶצֶם, שֶׁהוּא שֵׁם הַיּוֹה בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא יו"ד בְּרֹאשׁ
66 יו"ד בְּרֹאשׁ	מַחֲשָׁבָה תַּחֲלָה	יו"ד בְּרֹאשׁ, שֶׁהוּא בַּחֲנִינָת מַחֲשָׁבָה תַּחֲלָה
66 יו"ד בַּסּוּף	יו"ד שֶׁל הַכְּנוּי, שֶׁהוּא שֵׁם אֲדָנִי, שֶׁהוּא יו"ד	וְהַיּו"ד הַשֵּׁנִי, הִיא בַּחֲנִינָת יו"ד שֶׁל הַכְּנוּי, שֶׁהוּא שֵׁם אֲדָנִי, שֶׁהוּא יו"ד בַּסּוּף
66 יו"ד שֶׁל הַכְּנוּי, שֶׁהוּא שֵׁם אֲדָנִי, שֶׁהוּא יו"ד בַּסּוּף	סוּף מַעֲשֶׂה	יו"ד שֶׁל הַכְּנוּי, שֶׁהוּא שֵׁם אֲדָנִי, שֶׁהוּא יו"ד בַּסּוּף
66 וְאוּ שְׁבַתוֹךְ הָאֱלֹף	פִּתְחָה	וְאוּ שְׁבַתוֹךְ הָאֱלֹף, שֶׁהוּא בַּחֲנִינָת פִּתְחָה. הֵינּוּ מֵה שֶׁנִּפְתַּחְתִּין וְנִבְדְּלִין אֵלּוּ הַשְּׁנֵי יוֹדִין, שֶׁהֵם בַּחֲנִינּוֹת כַּח וּפַעַל כְּנ"ל
66 וְאוּ שְׁבַתוֹךְ הָאֱלֹף	וְאוּ אוֹתִיּוֹת שְׁיֵשׁ בֵּין שְׁנֵי הַיּוֹדִין שֶׁל שְׁנֵי הַשְּׁמוֹת הַנִּל, כְּזֶה, יֶאֱמָרוּנָמִי	וְאוּ אוֹתִיּוֹת שְׁיֵשׁ בֵּין שְׁנֵי הַיּוֹדִין שֶׁל שְׁנֵי הַשְּׁמוֹת הַנִּל, כְּזֶה, יֶאֱמָרוּנָמִי

66 רוח דלעלא	כח	וזה בחינת שני הרוחות הנ"ל, שהם רוח דלעלא ורוח דלתתא כנ"ל, שהם בחינת כח
66 פעל	רוח דלתתא	וזה בחינת שני הרוחות הנ"ל, שהם רוח דלעלא ורוח דלתתא כנ"ל, שהם בחינת כח ופעל
66 חרון אף	עשן שיוצא מנחיריו	חרון אף, חס ושלום, הוא בחינות עשן שיוצא מנחיריו. כמו שכתוב (תהלים י"ח): "עלה עשן באפו".
66 עינים	פרנסה	כי העשן מזיק לעינים בבחינת (משלי י'): "כעשן לעינים". שהם בחינת פרנסה, בחינת (תהלים קמ"ה): "עיני כל אליך ישרו" וכו'.
66 כח ופעל	שני הידים ימין ושמאל	כח ופעל בחינת שני הידים ימין ושמאל
66 חתוך הידים	'פותח את ידך'	חתוך הידים, בחינת 'פותח את ידך' סופי – תבות חת"ך
66 הדבור בשלמות	שפה ברוכה	הדבור בשלמות, בחינת שפה ברוכה, מאחר שהכל יקראו להשם יתברך עם הדבור, נמצא שיש להדבור שלמות.
66 אמת	פנים	האמת, שהוא בחינת פנים, בחינת (תהלים כ"ד): "מבקשי פניך יעקב סלה"
66 דבור של שבת	עלמא דאתי	דבור של שבת, שהוא בחינות עלמא דאתי
66 שבת	עולם הבא	שבת הוא בחינות עולם הבא
66 אל	אמת	'אל', שהוא בחינת אמת, בחינת (במדבר כ"ג): "לא איש אל ויבזב"
66 אמת	יעקב	אמת, בחינת (במדבר כ"ג): "לא איש אל ויבזב", שהוא בחינת יעקב, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (מגלה י"ח): 'מזין שקראו הקדוש ברוך הוא ליעקב אל, שנאמר: "ויקרא לו אל אלקי" וכו', כי יעקב בחינת אמת כנ"ל.
66 עלמא דאתי	אמת	עלמא דאתי, בחינות אמת
66 חי	שלום שחר	חי היא בחינת שלום שחר, במה שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (ערובין כ"א) על פסוק (יחזקאל ב'): "הנה נהי", והי זה שלום שחר לרשעים בעולם הבא.
66 ימי החל	יצירה	ימי החל כנ"ל, שהם בחינות יצירה. בבחינות (תהלים קל"ט): "ימים יצרו ולא אחד בהם", דהינו שימי החל הם בחינות יצירה,
66 'אל הויה'	עלמא דאתי	'אל הויה', שהוא בחינות עלמא דאתי
66 נקודות	רקיעין	הנקודות הם בחינות רקיעין
66 רקיעין	מניעות	רקיעין, שהם בחינות מניעות. כי המניעה היא בחינת רקיע, שהיא בחינת מסך, שמפריש ומסך לפני האדם, ומונעו מן הדבר. כמו שכתוב (בראשית א'): "והי רקיע ויהי מבדיל", שהרקיע הוא בחינת מניעה שמפריש ומבדיל בין החושק והנחשק. ועל כן גם הארץ נקראת רקיע במה שכתוב (תהלים קל"ו): "לרוקע הארץ על המים", כי גם הארץ היא שמח המבדיל ומפריש
67 שלחנו של אדם	כתר מלכות	שלחנו של אדם היא בחינת כתר מלכות (יומא ע"ב: עין רש"י).
67 כתר מלכות	כבוד	כתר מלכות (יומא ע"ב: עין רש"י), והוא בחינת כבוד, בבחינת (תהלים כ"ד): "מלך הכבוד", כי הכבוד הוא בחינת מלכות.
67 כבוד	מלכות	הכבוד, שהוא בחינת מלכות
67 מלכות	השלחן שבקדשה	מלכות, בחינת השלחן שבקדשה
67 עזי פנים	כלבים עזי נפש	העזי פנים, שהם בחינת כלבים עזי נפש, בחינת (סוטה מ"ט:): 'פני הדור כפני הכלב'. וזהו (שם בפסוק "והכלבים עזי נפש" הנ"ל)

צדקה היא בחינת חמשה חסדים, כי הצדקה היא בחינת חסד, כמו שאמרו רבותינו, וברונם לברכה (סכה מ"ט): 'אין הצדקה משתלמת אלא לפי חסד שבה', שנאמר: "ורעו לכם לצדקה וקצרו לפי חסד".

67 צדקה	חסד	צדקה היא בחינת חמשה חסדים, כי הצדקה היא בחינת חסד, כמו שאמרו רבותינו, וברונם לברכה (סכה מ"ט): 'אין הצדקה משתלמת אלא לפי חסד שבה', שנאמר: "ורעו לכם לצדקה וקצרו לפי חסד".
67 מותרות שבמח	בינה יתרה	'בינה יתרה', הינו בחינת מותרות המחין, שממש יונקין השערות
67 כבוד	חנה	הכבוד הוא בחינת חנה
67 אברהם	אהבה	אברהם, שהוא בחינת אהבה
67 אהבה	יד ימין	אהבה, בחינת יד ימין
67 לב	נפש	לב זה בחינת הנפש, כמו שכתוב (תהלים כ"ה): "אליך ה' נפשי אש"א ופרוש רש"י: 'לבי אכונ'.
67 שבתה	עננין המכסין על עיניו	והשבתה הוא בחינת עננין המכסין על עיניו
67 כבוד	אש	כבוד הוא בחינת אש, בבחינת (שמות כ"ד): "וכבוד ה' פאש אכלת"
67 שמועה טובה	קול הרעמים	'שמועה טובה' זה בחינת קול הרעמים, שמשמיעין עצמן בטוב, שהם מתקנין התרחקות הנפש מן הכבוד, וזה בחינת 'שמועה טובה מארץ מרחק', שזהו בחינת מים קרים על נפש עיפה, שהם באים מן הרעמים. שהם בחינת 'שמועה טובה בגל'.
67 'צרה במכירה'	קשוי לילד	'צרה במכירה', שהוא בחינת קשוי לילד
67 קשוי לילד	גדול הנפש	קשוי לילד, וגם הוא בחינת גדול הנפש, בחינת (זכריה י"ב): "בהמיר על הבכור", שהוא צער הגדול.
67 כבוד	קדש	זה בחינת שהכבוד שהוא בחינת קדש, כמו שכתוב (שמות כ"ט): "ונקדש בכבודי"
68 התחלת המקום שמשתלשל משם הממון	קדשה ושפע קדש	התחלת המקום שמשתלשל משם הממון, הוא בודאי בחינת קדשה ושפע קדש
68 רעה	כעס	(ירמיה א'): "מצפון תפתח הרעה" הינו בחינת כעס, כמו שכתוב (קהלת י"א): "והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך"
68 ממון והעשירות	חומה	כי הממון והעשירות היא בחינת חומה, כמו שכתוב (משלי י"ח): "הון עשיר קרית עז וכוונמה נשגבה" וכו'.
69 נפש	נקבה	ונפש היא בחינת נקבה כידוע בכתבי האר"י, כי היא הבחינה האחרונה מן נפש רוח נשמה
69 כלל נפש רוח ונשמה	נפש גדרו	כלל נפש רוח ונשמה שלה, הוא בחינת נפש גדרו. כי כלל המדרגה התחתונה היא בחינות נפש, בחינת נקבה, נגד מדרגה שלמעלה הימנה.
69 כלל המדרגה התחתונה	נקבה, נגד מדרגה שלמעלה הימנה	כלל המדרגה התחתונה היא בחינות נפש, בחינת נקבה, נגד מדרגה שלמעלה הימנה.
69 בת זוגו	רגלין	הנקבה בת זוגו, שהיא בחינת הנפש אצל, על ידה בא לו הממון. כי עקר הממון תלוי בה, במבאר במקום אחר כי היא בחינת רגלין, כמו שכתוב בזהר (נראה קי"ב): "רגלי חסידיו ישמר" דא אתתא. וכתוב (דברים י"א): "ואת כל היקום אשר ברגליהם", זה ממנו של אדם שמעמידו על רגליו (פסחים קי"ט). כי עקר הממון בא מבחינת נפש, בחינת נקבה, בחינת רגלין.

69 נָפֶשׁ	נִקְבָּה	נָפֶשׁ, בְּחִינַת נִקְבָּה
69 נִקְבָּה	רָגֵלִין	נִקְבָּה, בְּחִינַת רָגֵלִין
69 חוּמָה	מָמוֹן	חוּמָה הִיא בְּחִינַת הַמָּמוֹן, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מְשָׁלִי י"ח): "הוֹן עֲשִׂיר קָרִית עֶז וּכְחוּמָה נִשְׁכַּח" וכו'.
69 אֹר נִפְשָׁה	עֵקֶר הָאֵילָן	שְׂאֹר נִפְשָׁה הוּא בְּחִינַת עֵקֶר הָאֵילָן, שֶׁמִּמֶּנּוּ יוֹצְאִים וּמִתְפַּשְּׁטִים עֲנָפִים, הֵינּוּ הַתְּנוּצָצוֹת וְהַתְּפִשְׁטוֹת אוֹרָה, הֵינּוּ בְּחִינַת הַמָּמוֹן כַּנ"ל, הוּא בְּחִינַת עֲנָפִים שֶׁל הָאֵילָן.
69 עֲנָפִים	הַתְּנוּצָצוֹת וְהַתְּפִשְׁטוֹת אוֹרָה	עֲנָפִים, הֵינּוּ הַתְּנוּצָצוֹת וְהַתְּפִשְׁטוֹת אוֹרָה, הֵינּוּ בְּחִינַת הַמָּמוֹן כַּנ"ל, הוּא בְּחִינַת עֲנָפִים שֶׁל הָאֵילָן.
69 הַתְּנוּצָצוֹת וְהַתְּפִשְׁטוֹת אוֹרָה	מָמוֹן	הַתְּנוּצָצוֹת וְהַתְּפִשְׁטוֹת אוֹרָה, הֵינּוּ בְּחִינַת הַמָּמוֹן
69 מָמוֹן	עֲנָפִים שֶׁל הָאֵילָן	הַמָּמוֹן כַּנ"ל, הוּא בְּחִינַת עֲנָפִים שֶׁל הָאֵילָן
69 בָּנִים	הַפְּרוֹת הַגְּדָלִים בְּעֲנָפֵי הָאֵל	וְהַבָּנִים הֵם הַפְּרוֹת הַגְּדָלִים בְּעֲנָפֵי הָאֵל
69 בָּנִים	לְמוֹדֵי ה'	בָּנִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת לְמוֹדֵי ה', כְּמָה שֶׁכְּתוּב (שָׁם נ"ד): "וְכָל בְּנִיךָ לְמוֹדֵי ה'".
69 צִדְקָה	שִׁלַּח	צִדְקָה. שֶׁהִיא בְּחִינַת שִׁלַּח, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (קֹהֶלֶת י"א): "שִׁלַּח לְחֹמֶךְ עַל פְּנֵי הַמַּיִם"
69 תוֹרָה	יָמִין	תוֹרָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת יָמִין, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים ל"ג): "מִימִינוֹ אֵשׁ דֵּת לְמוֹ".
69 מָמוֹן	שְׂמָאל	מָמוֹן, שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׂמָאל, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מְשָׁלִי ג') "בְּשִׂמְאֻלּוֹ עָשָׂר וּכְבוֹד".
69 מוֹתְרֵי מַחִין	שְׁעָרוֹת	מוֹתְרֵי מַחִין, מִבְּחִינַת שְׁעָרוֹת
69 שְׁעָרוֹת שֶׁל הַחֶכֶם	שְׁעַר בִּימִין	שְׁעָרוֹת שֶׁל הַחֶכֶם, הֵם בְּחִינַת שְׁעַר בִּימִין
69 מוֹתְרוֹת	שְׁעָרוֹת	מוֹתְרוֹת, בְּחִינַת שְׁעָרוֹת
69 מַחִין	תַּפְלִין	מַחִין, בְּחִינַת תַּפְלִין, בְּחִינַת (שִׁיר הַשִּׁירִים ז'): "מֶלֶךְ אֲסוּר בְּרֹהֲטִים", בְּרֹהֲטֵי מַחִין, שֶׁהֵם בְּחִינַת תַּפְלִין כַּמּוּבָא
69 רְצוּעוֹת	מוֹתְרֵי מַחִין	רְצוּעוֹת, שֶׁהֵן בְּחִינַת מוֹתְרֵי מַחִין
70 צִדִּיק	עֶפֶר	וְהַצִּדִּיק הוּא בְּחִינַת עֶפֶר הַנ"ל, כִּי הַצִּדִּיק הוּא יָסוּד עוֹלָם כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מְשָׁלִי י'): "וְצִדִּיק יָסוּד עוֹלָם", וְכָל הַדְּבָרִים עוֹמְדִים עָלָיו.
70 עֶפֶר	כַּח הַמוֹשֵׁךְ	עֶפֶר, בְּחִינַת כַּח הַמוֹשֵׁךְ
70 הַמֹּשֶׁכֶן	כַּח הַמוֹשֵׁךְ	הַמֹּשֶׁכֶן, שֶׁהוּא בְּחִינַת כַּח הַמוֹשֵׁךְ, לְחַמְשֵׁיךְ הָאֱלֻקוֹת כַּנ"ל
72 גְּבוּרוֹת	דִּינִים	גְּבוּרוֹת, בְּחִינַת דִּינִים
72 מִדַּת הַדִּין	יָצַר הָרַע	מִדַּת הַדִּין הוּא (שְׁרֵשׁ) (ה) בְּחִינַת הַיָּצַר הָרַע
72 נָשִׁין שְׁפִירִין	אֱלִילִים	אֵיחָא בְּזֹהַר (קְרוּשִׁים פ"ד): שְׂרָפֵי שְׁמֵעוּן בְּרַ יוֹחֲאִי בְּרַ חֲזָא נָשִׁין שְׁפִירִין, אָמַר: "אֵל תַּפְנוּ אֶל הָאֱלִילִים". כִּי הֵם בְּחִינַת אֱלִילִים, וְכְמוֹ שֶׁהַרְהוּרֵי עֲבוּדָה זָרָה הֵם שְׂמוֹת נִגְלָה לְכָל הָעוֹלָם, בֵּן אֵלֹהֵי הַהֶרְהוּרֵי זִנּוּת הֵם שְׂמוֹת וּשְׁנֵעוֹז
74 יִצְחָק	אֱלָקִים	יִצְחָק הוּא בְּחִינַת אֱלָקִים, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית כ"א): "צָחֹק עָשָׂה לִי אֱלָקִים".
74 הוֹשַׁעְנָא רַבָּא	דְּבוּר בְּלֹא דַּעָה	'הוֹשַׁעְנָא רַבָּא, הוּא בְּחִינַת דְּבוּר בְּלֹא דַּעָה.

דבור בלא דעה. והוא בחינת ערכה, כי 'ערכה דומה לשפתים' (תנחומא פרשת אמר, זחר צו ל"ב, פינחס רנ"ו), בדאיתא בזחר הקדוש (קדושים דף פ"ה:) 'אית מאן דלעי באורייתא ומנגמם בה בנגמומא דלא ידע, כל מלה ומלה סלקא לעילא, וקדשא בריך הוא חדי בהאי מלה, וקביל לה ונטע לה סחרנין דהאי נחלא, ואתעבדו מאנון מלין אילנין רברבין, ואקרוין ערבי נחל

74 דבור בלא דעה ערכה

74 שמחת תורה	דבור בדעה	שמחת תורה, הוא בחינת דבור בדעה
74 שמש	יעקב	שמש הוא בחינת יעקב
74 יעקב	דבור בדעה	יעקב. שהוא בחינת דבור בדעה
74 דבור בדעה	אילנא דאסותא	דבור בדעה, והוא בחינת אילנא דאסותא
74 יצחק	דין	יצחק ויעקב, הם בחינות דין ורחמים
74 יעקב	רחמים	יצחק ויעקב, הם בחינות דין ורחמים
74 לבנה	יצחק	לבנה הוא בחינת יצחק
74 חמה	יעקב	וחמה הוא בחינת יעקב
74 תפלה	פנים	ותפלה הוא בחינת פנים, כמו שכתוב (ישעיה ל"ח): 'ויסב חזקיה פניו ויתפלל'
74 צדקה	דבור בידיעה	הצדקה, שהוא בחינת דבור בידיעה
74 יעקב	שמים	ויעקב הוא בחינת שמים
74 נפש	אלקים	נפש, שהיא בחינת אלקים
74 אלקים	דינא קדישא	אלקים, דינא קדישא
74 שמים	חכמה	שמים, בחינת חכמה
74 דינא דמסאבא	נחש הטיל זחמא בחוה	דינא דמסאבא, בחינת נחש הטיל זחמא בחוה
74 דינא קדישא	"את אשר יאהב ה' יוכיח"	דינא קדישא, בחינת: "את אשר יאהב ה' יוכיח"
74 אברהם	חסד	אברהם הוא בחינת חסד
74 יצחק	גבורה	ויעקב הוא בחינת גבורה, בחינת פחד יצחק
74 גבורה	פחד יצחק	גבורה, בחינת פחד יצחק
74 שרה	מלכות	יצחק נולד משרה, שהיא בחינת מלכות, כמו שפרש רש"י: 'שנקראת שרה על שם ששרה על כל העולם כלה'.
74 מלכות	דין	ומלכות הוא בחינת דין, בחינת דינא דמלכותא דינא
74 דין	דינא דמלכותא דינא	דין, בחינת דינא דמלכותא דינא
74 חשך	"ותבהין עיניו מראות"	חשך, בחינת "ותבהין עיניו מראות"
74 "ותבהין עיניו מראות"	לילה	חשך, בחינת "ותבהין עיניו מראות", שהוא בחינת לילה, בחינת "ולח שך קרא לילה"
74 לילה	נפש	לילה, בחינת "ולח שך קרא לילה". והוא בחינת נפש, בחינת "נפשי אויתך בלילה"
74 חכמה	מחין דגדלות	חכמה, בחינת מחין דגדלות, דהינו על – ידי ידיעת התורה.
74 יצחק	דינא קדישא	נמצא, שיעקב הוא בחינת דינא קדישא
74 סמרא דמסאבא	אבימלך	סמרא דמסאבא, חס ושלום, שהוא בחינת אבימלך
74 יעקב	המתקת הדין של יצחק	יעקב, הוא בחינת החכמה, בחינת דבור בידיעה, שהוא בחינת המתקת הדין של יצחק
74 עשו	סינים והפסלת גמור	עשו, הוא בחינת הסינים והפסלת גמור
74 הושענא רבא	דבור בלא דעה	'הושענא רבא', הוא בחינת דבור בלא דעה
74 הושענא רבא	דין	הושענא רבא, שהוא בחינת דין
74 שמחת – תורה	דבור בדעה	שמחת – תורה, הוא בחינת דבור בדעה

74 חֲכָמָה	מַחֲזִין הַגְּדִלּוֹת	חֲכָמָה, בַּחֲנִינָה מַחֲזִין הַגְּדִלּוֹת
74 מַחֲזִין הַגְּדִלּוֹת	רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ	מַחֲזִין הַגְּדִלּוֹת, שֶׁהוּא בַּחֲנִינָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ, בַּחֲנִינָה "שֶׁמֶשׁ צִדְקָה וּמִרְפָּא בִּכְנָפֶיהָ". כִּי שֶׁמֶשׁ, הוּא בַּחֲנִינָה יַעֲקֹב, וְכֵמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ל"ב): "וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ"
74 רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ	"שֶׁמֶשׁ צִדְקָה וּמִרְפָּא בִּכְנָפֶיהָ"	רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ, בַּחֲנִינָה "שֶׁמֶשׁ צִדְקָה וּמִרְפָּא בִּכְנָפֶיהָ".
74 שֶׁמֶשׁ	יַעֲקֹב	שֶׁמֶשׁ, הוּא בַּחֲנִינָה יַעֲקֹב, וְכֵמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ל"ב): "וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ"
74 תּוֹרָה	אֵילָנָא דְאַסְתָּא	תּוֹרָה שֶׁהוּא בַּחֲנִינָה אֵילָנָא דְאַסְתָּא
74 רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ	מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ	רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ, בַּחֲנִינָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ
74 אָב	חֲכָמָה	אָב הוּא בַּחֲנִינָה חֲכָמָה, כֵּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "אֲבִרְךָ", וּפֶרֶשׁ רַש"י: "אָב בַּחֲכָמָה"
75 קִשְׁיָא	מַחֲלָקָה	קִשְׁיָא, הוּא בַּחֲנִינוֹת מַחֲלָקָה
75 תְּרוּץ	הַעוֹשָׂה שְׁלוֹם	וְהַתְּרוּץ, הוּא בַּחֲנִינָה הַעוֹשָׂה שְׁלוֹם
75 תּוֹרָה וּתְפִלָּה	הַעֲלָאת מִיַּין נֻקְבִין	תּוֹרָה וּתְפִלָּה, הוּא גַם בֵּין בַּחֲנִינָה הַעֲלָאת מִיַּין נֻקְבִין, שֶׁהוּא שְׁלוֹם. כֵּמוֹ שֶׁכְּתוּב "בּוֹרָא גִיב שְׁפָתַיִם שְׁלוֹם". "וְעוֹשָׂה שְׁלוֹם וּבּוֹרָא אֶת הַכֹּל", כִּי בִשְׁעַת בְּרִיאָה נִפְּלוּ עוֹלָמוֹת לְמַטָּה, וְהַעוֹלָמוֹת הֵם אוֹתִיּוֹת, וְנִתְּפָזְרוּ לְכַמָּה גִּיצוּצוֹת. וְעַל – יְדֵי הַעֲלָאת מִיַּין נֻקְבִין שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה, נַעֲשֶׂה צְרוּף מִחֲנִיצוּצוֹת, וְנַעֲשֶׂה עוֹלָם. וְזֶה "וְנִתְּתִי שְׁלוֹם בְּאַרְצִי", כִּי מִהֲאֲרָצִיּוֹת נִתְּעַלָּה הַגִּיצוּצוֹת, וְנַעֲשֶׂה שְׁלוֹם. וְזֶה: "וְלֹאֲמַר לְצִיּוֹן עַמִּי אֲתָה", אֵל תִּקְרִי עַמִּי אֲלֵא עַמִּי בְּשִׁתְפִי וְכו', כִּי הוּא גַם בֵּין כֵּמוֹ בּוֹרָא בְּמִלּוּלֵי שָׁמַיִם וָאָרֶץ כֵּנ"ל
75 תּוֹרָה וּתְפִלָּה	עֲמִידָה	תּוֹרָה וּתְפִלָּה, הֵם גַם בֵּין בַּחֲנִינָה עֲמִידָה. 'תּוֹרָה' כֵּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "וְאֲתָה פַּח עֲמִד עֲמִדִי, וַיִּתְּצֻבוּ בְּתַחֲתִית הָהָר". 'וּתְפִלָּה', "וְנַעֲמִד פִּינְהָם וַיִּפְּלֵל".
75 דָּם	נֶפֶשׁ	דָּם, וְהוּא בַּחֲנִינָה נֶפֶשׁ, כֵּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "כִּי נֶפֶשׁ כָּל בָּשָׂר דָּמוֹ בְּנֶפֶשׁוֹ הוּא"
75 קִשְׁיָא	מַחֲלָקָה	קִשְׁיָא, הוּא בַּחֲנִינָה מַחֲלָקָה. כִּי חֲלוּק לְבוֹ, וְאִינוּ מִבֵּין הַדְּבָר. כִּי נִרְאָה לוֹ כְּאִלוֹ הַדְּבָרִים סוֹתְרִין זֶה אֶת זֶה, וְחוֹלְקִין זֶה עַל זֶה
75 תְּרוּץ	הַעוֹשָׂה שְׁלוֹם	וְהַתְּרוּץ הוּא בַּחֲנִינָה הַעוֹשָׂה שְׁלוֹם, כִּי עַל – יְדֵי הַתְּרוּץ הוּא עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּין הַדְּבָרִים הַנִּרְאִים כְּחוֹלְקִים וְסוֹתְרִים זֶה אֶת זֶה, וְזֶהוּ בַּחֲנִינָה הַעֲלָאת מִיַּין נֻקְבִין. וְכִי עַקֵּר בַּחֲנִינָה הַעֲלָאת מִיַּין נֻקְבִין, הוּא בַּחֲנִינָה הַשְׁתוּקוֹת וְאַהֲבָה שֶׁמַּעוֹרֵר אֶחָד לְגַבִּי חֲבֵרוֹ. כֵּנוּן בְּשֵׁאֲחָד מִשְׁתוּקֵק לְחֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, אוֹ לְגִסָּע לְצַדִּיק אֲמִתִּי, וְזֶהוּ בַּחֲנִינָה הַעֲלָאת מִיַּין נֻקְבִין, שְׁעַל – יְדֵי – זֶה מִתְּחַבְּרִין וּמִתְקַשְּׂרִין לְחֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ וּלְצַדִּיקוֹ. נִמְצָא שֶׁזֶה הַעוֹשָׂה שְׁלוֹם, שֶׁמְכַנִּים אֲהֲבָה בְּלֵב כָּל אֶחָד לְגַבִּי חֲבֵרוֹ, וּמִקְרָבָם יֶחֱד, וְעוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, וְזֶהוּ בַּחֲנִינָה הַעֲלָאת מִיַּין נֻקְבִין.
75 כָּל הַדְּבָרִים שֶׁמְדַבְּרִים בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה	הַעֲלָאת מִיַּין נֻקְבִין	וְכָל הַדְּבָרִים שֶׁמְדַבְּרִים בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, הֵם בְּבַחֲנִינָה הַעֲלָאת מִיַּין נֻקְבִין
75 הַעֲלָאת מִיַּין נֻקְבִין	שְׁלוֹם	הַעֲלָאת מִיַּין נֻקְבִין כִּידוּעַ. שֶׁהוּא בַּחֲנִינָה שְׁלוֹם
75 הַעוֹלָמוֹת	אוֹתִיּוֹת	כִּי בִשְׁעַת בְּרִיאָה נִפְּלוּ עוֹלָמוֹת לְמַטָּה (עַל יְדֵי שְׁבִירַת כְּלִים כִּידוּעַ), וְהַעוֹלָמוֹת הֵן בַּחֲנִינָה אוֹתִיּוֹת, וְנִתְּפָזְרוּ לְכַמָּה גִּיצוּצוֹת.

75 תורה	רגליו	כי תורה ותפלה הם בחינת עמידה, שהוא בחינת רגליו. 'תורה', כמו שכתוב (דברים ה): "ואתה פה עמד עמדי". וכתוב (שמות י"ט): "ויתצבו בתחתית ההר".
75 תפלה	רגליו	כי תורה ותפלה הם בחינת עמידה, שהוא בחינת רגליו. 'תורה', כמו שכתוב (דברים ה): "ואתה פה עמד עמדי". וכתוב (שמות י"ט): "ויתצבו בתחתית ההר".
75 צדק	הדבור של תורה ותפלה	צדק, הוא בחינת הדבור של תורה ותפלה, כמו שכתוב (שם נ"ח): "צדק תדברו".
75 "צולע על ירכו"	פגם הרגליו	"צולע על ירכו" (בראשית ל"ב), שהוא בחינת פגם הרגליו.
76 כח התפשטות הראות מעיניו להדבר הנראה	אור הישר	כח התפשטות הראות מעיניו להדבר הנראה, זהו בחינת אור הישר
76 הכאת הראות בדבר הנראה, שעל ידי - זה חוזר הדבר לעיניו ונצטר בעיניו, שעל ידי - זה עקר הראיה כנ"ל, זהו בחינת אור החוזר, שחוזר ושב הראות לעיניו כנ"ל:	אור החוזר	הכאת הראות בדבר הנראה, שעל ידי - זה חוזר הדבר לעיניו ונצטר בעיניו, שעל ידי - זה עקר הראיה כנ"ל, זהו בחינת אור החוזר, שחוזר ושב הראות לעיניו כנ"ל:
76 יראה	אור הישר	'יראה', הוא בחינת אור הישר
76 ממרחק ידע	אור החוזר	'ממרחק ידע', הוא בחינת אור החוזר
76 בטחון	הסתכלות	בטחון הוא בחינת הסתכלות, שמסתכל וצופה בעיניו להשם ותפרך לבד, ובטח בו, בבחינת (תהלים קמ"ה): "עיני כל אליך יש ברו".
76 אחר הדברים	מחין דקטנות	אחר הדברים. וזהו בחינת מחין דקטנות
76 מחין דקטנות	דינים	מחין דקטנות, שהם בחינת דינים
76 נדלות המחין	רחמים וחסדים	ומי ששכלו צח הוא בנדלות המחין, והוא בחינות רחמים וחסדים. כמאמר חכמינו, זכרנו לברכה (ברכות ל"ג): 'גדולה דעה שנתנה בין שני שמות, שנאמר: "כי אל דעות ה'". ואל הוא חסד, כמו שכתוב (תהלים נ"ב): "חסד אל כל היום". וה' הוא רחמים, כמו שכתוב (שם כ"ט): "רחמיך רבים ה'".
76 קטנות המחין	אלקים	קטנות המחין, שהוא בחינת אלקים
76 אלקים	דינין	בחינת אלקים, דינין
76 דינין	אחר הדברים	דינין, שזהו בחינת אחר הדברים
76 אברהם	אהבה	אברהם, שהוא בחינת אהבה.
77 הכל פה	ה	הכל פה, הוא בחינת ה
78 דבור	מלכות	והדבור הוא בחינת מלכות, כמו שאמר אליהו: 'מלכות פה'
78 דבור	שכינה	הדבור, שהוא בחינת שכינה
78 שכינה	מלכות	שכינה, שהוא בחינת מלכות
78 מוציא ומכניס הרוח	"החיות רצוא ושוב"	מוציא ומכניס הרוח, וזהו בחינת (יחזקאל א): "החיות רצוא ושוב".
78 רוח - הקדש	מלכות	רוח - הקדש הוא בחינת מלכות, כמו שאמר הכתוב (אסתר ה): "ותלבש אסתר מלכות", ודרשו רבותינו, זכרונם לברכה (מגלה י"ד): 'שלבשתה רוח - הקדש'.
78 שכינה	רוחו של משיח	השכינה, והוא בחינות רוחו של משיח
78 רוחו של משיח	רוח הקדש	רוחו של משיח בחינות רוח הקדש
78 רוח הקדש	תחיה	רוח הקדש, בחינות תחיה

78 תַּחִּיָּה	יְחִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תַּחִּיָּה, בְּחִינֹת יְחִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ וּשְׂכִינְתָּהּ	
78 מְקוֹמוֹת הַנְּמוּכִים	מְקוֹמוֹת הַמְּטֻנָּפִים	מְקוֹמוֹת הַנְּמוּכִים, שֶׁהֵם בְּחִינֹת מְקוֹמוֹת הַמְּטֻנָּפִים
78 כִּנְפֵי רֹאָה	הַתּוֹרָה	כִּנְפֵי רֹאָה הוּא בְּחִינֹת הַתּוֹרָה
79 תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה	שַׁבָּת	תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה הוּא בְּחִינֹת שַׁבָּת, שֵׁשׁ לֹו נִיחָא. כִּי 'בָּא שַׁבָּת בָּא מְנוּחָה' (א). שֵׁשׁ לֹו מְנוּחָה מִכָּל וְכָל, וְנִדְחָה הִרַע לְגַמְרֵי שַׁבָּת, וּבְחִינַת שְׂדֵי
79 שַׁבָּת	שְׂדֵי	שַׁבָּת, וּבְחִינַת שְׂדֵי
79 שְׂדֵי	מַט"ט	שְׂדֵי, וּבְחִינַת מַט"ט
79 מַט"ט	מִשְׁנָה	מַט"ט הוּא בְּחִינֹת מִשְׁנָה
79 מִשְׁנָה	שִׁשְׁת יָמֵי הַחֹל	מִשְׁנָה, שִׁשְׁת בְּחִינֹת שִׁשְׁת יָמֵי הַחֹל
79 שִׁשְׁת יָמֵי הַחֹל	כֶּשֶׁר וּפְסוּל טָמֵא וּמַהוּר אֲסוּר וּמַתָּר	שִׁשְׁת יָמֵי הַחֹל, שֶׁהֵם בְּחִינֹת שִׁשְׁת סְדְרֵי מִשְׁנָה, שְׁכָלוּלִים מִשְׁשָׁה בְּחִינֹת כֶּשֶׁר וּפְסוּל טָמֵא וּמַהוּר אֲסוּר וּמַתָּר
79 אֶרֶץ	נֶפֶשׁ	אֶרֶץ, הֵינּוּ בְּחִינֹת נֶפֶשׁ, כְּמָה דָּאֵת אָמַר (תַּהֲלִים קמ"ג): "נֶפֶשִׁי כַּאֲרֵץ" וְכו' קְדוֹשׁ הַשֵּׁם, כִּי קְדוֹשׁ הַשֵּׁם הוּא גַם בֶּן בְּחִינַת חֲסִדִּים וְגִבּוֹרוֹת. כִּי מִתְחַלֵּה הוּא נִתְלַהֵב בְּשִׁלְהוּבֵין דְּרַחֲמִימוּתָא, זֶהוּ בְּחִינַת חֲסִדִּים. וְאַחֵר – כֶּךָ מִתְגַּבֵּר עַל יָצְרוֹ, וּמוֹסֵר אֶת נֶפֶשׁוֹ לְמוֹת עַל קְדוֹשׁ הַשֵּׁם, זֶהוּ בְּחִינַת גִּבּוֹרוֹת
80 קְדוֹשׁ הַשֵּׁם	חֲסִדִּים וְגִבּוֹרוֹת	קְדוֹשׁ הַשֵּׁם, כִּי קְדוֹשׁ הַשֵּׁם הוּא גַם בֶּן בְּחִינַת חֲסִדִּים וְגִבּוֹרוֹת. כִּי מִתְחַלֵּה הוּא נִתְלַהֵב בְּשִׁלְהוּבֵין דְּרַחֲמִימוּתָא, זֶהוּ בְּחִינַת חֲסִדִּים. וְאַחֵר – כֶּךָ מִתְגַּבֵּר עַל יָצְרוֹ, וּמוֹסֵר אֶת נֶפֶשׁוֹ לְמוֹת עַל קְדוֹשׁ הַשֵּׁם, זֶהוּ בְּחִינַת גִּבּוֹרוֹת
80 שְׁלוֹם	יוֹסֵף	שְׁלוֹם, בְּחִינַת יוֹסֵף
80 יִשְׂרָאֵל	ו'	יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא בְּחִינַת ו'
80 ו' שְׁנִיָּה	יוֹסֵף	ו' שְׁנִיָּה, שֶׁהוּא בְּחִינַת יוֹסֵף
80 שְׁלוֹם	קְדוֹשׁ הַשֵּׁם	שְׁלוֹם, בְּחִינַת קְדוֹשׁ הַשֵּׁם
80 דְּבוּר	יְרוּשָׁלַיִם	דְּבוּר, שֶׁהוּא בְּחִינַת יְרוּשָׁלַיִם. וְזֶה בְּחִינַת (תַּהֲלִים קמ"ז): "בּוֹנָה יְרוּשָׁלַיִם ה'". כִּי יְרוּשָׁלַיִם הוּא בְּחִינַת דְּבוּר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרַאשִׁית י"ד): "וּמִלְכִּי צֶדֶק מֶלֶךְ שָׁלֵם" וְתַרְגֵּם אוֹנְקֵלוֹס: 'מִלְכָּא דִּירוּשָׁלַיִם', וְצֶדֶק הוּא בְּחִינַת הַדְּבוּר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תַּהֲלִים נ"ח): "צֶדֶק תְּדַבְּרוּן".
80 צֶדֶק	דְּבוּר	צֶדֶק הוּא בְּחִינַת הַדְּבוּר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תַּהֲלִים נ"ח): "צֶדֶק תְּדַבְּרוּן".
80 יְהוּה	מַחִין	ה' הוּא בְּחִינַת מַחִין כְּנֹדַע
80 יָדוֹ	מַחִין	נֶאֱמַר בְּיוֹסֵף (בְּרַאשִׁית מ"א): "וּמִבְּלָעֲדֶיךָ לֹא יָרִים אִישׁ אֶת יָדוֹ וְאֶת רִגְלוֹ". יָדוֹ, הוּא בְּחִינַת מַחִין, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תַּהֲלִים קל"ד): "שְׂאוּ יְדֵיכֶם קִדְשׁ". וְקִדְשׁ הוּא רִאשִׁית, וְרִאשִׁית הוּא חֲכָמָה מְחָא.
80 וְרִגְלוֹ	גִּבּוֹרוֹת	וְלָכֵן גַּם בֶּן נֶאֱמַר בְּיוֹסֵף (בְּרַאשִׁית מ"א): "וּמִבְּלָעֲדֶיךָ לֹא יָרִים אִישׁ אֶת יָדוֹ וְאֶת רִגְלוֹ". יָדוֹ, הוּא בְּחִינַת מַחִין, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תַּהֲלִים קל"ד): "שְׂאוּ יְדֵיכֶם קִדְשׁ". וְקִדְשׁ הוּא רִאשִׁית, וְרִאשִׁית הוּא חֲכָמָה מְחָא. וְרִגְלוֹ הוּא בְּחִינַת גִּבּוֹרוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה מ"א): "צֶדֶק יִסְרְאוֹ לְרִגְלוֹ".
80 דְּבוּר	גִּבּוֹרוֹת	דְּבוּר הוּא בְּחִינַת גִּבּוֹרוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תַּהֲלִים קמ"ה): "וּגִבּוֹרֶתְךָ יִדְבְּרוּ".
80 יוֹסֵף	מְסִירַת נֶפֶשׁ עַל קְדוֹשׁ הַשֵּׁם	יוֹסֵף, בְּחִינַת מְסִירַת נֶפֶשׁ עַל קְדוֹשׁ הַשֵּׁם כְּנ"ל
80 קִדְשׁ	קִדְשׁ	קִדְשׁ הוּא בְּחִינַת רִאשִׁית, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִרְמְיָה ב'): "קִדְשׁ יִשְׂרָאֵל לַה' רִאשִׁית תְּבוּאָתָהּ", כִּי כָּל רִאשִׁית הוּא קִדְשׁ בְּכָל מְקוֹם.
80 רִאשִׁית	חֲכָמָה	וְרִאשִׁית הוּא בְּחִינַת חֲכָמָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תַּהֲלִים קי"א): "רִאשִׁית חֲכָמָה".

80 שְׁלוֹם	הַתְּחַבְרוּת הַסָּדִים וְגִבּוּרֹת	שְׁלוֹם, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַתְּחַבְרוּת הַסָּדִים וְגִבּוּרֹת, כִּי הוּא מְחַבֵּר וּמְקַשֵּׁר הַחֻמָּה וְהַמְּחִין שֶׁהֵם בְּחִינַת הַסָּדִים כַּנ"ל, לְהַדְבּוּר שֶׁהוּא בְּחִינַת גִּבּוּרֹת כַּנ"ל
80 יָדִין וְנִגְלִין	חֻמָּה וְהַדְבּוּר	יָדִין וְנִגְלִין, שֶׁהֵם בְּחִינַת הַחֻמָּה וְהַדְבּוּר, כִּי יָדִין זֶה בְּחִינַת חֻמָּה בְּחִינַת קֹדֶשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "שָׂאוּ יָדֵיכֶם קֹדֶשׁ", וְנִגְלִין זֶה בְּחִינַת הַדְבּוּר וְכו' כַּנ"ל
80 יָדִין	חֻמָּה	יָדִין זֶה בְּחִינַת חֻמָּה
80 חֻמָּה	קֹדֶשׁ	חֻמָּה בְּחִינַת קֹדֶשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "שָׂאוּ יָדֵיכֶם קֹדֶשׁ",
80 נִגְלִין	דְּבּוּר	נִגְלִין זֶה בְּחִינַת הַדְבּוּר
80 קְדוּשַׁת הַשֵּׁם	שְׁלוֹם	קְדוּשַׁת הַשֵּׁם הוּא בְּחִינַת שְׁלוֹם
81 אֶרֶץ	נֶפֶשׁ	אֶרֶץ הִיא בְּחִינַת נֶפֶשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ג): "נֶפֶשִׁי כְּאֶרֶץ" וְכו'.
81 נֶפֶשׁ	דְּבּוּר	וְנֶפֶשׁ הוּא בְּחִינַת דְּבּוּר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שִׁיר הַשִּׁירִים ה'): "נֶפֶשִׁי יִצְאָה בְּדַבְּרוֹ".
81 דַּעַת	הֵר	וְלָמָּה מְדַבֵּר שִׁיחַת חֲלִין, כִּדִּי לְקַשֵּׁר אֶת הַמֶּזֶן עִם אֵל הַדַּעַת, שֶׁהוּא בְּחִינַת הֵר. דְּאִיתָא בְּגִמְטְרָא אֵין הֵר (צִרִּיךְ לִזְמַר: לְבָנוֹן, עֵינִי נִמְיֵן גִּי, וְעֵינִי יִלְקוּט פְּרָשָׁה וְאַתְחִנֵּן בְּשֵׁם יִלְמַדְנוּ) אֵלֶּא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁנֶּאֱמַר: "הֵהָר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְבָּנוֹן". וּבֵית - הַמִּקְדָּשׁ הוּא בְּחִינַת דַּעַת, דְּאִיתָא בְּגִמְטְרָא (בְּרִכּוֹת ל"ג): 'כָּל מִי שֵׁשׁ בּוֹ דַּעַת כְּאֵלּוֹ נִבְנָה בֵּית - הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו, שְׁבִית - הַמִּקְדָּשׁ נִתֵּן בֵּין שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת, וְדַעַת נִתֵּן בֵּין שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת
81 בֵּית - הַמִּקְדָּשׁ	דַּעַת	וּבֵית - הַמִּקְדָּשׁ הוּא בְּחִינַת דַּעַת, דְּאִיתָא בְּגִמְטְרָא (בְּרִכּוֹת ל"ג): 'כָּל מִי שֵׁשׁ בּוֹ דַּעַת כְּאֵלּוֹ נִבְנָה בֵּית - הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו, שְׁבִית - הַמִּקְדָּשׁ נִתֵּן בֵּין שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת, וְדַעַת נִתֵּן בֵּין שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת.
81 תּוֹרָה	יִשְׂרָאֵל	תּוֹרָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת יִשְׂרָאֵל
81 זֶה	צִדִּיק	'זֶה, הוּא בְּחִינַת הַצִּדִּיק, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (קֹהֶלֶת יב'): "כִּי זֶה כָּל הָאָדָם", וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, וְכֹרֶנֶם לְבִרְכָּה (שָׁבַת ל) שֶׁכָּל הָעוֹלָם לֹא נִבְרָא אֵלֶּא לְצֹדֵק לִזֶּה. הֵינוּ הַצִּדִּיק
82 חֲשָׁמ"ל	נִגְה	נִגְה. וְהוּא בְּחִינַת חֲשָׁמ"ל, כִּי לְפָעַמִּים נִבְלָלָת בְּמ"ל אוֹרוֹת
82 עֲרָלָה	שְׁלֹשׁ קְלָפוֹת הַנ"ל	עֲרָלָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת שְׁלֹשׁ קְלָפוֹת הַנ"ל
82 יוֹסֵף	קֹדֶשֶׁת הַבְּרִית	יוֹסֵף, שֶׁהוּא בְּחִינַת קֹדֶשֶׁת הַבְּרִית
82 קֹדֶשֶׁת הַבְּרִית	מִלָּה	קֹדֶשֶׁת הַבְּרִית, בְּחִינַת מִלָּה
82 "שְׁלֵהֶבֶת י"ה"	מִים חַמִּין	וְאִזּוֹ יוֹרְדִים בְּחִינַת (שִׁיר הַשִּׁירִים ח'): "שְׁלֵהֶבֶת י"ה", וּמִכֵּנָה אוֹתָן שְׁלֹא יֵאָחֲזוּ בַקֹּדֶשׁ, וְהוּא בְּחִינַת מִים חַמִּין.
82 ח"ש	שְׁתִּיקָה	ח"ש, הוּא שְׁתִּיקָה
82 מ"ל	מִלָּה	מ"ל, בְּחִינַת מִלָּה
86 שְׁבַת	אַמָּת	שְׁבַת הוּא בְּחִינַת אַמָּת, כְּדִאִיתָא (בְּמַסְכֵּת דְּמֵאֵי פֶּרֶק ד'): 'אַפְלוֹ עִם הָאֶרֶץ יֵרָא לְשַׁקֵּר בַּשַּׁבָּת.
86 צִדְקָה	שֶׁמֶשׁ	וְצִדְקָה הוּא בְּחִינַת שֶׁמֶשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְלָאכִי ג'): "שֶׁמֶשׁ צִדְקָה" וְכו'.
88 מִמֶּר	הַשְּׁפָעוֹת וּבְרִכּוֹת	מִמֶּר, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַשְּׁפָעוֹת וּבְרִכּוֹת
88 שְׂכִינָה	אַלְקִים	בְּהַשְׂכִּינָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת אַלְקִים
90 אֶרֶץ הָעֲלִיּוֹנָה	הַשְּׂכִינָה	אֶרֶץ הָעֲלִיּוֹנָה, בְּחִינַת הַשְּׂכִינָה
91 שֶׁמֶשׁ	חֻמָּה	שֶׁמֶשׁ הוּא בְּחִינַת חֻמָּה כְּמוֹכָא אֲצִלְנוּ (לְעִיל בְּסִימָן א)

92 רָאָה	יַעֲקֹב	וַהֲרָאָה וְהִלָּבּ הֵם בְּחֵינֹת יַעֲקֹב וְיוֹסֵף. כִּי יַעֲקֹב הוּא בְּחֵינַת אֲמֶת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מִיכָה ז'): "תִּתֵּן אֲמֶת לְיַעֲקֹב". וְאֲמֶת הוּא בְּחֵינַת תּוֹרָה (א). כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מְלָאכִי ב'): "תּוֹרַת אֲמֶת". וּבְהַתּוֹרָה יֵשׁ חֲמִשָּׁה סְפָרִים, כַּנִּגּוּד חֲמִשָּׁה כִּנּוּי רָאָה (תַּכּוּנֵי כ"ה).
92 יַעֲקֹב	אֲמֶת	יַעֲקֹב הוּא בְּחֵינַת אֲמֶת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מִיכָה ז'): "תִּתֵּן אֲמֶת לְיַעֲקֹב".
92 אֲמֶת	תּוֹרָה	וְאֲמֶת הוּא בְּחֵינַת תּוֹרָה (א). כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מְלָאכִי ב'): "תּוֹרַת אֲמֶת"
92 תּוֹרָה	רָאָה	כִּי יַעֲקֹב הוּא בְּחֵינַת אֲמֶת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מִיכָה ז'): "תִּתֵּן אֲמֶת לְיַעֲקֹב". וְאֲמֶת הוּא בְּחֵינַת תּוֹרָה (א). כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מְלָאכִי ב'): "תּוֹרַת אֲמֶת". וּבְהַתּוֹרָה יֵשׁ חֲמִשָּׁה סְפָרִים, כַּנִּגּוּד חֲמִשָּׁה כִּנּוּי רָאָה (תַּכּוּנֵי כ"ה).
92 יוֹסֵף	לֵב	וְיוֹסֵף הוּא בְּחֵינַת לֵב, כִּי יוֹסֵף נִקְרָא "צִפְנֶת פַּעֲנָח" (מִקְצֵי מ"א), וּכְתִיב (תַּחֲלִים ק"ט): "בִּלְבִי צִפְנָתִי" וכו'.
92 אָדָם	תּוֹרָה	אָדָם, שֶׁהוּא בְּחֵינַת תּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בַּמִּדְבָּר י"ט): "זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם"
92 אֵשׁ	דִּינִים	הָאֵשׁ, שֶׁהוּא בְּחֵינַת דִּינִים
94 אֱלֹקֵי אֲבִיךָ	אֲמוּנָה	וְאֱלֹקֵי אֲבִיךָ, הִיא בְּחֵינַת אֲמוּנָה, כְּמוֹ 'מַעֲשֵׂה אֲבוֹתֵיהֶם בְּיַדֵּיהֶם' (חֲלִין יג'), שֶׁאֵנוּ מְאֻמִּינִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא אֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁזֶהוּ הַעֲקָר,
99 לְהַתְּפַלֵּל בְּדַבְּקוֹת	שְׁנוּרָה תַּפְלָתִי בְּפִי	לְהַתְּפַלֵּל בְּדַבְּקוֹת, שֶׁהוּא בְּחֵינַת שְׁנוּרָה תַּפְלָתִי בְּפִי
101 חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תּוֹרָה	חֲמִשָּׁת מוֹצְאוֹת הַפָּה	חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תּוֹרָה, בְּחֵינַת חֲמִשָּׁת מוֹצְאוֹת הַפָּה
101 תּוֹרָה	י"ק	תּוֹרָה שֶׁהִיא בְּחֵינַת י"ק כִּנּוּי
101 שְׁעִבּוּר בְּנִשְׁמִיּוֹת	עַל מַלְכוּת	שְׁעִבּוּר בְּנִשְׁמִיּוֹת, שֶׁזֶהוּ בְּחֵינַת עַל מַלְכוּת
101 מַדּוֹת רְעוֹת שֶׁל הָעִבּוּרִים	עַל דֶּרֶךְ אֶרֶץ	הַמַּדּוֹת רְעוֹת שֶׁל הָעִבּוּרִים, שֶׁזֶהוּ בְּחֵינַת עַל דֶּרֶךְ אֶרֶץ
101 מַה שֶּׁאָדָם מַשִּׁיג בְּשִׁכְלוֹ אֲנֶפִין נְהִירִין	מַה שֶּׁאָדָם מַשִּׁיג בְּשִׁכְלוֹ, הוּא בְּחֵינַת אֲנֶפִין נְהִירִין	
101 מַה שֶּׁאֵינוֹ מַשִּׁיג	אֲנֶפִין חֲשׁוּבִין	וּמַה שֶּׁאֵינוֹ מַשִּׁיג, הוּא בְּחֵינַת אֲנֶפִין חֲשׁוּבִין
101 אֲנֶפִין נְהִירִין	קִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה מִכָּל הַמַּדּוֹת וְהַתַּאֲוֹת	אֲנֶפִין נְהִירִין, שֶׁהֵם בְּחֵינַת קִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה, הֶרְחֻקִּים בְּשֶׁרֶשֶׁם מִכָּל הַמַּדּוֹת וְהַתַּאֲוֹת
101 שְׂבָעִים עִבּוּרִים	אֲנֶפִין חֲשׁוּבִין	הַשְּׂבָעִים עִבּוּרִים, שֶׁהֵם בְּחֵינַת אֲנֶפִין חֲשׁוּבִין
101 אֲנֶפִין חֲשׁוּבִין	הַתַּאֲוֹת וּמַדּוֹת רְעוֹת	אֲנֶפִין חֲשׁוּבִין, שֶׁהֵם בְּחֵינַת הַתַּאֲוֹת וּמַדּוֹת רְעוֹת
101 אֲנֶפִין חֲשׁוּבִין	חֲשֻׁכוֹת וְהַסְתַּרְת	אֲנֶפִין חֲשׁוּבִין, שֶׁהֵם בְּחֵינַת חֲשֻׁכוֹת וְהַסְתַּרְת הַיָּדִיעָה
101 אֲנֶפִין נְהִירִין	יָדִיעַת וְהַשְׁגַּת הַתּוֹרָה	אֲנֶפִין נְהִירִין, שֶׁהֵם בְּחֵינַת יָדִיעַת וְהַשְׁגַּת הַתּוֹרָה כִּנּוּי
101 תּוֹרָה	אֲנֶפִין נְהִירִין	תּוֹרָה, שֶׁהִיא בְּחֵינַת אֲנֶפִין נְהִירִין
101 שִׁכְל פְּשׁוּט	חֲכָמָה	שִׁכְל פְּשׁוּט, שֶׁהוּא בְּחֵינַת חֲכָמָה, בְּחֵינַת (תַּחֲלִים ק"ד): "כָּלֶם בְּחֲכָמָה עֲשִׂית".
101 כְּשִׁלּוּמֵד וּמִבִּין	בִּינָה	וּכְשִׁלּוּמֵד וּמִבִּין, זֶה נִקְרָא בִּינָה
101 כְּשִׁידוּעַ הַתּוֹרָה	דַּעַת	כְּשִׁידוּעַ הַתּוֹרָה, זֶה נִקְרָא דַּעַת כְּפִידוּעַ
101 שְׁלֹשׁ שִׁכְלִיּוֹת אֱלֹו	יָדִים לַתּוֹרָה	שְׁלֹשׁ שִׁכְלִיּוֹת אֱלֹו, הֵם בְּחֵינַת יָדִים לַתּוֹרָה
101 יָדִים לַתּוֹרָה	יָד הַגְּדוּלָּה וְיָד הַחֲזָקָה	יָדִים לַתּוֹרָה, בְּחֵינַת יָד הַגְּדוּלָּה וְיָד הַחֲזָקָה וְיָד הָרַמָּה, שֶׁבָּהֶם מֵתַקַּבֵּלַת הַתּוֹרָה

101	אלו השלשה שכליים	שלש פעמים י"ק	ואלו השלשה שכליים, הם בחינת שלש פעמים י"ק. כי י"ק הם חכמה ובינה, שהם תרין רעין דלא מתפרשין (זהר ויקרא ד' האזינו ר"צ), שהם כלולים בכל אחד מהשלש שכליות הנ"ל, ושלש פעמים י"ק הוא גימטריא אדם.
101	תרין רעין דלא מתפרשין	י"ק	תרין רעין דלא מתפרשין, שהם בחינת י"ק
101	חכמות התורה	י"ה	חכמות התורה, שהוא בחינת י"ה
105	תפלת הקדוש – ברוך – הוא	הרחמים פשוטים	וזהו בחינות תפלת הקדוש – ברוך – הוא, שאמרו חכמינו, וכוונם לברכה, 'מנין שהקדוש ברוך הוא מתפלל', הינו שבכול בחינות הרחמים פשוטים מבקשים ומתפללים ומעוררים הרחמים הגדולים.
105	הרחמים פשוטים	רחמים סתם דועיר אנפין	אנו אין בנו כח כי אם לעורר הרחמים פשוטים, שהם בחינות רחמים סתם דועיר אנפין.
108	עולה	בשמשבר את רוחו בקרבנו, ומתבייש וחושב בעצמו איך נפילתי ונשלכתי משמים לארץ. שהייתי במקום גבוה כזה, ועכשו, נפילתי והחזרתי פני מהשם יתברך, ונשארתי אחר באחור.	ובחינות עולה הוא בשמשבר את רוחו בקרבנו, ומתבייש וחושב בעצמו איך נפילתי ונשלכתי משמים לארץ. שהייתי במקום גבוה כזה, ועכשו, נפילתי והחזרתי פני מהשם יתברך, ונשארתי אחר באחור.
108	נסיכה	שם חת"ך	והנסיכה הוא בחינת שם חת"ך, כמו שכתוב בפסוק "פתיח את ידך", סופי – תבות חת"ך, הינו שחותך ומנסר את עצמו.
108	זבחי אלהים	עולה	וזהו זבחי אלהים, הינו בחינות עולה, הוא רוח נשברה כנ"ל
108	עולה	רוח נשברה	וזהו בחינות עולה: וזהו זבחי אלהים, הינו בחינות עולה, הוא רוח נשברה כנ"ל
109	נה והאנחה	מיתה בגוף ונפש	הנה והאנחה הוא בחינת מיתה בגוף ונפש. בגוף, כמו שאמרו רבותינו, וכוונם לברכה (ברכות נח): 'אנחה שוברת גופו של אדם'. ובנפש גם – בן, כי ידוע מה שכתוב (תהלים ק"ד): "תוסף רוחם יגועו", כי קדם המיתה נתוסף רוחם, ואזי יגועו. כמו בן הנה והאנחה, אם תדקדק ותעין בה, איך היא נמשכת אל הגרון, היא בבחינת תוסף רוחם, כי לפי שעה קלה נתוסף רוחו, וכמעט רגע חנינו והאדם
112	דרך	זווג	דרך הוא בחינות זווג, מלשון (בראשית ו): "כי השתית כל בשר את דרכו".
114	שמים	צדיק	שמים הוא בחינת הצדיק, על – שם אש ומים, הינו אהבה ויראה, ועל – שם זה נקרא הצדיק שמים.
115	מניעה	ענן וערפל	ומניעה הוא בחינת ענן וערפל, כי ענן וערפל הינו ח' שך, ח' שך הוא לשון מניעה, כמו שכתוב (בראשית כ"ב): "ולא חשכת".
115	משה	דעת כל ישראל	משה, שהוא בחינת דעת כל ישראל
117	עבד	ארור	ועבד הוא בחינת (בראשית ט): "כנען עבד עבדים", והוא בחינת ארור (שם)
117	ארור	נחש	ארור (שם), בחינת הנחש
117	נחש	כנען עבד עבדים	הנחש, שהוא בחינת כנען עבד עבדים
118	צדיק הדור	משה	והענין, כי כל צדיק הדור הוא בחינת משה
118	משה	משיח	משה שהוא בחינת משיח, כמו שכתוב (בראשית מ"ט): "עד כי יבא שילה", הינו משיח. ושילה בגימטריא מ' ש"ה
118	התדושי תורה שמחדש	משיח	התדושי תורה שמחדש, הם בעצמם בבחינת משיח, כי שם רוחו מרחפת. והינו "רוח פיו" (תהלים ל"ג). 'רוח ממללא'

119	שַׁבָּת	דַּעַת	וְשַׁבָּת הִיא בְּחִינַת דַּעַת, כִּי כָל יְמוֹת הַחַל בְּתִיב (בְּמִדְבָּר י"א): "שָׁמוּ הָעָם וְלָקְמוּ" בְּשִׁמוּתָא, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּזֶהָר (בְּשִׁלַּח דף ס"ג), אֲכַל בִּשְׁבַת נִמְשַׁךְ הַדַּעַת לְכָל אֶחָד.
120	בְּשִׁלּוּמֵד מִתּוֹךְ הַסֶּפֶר	עֲשִׂיהָ	בְּשִׁלּוּמֵד מִתּוֹךְ הַסֶּפֶר שֶׁהוּא בְּחִינַת עֲשִׂיהָ
120	עֲשִׂיהָ	נַעֲשֶׂה	עֲשִׂיהָ, שֶׁהוּא בְּחִינַת נַעֲשֶׂה
120	בְּשִׁשּׁוּמֵעַ מִפֶּה הַצַּדִּיק	נִשְׁמָע	בְּשִׁשּׁוּמֵעַ מִפֶּה הַצַּדִּיק, הוּא בְּחִינַת נִשְׁמָע
123	נָכַל	תּוֹרָה	נָכַל, שֶׁהִיא בְּחִינַת הַתּוֹרָה, הַנִּקְרָאת נֹכְלוֹת הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פֶּרֶשָׁה יז).
129	אֶרֶץ	אֲמוּנָה	אֶרֶץ הוּא בְּחִינַת אֲמוּנָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים ל"ז): "שָׁכֵן אֶרֶץ וְרַעְיָה אֲמוּנָה".
131	כְּבוֹד	מַלְכוּת	כְּבוֹד הוּא בְּחִינַת מַלְכוּת הַדָּן אֶת הַכֹּל
135	אֹר הַגָּדוֹל שֶׁל יוֹם –	צַדִּיק	אֹר הַגָּדוֹל שֶׁל יוֹם – טוֹב, שֶׁהוּא בְּחִינַת צַדִּיק בְּנִ"ל
135	אֹר הַגָּדוֹל שֶׁל יוֹם –	פְּנֵי רַבּוֹ	אֹר הַגָּדוֹל שֶׁל יוֹם – טוֹב, שֶׁהוּא בְּחִינַת פְּנֵי רַבּוֹ וְכוּ', כִּי עֶקֶר קִדְשֵׁת הַיּוֹם – טוֹב תְּלוּי בְּצַדִּיקִים בְּנִ"ל.
135	עֲנֻה	'מִישְׁרִים אֲשַׁפְטִי'	הֵינּוּ שֶׁאֲזַכֶּה לַעֲנֻה, שֶׁהוּא בְּחִינַת 'מִישְׁרִים אֲשַׁפְטִי', כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָּה (חֲלִין פט): מֵאִי דְכִתְיָב: "הָאֲמָנָם אֵלֶם" וְכוּ' מִה יַעֲשֶׂה וְכוּ', יְכוֹל אִף בְּדַבְרֵי תוֹרָה תִּלְמוּד לֹאמַר "צַדִּיק תִּדְבָּרוּן", יְכוֹל אֲפִלּוֹ אִם הַגִּים דַּעַתוֹ תִּלְמוּד לֹאמַר 'מִישְׁרִים תִּשְׁפְּטוּ בְּנֵי אָדָם'.
135	צַדִּיק	קִדְשֵׁת יוֹם – טוֹב	כִּי הַצַּדִּיק הוּא בְּחִינַת קִדְשֵׁת יוֹם – טוֹב בְּנִ"ל.
135	מַלְכוּת דִּקְדָּשָׁה	דִּלִּית	מַלְכוּת דִּקְדָּשָׁה, שֶׁהִיא בְּחִינַת דִּלִּית
135	תִּלְמִידֵי – חֲכָמִים	מַלְכוּת	וְחִתְלִמִּידֵי – חֲכָמִים הֵם בְּחִינַת מַלְכוּת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָּה (גִּטִּין סב): מֵאֵן מַלְכֵי רַבָּנָן, כִּי הֵם מַעֲלִים אֶת הַמַּלְכוּת
135	יִרְאָה	מַלְכוּת	יִרְאָה הוּא בְּחִינַת מַלְכוּת
140	צַדִּיק	חוּתָם	הַצַּדִּיק הוּא בְּחִינַת חוּתָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב "וַיִּצְאָצְאוּ חֲתָם בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ", 'צַדִּיק הוּא מֵאֵן דְּנִטְר בְּרִית'
142	מִה שֶׁחֵלֵב חוֹמֵד לְלֵמֵד	לְמוּד מִתּוֹךְ הַסֶּפֶר	מִה שֶׁחֵלֵב חוֹמֵד לְלֵמֵד, זֶה בְּעֶצְמוֹ הוּא בְּחִינַת לְמוּד מִתּוֹךְ הַסֶּפֶר
142	לֵב שֶׁלְמַעֲלָה	סֶפֶר זְכוּרָן	לֵב שֶׁלְמַעֲלָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת סֶפֶר זְכוּרָן
143	בְּשִׁצְרִיךְ לַעֲצָה, וְאִינוֹ	צִמְצוּם	בְּשִׁצְרִיךְ לַעֲצָה, וְאִינוֹ יוֹדֵעַ אֵיךְ לַעֲשׂוֹת, הִיא בְּחִינַת צִמְצוּם, כִּי נִתְצַמְצַם שִׁכְלוֹ וְאִינוֹ יוֹדֵעַ אֵיךְ לַעֲשׂוֹת
143	צִמְצוּם	דִּינִים	כִּי בְּשִׁצְרִיךְ לַעֲצָה, וְאִינוֹ יוֹדֵעַ אֵיךְ לַעֲשׂוֹת, הִיא בְּחִינַת צִמְצוּם, כִּי נִתְצַמְצַם שִׁכְלוֹ וְאִינוֹ יוֹדֵעַ אֵיךְ לַעֲשׂוֹת, וְהוּא בְּחִינַת דִּינִים בְּיָדוֹעַ
143	וְעַל – יָדֵי שֶׁהֲחָכָם נוֹתֵן לוֹ עֲצָה, הוּא מִרְחִיב לוֹ, וּמֵאִיר בּוֹ חֲכָמָתוֹ. לֹא עֲצָה, הוּא מִרְחִיב לוֹ, וּמֵאִיר בּוֹ חֲכָמָתוֹ	חֲסָדִים	וְעַל – יָדֵי שֶׁהֲחָכָם נוֹתֵן לוֹ עֲצָה, הוּא מִרְחִיב לוֹ, וּמֵאִיר בּוֹ חֲכָמָתוֹ. לֹא עֲצָה, הוּא מִרְחִיב לוֹ, וּמֵאִיר בּוֹ חֲכָמָתוֹ
145	אֵין אָדָם מֵת וְחָצִי וְכוּ'	מַחֲלָקָת	אֵין אָדָם מֵת וְחָצִי וְכוּ', זֶה בְּחִינַת מַחֲלָקָת, בְּתַרְגּוּמוֹ (בְּרֵאשִׁית מ"ט): "וְרַבּוֹ בַּעֲלֵי חַצִּים", 'בַּעֲלֵי פִלְגֵתָא'
147	'תִּנּוּ עֹז לְאֱלֹקִים'	אַתְעֲרוּתָא דִּלְתָא	'תִּנּוּ עֹז לְאֱלֹקִים', זֶה בְּחִינַת אַתְעֲרוּתָא דִּלְתָא, שֶׁעַל – יָדֵי – זֶה שֵׁשׁ לָנוּ עֻזוֹת דִּקְדָּשָׁה לַעֲמֹד בְּגִיד כָּל הַקָּמִים עֲלֵינוּ לְמַנֵּעַ אוֹתָנוּ מִעֲבֹדֶתֵנוּ, חֵם וְשִׁלּוּם, וְאִינוֹ מִתְגַּבְּרִין בַּעֲזוֹת גָּדוֹל בְּגִידָם, שֶׁזֶה עֻזוֹת דִּקְדָּשָׁה, עַל – יָדֵי – זֶה אִינוֹ נוֹתֵנִין בְּכִיכּוֹל עֹז וְכֵחַ לְמַעֲלָה, בְּבְחִינַת "תִּנּוּ עֹז לְאֱלֹהֵינוּ".
153	תִּלְמִיד	לְבָנָה	וְכֵן תִּתְלַמֵּד וְהִרְבָּה, הֵם בְּחִינַת חֲמָה וְלְבָנָה כְּמִבְּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר
153	רַב	חֲמָה	וְכֵן תִּתְלַמֵּד וְהִרְבָּה, הֵם בְּחִינַת חֲמָה וְלְבָנָה כְּמִבְּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר

153	אנפין נהירין	מרצה מלששת	אנפין נהירין, בחינת מרצה מלששת
153	אנפין חשוכין	משקע בתאות ממן	אנפין חשוכין, שהוא בחינת המשקע בתאות ממן במבאר במקום אחר (לעיל בסימן כ"ג ע"נ שם).
154	יראה	ארץ	יראה, שהיא בחינת ארץ, כמו שכתוב (תהלים ע"ו): "ארץ יראה".
155	אמונה	כח הגודל וכן הצומח	אמונה היא בחינת כח הגודל וכן הצומח, כמו שכתוב (אסתר ב): "ויחי אומן את הדסה", לשון גדול, וכמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (שבת ל"א): 'אמונה זה סדר זרעים'.
155	ארץ אפים	מה שאינו ירא משום דבר, ואינו משגיח על שום בטול ובבלבול בעבודתו, רק עושה את שלו, זה בחינת ארץ אפים. שאין שום דבר יכול לבלבל אותו, כי לא אכפת לה שום דבר, רק עושה את שלו בעבודתו את השם יתברך את שלו	מה שאינו ירא משום דבר, ואינו משגיח על שום בטול ובבלבול בעבודתו, רק עושה את שלו בעבודתו, רק עושה את שלו
155	ארץ אפים	אמונה	ארץ אפים, בחינת אמונה
155	ארץ - ישראל	אמונה	כי ארץ - ישראל הוא בחינת אמונה, כמו שכתוב (תהלים ל"ו): "שכן ארץ ורעה אמונה", וכמו שאמרו חז"ל (כתובות ק"ו): 'כל הדר בארץ ישראל דומה כמי שיש לו אלוף'. נמצא שארץ - ישראל הוא בחינת אמונה
155	ארץ - ישראל	אמת	ארץ - ישראל הוא בחינת אמת במבאר במקום אחר
156	מה שמדברים בינו לבין קונו	רוח - הקדש	מה שמדברים בינו לבין קונו, הוא בחינת רוח - הקדש
159	שכינה	אמצעי	וכשהשכינה שהיא בחינת אמצעי
159	שפע רוחניות	ימין	שפע רוחניות שהיא בחינת ימין שזאת השפע היא לעולם שכלו ארץ, שהם עולמות העליונים
159	שפע נשמיית	שמאל	שפע נשמיית היא בחינת שמאל
159	התעוררות חדש וחשק נמרץ להתורה	חדושין	התעוררות חדש וחשק נמרץ להתורה, שהוא גם בן בחינת חדושין, שנתחדש החשק וההתעוררות אצלו
159	ל"ט מלאכות	"בזעת אפך תאכל לחם"	ל"ט מלאכות שהיא בחינת (בראשית ג): "בזעת אפך תאכל לחם"
163	דבור	שרה	דבור הוא בחינת שרה
169	שלוחי הדין	רגלין	כי בשיש דינין מוסרין אותן לשלוחי הדין. והם נקראים רצים (זהר בראשית מ"ג) והם בחינת רגלין
169	דינים	דינים	דינים בחינת דינים
169	עבור	דין	כי בשעת עבור הוא בחינת דין (א). כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (ברכות כט): 'בשעה שאתה מתמלא עליהם עברה כאשה עברה, נמצא שעבור הוא בחינת דין'.
169	לדה	המתקת הדין	לדה הוא בחינת המתקת הדין, כי אז בשעת לדה יוצאין הדמים מהרגלין שעל - ידי - זה עקר הלדה כנ"ל (וע"נ מזה ב"לקוטי תנ"א" בסימן ב)
173	שרש האמונה	פנימיות האמונה	שרש האמונה שהיא בחינת פנימיות האמונה
173	פנימיות האמונה	פנימיות הנפש	פנימיות האמונה, והיא בחינת פנימיות הנפש, כי הנפש והאמונה הם בחינה אחת כמו שכתוב (ישעיה כ"ו): "נפשי אויטיך בלילה", וכתוב (תהלים צ"ב): "ואמונתך בלילות"
173	כ"ף	כתר	והכ"ף היא בחינת כתר כמו בא לעיל
177	ראש	מחין	ראש שהוא בחינות מחין
177	מלכות	קבוצ	מלכות הוא בחינת קבוצ, כמו שכתוב (תהלים קמ"ח): "קבוצ מלכותך יאמרו"

177	כבוד	רצון	כבוד, כמו שכתוב (תהלים קמ"ח): "כבוד מלכותך יאמריו", והוא בחינת רצון, כי 'רצונו של אדם זהו כבודו' (ירושלמי פאה פרק א).
177	דל	יעקב	דל, בחינת יעקב שהוא עקב בחינת דל
177	עקב	דל	עקב בחינת דל
178	נפש	דבור	והנפש הוא בחינת הדבור, בבחינת (שיר השירים ה): "נפשי יצאה בדבורו"
179	צדקה	תענית	צדקה הוא בחינת תענית, כי עקר התענית הוא צדקה, במאמר הכמינו, וזרונם לברכה (ברכות ו): 'אגרא דתעניתא צדקתא'
179	מחלקת	רצונות אחרים שלא ברצונו	מחלקת שהוא בחינת רצונות אחרים שלא ברצונו
179	נפש	רצון	נפש הוא בחינת רצון
180	מעות	דינין	מעות הם בחינת דינין, כמו שכתוב: "ונאת כל היקום אשר ברגליהם" 'זה ממונו של אדם שמעמידו על רגליו', (פסחים קי"ט). נמצא המעות הם בחינת רגליו, וזה בחינת (ישעיה מ"א): "צדק יקראהו לרגלו", 'וצדק מלכותא קדישא' (א). ומלכות הוא בחינת דינין, כי 'דינא דמלכותא דינא' (ב). ועל בן מעות הם בחינת דינין.
180	מעות	רגליו	מעות הם בחינת דינין, כמו שכתוב: "ונאת כל היקום אשר ברגליהם" 'זה ממונו של אדם שמעמידו על רגליו', (פסחים קי"ט). נמצא המעות הם בחינת רגליו
180	רגליו	צדק	רגליו, וזה בחינת (ישעיה מ"א): "צדק יקראהו לרגלו"
180	צדק	מלכותא קדישא	וצדק מלכותא קדישא
180	מלכות	דינין	ומלכות הוא בחינת דינין, כי 'דינא דמלכותא דינא'
181	יעקב	כבוד	יעקב הוא בחינת הכבוד, כי הוא בחינות הנפש. כמו שכתוב (שם מו): "כל הנפש הבאה לבית יעקב"
181	יעקב	נפש	יעקב הוא בחינת הכבוד, כי הוא בחינות הנפש. כמו שכתוב (שם מו): "כל הנפש הבאה לבית יעקב"
183	אלו הצדיקים שיושבים בית - דין בעגול	בית - דין	אלו הצדיקים שיושבים בעגול הם בחינת בית - דין שמהם יוצא המשפט לכל אחד ואחד, הן לזכות הן לחובה, וכן פרנסה יוצאת מהם שהם מחלקין הפרנסה לכל אחד ואחד בראוי לו
183	אזהבים זה את זה	רואים זה את זה	אזהבים זה את זה הוא בחינת רואים זה את זה
183	אהבה	ראיה	אהבה, שהיא בחינת ראיה
185	יראה	מלכות	היראה היא בחינת מלכות, כמו שכתוב (אבות פרק ג'): 'אלמלא מוראה של מלכות' וכו'.
185	יראה	דלת	היראה היא בחינת מלכות, כמו שכתוב (אבות פרק ג'): 'אלמלא מוראה של מלכות' וכו'. והיא בחינות דלת. 'בגין דלית לה מגרמה כלום', כי אי אפשר לבוא ליראה כי - אם על - ידי התבוננות השכל בגדלתו
185	המשכה מהשכל להיראה	ואו	המשכה מהשכל להיראה הוא בחינת ואו
188	שכחה	אבדה	שכחה היא בחינת אבדה, כמו שקראו רבותינו, וזרונם לברכה, את השוכח אובד, במאמרם, וזרונם לברכה (אבות פרק ח'): 'מהיר לשמע ומהיר לאבד' וכו'
189	עפר	עצבות ועצלות	עפר היא בחינת עצבות ועצלות שהם באים מיסוד העפר, כמוכא בספרים
192	נשמה	שכל	הנשמה היא בחינת השכל כמה שכתוב (איוב ל"ב): "ונשמת שדי תבינם"

194 אָדני	דבור	אָדני, בחינת הדבור, כמו שכתוב (תהלים נ"א): "אָדני שפתי תפתח" (עין תקון י"ח)
204 מעות שנותנין לתלמיד	תמכי אורייתא	שחמעות שנותנין לתלמיד – חכם הוא בחינת תמכי אורייתא
204 מעות שנותנין לתלמיד	תורה	המעות שנותנין לתלמיד חכם הוא בחינת תורה כמש
205 טפה	חסד וגבורה	הטפה היא בחינת חסד וגבורה כידוע, כי יש בה פח אש ומים המימות ולחות שהם בחינת חסד וגבורה
205 חמימות ולחות	חסד וגבורה	חמימות ולחות שהם בחינת חסד וגבורה
205 אל אלקים	חסד וגבורה	אל אלקים הנ"ל שהם בחינת חסד וגבורה כידוע
205 עשרה מיני זמרה	עשרה לשונות שנאמר בהם ספר תהלים	עשרה מיני זמרה, שהם בחינת העשרה לשונות שנאמר בהם ספר תהלים כמובא (בגמרא פסחים ק"ו ובזוהר): שהם אשרי ולמנצח ומשביל והללויה וכו' עין בפרוש רש"י
205 דעת	חסד וגבורה	גם הטפה באה מהדעת שהוא בחינת חסד וגבורה כידוע
205 דעת	חמשה חסדים וחמש גבורות	ידוע שהדעת הוא בחינת חמשה חסדים וחמש גבורות
207 דבורים	גבורות	הדבורים הם בחינת גבורות כמו שכתוב (תהלים קמ"ה): "וגבורתך ידברו", וכמו שכתוב בכתבים שהם גבורות שבדעת בוקעין ויוצאין בהם ונעשה מהם ה' מוצאות הפה, נמצא שכל הדבורים הם בחינת גבורות
210 "ואהבת"	אברהם	"ואהבת" בחינת אברהם
211 משה	מחין	משה הוא בחינת מחין
211 יוסף	צדיק	יוסף הוא בחינת צדיק
217 הלוחות	ואו	הלוחות הם בחינת ואו, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה נבא בתרא י"ד: 'הלוחות ארכן ששה ורחבן ששה
219 יראה	מלכות	שיראה בחינת מלכות
219 מלכות	הכנעה	והענין, שיראה בחינת מלכות הוא בחינת הכנעה, וזה שכתוב (דברים י'): "מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה", שהשם יתברך מקטין את עצמו בבזכות ושואל מהם יראה, כי שואל מעמך, הוא בחינת הכנעה ושפלות, כמו השואל ומבקש מחברו. כי יראה הוא בחינת מלכות כמו שכתוב (אבות פ"ק ג'): "אלמלא מוראה של מלכות" (כמובא כבר כמה פעמים): ומלכות הוא בחינת עני והכנעה, כי אין מלך בלא עם, שזהו בחינת עניויות דלית לה מנרמה כלום (כמובא במקום אחר): הינו שמדת המלכות אין לה מצד עצמה כלום, כי אם על – ידי העולם נתגלה מדת המלכות, כי אין מלך בלא עם, נמצא שמדת המלכות שהיא בחינת יראה, היא בחינת עני והכנעה
219 לא	אין ואפס	לא. שהוא בחינת אין ואפס
219 אין ואפס	ענוה ושפלות	אין ואפס בחינת ענוה ושפלות
221 יד הגדולה	הסתפקות	יד הגדולה הוא בחינת הסתפקות, כמו שכתוב (במדבר י"א): "הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים" וכו' "ומצא להם" ותרגם אונקלוס: 'היספק להון', והשיבו השם יתברך: "היד ה' תקצר", נמצא שבחינת יד הגדולה היא יכולה להספיקם, נמצא שבחינת הסתפקות הוא בבחינת יד הגדולה
225 עיני	שכל	'עיני' זה בחינת השכל, כמו שכתוב (בראשית ג): "ותפקחנה עיני שניהם", ופרש רש"י: 'על שם החכמה נאמר'
225 לחלוחית העולים אל המוח	שמן	הלחלוחית העולים אל המוח, שהם בחינת השמן
225 קיום השכל	נר דולק	קיום השכל שהוא בחינת נר דולק

225 אדם	דבור	אדם שהוא בחינת דבור
225 כְּשֶׁאֵין הַשֶּׁכֶל בְּשִׁלְמוֹת "כְּלוּ עֵינֵי"	כְּלוּ עֵינֵי	כְּשֶׁאֵין הַשֶּׁכֶל בְּשִׁלְמוֹת, בְּחִינַת "כְּלוּ עֵינֵי", דְּהִינּוּ הַשֶּׁכֶל
226 שָׁבַת	תִּקּוֹן הָרְאוֹת בְּשִׁלְמוֹת	שָׁבַת שֶׁהוּא בְּחִינַת תִּקּוֹן הָרְאוֹת בְּשִׁלְמוֹת כִּנ"ל
233 מַחְשְׁבוֹת קְדוּשׁוֹת	חַיּוֹת מְהוֹרוֹת	מַחְשְׁבוֹת קְדוּשׁוֹת הֵם בְּחִינַת חַיּוֹת מְהוֹרוֹת
233 מַחְשְׁבוֹת רְעוֹת	חַיּוֹת טְמֵאוֹת	מַחְשְׁבוֹת רְעוֹת הֵם בְּחִינַת חַיּוֹת טְמֵאוֹת
234 מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל צַדִּיקִים	אוֹר	מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל צַדִּיקִים הֵם בְּחִינַת אוֹר
234 עֲשִׂיּוֹת שֶׁל רָשָׁעִים	חֹשֶׁךְ	עֲשִׂיּוֹת שֶׁל רָשָׁעִים הֵם בְּחִינַת חֹשֶׁךְ
234 בְּלִבּוֹל הַדַּעַת	מַחִין דְּקַטְנוֹת	בְּלִבּוֹל הַדַּעַת הוּא בְּחִינַת מַחִין דְּקַטְנוֹת
234 מַחִין דְּקַטְנוֹת	דִּינִין	מַחִין דְּקַטְנוֹת הֵם בְּחִינַת דִּינִין
234 סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל	מַחִין דְּגִדְלוֹת	סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל צַדִּיקִים הֵם בְּחִינַת מַחִין דְּגִדְלוֹת, כִּמּוֹ שֶׁכָּתוּב: "סִפְרָה נָא לִי אֵת הַגִּדְלוֹת"
242 הַרְחוּרִים שֶׁל נְאוּף	אָבִי אֲבוֹת הַטְּמֵאָה	מְהַרְחִירִים שֶׁל נְאוּף שֶׁהֵם בְּחִינַת אָבִי אֲבוֹת הַטְּמֵאָה
242 אָבִי אֲבוֹת הַטְּמֵאָה	מֵת	אָבִי אֲבוֹת הַטְּמֵאָה, בְּחִינַת מֵת
245 תּוֹרָה	אָדָם	הַתּוֹרָה הִיא בְּחִינַת אָדָם, כִּמּוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּמִדְבָּר י"ט): "זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם"
247 תִּיקּוֹ	מַחְסֵר תִּיקּוֹן	אֵימָתָה בִּזְהַר הַקְּדוּשָׁה (רַעְיָא מְחִימָנָא צו כ"ז): ש"תִּיקּוֹ" הַנֶּאֱמָר בִּשְׁ"ס הוּא בְּחִינַת מַחְסֵר תִּיקּוֹן, דְּהִינּוּ שְׁנִיחָסֵר חֲנוּן שֶׁל תִּיקּוֹן וְנִעְשָׂה תִּיקּוֹ
247 תִּיקּוֹ	מַחְסֵר תִּיקּוֹן	אֵימָתָה בִּזְהַר הַקְּדוּשָׁה (רַעְיָא מְחִימָנָא צו כ"ז): ש"תִּיקּוֹ" הַנֶּאֱמָר בִּשְׁ"ס הוּא בְּחִינַת מַחְסֵר תִּיקּוֹן, דְּהִינּוּ שְׁנִיחָסֵר חֲנוּן שֶׁל תִּיקּוֹן וְנִעְשָׂה תִּיקּוֹ
250 תִּפְלָה	הַשְּׁנָחָה לְמַעַלָּה	וּתְפִלָּה הוּא בְּחִינַת הַשְּׁנָחָה לְמַעַלָּה מִהַטְּבַע, כִּי הַטְּבַע מְחַיֵּב כֶּךָ, וּתְפִלָּה מְשַׁנָּה הַטְּבַע,
250 תִּפְלָה	הַשְּׁנָחָה לְמַעַלָּה מִהַטְּבַע גָּדוֹל	וּתְפִלָּה הוּא בְּחִינַת הַשְּׁנָחָה לְמַעַלָּה מִהַטְּבַע, כִּי הַטְּבַע מְחַיֵּב כֶּךָ, וּתְפִלָּה מְשַׁנָּה הַטְּבַע, וְהוּא בְּחִינַת גָּדוֹל, בְּחִינַת (דְּבָרִים ד'): "כִּי מִי גָדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹקִים קְרוֹבִים אֵלָיו כֹּה' אֱלֹקֵינוּ בְּכָל קְרָאֵינוּ אֵלָיו", כִּי זֶה גָּדְלָתָנוּ, שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּתָנוּ, וּמְשַׁנָּה הַטְּבַע עַל יְדֵי הַשְּׁנָחָתוֹ יִתְבָּרַךְ וְכִמּוֹ שֶׁכָּתוּב (מְלָכִים ח'): "סִפְרָה נָא לִי אֵת הַגִּדְלוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהֵינוּ", וְכִמּוֹ שֶׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ, וְכַרְוֵנָם לְבִרְכָּה (מִגְלָה כז): 'וְאֵלֵינוּ דַּעֲבַד בְּרַחֲמֵי הוּא דַּעֲבַד', נִמְצָא שֶׁתְּפִלָּה שֶׁהִיא בְּחִינַת נִסִּים וְהַשְּׁנָחָה הִפְךָ הַטְּבַע, הִיא בְּחִינַת גָּדוֹל
250 דְּמַעוֹת	הַשְּׁנָחָה	דְּמַעוֹת הֵם בְּחִינַת הַשְּׁנָחָה, כִּמּוֹ שֶׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ, וְכַרְוֵנָם לְבִרְכָּה (שָׁבַת קנ"א): עַל פֶּסוּק (קֹהֶלֶת י"ב): "וְשָׁבוּ הַעֲבִים אַחֵר הַנָּשִׁים", זֶה הָרְאוֹת שֶׁהוֹלֵךְ אַחֵר הַכִּבִּי, נִמְצָא שֶׁהַדְּמַעוֹת הֵם לֹאֲקָחִים חֶלֶק הָרְאוֹת, וְהָרְאוֹת נִמְשָׁךְ לְתוֹכָם, נִמְצָא שֶׁהַדְּמַעוֹת הֵם חֶלְקֵי הַהִשְׁנָחָה וְהָרְאוֹת כִּי הַדְּמַעוֹת לֹאֲקָחִים הָרְאוֹת כִּנ"ל
250 גָּדוֹל	הַשְּׁנָחָה	גָּדוֹל בְּחִינַת הַשְּׁנָחָה
250 הַשְּׁנָחָה	תְּפִלָּה	הַשְּׁנָחָה, בְּחִינַת תְּפִלָּה
251 שְׁעוֹשָׂה מִצְוֹת בְּשִׁלְמוֹת וּבְכָל הַדְּקִדּוּקִים בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ כִּמּוֹ שֶׁמְדַקְדָּק לַעֲשׂוֹת הַמִּצְוָה בְּפָנֵי בְּנֵי אָדָם, שֶׁזֶה בְּחִינַת אֵמֶת, שֶׁהִפֵּל אַחֵד אֶצְלוֹ, בֵּין כְּשֶׁעוֹשָׂה מִצְוָה לְפָנֵי ה' וּבֵין כְּשֶׁעוֹשָׂה בְּפָנֵי בְּנֵי אָדָם, זֶה הָאִישׁ הָאֵמֶת	אֵמֶת	וְדַע שֶׁאִישׁ אֵמֶת, דְּהִינּוּ שְׁעוֹשָׂה מִצְוֹת בְּשִׁלְמוֹת וּבְכָל הַדְּקִדּוּקִים בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ כִּמּוֹ שֶׁמְדַקְדָּק לַעֲשׂוֹת הַמִּצְוָה בְּפָנֵי בְּנֵי אָדָם, שֶׁזֶה בְּחִינַת אֵמֶת, שֶׁהִפֵּל אַחֵד אֶצְלוֹ, בֵּין כְּשֶׁעוֹשָׂה מִצְוָה לְפָנֵי ה' וּבֵין כְּשֶׁעוֹשָׂה בְּפָנֵי בְּנֵי אָדָם, זֶה הָאִישׁ הָאֵמֶת
251 צִדְקָה	אֵמֶת	צִדְקָה הוּא בְּחִינַת אֵמֶת

251 צִדְקָה	שָׁמֶשׁ	וְזֶה בַּחֲנִינָה צִדְקָה, שֶׁהִיא בַּחֲנִינָה שְׁמֵשׁ בַּחֲנִינָה אֲמֶת כִּנּוּל. בַּחֲנִינָה (מִלֵּאכִי ג): "וְזֶרְחָה לָכֶם יֵרָאִי שְׁמִי שְׁמֵשׁ צִדְקָה"
251 שָׁמֶשׁ	אֲמֶת	שָׁמֶשׁ בַּחֲנִינָה אֲמֶת
251 יַעֲקֹב	אֲמֶת	וַיַּעֲקֹב שֶׁהוּא בַּחֲנִינָה אֲמֶת. כִּמּוֹ שֶׁכְּתוּב (מִיכָה ו): "תִּתֵּן אֲמֶת לַיַּעֲקֹב"
260 שֵׁם	מִפְרָסִם	הַשֵּׁם, שֶׁהוּא בַּחֲנִינָה מִפְרָסִם שֵׁשׁ לֹו שֵׁם בְּעוֹלָם
260 שֵׁם	נֶפֶשׁ	שֵׁם כִּנּוּל, שֶׁהוּא בַּחֲנִינָה נֶפֶשׁ
263 בָּאֵנוּ בָּאֵשׁ וּבַמֵּיִם	חֲלֵי הַקִּדְחָת	בָּאֵנוּ בָּאֵשׁ וּבַמֵּיִם זֶה בַּחֲנִינָה חֲלֵי הַקִּדְחָת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, שֶׁהוּא אֵשׁ וּמֵיִם חֲמִימוֹת וּקְרִירוֹת
263 חֲלֵי הַקִּדְחָת	פָּנִים הַדַּעַת	חֲלֵי הַקִּדְחָת זֶה בַּחֲנִינָה פָּנִים הַדַּעַת, כִּי עֵקֶר הַדַּעַת הוּא עַל יְדֵי חֲבוּר אֵשׁ וּמֵיִם
266 סֶכְהָ	אֲמָא דְמַסְכַּכָּא עַל בְּנִין	סֶכְהָ בַּחֲנִינוֹת 'אֲמָא דְמַסְכַּכָּא עַל בְּנִין' (תַּקּוּנִים דָּף ג)
266 אֲמָא דְמַסְכַּכָּא עַל בְּנִין	"אֵם לְבִינָה תִקְרָא"	'אֲמָא דְמַסְכַּכָּא עַל בְּנִין' (תַּקּוּנִים דָּף ג), בַּחֲנִינוֹת: "אֵם לְבִינָה תִקְרָא" (מִשְׁלִי ב)
266 "אֵם לְבִינָה תִקְרָא"	הַבְּדִל שְׁבִין גֵּדֶר אָדָם לְגֵדֶר בְּהֶמָּה	"אֵם לְבִינָה תִקְרָא" (מִשְׁלִי ב). וְזֶהוּ בַּחֲנִינוֹת הַהַבְּדִל שְׁבִין גֵּדֶר אָדָם לְגֵדֶר בְּהֶמָּה, כִּמּוֹ שְׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ, וְכַרּוֹנָם לְבִרְכָּה (בִּרְכוֹת י): "בִּרְכִי נַפְשִׁי אֵת ה' וְאֵל תִּשְׁכַּחֲתִי כָּל גְּמוּלָיו", שֶׁעָשָׂה לָהּ דְּדִים בְּמָקוֹם בִּינָה, אֲבָל הַבְּהֶמָּה יוֹנֶקֶת מִדְּדֵי בְּהֶמָּה לְמִטָּה, וְזֶהוּ הַהַפְּרָשׁ שְׁבִין גֵּדֶר אָדָם לְבְּהֶמָּה, שֶׁהָאָדָם יוֹנֵק מִדְּדֵי אָדָם שֶׁהוּא בְּמָקוֹם בִּינָה, בַּחֲנִינוֹת "אֵם לְבִינָה תִקְרָא" בַּחֲנִינוֹת סֶכְהָ. אֲבָל הַבְּהֶמָּה יוֹנֶקֶת מִדְּדֵי בְּהֶמָּה שֶׁהִם לַמַּמָּה
266 מִתְמַסְכֵּן	פָּנִים הַחֲכָמָה	שְׁמִתְמַסְכֵּן, שֶׁזֶה בַּחֲנִינוֹת פָּנִים הַחֲכָמָה
266 פָּנִים הַחֲכָמָה	"חֲכָמַת הַמַּסְכֵּן בּוֹיֶדָה"	פָּנִים הַחֲכָמָה, בַּחֲנִינוֹת "חֲכָמַת הַמַּסְכֵּן בּוֹיֶדָה" (קַחֲלֵת ט).
266 סֶכְהָ	שָׁכָל	הַסֶּכְהָ שֶׁהִיא בַּחֲנִינָה שָׁכָל, בַּחֲנִינָה אֵם לְבִינָה כִּנּוּל
266 בִּינָה	סֶכְהָ	מִבִּינָה שֶׁהִיא בַּחֲנִינָה סֶכְהָ כִּמּוֹ שֶׁכְּתוּב (מִשְׁלִי א): "וְאֵל תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אֲמִיךָ", בַּחֲנִינָה: "אֵם לְבִינָה" שֶׁהוּא בַּחֲנִינָה סֶכְהָ כִּנּוּל
277 תִּמְרָ בְּקִדְשָׁה	"צִדִּיק בְּתִמְרָ יִפְרֹחַ"	תִּמְרָ בְּקִדְשָׁה בַּחֲנִינָה "צִדִּיק בְּתִמְרָ יִפְרֹחַ"
277 תִּמְרָ בְּסִטְרָא אַחֲרָא	'שְׂאוֹר בְּכַבּוֹתָבַת'	תִּמְרָ בְּסִטְרָא אַחֲרָא. בַּחֲנִינָה 'שְׂאוֹר בְּכַבּוֹתָבַת' (א) וְכַבּוֹתָבַת הִיא תִּמְרָה, הֵינּוּ תִּמְרָה שֶׁבְּסִטְרָא אַחֲרָא, כִּי שְׂאוֹר הוּא כָּלִילוֹת וְתִקְרָה הַדִּינִים, כִּי הוּא בַּחֲנִינָה אֱלֹקִים בְּרַבּוּעַ וּבְמִלּוֹי כְּמוֹבָא, וְעַל כֵּן נִקְרָא תִּמְרָ לְשׁוֹן תְּמוּרָה, הֵינּוּ הַסִּטְרָא אַחֲרָא שֶׁהִיא נִקְרָאת תְּמוּרָה, כִּי תְּמוּרַת חֲכָמָה אוֹלֵת, תְּמוּרַת חַיִּים וְכוּ' כְּמוֹבָא (בְּסִפְרָ יִצִּירָה).
277 סִטְרָא אַחֲרָא	מַחֲלָקַת	סִטְרָא אַחֲרָא הוּא בַּחֲנִינָה מַחֲלָקַת
277 "צִדִּיק בְּתִמְרָ יִפְרֹחַ"	הַמַּתְקַת הַדִּינִים	"צִדִּיק בְּתִמְרָ יִפְרֹחַ" בַּחֲנִינָה הַמַּתְקַת הַדִּינִים
277 כְּנַעַן	כָּאן עֲנִי	כְּנַעַן הוּא בַּחֲנִינוֹת כָּאן עֲנִי
277 אֶרֶץ כְּנַעַן	כָּאן עֲנִי	אֶרֶץ כְּנַעַן, בַּחֲנִינָה 'כָּאן עֲנִי', כִּמּוֹ שְׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ, וְכַרּוֹנָם לְבִרְכָּה (פְּסָקִים ג): עַל פְּסוּק "וְלֹא יִהְיֶה כְּנַעֲנִי" 'אֵין כָּאן עֲנִי', נִמְצָא כְּנַעַן הוּא בַּחֲנִינוֹת כָּאן עֲנִי
277 רְפוּאוֹת	שְׁלוֹם	הַרְפוּאוֹת שֶׁהֵם בַּחֲנִינָה שְׁלוֹם
277 שְׁלוֹם	אֶרֶץ נְתִנָּה יְבוּלָה	שְׁלוֹם, בַּחֲנִינָה אֶרֶץ נְתִנָּה יְבוּלָה כִּנּוּל שֶׁהוּא הַפֶּךְ הַמַּחֲלָקַת, שֶׁהִיא בַּחֲנִינָה אֶרֶץ כְּנַעַן כִּנּוּל
277 חֲלוּל שַׁבָּת	חָלָל	חֲלוּל שַׁבָּת הוּא בַּחֲנִינוֹת חָלָל
277 חָלָל	הַסְתַּלְקוֹת	חָלָל, בַּחֲנִינָה הַסְתַּלְקוֹת
277 הַסְתַּלְקוֹת	"כִּי יִמְצָא חָלָל בְּאֶדְמָה" (דְּבָרִים כ"א).	הַסְתַּלְקוֹת, בַּחֲנִינוֹת "כִּי יִמְצָא חָלָל בְּאֶדְמָה" (דְּבָרִים כ"א).
	בְּאֶדְמָה	

ושבת היא בחינת אשתו ראשונה, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (בראשית רבה פרשה י"א): שאמרה שבת לפני הקדוש - ברוך - הוא לכל נתת בן זוג ולי לא נתת, והשיבה השם יתברך שבנסת ישראל הוא בן זוג שלה.

277 חלול שבת	פסיעות קצרות	חלול שבת הוא בחינות פסיעות קצרות
277 פסיעות קצרות	פסיעותיו מתקצרות	פסיעות קצרות, בחינות פסיעותיו מתקצרות בנ"ל
278 "בקנאו את קנאתי"	הצדיק שאינו מקנא שום צדיק, לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, רק אותו לבדו יתברך	"בקנאו את קנאתי" (במדבר כ"ה), בחינת הצדיק שאינו מקנא שום צדיק, לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, רק אותו לבדו יתברך
280 משא ומתן	שמשאין ומרימין הדבר, ונותנין ומשיבין אותו למקומו, כי יש קדשות נפולות, הינו בחינות ניצוצות שנפלו, ועל ידי משא ומתן מנשאין ומרימין אותן, ונותנין אותן למקומן, וזה בחינות משא ומתן בנ"ל	משא ומתן הוא בחינות שמשאין ומרימין הדבר, ונותנין ומשיבין אותו למקומו, כי יש קדשות נפולות, הינו בחינות ניצוצות שנפלו, ועל ידי משא ומתן מנשאין ומרימין אותן, ונותנין אותן למקומן, וזה בחינות משא ומתן בנ"ל
280 קדשות נפולות	ניצוצות שנפלו	קדשות נפולות, הינו בחינות ניצוצות שנפלו
280 קריה נאמנה	קריה נאמנה	ירושלים היא קריה נאמנה
280 קריה נאמנה	אמונה	קריה נאמנה, בחינות אמונה
280 יצירה	וא"ו	יצירה היא בחינת וא"ו
280 וא"ו	תורה	וא"ו, שהיא בחינת התורה (במובא בזהר הקדוש)
280 משא ומתן	עשיה	המשא ומתן, שהוא בחינות עשיה
280 כי תצא	משא ומתן	כי תצא, זה בחינות משא ומתן
280 משא ומתן	"שמח וכולון בצאתך"	משא ומתן, בחינת (דברים ל"ג): "שמח וכולון בצאתך" וכו', כי משא ומתן נקרא בחינת צאתך
280 משא ומתן	צאתך	משא ומתן, בחינת (דברים ל"ג): "שמח וכולון בצאתך" וכו', כי משא ומתן נקרא בחינת צאתך
280 עבודת התורה	'יששכר באהליך'	עבודת התורה שהיא בחינת 'יששכר באהליך'
280 ושבית שבי	תורה	ושבית שבי זה בחינות התורה, כמו שקתוב (תהלים ס"ח): "עלית למרום שבית שבי" בנ"ל
282 מנגן בכלי זמר	שמלקט הרוח טובה מן הרוח נבאה רוח	מנגן בכלי זמר, שהוא בחינת שמלקט הרוח טובה מן הרוח נבאה רוח
282 עוד שלי שאני מוצא בעצמי	עוד מעט ואין רשע	עוד שלי שאני מוצא בעצמי בחינת עוד מעט ואין רשע
282 רועה	משה	רועה, והוא בחינות משה, שהוא רעיא מהימנא
282 כל הצדיקים שגדור	רועה	כל הצדיקים שגדור כל אחד ואחד הוא בחינת רועה
283 מנגלה תורתו לאחרים	חסד	מנגלה תורתו לאחרים, שזהו בחינת חסד בחינת: "תורת חסד על לשונה" (עין סבה מ"ט):
283 מחלקת	רעמים	'המחלקת הוא בחינת רעמים' במובא במקום אחר (בסימן נ"ו), שהתורה שהיא בחינת אש, כמו שקתוב (ירמיה כ"ג): "הלל זה דברי באש" וכו'
286 משפטי התורה	פוסקים	משפטי התורה, בחינת פוסקים
1001 לקשר עצמו עם נשמות ישראל	"מאחז פני כסא"	והעצה על זה לקשר עצמו עם נשמות ישראל ועל ידי ההתקשרות נצול מהם. וזה בחינת (איוב כ"ו) "מאחז פני כסא", שצריך לאחז עצמו בשרשי הנשמות, החצובות מתחת כסא הכבוד,

1001	כסא הכבוד	אם כל חי	שצריך לאחזו עצמו בשרשי הנשמות, החצובות מתחת כסא הכבוד, שהיא בחינת (בראשית ג') "אם כל חי".
1001	שרשי הנשמות	כסא הכבוד	הינו שנתן לו השם יתברך עצה לאחזו ולהתקשר בשרשי הנשמות, שהם בחינת כסא הכבוד, אם כל חי, כנ"ל,
1001	צלע	חנה	וזהו בחינת הצלע, שהיא בחינת חנה אם כל חי, בחינת כסא הכבוד
1001	חנה	אם כל חי	וזהו בחינת הצלע, שהיא בחינת חנה אם כל חי, בחינת כסא הכבוד
1001	בשרא	שרשי הנשמות	בשרא ראשי תבות: ששים רבוא בכרם אחד, דהינו בחינת שרשי הנשמות,
1001	בנין ירושלים	לב	ולחפיר את המפרסמים, איזהו על ידי עזות, הוא על ידי בנין ירושלים, שהוא בחינת הלב, כי ירושלים בחינת יראת שלם (מדרש רבה וירא פרשת נ"ו, ועין מדרש רבה במדבר פרשה ב' על פסוק: "נאווה בירושלים"), הינו שלמות היראת התלויה בלב, כמו שאמרו רבותינו, וכוונם לברכה (קדושין לב) 'דבר המסור ללב נאמר בו ויראה'
1001	ירושלים	יראת שלם	(מדרש רבה וירא פרשת נ"ו, ועין מדרש רבה במדבר פרשה ב' על פסוק: "נאווה בירושלים")
1001	ירושלים	לב	אך יש שלש מדות, שהם מחריבי ירושלים, דהינו הלב
1001	לילה	חשך	וזה פרוש (ברכות ג') 'שלש משמרות הוי הלילה' וכו'. 'לילה' זה בחינת חשך,
1001	חשך	מניעות	'לילה' זה בחינת חשך, הינו מניעות
1001	שלש משמרות	שלש מדות הנ"ל	וזה פרוש (ברכות ג') 'שלש משמרות הוי הלילה' וכו'. 'לילה' זה בחינת חשך, הינו מניעות, והם בחינת שלש משמרות, הינו בחינת שלש מדות הנ"ל.
1001	משמרה ראשונה חמור	'תאות קמון'	בחינת (בראשית מ"ט) "יש שבר חמור גרם" ותרנומו: 'עתיר בנכסין'.
1001	שניה כלבים צועקים	'תאות אכילה'	כמו שכתוב (ישעיה ג') "והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה".
1001	שלישית תינוק יונק משדי אמו, ואשה מספרת עם בעלה	'משגל'	כמו שאמרו רבותינו, וכוונם לברכה (כתבות יג.) ראוה מדברת וכו', וזהו 'תינוק יונק משדי אמו' כי תאוה זו לפי הניקח: אם התינוק יונק מחלב אשה חצופה, אזי מתגבר בו תאוה זו, כי דם נעבר ונעשה חלב' (בכורות ו:), ועל כן כשהיא חצופה, אזי מוין להתינוק חלב הנעשה מעבירת דמיה, ונולד לו חמימות בלב, שהוא התגברות תאוה זו. וכן להפך, כשיונק חלב אשה כשרה, אזי לבו חלל בקרב, ואין לו חמימות, רק מעט המכרח למצוות הבורא יתברך שמו.
1001	דעת	תלת מחין	כי הדעת הוא בחינת תלת מחין,
1001	תלת מחין	תלת חללי דגלגלתא	בחינת תלת מחין, תלת חללי דגלגלתא
1001	דעת	שלש רגלים	כי הדעת הוא בחינת תלת מחין, תלת חללי דגלגלתא, והם בחינת שלש רגלים. כי כל רגל הוא בחינת התחדשות המחין, שנמשך שכל חדש לתקן שלש מדות אלו,
1001	תלת מחין	שלש רגלים	כי הדעת הוא בחינת תלת מחין, תלת חללי דגלגלתא, והם בחינת שלש רגלים. כי כל רגל הוא בחינת התחדשות המחין, שנמשך שכל חדש לתקן שלש מדות אלו,
1001	תלת חללי דגלגלתא	שלש רגלים	כי הדעת הוא בחינת תלת מחין, תלת חללי דגלגלתא, והם בחינת שלש רגלים. כי כל רגל הוא בחינת התחדשות המחין, שנמשך שכל חדש לתקן שלש מדות אלו,

1001 'אנשי שם' שלש מדות הנ"ל

'מזון' כמו שכתוב (שמות כ) "בכל מקום אשר אנכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך", בחינת: "ברכת ה' היא תעשיר" וכו', כנ"ל. 'אכילה' כמו שכתוב (רות ד') "וקרא שם בבית לחם". 'משגל' בחינת (אסתר ב') "כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם".

1001 מזון	שם	(שמות כ) "בכל מקום אשר אנכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך", בחינת: "ברכת ה' היא תעשיר" וכו', כנ"ל.
1001 אכילה	שם	כמו שכתוב (רות ד') "וקרא שם בבית לחם".
1001 משגל	שם	בחינת (אסתר ב') "כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם".
1001 יראה שבלב	שם	בבחינת (דברים כ"ח) "ליראה את השם הנכבד".
1001 בגין ירושלים	תקון שלמות היראה שבלב	ועל ידי בגין ירושלים, דהינו תקון שלמות היראה שבלב
1001 כרובים	אנפי זוטרי	(זהר בראשית יח:)
1001 תפלה	נבואה	כי התפלה היא בחינת (ישעיה נ"ו) "בזרא נבי שפתים", בחינת נבואה
1001 תפלה	דבר ה'	זוה בחינת נביא, ראשי תבות: בדבר יי שמים נעשו כי האלה הוא רקיע, המבדיל בין מים למים (תקון ה' ותקון מ').
1001 קלקול האמונה, שאין האמונה בשלמות	עבודה זרה	ואפילו קלקול האמונה, שאין האמונה בשלמות הוא גם בן בחינת עבודה זרה
1001 בזוי אנשים	עבודה	כמו שמצינו באחי יוסף, על שבוז אותו ולא האמינו שהוא יהיה מלך, על ידי זה נפלו לבחינת עבדות ואמרו לו: "הננו לך לעבדים" (בראשית נ).
1001 עבודה זרה	עבודה	כמו שכתוב (שמות כ) "אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים", כי ארץ מצרים מלאה גלולים ועבודה זרה, ועל בן נקראים בית עבדים, בחינת עבדות הנ"ל.
1001 מי שפוגם בברית	עבודה	בבחינת חם, שנאמר בו (בראשית ט') "ארור כנען, עבד עבדים יהיה לאחיו"
1001 חם	עבדות	שנאמר בו (בראשית ט') "ארור כנען, עבד עבדים יהיה לאחיו"
1001 והישר בעיניו תעשה	הפך בזוי אנשים	כי בשמבזה אנשים נאמר (איוב ל"ג) "ישר על אנשים ויאמר חמאתי וישר העניתי" וכו', כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (יומא פ"ו).
1001 והאונת למצותיו	תקון הברית	בבחינת (בראשית כ"א) "וימל אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים כאשר צוה אתו אלקים".
1001 ושמרת כל חקיו	אמונה	הפך עבודה זרה פגם אמונה, שנאמר עליהם (ירמיה י') "חקות העמים הבל הוא",
1001 משיח	חטם	בבחינת (איכה ד') "רוח אפינו משיח ה'",
1001 ריחות	תפלות	כי יניקת התפלה שהיא מהנשמה, היא מהריח כנ"ל.
1001 דבר ה'	בעל תפלה	כי זה הבעל תפלה הוא בבחינת דבר ה', שהוא השרש העליון, שכל הפחות וכל צבא השמים כלם מקבלים ממנו
1001 כשאדם יושב לדבר בחברו	ראש השנה	שהוא יומא דדינא, שהוא יושב ודן את חברו.
1001 מי שאוחזו בבחינת כסא הכבוד, בבחינת שרשי הנשמות	מקומו של עולם	בבחינת (שמואל א ב) "וכסא כבוד ינחילם, כי לה' מצוקי ארץ וישת עליהם תבל". דהינו על ידי בחינת כסא הכבוד, שרשי הנשמות, על ידי זה הוא מקומו של עולם, בחינת: 'וישת עליהם תבל'
1001 תקעו	הממשלה על מלכים	בחינת: "ותקעתי יתד במקום נאמן" כנ"ל.
1001 שופר	לב	שנון משופרא דשופרא (זהר פנחס דף רמז רכא ועין תקונים תקון כא מט).
1001 שופר	יראה	בבחינת (עמוס ג) "היתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו".

1001 שופר	נבואה	בבחינת (ישעיה נ"ח) "הרם בשופר קולך".
1001 שופר	תפלה	בבחינת (תהלים קי"ח) "מן המצר קראתי יה" וכו', וזה בחינת מצר השופר ומרחב השופר.
1001 שופר	שית השדה	שחזרין כהם לתוך התפלה, בבחינת: "ויצא יצחק לשוח בשדה" כנ"ל, וזה בחינת שופר, בבחינת (יהושע ו) "במשוך בקרני ה יובל ראשי תבות: ויצא יצחק לשוח בשדה, כנ"ל.
1001 המלאך הנ"ל	שכינה	בי המלאך הנ"ל הוא בחינת השכינה, במוכא
1002 ימי הודאה	שעשוע עולם הבא	בי זה עקר שעשוע עולם הבא להודות ולהלל לשמו הגדול ותברך ולהפיר אותו ותברך, שעל ידי זה סמוכים וקרובים אליו ותברך, בי כל מה שיודעין ומבירין אותו ותברך ביותר, סמוכים אליו ביותר, בי שאר כל הדברים יתבטלו לעתיד בלם, בבחינת: 'כל הקרבנות בטליו, חוץ מקרבן תודה' (מדרש רבה, צו פרשה ט, אמור פרשה כו, עין שם), שלא ישאר לעתיד, רק בחינת תודה והודאה, להודות ולהלל ולדעת אותו ותברך, כמו שכתוב (ישעיה י"א) "בי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים",
1002 תודה	שעשוע עולם הבא	בי זה עקר שעשוע עולם הבא להודות ולהלל לשמו הגדול ותברך ולהפיר אותו ותברך, שעל ידי זה סמוכים וקרובים אליו ותברך, בי כל מה שיודעין ומבירין אותו ותברך ביותר, סמוכים אליו ביותר, בי שאר כל הדברים יתבטלו לעתיד בלם, בבחינת: 'כל הקרבנות בטליו, חוץ מקרבן תודה' (מדרש רבה, צו פרשה ט, אמור פרשה כו, עין שם), שלא ישאר לעתיד, רק בחינת תודה והודאה, להודות ולהלל ולדעת אותו ותברך, כמו שכתוב (ישעיה י"א) "בי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים",
1002 שעשוע עולם הבא	הלכות	בי בשנתחדש הלכה, נתחדש שכל ידיעה, והדעת הוא עקר שעשוע עולם הבא כנ"ל
1002 "חסדי ה'"	הלכות	כמו שאמרנו רבותינו, וברונם לברכה (כתבות צו) 'כל המונע תלמידו מלשמשו, באלו מונע ממנו חסד', שנאמר: "למס מרעהו חסד"
1002 שמוש חכמים	הלכות	ושמוש חכמים זה בחינת הלכות, שהם בחינת (ישעיה נ"ח) "חסדי דוד" שהלכה במותו
1002 שסמוך וקרוב להשם	שעשוע עולם הבא	וזהו: "זה עמו", הינו שסמוך וקרוב להשם ותברך, בחינת שעשוע עולם הבא
1002 תהלוכות הדמים, שחזרים לילך בסדר	תודה הלכה	שזה בחינת תודה הלכה, שהוא בחינת תהלוכות הדמים, שחזרים לילך בסדר כנ"ל.
1002 תודה	הלכה	ועל בן התודה, שהיא באה בשיוצאין מהצרה, היא מכנה בשם הלכה, על שם תהלוכות הדמים, שהולכין בסדר בשיוצאין מהצרה כנ"ל
1002 הלכה	הולכה	בי יש תמכי אוריתא, שנותנים ממון ללומדי תורה, ובתחלה הם מחסרים ממונם מעצמם, בי בשנותנים הממון להתלמיד חכם, נחסר אצלם, שזה בחינת ירכותיה מצטננות, בי 'דמים תרתי משמע'. אבל אחר כך, על ידי ממונם שמתזיקין התלמיד חכם, ונולד הלכות שהם בחינת חסד, אזי על ידי השפעת החסד חוזר ונתמלא החסרון
1002 מחסרים ממונם מעצמם ירכותיה מצטננות		בי יש תמכי אוריתא, שנותנים ממון ללומדי תורה, ובתחלה הם מחסרים ממונם מעצמם, בי בשנותנים הממון להתלמיד חכם, נחסר אצלם, שזה בחינת ירכותיה מצטננות, בי 'דמים תרתי משמע'.

1002	הַלְכוּת	חֶסֶד	כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָּהּ (בְּתִבּוֹת צו') 'כָּל הַמוֹנֵעַ תִּלְמִידוֹ מִלְשֻׁמּוֹ, כְּאִלּוּ מוֹנֵעַ מִמֶּנּוּ חֶסֶד', שֶׁנֶּאֱמַר: "לִמָּס מִרְעֵהוּ חֶסֶד"
1002	קָר	הִסְרוֹן	כִּי הִלְבֵּנָה טִבְעָה קָר, בְּחִינַת הִסְרוֹן וּקְרִירוֹת
1002	תּוֹדָה	הוֹלָדָה	כִּי הִתְלַבּוֹת, בְּחִינַת תּוֹדָה, הֵם בְּחִינַת הוֹלָדָה בִּנ"ל
1002	הַלְכוּת	תִּקּוֹן וְקִיּוּם הַרְגָּלִין	כִּי הִתְלַבּוֹת הֵם בְּחִינַת תְּהִלּוֹת הַדְּמִים, שְׁחוּזְרִין וְהוֹלְכִין כְּסֹדֶר בִּנ"ל
1002	בְּשִׁהְדָּמִים שׁוֹטְפִין עַל הַלֵּב	פָּנִים הָאֵמֶת	בְּבְחִינַת (מִשְׁלִי כ"ט) "אֲנֹשִׁי דְּמִים יִשְׁנְאוּ תָם",
1002	רְבוּעַ הַדְּבוּר	אַרְבָּעָה חֲלָקֵי הַדְּבוּר	בְּרְבוּעַ הַדְּבוּר, הֵינּוּ בְּחִינַת אַרְבָּעָה חֲלָקֵי הַדְּבוּר
1002	דְּבוּר שֶׁל צִדְקָה	הִיתְרוֹן שֵׁשׁ לְאָדָם עַל הַחֵי שֶׁהוּא הַדְּבוּר, שְׁהוּא גִּדֵּר הָאָדָם	כִּי יֵשׁ דְּבוּר שֶׁל צִדְקָה, בְּבְחִינַת (וְשִׁעְיָה ס"ג) "מְדַבֵּר בְּצִדְקָה", שְׁהוּא בְּחִינַת הִיתְרוֹן שֵׁשׁ לְאָדָם עַל הַחֵי שֶׁהוּא הַדְּבוּר, שְׁהוּא גִּדֵּר הָאָדָם וְהוּא בְּחִינַת צִדְקָה, שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסֶד עִם הַבְּרִיּוֹת שְׁהוּא גִּדֵּר הָאָדָם, שֶׁדִּרְכּוֹ לְגַמֵּל חֶסֶד, מִה שֶׁאֵין בּוֹ הַחֵי.
1002	שְׁלֹשֶׁת חֲשִׁרְיָנִים	גַּם מִשְׁלָשִׁים	וְזֶה בְּחִינַת: גַּם מִשְׁלָשִׁים, בְּחִינַת שְׁלֹשֶׁת חֲשִׁרְיָנִים חֲנ"ל, הֵינּוּ הַדְּבוּר שֶׁל 'עֲשִׂירִים קְרוֹבִים לְמַלְכוּת':
1002	דְּבוּר שֶׁל מַלְכוּת	מַלְכוּת פֶּה	וְיֵשׁ דְּבוּר שֶׁל מַלְכוּת, בְּחִינַת מַלְכוּת פֶּה,
1002	גַּם מֵאֵז דְּבָרָךְ	דְּבוּר שֶׁל מַלְכוּת	וְיֵשׁ דְּבוּר שֶׁל מַלְכוּת, בְּחִינַת מַלְכוּת פֶּה, וְזֶה בְּחִינַת: גַּם מֵאֵז דְּבָרָךְ, בְּחִינַת (תַּחֲלִים צ"ג) "נִכּוֹן כְּסֹאֲךָ מֵאֵז":
1002	אֵל	תַּפְּלָה	כִּי אֵל עַל שֵׁם הַפֶּת, שֶׁהוּא תִקְיָה וּבַעַל הַיִּכְלָתָה, וְעַל יְדֵי הַתַּפְּלָה נִקְרָאִין יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁם אֵל, בְּבְחִינַת (מְגִלָּה י"ח) 'מִנּוֹן שֶׁקֶרְאֻ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לִיעֲקֹב אֵל שֶׁנֶּאֱמַר: "וַיִּקְרָא לוֹ אֵל" וְכוּ'. כִּי עַל יְדֵי הַתַּפְּלָה, כְּבִיכּוֹל, אָנוּ לּוֹקְחִין לְעַצְמֵנוּ הַפֶּת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אָנוּ מְבַטְלִין גְּזֵרוֹתָיו, נִמְצָא שֵׁשׁ לָנוּ הַפֶּת, וְעַל כֵּן נִקְרָאִין יִשְׂרָאֵל "אֵל" עַל יְדֵי הַתַּפְּלָה. וְעַל שֵׁם הַפֶּת חֲנ"ל
1002	אַלְקִים	תּוֹדָה	כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שְׁמוֹת ד) "וַיֹּאמֶר תִּהְיֶה לּוֹ לֵאלֹהִים", וְתַרְגּוּמוֹ: 'לְרִב'.
1002	יְהוָה	שְׂדוּכִים	בְּבְחִינַת (בְּרֵאשִׁית כ"ד) "מִה' יֵצֵא הַדְּבָר", בְּחִינַת (מִשְׁלִי י"ט) "וְמִה' אִשָּׁה מִשְׁכַּבְּתָה".
1002	שְׁלֵמוֹת הַדְּבוּר	לְשׁוֹן הַקֶּדֶשׁ	כִּי כָל לְשׁוֹנוֹת הָעַמִּים הֵם חֲסֵרִים, וְאֵין לָהֶם שְׁלֵמוֹת, כִּי נִקְרָאִין לְשׁוֹן עֲלָנִים (וְשִׁעְיָה ל"ב), וְאֵין שְׁלֵמוֹת רַק לְלִשׁוֹן הַקֶּדֶשׁ.
1002	יָמֵי חַחֵל	עֲצָבוֹת	כִּי מִט"ט שְׁלֵטְנוּתָהּ בִּימֵי חַחֵל (תַּקּוּנֵי זֹהַר, תִּקּוֹן יח, דף לג:), וּמִט"ט הוּא בְּחִינַת עֶבֶד, בְּחִינַת עֲצָבוֹת,
1002	מִצּוֹת שְׁעוֹשִׁין בִּימֵי חַחֵל	עֲצָבוֹת	כִּי מִט"ט שְׁלֵטְנוּתָהּ בִּימֵי חַחֵל (תַּקּוּנֵי זֹהַר, תִּקּוֹן יח, דף לג:), וּמִט"ט הוּא בְּחִינַת עֶבֶד, בְּחִינַת עֲצָבוֹת,
1002	מִט"ט	עֶבֶד	וּמִט"ט הוּא בְּחִינַת עֶבֶד
1002	עֶבֶד	עֲצָבוֹת	וּמִט"ט הוּא בְּחִינַת עֶבֶד, בְּחִינַת עֲצָבוֹת,
1002	שִׁבְת	בֵּן	אֲבָל שִׁבְת הוּא בְּחִינַת בֵּן וְאֵין נִיחָא לְעֵלְאִין וְתַתְּאִין,
1002	בֵּן	נֶח	הֵינּוּ בְּחִינַת שִׁבְת שֶׁהִיא בְּחִינַת בֵּן, בְּחִינַת נֶח, נִיחָא דְעֵלְאִין וְתַתְּאִין (עֵין תִּקּוֹן ע' בְּסוּפּוֹ וּבִזְהַר בְּרֵאשִׁית נ"ח נ"ט).
1002	שָׁבַל אֶחָד יֵשׁ בּוֹ דָּעָה מִשְׁנָה	פְּעֻלּוֹת מִשְׁתַּנּוֹת	כִּי מִחֲמַת שֶׁהֵם רַבִּים, שָׁבַל אֶחָד יֵשׁ בּוֹ דָּעָה מִשְׁנָה בְּחִינַת פְּעֻלּוֹת מִשְׁתַּנּוֹת
1002	וּכְשֶׁהֵם מְסַבִּימִים יַחַד לְדַעַת אֶחָד	אַחֲדוֹת הַפְּשׁוּט	וּכְשֶׁהֵם מְסַבִּימִים יַחַד לְדַעַת אֶחָד, נִמְצָא בְּחִינַת פְּעֻלּוֹת מִשְׁתַּנּוֹת נַעֲשֶׂה בְּחִינַת אַחֲדוֹת הַפְּשׁוּט

1002 הרוב

צדקה

כי הרוב נוסעין אותו רק לדורות, כמו שאמרו בגמרא (תענית כ"ג)
'אנא עלמא בהרובא אשתכח, כי היכי דשתלי לי אבהתי, אנא נמי
שתלי לבנאי'. נמצא שהרוב הוא רק לדורות כמו הצדקה שהיא
לדורות, כמו שאמר רבי חי'א (שבת קנ"א): 'כי אתא עניא אקדם לה
רפתא, כי היכי דלקדמו לבניך וכו', גלגל הוא שחוזר בעולם'

1002 אמת המים	תשובה	בבחינת (איכה ב) "שפכי במים לבך נכח פני ה'":
1002 כתלי בית המדרש	עשירים	שהם כתל שהכל פוזנין בו, כי "אהבי עשיר רבים" (משלי י"ד), והכל פונים אל העשירים.
1002 בת קול	מלכות	כי תקול יוצא מ'שת עוקאין דקנה, בחינת מלכות, בחינת (מלכים א 'י) "שש מעלות לכסא" (עין זהר נשא קכ"א: פנחס רל"ה ובתקון כ"ב).
1002 שת עוקאין דקנה	מלכות	בחינת (מלכים א י') "שש מעלות לכסא" (עין זהר נשא קכ"א: פנחס רל"ה ובתקון כ"ב).
1002 יחיד ורבים חלכה	התגלות אחדות הפשוט מבחינת פעולות משתנות	כי יחיד ורבים חלכה ברבים, כי זה יקר בעיני השם יתברך, שזה בחינת התגלות אחדות הפשוט מבחינת פעולות משתנות כנ"ל,
1002 שרבים מסכימים לדעת אחד	שבת	כי זה שרבים מסכימים לדעת אחד, זה בחינת שבת
1002 ששת ימי החל	מט"ט	בחינת מט"ט, בחינת ששת ימי החל
1002 ששת ימי החל	עבד	לששת ימי החל, שהם בחינת עבד
1002 חנכה	שעשוע עולם הבא	וזה בחינת חנכה. כי ימי חנכה הם ימי הודאה, שהוא בחינת שעשוע עולם הבא,
1002 שמן	אור האמת	בחינת (תהלים מ"ג) "שלח אורך ואמתך".
1002 פתח	הדבור	בחינת: "פתחי פיך"
1002 חנכה	שבת	וזה בחינת: חנכה חנו כ"ה, בחינת שבת נוחה, שבו מקשר לשון הקדש שהוא בחינת: "פה תברכו" בלשון הקדש כנ"ל.
1002 חנכה	חנוך	לששת ימי החל, שהם גם כן בחינת חנכה בחינת חנוך, מט"ט, עבד, ששלוטנותה בימי החל, בבחינת: "זה ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו" בחינת שמחה של שבת, שנמשך לששת ימי החל כנ"ל
1002 חנוך	מט"ט	לששת ימי החל, שהם גם כן בחינת חנכה בחינת חנוך, מט"ט, עבד, ששלוטנותה בימי החל, בבחינת: "זה ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו" בחינת שמחה של שבת, שנמשך לששת ימי החל כנ"ל
1002 סוף	הלכות	שהם שעשוע עולם הבא שהוא בסוף
1003 חולם	המתקה	במובא בכתבי האר"י, וברונו לברכה, שחולם גימטריא שלש היות, שהם ממתקין שלשה אלקים שבגרון, שהם מחין דקטנות, שיוקדין בגרון, ונמתקין על ידי שלש היות, גימטריא חלם.
1003 צירי	רפואות	ואזי אחר המתקה ורפא בצירי, בחינת (ירמיה ח) "הצרי אין בגלעד אם רפא אין שם", הינו בחינת רפואות,

1004 "ואת הערבים צויתי
לכלכלך" צדקה

כי בתחלה בשמתחילין להתנדב לצדקה, אזי צריכין לשבר את האכזריות שלו להפכו לרחמנות, וזהו עקר עבודת הצדקה. כי מי שהוא רחמן בטבעו ונותן צדקה מחמת רחמנות שבטבעו, אין זה עבודה, כי יש גם כמה חיות שהם רחמנים בטבעם, רק עקר העבודה לשבר האכזריות להפכו לרחמנות. וזה בחינת: "ואת הערבים צויתי לכלכלך" כי העורב הוא בטבעו אכזרי, ונתהפך לרחמנות לכלכל את אליהו. כמו כן צריכין בצדקה כנ"ל. וכל הנדיבי לב, כל מי שהוא נדבן, צריך לילך ולעבר בתחלה דרך בחינה זו, בחינת: "ואת הערבים" הנ"ל. דהינו שבתחלה צריכים לשבר האכזריות שלהם, מה שיש להם אכזריות בתחלה, להפכו לרחמנות, להתנדב לצדקה כנ"ל

1004 המצוות ומעשים טובים הולדה
וכל עבודת השם

אך ההתחלה קשה מאד כנ"ל, כי עקר תולדותיהן של צדיקים מעשים טובים, (תנחומא פרשת נח והובא בפירש"י שם) נמצא שהמצוות ומעשים טובים וכל עבודת השם הם בחינת הולדה

1004 מבכירה התחלה

, כמו שכתוב (ירמיה ד) "צרה במבכירה", שזה בחינת ההתחלה, בחינת: 'כל התחלות קשות'

1004 התחלת הצדקה התחלה של כל ההתחלות

וצדקה היא תמיד התחלה בבחינת (דברים ט"ו) "פתוח תפתח" שאפילו בשיש פתח והתחלה הצדקה היא פותחת יותר ויותר ומרחבת הפתח יותר, כי כל דבר ודבר מעבודת השם, בשרוצין לכנס באותו הדרך ואותו העבודה, צריכין לפתח שם פתח לכנס באותו הדרך, וזה בחינת: 'כל התחלות קשות', מחמת שבהתחלה צריכין לשבר ולפתח פתח מחדש, על כן קשה מאד. וסגלת כח הצדקה להרחיב ולפתח הפתח יותר ויותר, ששכשושין אותו פתח באיזה עבודה ונותנין צדקה, אזי הצדקה פותחת ומרחבת הפתח יותר ויותר, כי צדקה היא ההתחלה של כל ההתחלות, כי היא פותחת ומרחבת כל הפתחים כנ"ל. וגם בצדקה עצמה יש התחלה, דהינו בשמתחילין לתן צדקה, שזה בחינת: "ואת הערבים צויתי" כנ"ל, ועל כן התחלת הצדקה היא קשה וכבדה מאד, כי היא בחינת התחלה של כל ההתחלות כנ"ל

1004 צדקה התחלה

וצדקה היא תמיד התחלה בבחינת (דברים ט"ו) "פתוח תפתח" שאפילו בשיש פתח והתחלה הצדקה היא פותחת יותר ויותר ומרחבת הפתח יותר, כי כל דבר ודבר מעבודת השם, בשרוצין לכנס באותו הדרך ואותו העבודה, צריכין לפתח שם פתח לכנס באותו הדרך, וזה בחינת: 'כל התחלות קשות', מחמת שבהתחלה צריכין לשבר ולפתח פתח מחדש

1004 אתערותא דלתתא עסקים ומלאכות

כי הם בחינת אתערותא דלתתא, כי 'בעבדא דלתתא אתער לעלא', כי על ידי כל עסקים ומלאכות שעושין בני אדם, על ידי זה נתעורר אותו הציור של אותו המלאכה למעלה במעשה בראשית, ומביא חיות והארה לאותו הציור של אותו המלאכה של מעשה בראשית שלמעלה, שהוא מכון כנגד אותו העסק והמלאכה, שהאדם עושה למשה בעולם הזה, כי על ידי העסקים והמלאכות שעושים, נעשה על ידי זה בחינת משיב

1004 "כחני ה'" חסד

כמו שכתוב (ישעיה ס"א) "ועמדו זרים ורעו צאנכם, ובני נכר אכריכם וכרמיכם, ואתם כחני ה' תקראו". כחני ה' דיקא בחינת חסד, בחינת: "עולם חסד ויגה", הינו שיהיו נקראים "כחני ה'", בחינת חסד, שאין צריכים לעשות שום מלאכה, רק העולם מתקין בחסדו כנ"ל.

1004 "וּלְךָ ה' הַחֶסֶד"	בְּשֶׁהֶחֱסֵד נִתְעַכֵּב אֲצִלּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁזֶה בְּחִינַת: "וּלְךָ ה' הַחֶסֶד" שֶׁהֶחֱסֵד נִתְעַכֵּב אֲצִלּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְאֵין מִשְׁפִּיעוֹ עָלֵינוּ	בְּשֶׁהֶחֱסֵד נִתְעַכֵּב אֲצִלּוֹ יִתְבָּרֵךְ
1004 רָגַל	'רָגַל' הוּא בְּחִינַת יִרְאָה שֶׁהִיא בְּחִינַת סוּף, כִּמּוֹ שְׂכָתוּב (סוּף קָהֳלֶת) "סוּף דִּבֵּר הַכֹּל נִשְׁמַע, אֶת הָאֱלֹקִים יִרְאֵ"	יִרְאָה
1004 סוּף	'רָגַל' הוּא בְּחִינַת יִרְאָה שֶׁהִיא בְּחִינַת סוּף, כִּמּוֹ שְׂכָתוּב (סוּף קָהֳלֶת) "סוּף דִּבֵּר הַכֹּל נִשְׁמַע, אֶת הָאֱלֹקִים יִרְאֵ"	יִרְאָה
1004 חֶסֶד	וְזֶה בְּחִינַת (בַּמִּדְבָּר י"ז) "וְהִנֵּה פָּרַח מִטֶּה אֶהְרֹן לְבֵית לִוִּי" הֵינּוּ שֶׁהֶחֱסֵד בְּחִינַת אֶהְרֹן,	אֶהְרֹן
1004 כָּלִי	הֵינּוּ שֶׁהֶחֱסֵד בְּחִינַת אֶהְרֹן, צָרִיךְ לְקַבֵּלוֹ עַל יְדֵי הַכֹּלִי, שֶׁהוּא בְּחִינַת יִרְאָה סֵטְרָא דִּלּוּי, וְזֶה בְּחִינַת (תַּהֲלִים כ) "בְּגִבּוֹרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ":	יִרְאָה
1004 יִרְאָה	הֵינּוּ שֶׁהֶחֱסֵד בְּחִינַת אֶהְרֹן, צָרִיךְ לְקַבֵּלוֹ עַל יְדֵי הַכֹּלִי, שֶׁהוּא בְּחִינַת יִרְאָה סֵטְרָא דִּלּוּי	סֵטְרָא דִּלּוּי
1004 חֵיוֹת רַעוֹת	כִּי יֵשׁ חֵיוֹת רַעוֹת דּוֹרְסִים וְמוֹרְפִים, וְהֵם חֲכָמֵי הַטֶּבַע, שֶׁמֵּרָאִין בְּחֻמְתָּם הַמְּטַעִית שֶׁהַכֹּל עַל פִּי הַטֶּבַע, וּכְאִלוּ אֵין שׁוּם רָצוֹן, חֵם וְשִׁלּוּם, וְאִפְלוּ הָאוֹתוֹת נוֹרְאוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מְשִׁימִים הַכֹּל בְּתוֹךְ דֶּרֶךְ הַטֶּבַע.	חֲכָמֵי הַטֶּבַע
1004 שֶׁרֶשׁ הָרָצוֹן	שֶׁיִּכְבֹּל לְקַשֵּׁר כָּל הָרָצוֹנוֹת בְּשֶׁרֶשׁ הָרָצוֹן, שֶׁשֵּׁם הוּא בְּחִינַת הַסֵּתְלָקוֹת מִשָּׁה, (זֶהוּ פְּרָשַׁת יִתְרוֹ פ"ח: וְעַיֵּן זֶהוּ נִשְׂא קב"ט).	הַסֵּתְלָקוֹת מִשָּׁה
1004 שֶׁרֶשׁ הָרָצוֹן	בְּחִינַת (שְׁמוֹת כ"ח) "וְהָיָה עַל מִצַּחוֹ לְרָצוֹן".	מִצַּח הָרָצוֹן
1004 מִצַּח הַנְּחֹשׁ	בְּחִינַת מִצַּח הַנְּחֹשׁ, שֶׁהוּא שֶׁרֶשׁ חֲכָמַת הַטֶּבַע, כִּי כָל דִּבְרֵי יֵשׁ לוֹ שֶׁרֶשׁ, וְשֶׁרֶשׁ חֲכָמַת הַטֶּבַע הוּא בְּחִינַת מִצַּח הַנְּחֹשׁ, בְּחִינַת (שְׁמוּאֵל א י"ז) "וּמִצַּחַת נָח אֵשֶׁת עַל רִגְלָיו", הַנִּמָּאֵר בְּגִלְתִּי, הֵינּוּ בְּחִינַת מִצַּח הַנְּחֹשׁ כִּנ"ל, כִּי גִלְתִּי הָיָה כּוֹפֵר וְהָיָה רוֹצֵחַ לְהִרְאוֹת, שֶׁכָּל הַסְּבוֹת הַכֹּל עַל פִּי הַטֶּבַע, חֵם וְשִׁלּוּם, שְׁזֶה בְּחִינַת מִצַּח הַנְּחֹשׁ כִּנ"ל,	שֶׁרֶשׁ חֲכָמַת הַטֶּבַע
1004 גִּלְתִּי	כִּי גִלְתִּי הָיָה כּוֹפֵר וְהָיָה רוֹצֵחַ לְהִרְאוֹת, שֶׁכָּל הַסְּבוֹת הַכֹּל עַל פִּי הַטֶּבַע, חֵם וְשִׁלּוּם, שְׁזֶה בְּחִינַת מִצַּח הַנְּחֹשׁ כִּנ"ל,	מִצַּח הַנְּחֹשׁ
1004 רָגַל	כִּמּוֹ שְׂכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ל) "וַיִּבְרָךְ ה' אוֹתָךְ לְרִגְלֶיךָ" בְּסְבוֹתֵי, כִּי בֵּן הוּא הַפְּרוֹשׁ שֵׁם, שֶׁיַּעֲקֹב אָמַר לְלָבָן, שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ הָיָה מְסַבֵּב אֵלָיו הַבְּרִכָּה עַל יְדוֹ וּבְסְבוֹתוֹ.	סְבוֹת
1004 קֶצֶר יָמִים	וְזֶהוּ בְּחִינַת (אִיּוֹב י"ד) "קֶצֶר יָמִים שִׁבְעֵי רִגְזוֹ" הֵינּוּ שְׁתֵּי הַבְּחִינּוֹת הַנ"ל. 'קֶצֶר יָמִים' זֶה בְּחִינַת הַזְּקֵנִים שְׂאִינָם בְּרָאוּי, שְׂאִין מוֹסִיפִין קִדְשָׁה וְדַעַת בְּכָל יוֹם, שְׁזֶהוּ עֶקֶר הַזְּקֵנָה וְהָאֲרִיכוּת יָמִים כִּנ"ל, וּכְשֶׁהַזְּקֵנִים פּוֹנְמִים אֶת יְמֵיהֶם וְאֵין מְאֲרִיכִין אֶת יְמֵיהֶם בְּקִדְשָׁה וְדַעַת כִּנ"ל, זֶה בְּחִינַת "קֶצֶר יָמִים", וּמִזֶּה יוֹנֵק מִצַּח הַנְּחֹשׁ, שֶׁהוּא הַפֶּךְ מִצַּח הָרָצוֹן, וְזֶהוּ: "שִׁבְעֵי רִגְזוֹ" הַפֶּךְ הָרָצוֹן כִּנ"ל.	זְקֵנִים שְׂאִינָם בְּרָאוּי, שְׂאִין מוֹסִיפִין קִדְשָׁה וְדַעַת בְּכָל יוֹם
1004 מִצַּח הַנְּחֹשׁ	וְזֶהוּ בְּחִינַת (אִיּוֹב י"ד) "קֶצֶר יָמִים שִׁבְעֵי רִגְזוֹ" הֵינּוּ שְׁתֵּי הַבְּחִינּוֹת הַנ"ל. 'קֶצֶר יָמִים' זֶה בְּחִינַת הַזְּקֵנִים שְׂאִינָם בְּרָאוּי, שְׂאִין מוֹסִיפִין קִדְשָׁה וְדַעַת בְּכָל יוֹם, שְׁזֶהוּ עֶקֶר הַזְּקֵנָה וְהָאֲרִיכוּת יָמִים כִּנ"ל, וּכְשֶׁהַזְּקֵנִים פּוֹנְמִים אֶת יְמֵיהֶם וְאֵין מְאֲרִיכִין אֶת יְמֵיהֶם בְּקִדְשָׁה וְדַעַת כִּנ"ל, זֶה בְּחִינַת "קֶצֶר יָמִים", וּמִזֶּה יוֹנֵק מִצַּח הַנְּחֹשׁ, שֶׁהוּא הַפֶּךְ מִצַּח הָרָצוֹן, וְזֶהוּ: "שִׁבְעֵי רִגְזוֹ" הַפֶּךְ הָרָצוֹן כִּנ"ל.	"שִׁבְעֵי רִגְזוֹ"

1004	נְשִׂיאוֹת פָּנִים	רָצוֹן	כְּמוֹ שֶׁאָמַר אֱלִישֶׁע לִיהוֹרָם (מְלָכִים ב ד) "לֹאִי פָנַי יְהוֹשֻׁפֶט אֲנִי נִשְׂא אִם אֶבִיט אֶלַיְךָ וְאִם אֶרְאֶךָ" שֶׁאֱלִישֶׁע לֹא הָיָה לוֹ שׁוֹם רָצוֹן לִיהוֹרָם, רַק עַל יְדֵי נְשִׂיאוֹת פָּנִים שֶׁל יְהוֹשֻׁפֶט, עַל יְדֵי זֶה נִתְרַצָּה אֱלֹוִי. נִמְצָא שֶׁנְשִׂאוֹת פָּנִים הוּא בְּחִינַת רָצוֹן, וְזֶה בְּחִינַת זָקֵן וְנִשְׂוֹא פָנִים כִּנ"ל.
1004	מֶה שְׁנוֹתָנִין לְעִבּוֹם	צִדְקָה	כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, וְכַרוֹנָם לְבִרְכָּה (בָּבָא בִּתְרָא ט) 'וְנוֹגֵשׁ יָךְ צִדְקָה', בְּחִינַת (מְלָאכִי ג) "מְגִישֵׁי מִנְחָה בַּצִּדְקָה".
1004	מִנְחָה	צִדְקָה	
1004	חֵיּוֹב הַטֶּבַע	מִצַּח הַנְּחֹשׁ	שֶׁתִּלָּה כָּל הַסְּבוֹת בְּחֵיּוֹב הַטֶּבַע, שֶׁהוּא בְּחִינַת מִצַּח הַנְּחֹשׁ כִּנ"ל.
1004	עוֹרֵב	צִדְקָה	כִּי עָקַר עֲבוֹדַת הַצִּדְקָה בְּבְּחִינַת עוֹרֵב, בְּחִינַת: "וְאַתָּה הָעֹרְבִים צִוִּיתִי" וְכו' כִּנ"ל, כִּי עַל יְדֵי הַצִּדְקָה הוּא מוֹצִיא חַיִּיּוֹת שֶׁל מִצַּח הַנְּחֹשׁ, שִׁינּוּק מִזִּכְנֵי הַדּוֹר כִּנ"ל
1004	מִצַּח הַנְּחֹשׁ	חֻכְמַת הַטֶּבַע	יֵשׁ וְכֻלָּה, חֵם וְשָׁלוֹם, לְמִצַּח הַנְּחֹשׁ, חֻכְמַת הַטֶּבַע, שִׁיחֹזֵר וְיִתְעוֹרֵר
1004	סְפִינְתָא	שֶׁרֶשׁ הָרָצוֹן	בְּחִינַת (דְּבָרִים ל"ג) "כִּי שָׁם חִלַּקְתָּ מִחֶקֶק סְפוֹן".
1004	אָבֵן סָבָא	אָבֵן שְׁלֹמֹה רָצוֹנוֹ	וְחֻזְיָא הַהוּא אָבֵן סָבָא דְּהָדָר לֵה תַנִּינָא הֵינּוּ בְּחִינַת: אָבֵן שְׁלֹמֹה רָצוֹנוֹ, בְּחִינַת הָרָצוֹן הִנ"ל.
1004	אָבֵן שְׁלֹמֹה רָצוֹנוֹ	הָרָצוֹן	וְחֻזְיָא הַהוּא אָבֵן סָבָא דְּהָדָר לֵה תַנִּינָא הֵינּוּ בְּחִינַת: אָבֵן שְׁלֹמֹה רָצוֹנוֹ, בְּחִינַת הָרָצוֹן הִנ"ל.
1004	תַּנִּינָא	מִצַּח הַנְּחֹשׁ	דְּהָדָר לֵה תַנִּינָא זֶה מִצַּח הַנְּחֹשׁ, שֶׁמְסַבֵּב וּמִתְגַּבֵּר עַל הָרָצוֹן כִּנ"ל.
1004	בֵּר אֲמוֹרָאִי	הֶחָכֶם שֶׁבִּקְדָּשָׁה	וְנִחַת בֵּר אֲמוֹרָאִי לְאַתְנוּיָה הֵינּוּ בְּחִינַת הֶחָכֶם שֶׁבִּקְדָּשָׁה, בְּחִינַת (מִשְׁלֵי ז) "אָמַר לְחֶכְמָה אַחֹותִי אֵת", שֶׁהֶחָכֶם שֶׁבִּקְדָּשָׁה רָצָה לְהִתְגַּבֵּר וּלְהַעֲלוֹת הָרָצוֹן, לְקַשְׁרוֹ לְשֶׁרֶשׁ הָרָצוֹן כִּנ"ל.
1004	מִיָּא	שְׁאַנַּת הַחַיּוֹת רְעוֹת	בְּחִינַת (אִיּוֹב ג) "וַיָּתְכוּ כַּמִּים שְׁאַנַּתִּי".
1004	דְּמָא	"וַיִּשְׁמַח צַדִּיק כִּי חָזָה נָקָם, פְּעָמָיו יִרְחֹץ בְּדָם הָרָשָׁע" כִּנ"ל. כִּי עַל יְדֵי הַכְּנָעַת קוֹל שְׁאַנַּת הַחַיּוֹת רְעוֹת, עַל יְדֵי זֶה: "וַיִּשְׁמַח צַדִּיק כִּי חָזָה נָקָם" וְכו', כִּי נִשְׁמַע קוֹל הַקְּרִיאָה שֶׁל יוֹם טוֹב כִּנ"ל.	
1004	וְתִלְיָא לֵה	שְׁהִטִּיל בּוֹ סָפֵק	וְזֶהוּ: וְתִלְיָא לֵה, כְּמוֹ דְּבָר הַתּוֹלָה בְּסָפֵק, שֶׁהִטִּיל סָפֵק בְּרָצוֹן, שֶׁהוּא בְּחִינַת אָבֵן טוֹב הִנ"ל
1004	צִפְרֵי מְלִיחִי	נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל מִבְּנֵי עַמּוּנוֹ שֶׁשָּׁעוּ אַחֲרֵיהֶם, אַחֲרֵי חֲכָמֵי הַטֶּבַע,	וְזֶהוּ: צִפְרֵי מְלִיחִי, כִּי הֵם "בְּצִפְרֵים הָאֲחֻזּוֹת בִּפְח" (קִהְלֶת ט). וְזֶהוּ 'מְלִיחִי' לְשׁוֹן מְלָחָה, הֵינּוּ מְבַלְבְּלִים, כִּי גַם הֵם נִתְבַּלְבְּלוּ עַל יְדֵי חַיּוֹת רְעוֹת הִנ"ל, וְשָׁעוּ גַם בֵּן אַחֲרֵיהֶם
1004	הַשְּׁפָעַת הַחֶסֶד	פְּרָחוֹ	וְזֶה גַם כֵּן בְּחִינַת פְּרָחוֹ, בְּחִינַת: "וַיִּהְיֶה פֶּרֶחַ מִטָּה אַחֲרָיו לְבֵית לוֹי", הֵינּוּ בְּחִינַת הַשְּׁפָעַת הַחֶסֶד עַל יְדֵי הִירָאָה, שֶׁנִּשְׁעָשָׂה עַל יְדֵי הַתְּנָלוֹת הָרָצוֹן כִּנ"ל:
1004	צִדְקָה	רְפוּאָה	בְּבְּחִינַת (מְלָאכִי ג) "צִדְקָה מְרַפָּא בְּכִנְפֶיהָ".
1004	חֻכְמָה	רְפוּאָה	זָקֵן זֶה קִנְיָה חֻכְמָה (קְדוּשִׁין ל"ב) הוּא בְּחִינַת רְפוּאָה, בְּבְּחִינַת (מִשְׁלֵי י"ב) "לְשׁוֹן חֲכָמִים מְרַפָּא".
1004	רָצוֹן	רְפוּאָה	כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעְיָה ס"א) "ה' שְׁלַחְנִי לְחַבֵּשׁ לְנִשְׁבָּרֵי לֵב, לְקַרְא שְׁנַת רָצוֹן".
1004	מְלָאכַת מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית רְפוּאָה		כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִי הִימָיִם ב כ"ד) "וַתַּעַל אֲרוּכָה לְמִלְאכָה בְּיָדָם"
1004	צִדְקָה	פְּתִיחַת פִּי הַמֶּכָּה	בְּבְּחִינַת: "פְּתִיחַת תַּפְתַּח".

1004 חֲכָמָה	כַּח הַמוֹשֵׁךְ	בְּבַחֲנִית (אִיּוֹב כ"ח) "וּמִשְׁךְ חֲכָמָה מִפְּנִינִים" מִלִּפְנֵי וּמִלִּפְנֵי (וְכִמּוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, וְכַרְוָנָם לְבִרְכָּהּ (וִירוּשָׁלַיִם שֶׁבֶת פֶּרֶק הַמַּצְנִיעַ) עַל פְּסוּקִי: "וְקָרָה הִיא מִפְּנִינִים" מִלִּפְנֵי וְלִפְנֵי, עֵינִי שָׁם), שֶׁבַחֲנִית חֲכָמָה מוֹשֶׁכֶת וּמוֹצִיָּאָה הַקֶּלֶקוֹל מִלִּפְנֵי וְלִפְנֵי, מִכָּל מְקוֹמוֹת הַפְּנִימִיִּים.
--------------	-----------------	--

1004 זָקֵן	חֲכָמָה	זָקֵן זֶה קָנָה חֲכָמָה (קְדוּשִׁין ל"ב)
1004 רֶגֶל	הַתְּגָלוֹת הָרָצוֹן	רֶגֶל שֶׁהוּא הַתְּגָלוֹת הָרָצוֹן
1004 רֶגֶל	הַדַּחַת וְכַבּוּס הַדָּמִים	בְּחִינַת (מַלְכִּים א א) "עֵין רוּגֵל" עֵין כּוֹבֵס, כְּמוֹ שֶׁפָּרֵשׁ רַש"י שָׁם. הֵינּוּ שְׂעַל יְדֵי רֶגֶל יוֹם טוֹב שֶׁהוּא הַתְּגָלוֹת הָרָצוֹן, עַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה בְּחִינַת הַדַּחַת וְכַבּוּס הַדָּמִים כִּנ"ל, וְאֵזִי יְכוּלִים הַדָּמִים לְסַבֵּב בַּסֵּדֶר.
1004 רֶגֶל	חֵג	וּבִשְׁבִיל זֶה נִקְרָא הָרֶגֶל חֵג לְשׁוֹן סַבּוּב, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִשְׁעִיָּה מ) "הִישָׁב עַל חֵג הָאָרֶץ" עַל סַבּוּב הָאָרֶץ, כִּי עַל יְדֵי הַדַּחַת וְכַבּוּס הַדָּמִים, עַל יְדֵי זֶה הֵם מְסַבְּבִים בַּסֵּדֶר כִּנ"ל.
1004 מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית	'עוֹלָם חֶסֶד וּבְנָה'	כִּי עַל יְדֵי בְּחִינּוֹת אֵלּוּ הִנֵּל זֻכִּין לְהַשְׁפֵּעַת הַחֶסֶד, שְׂתִיקָנִים הַעוֹלָם בַּחֶסֶד, בְּחִינַת: "וְאַתֶּם כֹּהֲנֵי ה' תִּקְרְאוּ" כִּנ"ל
1004 בָּהֶן	חֶסֶד	בְּחִינַת בָּהֶן, חֶסֶד
1004 בָּהֶן	נִסְגָּר פִּי הַמִּכָּה	בְּבַחֲנִית (וִיקְרָא י"ג) "וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת הַנֶּגַע" שְׂעַל יְדֵי בְּחִינַת חֶסֶד, בְּחִינַת בָּהֶן, נִסְגָּר הַמִּכָּה לְגַמְרֵי וּנְתַרְפָּא בַּשְּׁלֵמוֹת
1004 בְּכוֹרִים	הַתְּחִלָּה	בְּחִינַת צָרָה כְּמִבְכִּירָה
1004 מִנְחָה חֲדָשָׁה	צִדְקָה חֲדָשָׁה	וְזֶה בְּחִינַת מִנְחָה חֲדָשָׁה, בְּחִינַת צִדְקָה חֲדָשָׁה, בְּחִינַת הַתְּחִלָּת הַצִּדְקָה. כִּי מִנְחָה בְּחִינַת צִדְקָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "מִגִּישִׁי מִנְחָה בַּצִּדְקָה".
1004 צִדְקָה חֲדָשָׁה	הַתְּחִלָּת הַצִּדְקָה	כִּי מִנְחָה בְּחִינַת צִדְקָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "מִגִּישִׁי מִנְחָה בַּצִּדְקָה".
1004 שְׁבוּעוֹת	זָקֵן	כִּי בְּסִינֵי נִדְמָה לָהֶם כְּזָקֵן (כְּמוֹ שֶׁפָּרֵשׁ רַש"י בַּפָּרָשָׁת אֲנָכִי)
1004 מִקְרָא קָדֵשׁ	קוֹל הַקְּרִיאָה שֶׁל יוֹם טוֹב	וְזֶה: מִקְרָא קָדֵשׁ יִהְיֶה לָכֶם הֵינּוּ קוֹל הַקְּרִיאָה שֶׁל יוֹם טוֹב שֶׁהוּא הַתְּגָלוֹת הָרָצוֹן, שְׁנֵה בְּחִינַת: "מִקְרָא קָדֵשׁ" כִּנ"ל, שֶׁהוּא נִשְׁמַע עִתָּה עַל יְדֵי הַצִּדְקָה, שֶׁמְכַנִּיעַ אֶת מִצַּח הַנֶּחֱשׁ, חֲכָמַת הַטָּבַע, כִּנ"ל.
1005 כָּל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ גָּבּוּל וְצִמְצוּם בְּשִׁבְלוֹ לְפִי עֶרְבוֹ, שְׂאֵפְלוֹ בִּקְדָּשָׁה אֶסּוּר לוֹ לְצֹאת חוּץ לְגָבּוּל שְׂיֵשׁ לוֹ, בְּחִינַת: 'בְּמִפְּלֵא מִמֶּךָ לְפִי עֶרְבוֹ, שְׂאֵפְלוֹ בִּקְדָּשָׁה אֶסּוּר לוֹ לְצֹאת חוּץ לְגָבּוּל שְׂיֵשׁ לוֹ	'בְּמִפְּלֵא מִמֶּךָ אֶל תִּדְרֹשׁ וְכוּ'	כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ גָּבּוּל וְצִמְצוּם בְּשִׁבְלוֹ לְפִי עֶרְבוֹ, שְׂאֵפְלוֹ בִּקְדָּשָׁה אֶסּוּר לוֹ לְצֹאת חוּץ לְגָבּוּל שְׂיֵשׁ לוֹ, בְּחִינַת: 'בְּמִפְּלֵא מִמֶּךָ אֶל תִּדְרֹשׁ וְכוּ', בְּחִינַת (שְׁמוֹת י"ט) "כֵּן יִהְיֶה אֶל ה' לְרֹאוֹת" וְכוּ
1005 'חוּשׁ מִשׁוּשׁ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה	'שִׁידוֹ פְּשׁוּמָה לְקַבֵּל שְׂבִים מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים'	מִשׁוּשׁ הוּא בִּידִים, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בַּעֲבוּדָה זָרָה (תַּחֲלִים קמ"ו) "יָדִיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן" כִּי הַמִּשׁוּשׁ הוּא בִּידִים, וְזֶה בְּחִינַת 'שִׁידוֹ פְּשׁוּמָה לְקַבֵּל שְׂבִים מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים' (רֹאשׁ הַשָּׁנָה י"ח), וְזֶה בְּחִינַת 'חוּשׁ הַמִּשׁוּשׁ'
1005 'חוּשׁ רֵיחַ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה	"וְהִרִיחוּ בִּירְאָת ה'", בְּחִינַת: 'וְכִבֵּן תֵּן פַּחַדְךָ ה' אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאִמְתָּךְ עַל כָּל מַה שֶּׁבִּרְאָת'	רֵיחַ זֶה בְּחִינַת (יִשְׁעִיָּה י"א) "וְהִרִיחוּ בִּירְאָת ה'", בְּחִינַת: 'וְכִבֵּן תֵּן פַּחַדְךָ ה' אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאִמְתָּךְ עַל כָּל מַה שֶּׁבִּרְאָת'
1005 שְׂמִיעָה	"וַיִּגַּל אֶזְנִים לְמוֹסֵר" דְּהֵינּוּ מַה שֶּׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד שׁוֹמַעַת הַמוֹסֵר שֶׁל הָרֶב.	'שְׂמִיעָה' הוּא בְּחִינּוֹת (אִיּוֹב ל"ו) "וַיִּגַּל אֶזְנִים לְמוֹסֵר" דְּהֵינּוּ מַה שֶּׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד שׁוֹמַעַת הַמוֹסֵר שֶׁל הָרֶב.

1005 עוות המשפט	"בסאות למשפט"	על ידי עוות המשפט, שהוא בחינת (תהלים קכ"ב) "בסאות למשפט"
1005 מטעמים, המשיבין את הנפש	"סמכוני באשיות, רפדוני בתפוחים, כי חולת אהבה אני	שצריכין להחיות ולהשיב אותם בכל מיני מטעמים, המשיבין את הנפש, בבחינת (שיר השירים ב) "סמכוני באשיות, רפדוני בתפוחים, כי חולת אהבה אני".
1005 'במפלא ממך אל תדרש וכו'	"פן יהרסו אל ה' לראות" וכו	כי כל אחד ואחד יש לו גבול וצמצום בשכלו לפי ערכו, שאפלו בקדשה אסור לו לצאת חוץ לגבול שיש לו, בחינת: 'במפלא ממך אל תדרש וכו', בחינת (שמות י"ט) "פן יהרסו אל ה' לראות" וכו
1005 כל אחד ואחד יש לו גבול וצמצום בשכלו לפי ערכו, שאפלו בקדשה אסור לו לצאת חוץ לגבול שיש לו	"פן יהרסו אל ה' לראות" וכו	כי כל אחד ואחד יש לו גבול וצמצום בשכלו לפי ערכו, שאפלו בקדשה אסור לו לצאת חוץ לגבול שיש לו, בחינת: 'במפלא ממך אל תדרש וכו', בחינת (שמות י"ט) "פן יהרסו אל ה' לראות" וכו
1005 ארץ	אמונה	הם נראין ונתגלין בארץ שהיא בחינת אמונה, כמו שכתוב (תהלים ל"ז) "שכן ארץ ורעה אמונה",
1005 עזי	אמונה	עזי זה בחינת אמונה, בחינת (תהלים צ"ג) "לבש ה' עז התאזר", בחינת (ישעיה י"א) "והיה צדק אזור מתניו, ואמונה אזור" וכו'.
1005 תפלה	אמונה	כמו שכתוב (שמות י"ז) "ויהי ידיו אמונה", ונתרגמו: 'פרישן בצלו'.
1005 זכות אבות	אמונה	אין מועיל לו לא רפואה ולא תפלה ולא זכות אבות, כי כל אלו הם בחינת אמונה בנ"ל
1005 רפואה	אמונה	רפואה ולא תפלה ולא זכות אבות, כי כל אלו הם בחינת אמונה בנ"ל:
1005 הנצנים	אבהן	'הנצנים' אלין אבהן, כמו שכתוב בזהר הקדוש (בתקדמה א:),
1005 קול	אבהן	וקול זה בחינת אבהן, כי הקול כלול מאש מים רוח (תקון סט), שהם בחינת תלת אבהן
1005 מלאך	אש	כמו שכתוב (יחזקאל א) "מראיהם כנחלי אש בוערות כמראה הלפידים",
1005 תלת אבהן	אש מים רוח	כי הקול כלול מאש מים רוח (תקון סט), שהם בחינת תלת אבהן
1005 כשמשוין רוחניות אלקות לתוך צמצומים	בריאה	כי כשמשוין רוחניות אלקות לתוך צמצומים, דהינו לתוך גופים, זה בחינת בריאה, כי נעשה עתה בריאה חדשה על ידי חבור רוחניות אלקות עם הגוף והצמצום, שזה עקר הבריאה
1005 צמצומים	גופים	כי על ידי המשכת רוחניות אלקות לתוך צמצומים, דהינו לתוך גופים
1005 רשימה של המח	דבור	הרשימה של המח שהוא בחינת דבור
1005 הסתלקות משה	הסתלקות הדעת	הסתלקות משה זה בחינת הסתלקות הדעת
1005 נעלם של שדי	הסתלקות המחין בשעת שנה	חינת מה שמוכא בכתבי האר", זכרוננו לברכה, שצבאות הוא הנעלם של שדי, כי הנעלם של שדי דלת יוד הוא בגימטריא צבאות עם הכולל, כמבאר שם. הינו שהנעלם של שדי, דהינו בשבחינת שדי שהוא המחין נסתלק, בחינת הסתלקות המחין בשעת שנה, ואין נשאר רק הרשימו, שהוא בחינת נעלם של שדי, אזי זאת הרשימו שהיא בחינת נעלם של שדי, היא בבחינת צבאות, בחינת מלאך בנ"ל
1005 התגלות העצה	התגלות האור מן החשך	נמצא שעל ידי התגלות העצה שהיא בחינת התגלות האור מן החשך,

1005 שער	התנוצצות המחין	כי הש' ערות יוצאין מן המחין
1005 חשך	העדר העצה	ונדחה החשך שהוא העדר העצה
1005 חשך	העדר העצה	בבחינת (איוב ל"ח) "מי זה מחשיך עצה במליון"
1005 ריח	הטרחות והיגיעות שניש לכל אחד ואחד בשביל לנסע ולילך ולבוא אל הרב	בחינת (שיר השירים ז) "וריח אפך", בחינת (קהלת ב) "אף חכמתי עמדה לי" "חכמתי שבאף עמדה לי" (מדרש רבה קהלת סדר ב, עין שם במתנות כהונה),
1005 אמרי	רפואה	אמרי בחינת הרפואה, בחינת (שם נ"ז) "אמר ה' ורפאתיו", וזהו אמר, ראשי תבות: אש מים רוח, שמשם הרפואה.
1005 זרועת	זכות אבות	שהם "זרועות עולם"
1005 מאמרות מהורות ׀ ממעמים, המשיבין את הנפש	חלום על ידי מלאך	כי אלו המאמרות מהורות הם בחינת מלאך, בחינת חלום על ידי מלאך, כי הדבור הוא הרשימה של המח,
1005 רשימה של המח זכה	חלום על ידי מלאך	אזי גם הרשימה זכה, בבחינת חלום על ידי מלאך.
1005 אדם	חלום על ידי מלאך	חלום על ידי מלאך זה בחינת אדם, בחינת (בראשית א) "נעשה אדם בצלמנו כדמותנו" [11]. 'כדמותנו' זה כח המדמה, שהוא בצלמנו בבחינת מלאך, בחינת חלום על ידי מלאך
1005 חלום רע	חלום על ידי שר	ומתקנין ומכניעין את בחינת החלום רע, שהוא בחינת חלום על ידי ש"ד
1005 בהמה	חלום על ידי שר	אבל חלום על ידי שר זה בחינת בהמה, בבחינת (חבקוק ב) "ושר בהמות יחיתן"
1005 שברים	חלומות צודקים ואמתיים	בחינת (שופטים ז) "את מספר החלום ואת שברו"
1005 תקיעה	הרדת הגוף	תקיעה זה בחינת: "היתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו" (עמוס ג), בחינת הרדת הגוף,
1005 יום כפור	חותם דקדשה	בבחינת: 'ויביום צום כפור יחתמו'.
1005 מחין	חותם דקדשה	בחינת (שיר השירים ח) "שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך"
1005 תפליון	חותם דקדשה	תפליון, מחין, שהם בחינת חותם דקדשה, בחינת (שיר השירים ח) "שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך"
1005 יגיע כפו	ידים	וזה בחינת 'משוש', בחינת ידים, בחינת יגיע כפו כנ"ל.
1005 משוש	ידים	וזה בחינת 'משוש', בחינת ידים, בחינת יגיע כפו כנ"ל.
1005 אור	יום	ונתגלה האור, בחינת יום
1005 חשך	לילה	דהינו שנדחה החשך שהוא בחינת לילה,
1005 המשכת רוחניות אלקות לתוך הצמצום	משתף שם שמים בצערו	המשכת רוחניות אלקות לתוך הצמצום, בחינת 'משתף שם שמים בצערו'
1005 שדי	משתף שם שמים בצערו	'שדי' זה בחינות הצמצום, בחינות המשכת רוחניות אלקות לתוך הצמצום, בחינת 'משתף שם שמים בצערו'
1005 קלקול המשפט	משפט מעקל	ועל ידי קלקול המשפט בחינת משפט מעקל
1005 'חוש מעם בראש השנה	מה שהשם יתברך טועם בראש השנה כל המעשים טובים של ישראל	מעם זה בחינת (בראשית כ"ז) "ועשה לי מעשים כאשר אהבתי" 'מפקודין דעשה' (תקוני זוהר, תקון כ"א), הינו מה שהשם יתברך טועם בראש השנה כל המעשים טובים של ישראל, וזהו בחינת 'חוש המעם'.
1005 'חוש שמיעה בראש השנה	מה שהשם יתברך שומע קול צעקות ותפללות ותרועת עמו ישראל ברחמים	שמיעה הוא בחינת מה שהשם יתברך שומע קול צעקות ותפללות ותרועת עמו ישראל ברחמים.
1005 עצה	מים עמקים	בשנתגלה העצה שהוא בחינת עמק, בחינת מים עמקים

1005 עמק	מים עמקים	בשנתגלה העצה שהוא בחינת עמק, בחינת מים עמקים
1005 צבאות	מלאך	צבאות, בחינת מלאך
1005 שמיני עצרת	מלכות	בחינת (שמואל א ט) "זה יעצר בעמי", הנאמר במלך
1005 עפר	מאנא דכלהו	בחינת עפר שהיא מאנא דכלהו
1005 משה	מחין	משה הוא הדעת בחינת מחין, תפלין, הוא רועה דקדשה, הפך "רעה זונות" (משלי כ"ט)
1005 תפלין	מחין	כי תפלין הם התנוצצות המחין
1005 אמונה	סדר זרעים'	וסדר הזרעים הוא על ידי אמונה, בבחינת (שבת לא) 'אמונה זה סדר זרעים', שעל ידי אמונה נעשה הסדר של הזרעים לפי הזמן והמקום, שעל ידי זה יש להם כח לרפאות
1005 אור	עצה	וכל מה שנתגלה יותר האור, דהינו העצה
1005 רגל	עצות	כמו שכתוב (שמות י"א) "העם אשר ברנגלך" החולכים אחר עצתך.
1005 מים, שמשם גדלה האמונה	עצות שמשם גדלה האמונה	ולמצא המים, שמשם גדלה האמונה. ואלו המים הם בחינת עצות שמשם גדלה האמונה, בבחינת (ישעיה כ"ה) "אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחק אמונה אמן"
1005 אמונה	עפר מאנא דכלהו	ונתגלין רק על ידי אמונה, שהיא בחינת עפר מאנא דכלהו
1005 עצה	עמק	בשנתגלה העצה שהוא בחינת עמק
1005 עצות	עמק חלב	בבחינת (משלי כ) "מים עמקים עצה בלב איש".
1005 זכות אבות	פלאות	בבחינת (תהלים ע"ח) "נגד אבותם עשה פלא"
1005 תפלה	פלאות	בחינת (שמות ט"ו) "נורא תהלת עשה פלא".
1005 עצות	פלא	בחינת: "אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחק" וכו'
1005 נעלם של שדי	צבאות	שצבאות הוא הנעלם של שדי
1005 שדי	צמצום	שזה בחינת שדי, שהוא בחינת צמצום, כי שדי על שם שאמר לעולמו די
1005 צמצום	צער	הצמצום שהוא בחינות צער
1005 שביעת הנפש	צחצחות	ושביעת הנפש זה בחינת הצחצחות, שמצחצח נשמתו על ידי אכילתו, בבחינת (ישעיה נ"ח) "והשביע בצחצחות נפשך".
1005 תרדת הגוף	קר רוח	תקיעה זה בחינת: "היתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו" (עמוס ג), בחינת תרדת הגוף, בחינת קר רוח בחינת (משלי י) "וקר רוח איש תבונה",
1005 ראש השנה	ראש	שאז הוא בחינת תקון המחין כנ"ל
1005 מחין	שבעה רועים	הינו על ידי תפלין מחין שהם בבחינת שבעה רועים
1005 הסתלקות הדעת	שנה	הסתלקות משה זה בחינת הסתלקות הדעת, בחינת שנה שאז הדעת מסתלק,
1005 חוש הראייה' בראש השנה	שבראש השנה רואה ומשגיח על כל השנה, מה יהא בסופה	'חוש הראייה' בראש השנה הוא בבחינת (דברים י"א) "תמיד עיני ה' אלקינו בזה מראשית השנה ועד אחרית שנה", בראש השנה נדון מה יהא בסופה (פסוקא בפירש"י שם), שבראש השנה רואה ומשגיח על כל השנה, מה יהא בסופה, וזהו בחינת 'חוש הראייה'.
1005 שממשיך המשכת רוחניות אלקות לתוך צמצומים	שדי	וזה נעשה על ידי שממשיך המשכת רוחניות אלקות לתוך צמצומים, שזה בחינת שדי
1005 תענית	שמחה	כמו שכתוב (תהלים צ) "שמחנו כימות עניתנו", שעל ידי תענית נעשה שמחה,
1005 משה	תפלין	משה הוא הדעת בחינת מחין, תפלין, הוא רועה דקדשה, הפך "רעה זונות" (משלי כ"ט)

1005	שבעה רועים	תפלין	ועל כן הם נחלקים לשבעה אקלימים כנגד בחינת שבעה רועים, שהם בחינת תפלין,
1005	שבעה רועים דקדשה	תפלין	שבעה רועים דקדשה, בחינת "משה היה רועה" בחינת תפלין, שין של שלשה ראשים, שין של ארבעה ראשים, שהם בחינת שבעה רועים הנ"ל
1005	תרועה	תפלין	תרועה זה בחינת: "ומשה היה רועה" בחינת תפלין, הפך רעה זונות בנ"ל
1005	עשרת ימי תשובה	תפלין	וזהו בחינת עשרת ימי תשובה, כי תשובה היא בחינת (ירמיה ט"ו) "אם תוציא יקר מזולל" וזהו בחינת תפלין שנקראו "יקר", כמו שאמרו: "ויקר" אלו תפלין בנ"ל.
1005	לב נשבר	תקון המשפט	גם שברים הוא בחינת תקון המשפט, בחינת (תהלים נ"א) "לב נשבר" (עין תקון כ"א דף מ"ט), דהינו מה שחלב נשקה לכבות חמום הלב, שהוא כמו נור דלוק, בחינת (תהלים ק"ד) "ישברו פראים צמאם"
1005	שברים	תקון המשפט	גם שברים הוא בחינת תקון המשפט, בחינת (תהלים נ"א) "לב נשבר" (עין תקון כ"א דף מ"ט), דהינו מה שחלב נשקה לכבות חמום הלב, שהוא כמו נור דלוק, בחינת (תהלים ק"ד) "ישברו פראים צמאם"
1005	שמיני עצרת	תקון המשפט	בבחינת (תהלים ע"ב) "משפטיך למלך תן",
1005	סכה	תקון המלאך	סכה זה בחינת תקון המלאך, כי סוכה בגימטריא מלאך, בחינת חלום על ידי מלאך, שנעשה על ידי תקון המחין והתפלין בנ"ל.
1005	ראש השנה	תקון האמונה	בבחינת (תהלים פ"ט) "אף אמונתך בקהל קדשים", כי אז נתקבצין כל הקהלות הקדושות, ועל ידי זה נתלקטין ונתקבצין כל לקוטי האמונה, בבחינת: "אף אמונתך בקהל קדשים" בנ"ל,
1005	נתחזק כח המלאך	תקון חטא אדם הראשון	נמצא שבגיסן נתחזק כח המלאך, שזה בחינת תקון חטא אדם הראשון, שנתתקן בגיסן, בעת גאלת מצרים בנ"ל
1005	חותם דסטרא אחרא	תאות נאוף	שהיא בחינת חותם דסטרא אחרא, בחינת (ויקרא ט"ו) "החתים בשרו מזב", כי על ידי חרב הנאוף דקדשה מתגברים על תאות נאוף, בבחינת (תהלים מ"ה) "חגור חרבך על ירך".
1005	לבושין	נדלות	כמו שכתוב (תהלים צ"ג) "ה' מלך גאות לבש",
1005	גאון	לבושין	כמו שכתוב (תהלים צ"ג) "ה' מלך גאות לבש",
1005	שמשא	משה	בחינת (בבא בתרא עה) 'פני משה בפני חמה'
1005	מתוקה	מין מתיקין	'מתוקה' דיקא, בחינת מין מתיקין
1005	מין מתיקין	תקון הברית	שהוא בחינת מין מתיקין (במובא במ"א) בלקוטי הראשון בסימן ג',
1005	פנים הברית	מין מרירין	(במובא במ"א) בלקוטי הראשון בסימן ג',
1005	וכל דבר שיש בו רצון השם יתברך	מצוה	כי יש תרין מצוות, ואלו התרין מצוות יש להם ענפים רבים, וכל דבר שיש בו רצון השם יתברך, שעושין בו נחת לאביו שבשמים, הוא בחינת מצוה,
1005	"צדיק ורע לו, רשע וטוב לו"	עוות המשפט	כי זה נראה בעוות הדין, חס ושלום
1005	קר	"וקר רוח איש תבונה"	קר זה בחינת: "וקר רוח איש תבונה", בחינת תקון האמונה על ידי איש תבונה בנ"ל.
1005	"וקר רוח איש תבונה"	תקון האמונה	קר זה בחינת: "וקר רוח איש תבונה", בחינת תקון האמונה על ידי איש תבונה בנ"ל.
1005	לח	הלחלוחית והשמנונית העולה אל המזח	לח זה בחינת הלחלוחית והשמנונית העולה אל המזח

1005 מאירת עינים	שמחה	בחינת (משלי ט"ו) "מאור עינים יש מח לב",
1005 הראה בשלמות	תקון המשפט	בי מקום המשפט הוא בלב, כמו שכתוב: "ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו". ועל ידי קלקול המשפט, שעל ידי זה נופלין אהבות נפולות מן המרכבה בנ"ל, על ידי זה בא חמום הלב בנ"ל. נמצא שחמום הלב זה בחינת קלקול המשפט. והראה מנשבת על הלב ומקרת החמים, שזוהי בחינת תקון המשפט.
1005 'ארץ לא זרועה'	פגם האמונה	שעל ידי זה נתקלקלו הזרעים בנ"ל
1005 'אטמא בשרא'	גרים	שהם ערלי בשר, שעל ידם בא בחינת: החתים בשרו, בנ"ל. וזהו: אטמי בשרא בחינת ערלי בשר ובחינת החתים בשרו, בנ"ל.
1005 תקעו	"היתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו"	תקעו זה בחינת: "היתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו", בחינת חרדת הגוף, בחינת: "וקר רוח איש תבונה". הינו בחינת איש תבונות שעל ידו נתקן האמונה בנ"ל.
1005 חרדת הגוף	"וקר רוח איש תבונה"	תקעו זה בחינת: "היתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו", בחינת חרדת הגוף, בחינת: "וקר רוח איש תבונה". הינו בחינת איש תבונות שעל ידו נתקן האמונה בנ"ל.
1005 חרדת הגוף	איש תבונות	תקעו זה בחינת: "היתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו", בחינת חרדת הגוף, בחינת: "וקר רוח איש תבונה". הינו בחינת איש תבונות שעל ידו נתקן האמונה בנ"ל.
1005 לעבדו יתברך בעבודת בתמימות	סתרי תורה	בי זה בחינת סתרי תורה, שהתורה נסתרת ונעלמת שם, כי בשעושה עבודת פשוטים, ובאמת בודאי יש בהם תורה גבוה מאד, רק שאין יודעין מה שיש בהם. נמצא שהתורה שיש בהם הוא נסתר ונעלם. בחינת סתרי תורה.
1005 סתרי תורה	"חמוקי ירכיך"	'מה ירך בסתר, אף דברי תורה בסתר'
1005 "חמוקי ירכיך"	שתין	שהם מחוללין עד התהום, הם בוקעין ויורדין עד התהום ומעלין את המשפט מנפילתו, מבחינת: "משפטיך תהום רבה", בבחינת (תהלים מ"ב) "תהום אל תהום קורא", ודרשו רבותינו, וקרום לברכה (תענית כ"ה:) 'בשמןסבין את המים בחג, תהום אומר לחברו: אבע מימד'
1007 תלמיד	בן	כמו שאמרו רבותינו, וקרום לברכה (סנהדרין צ"ט:) ועין שם גם בדה (ט) 'כל המלמד בן חברו תורה, באלו עשאו' כי נחשב באלו עשה את הגוף של התלמיד גם בן, כי מקדם לא היה נקרא בשם אדם כלל, מאחר שלא היה בו דעת ולא היה רק דמות אדם, נמצא שעל ידי שלמד עמו תורה והכנים בו דעת, על ידי זה נעשה אדם, על בן נחשב באלו עשאו ממשי, על בן גם התלמיד הוא בחינת בן
1007 כשאין נשאר דעתו אחריו על ידי בן או תלמיד	חליפות	כמו שכתוב: "אשר אין חליפות למו" 'חד אמר בן, וחד אמר תלמיד'. נמצא כשנשאר בן או תלמיד אחריו, אזי יש חליפות למו, הינו כי יש לו חליפין, מאחר שנשאר דעתו אחריו על ידי בן או תלמיד בנ"ל
1007 מה שאדם מבין ומשיג פנימי בשכלו	פנימי	בי מה שאדם מבין ומשיג בשכלו זה בחינת פנימי
1007 מה שאי אפשר לו להבין	מקיפים	בי זה הדבר מקיף סביבות שכלו, ואי אפשר לו להכניסו בפנים בתוך שכלו, כי אי אפשר לו להבין זאת, מחמת שהוא בחינת מקיף אצלו.
1007 מאד	מקיפים	שהם נעלמים ורחוקים מאד מן האדם

1007	המקיפים העליונים של חכם הדור	אריכות ימים ושנים	כי המקיפים שלו הם בחינת עולם הבא, שהוא יום שכלו ארך (קדושין ל"ט: חלין קמ"ב), כי שם הוא למעלה מהזמן. כי כל הזמן של כל העולם הזה כלו, מה שהיה ומה שיהיה, הוא כלו אין ואפס נגד יום אחר, ואפלו נגד רגע אחת של עולם הבא, שהוא יום שכלו ארך. ושם אין שום זמן, כי הוא בחינת למעלה מהזמן, רק סדר הזמנים שיש שם הם בחינת השגות של המקיפים. שיש מקיפים שהם בחינת ימים, ויש מקיפים שהם בחינת שנים,
1007	אריכות ימים ושנים	עולם הבא	והמקיפים שלו הם בחינת אריכות ימים ושנים, כי המקיפים שלו הם בחינת עולם הבא, שהוא יום שכלו ארך (קדושין ל"ט: חלין קמ"ב),
1007	מה	השגות אלו המקיפים, שהם בחינת שעשוע עולם הבא, זה בחינת (תהלים ל"א) "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך", כי הם הם רב טוב הצפון וממון וסתום מעין כל. וזהו: "מה רב טובך" "מה" דיקא, כי הם בחינת מה, בחינת: "מה חמית מה פשפשת",	השגות אלו המקיפים, שהם בחינת שעשוע עולם הבא, זה בחינת (תהלים ל"א) "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך", כי הם הם רב טוב הצפון וממון וסתום מעין כל. וזהו: "מה רב טובך" "מה" דיקא, כי הם בחינת מה, בחינת: "מה חמית מה פשפשת",
1007	מה	תכלית הידיעה אשר לא נדע'	וזהו: "מה רב טובך" "מה" דיקא, כי הם בחינת מה, בחינת: "מה חמית מה פשפשת", בחינת תכלית הידיעה אשר לא נדע'.
1007	שפע הכתר	השגות אלו המקיפים, שהם בחינת שעשוע עולם הבא, זה בחינת (תהלים ל"א) "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך", כי הם הם רב טוב הצפון וממון וסתום מעין כל. וזהו: "מה רב טובך" "מה" דיקא, כי הם בחינת מה, בחינת: "מה חמית מה פשפשת", בחינת תכלית הידיעה אשר לא נדע'.	השגות אלו המקיפים, שהם בחינת שעשוע עולם הבא, זה בחינת (תהלים ל"א) "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך", כי הם הם רב טוב הצפון וממון וסתום מעין כל. וזהו: "מה רב טובך" "מה" דיקא, כי הם בחינת מה, בחינת: "מה חמית מה פשפשת", בחינת תכלית הידיעה אשר לא נדע'.
1007	שפע הכתר	השגות אלו המקיפים, שהם בחינת שעשוע עולם הבא, זה בחינת (תהלים ל"א) "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך", כי הם הם רב טוב הצפון וממון וסתום מעין כל. וזהו: "מה רב טובך" "מה" דיקא, כי הם בחינת מה, בחינת: "מה חמית מה פשפשת", בחינת תכלית הידיעה אשר לא נדע'.	השגות אלו המקיפים, שהם בחינת שעשוע עולם הבא, זה בחינת (תהלים ל"א) "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך", כי הם הם רב טוב הצפון וממון וסתום מעין כל. וזהו: "מה רב טובך" "מה" דיקא, כי הם בחינת מה, בחינת: "מה חמית מה פשפשת", בחינת תכלית הידיעה אשר לא נדע'.
1007	כתר	מקיף	כמו שכתוב (שופטים כ) "כתרו את בנימין" וכו'
1007	דרי מעלה	עולם העליון	כי יש דרי מעלה ויש דרי מטה, דהינו עולם העליון ועולם התחתון,
1007	דרי מטה	עולם התחתון	כי יש דרי מעלה ויש דרי מטה, דהינו עולם העליון ועולם התחתון
1007	עולם התחתון	ארץ	כי יש דרי מעלה ויש דרי מטה, דהינו עולם העליון ועולם התחתון, בחינת שמים וארץ
1007	שמים	עולם העליון	כי יש דרי מעלה ויש דרי מטה, דהינו עולם העליון ועולם התחתון, בחינת שמים וארץ,
1007	שאינם יודעים כלל בידיעתו יתברך	השגה של מה	וצריך הצדיק להראות לדרי מעלה, שאינם יודעים כלל בידיעתו יתברך, שזה בחינת השגה של מה,
1007	'מה חמית מה פשפשת'	איה מקום כבודו	וצריך הצדיק להראות לדרי מעלה, שאינם יודעים כלל בידיעתו יתברך, שזה בחינת השגה של מה, בחינת: "מה חמית מה פשפשת", בחינת: איה מקום כבודו
1007	שמים	גדולים	בעליונים ובתחתונים, בשמים ובארץ, שהם בחינת גדולים וקטנים, הינו שלהגדולים במעלה, בני עליה, בחינת דרי מעלה,
1007	ארץ	קטנים	בדרי מעלה ודרי מטה, בעליונים ובתחתונים, בשמים ובארץ, שהם בחינת גדולים וקטנים,
1007	הגדולים במעלה,	בני עליה	בשמים ובארץ, שהם בחינת גדולים וקטנים, הינו שלהגדולים במעלה, בני עליה,

1007	בְּנֵי עֲלִיָּה	דְּרֵי מַעְלָה	שָׁהֶם בְּחִינַת גְּדוּלִים וְקַטְנִים, הֵינּוּ שְׁלֵהֲגִדּוּלִים בְּמַעְלָה, בְּנֵי עֲלִיָּה, בְּחִינַת דְּרֵי מַעְלָה,
1007	'מָה חֲמִית מַה פִּשְׁפֻּשֶׁת'	עֲדִין אֵינָם יוֹדְעִים כָּלֹל מֵהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ	צָרִיךְ שִׁיחִיָּה כֹחַ לְהַצְדִּיק לְהַרְאוֹת לָהֶם וּלְגַלוֹת לָהֶם, שֶׁעֲדִין אֵינָם יוֹדְעִים כָּלֹל מֵהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּחִינַת: 'מָה חֲמִית מַה פִּשְׁפֻּשֶׁת' וְכו'.
1007	שִׁירָע אֵיךְ לְדַבֵּר וּלְלַמֵּד כָּל וּלְהַאִיר בְּכָל אֶחָד וְאַחֵר, בְּדְרֵי מַעְלָה וְדְרֵי מִטָּה		וְעִינֵן לְקַמֵּן (סִימָן ס"ח), שֶׁם מְבֹאֵר גַּם בֵּן עֲנָן זֶה בְּבֹאֵר יוֹתֵר קִצָּצַת. וְהַכָּלֹל שֶׁהַצְדִּיק עָקָר שְׁלֵמוֹתוֹ, בְּשִׁישׁ לֹא שְׁנֵי הַבְּחִינּוֹת הַנ"ל, דְּהֵינּוּ שִׁירָע אֵיךְ לְדַבֵּר וּלְלַמֵּד וּלְהַאִיר בְּכָל אֶחָד וְאַחֵר, בְּדְרֵי מַעְלָה וְדְרֵי מִטָּה, בְּעֲלִיּוֹנִים וּבִתְחִתּוֹנִים, בְּשָׂמִים וּבְהָרִץ, שָׁהֶם בְּחִינַת גְּדוּלִים וְקַטְנִים, הֵינּוּ שְׁלֵהֲגִדּוּלִים בְּמַעְלָה, בְּנֵי עֲלִיָּה, בְּחִינַת דְּרֵי מַעְלָה, צָרִיךְ שִׁיחִיָּה כֹחַ לְהַצְדִּיק לְהַרְאוֹת לָהֶם וּלְגַלוֹת לָהֶם, שֶׁעֲדִין אֵינָם יוֹדְעִים כָּלֹל מֵהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּחִינַת: 'מָה חֲמִית מַה פִּשְׁפֻּשֶׁת' וְכו' וְזֶה הַלְמוּד וְהַחֲשָׁנָה הוּא צָרִיךְ לְהַאִיר וּלְהַכְנִים בְּהַגְדוּלִים בְּמַעְלָה, שָׁהֶם בְּחִינַת דְּרֵי מַעְלָה. וְלַחֲפֹךְ, יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׂמוֹנָחִים בְּמִדְרָגָה הַתְּחִתּוֹנָה מְאֹד, עַד שֶׁהֵיוּ מֵיֵאֲשִׁין אֶת עֲצָמָן לְגִמְרֵי, חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי נִדְמָה לָהֶם שָׁהֶם רְחוּקִים מְאֹד מֵהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן אֲבֹד נִצָּחִים וְתוֹחֲלָתָם מֵה' צָרִיךְ הַצְדִּיק שִׁיחִיָּה לֹא כֹחַ לְעוֹרְרָם וּלְהַקִּיצָם, שֶׁלֹּא יִהְיוּ מֵיֵאֲשִׁין עֲצָמָן בְּשׁוֹם אִפֵּן בְּעוֹלָם, יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיחִיָּה, וּלְהַרְאוֹת לָהֶם וּלְהַאִיר בָּהֶם, כִּי עֲדִין ה' עִמָּם וְאַעֲלֶם וְקִרֹּב לָהֶם, וְאַפְלוּ בְּתוֹךְ הָאָרֶץ מְשִׁשׁ, אֲפֹלוּ אִם נָפַל לְשֹׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת, חֵם וְשָׁלוֹם, אֵף עַל פִּי בֶן שָׁם דִּקָּא נִמְצָא כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי "מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ" וְזֶה בְּחִינַת כָּל, שִׁישׁ לְהַצְדִּיק וְכו', בְּנ"ל.
1007	דִּין	מִשְׁפָּט	בְּחִינַת (תַּהֲלִים ע"ה) "כִּי אֱלֹהִים שִׁפְטָה, זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים"
1007	הַקַּטְנִים	שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם	וְהַקַּטְנִים, בְּחִינַת שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם
1007	דְּרֵי מַעְלָה	מָה	וְאֵלוּ הַשְּׁנֵי בְּחִינּוֹת שֶׁל דְּרֵי מַעְלָה וְדְרֵי מִטָּה, דְּהֵינּוּ הַשְּׁנֵי שֶׁל בְּחִינַת מָה
1007	דְּרֵי מִטָּה	'מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ'	וְאֵלוּ הַשְּׁנֵי בְּחִינּוֹת שֶׁל דְּרֵי מַעְלָה וְדְרֵי מִטָּה, דְּהֵינּוּ הַשְּׁנֵי שֶׁל בְּחִינַת מָה וְהַשְּׁנֵי שֶׁל בְּחִינַת 'מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ',
1007	'מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ'	תַּלְמִיד	וְאֵלוּ הַשְּׁנֵי בְּחִינּוֹת שֶׁל דְּרֵי מַעְלָה וְדְרֵי מִטָּה, דְּהֵינּוּ הַשְּׁנֵי שֶׁל בְּחִינַת מָה וְהַשְּׁנֵי שֶׁל בְּחִינַת 'מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ', הֵם בְּחִינַת הַשְּׁנֵי שֶׁל בְּחִינַת בֶּן וְהַשְּׁנֵי שֶׁל בְּחִינַת תַּלְמִיד
1007	בֶּן	'מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ'	וְאֵלוּ הַשְּׁנֵי בְּחִינּוֹת שֶׁל דְּרֵי מַעְלָה וְדְרֵי מִטָּה, דְּהֵינּוּ הַשְּׁנֵי שֶׁל בְּחִינַת מָה וְהַשְּׁנֵי שֶׁל בְּחִינַת 'מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ', הֵם בְּחִינַת הַשְּׁנֵי שֶׁל בְּחִינַת בֶּן וְהַשְּׁנֵי שֶׁל בְּחִינַת תַּלְמִיד
1007	נְבוֹאָת מֹשֶׁה	הַהֲשִׁיגָה שֶׁל מָה	וְזֶהוּ בְּחִינַת הַחֲלוּק שֶׁבֵּין נְבוֹאָת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ לְשֹׂאֵר נְבִיאִים; כִּי מֹשֶׁה רָאָה בְּאַסְפַּקְלָרֵיָא הַמְּאִירָה, וְהֵם רָאוּ בְּאַסְפַּקְלָרֵיָא שְׂאִינָה מְאִירָה (יְבָמוֹת מ"ט); שְׂזָחוּ בְּחִינַת הַחֲלוּק שֶׁבֵּין הַשְּׁנֵי דְרֵי מַעְלָה לְהַשְּׁנֵי דְרֵי מִטָּה, שָׁהֶם בְּחִינַת בֶּן וְתַלְמִיד. כִּי מֹשֶׁה הַשְּׁנֵי בְּחִינַת (שְׂמוֹת ל"ג) "כִּי לֹא יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחִי", זֶה בְּחִינַת הַהֲשִׁיגָה שֶׁל מָה, בְּחִינַת: מָה חֲמִית וְכו', שְׂזָחוּ הַהֲשִׁיגָה שֶׁל דְּרֵי מַעְלָה, בְּחִינַת בֶּן.
1007	יִשְׁעִיָּה	דְּרֵי מִטָּה	וְיִשְׁעִיָּה, שֶׁהִיָּה בְּמִדְרָגָה קַטְנָה מְשִׁשָּׁה, אָמַר (יִשְׁעִיָּה ו) "וְאַרְאָה אֶת ה'" זֶה בְּחִינַת הַשְּׁנֵי שֶׁל דְּרֵי מִטָּה, בְּחִינַת תַּלְמִיד, בְּחִינַת 'מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ'.
1007	מִחֲצָה	מְקִיפִים	'מִחֲצָה' זֶה בְּחִינַת מְקִיפִים, שָׁהֶם הַמְּחֲצָה שֶׁל הַשְּׁנֵי כָּל.

1007 "בעתו"	הארת הרצון	"בעתו" זה בחינת הארת הרצון הנ"ל, בחינת (במדבר כ"ג) "בעת יאמר לייעקב ולישראל מה פעל אל", כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (ירושלמי שבת פרק ב) 'עתידין צדיקים שיהיה מחצתן לפני מלאכי השרת'.
1007 "בעת יאמר לייעקב ולישראל מה פעל אל"	הארת הרצון	"בעתו" זה בחינת הארת הרצון הנ"ל, בחינת (במדבר כ"ג) "בעת יאמר לייעקב ולישראל מה פעל אל", כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (ירושלמי שבת פרק ב) 'עתידין צדיקים שיהיה מחצתן לפני מלאכי השרת'.
1007 מה	הארת הרצון	וזאת ההארה של בחינת מה הוא בחינת הארת הרצון, שהוא למעלה מן הכל,
1007 מה	מקיפים	בחינת הארת הרצון שהוא בחינת מה, בחינת: "בעת יאמר לייעקב ולישראל מה" וכו', בחינת מקיפים הנ"ל שהם בחינת מה, שהיו בחינת הארת הרצון כנ"ל.
1007 ממשלה	מלכות	כי צריך שיהיה לו ממשלה בחינת מלכות
1007 רמזים	ידים	ותמלכות מקבל הפרנסה מן בחינת הידים שיש בים החכמה, דהינו הרמזים שהם בחינת ידים. כמו שכתוב (משלי א) 'נמיתי ידי ואין מקשיב', ופרש רש"י: דהינו רמזים, כי כשהחכם מנלה חכמתו; לפעמים אומר איזה דבור, שמרמז בו רמזים לתלמידיו, דהינו מה שאי אפשר לבאר בפיו בפרוש, רק על ידי הרמזים שיש בהדבור, הם מבינים פונתו. ואלו הרמזים הם בחינת ידים, בחינת: נמיתי ידי בנ"ל
1007 לויתן	מלכות	'לויתן' זה בחינת מלכות, כמו שכתוב (ישעיה כ"ז) "לויתן נחש ברית, לויתן נחש עקלתון" ופרש רש"י: 'מלכות'.
1007 פרנסה	מן	כי הפרנסה, שהיא בחינת מן,
1007 חרות	יובל	'חרות' זה בחינת יובל
1007 יובל	כלליות בן ותלמיד	'חרות' זה בחינת יובל, שהוא בחינת כלליות בן ותלמיד, כי יובל הוא אותיות: "יובל בנך למודי יי" (ישעיה נ"ד). דהינו כלליות בן ותלמיד. כי בנך זה בן, 'למודי ה' הם תלמידים, ומכלליות בן ותלמיד שהוא בחינת יובל, בחינת חרות, משם מקבל המלכות הפרנסה כנ"ל.
1007 חנכת הבית	חנכה	וכשנזכה לפעל בקשתי, מזה נעשה בחינת חנכת הבית, בחינת חנכה, הפך חרבן הבית
1007 אור הפנים	ש"ע נהורין	כי אור הפנים זה בחינת ש"ע נהורין, כידוע
1007 הארת המקיפים	אור הפנים	הינו שבתוך האכילה מתגלה הארת המקיפים שהוא בחינת אור הפנים, בחינת: להצהיל פנים משמן ולחם וכו'.
1007 אור הפנים	לחם הפנים	ונתגלה אור הפנים, שזה בחינות לחם הפנים, בחינות: 'להצהיל פנים משמן ולחם' וכו', כנ"ל.
1007 כלליות בן ותלמיד	כהן	גם כהן הוא בחינת כלליות בן ותלמיד, כי כהן נאמר (ויקרא י) "להורות את בני ישראל" 'להורות' לשון הוראה זה בחינת תלמיד. גם להורות לשון הריון, בחינת בן.
1007 מלכות	יראה	ומלכות הוא בחינת יראה כנ"ל
1007 רבי אליעזר	בן	רבי אליעזר זה בחינת בן, שהשגתו בחינת מה, בחינת: מה חמית וכו', בחינת: 'כי לא יראני האדם', בחינת: "עין לא ראתה אלקים וולתך" וכו' כנ"ל. וזה בחינת רבי אליעזר, כי אליעזר ראשי תבות: עין לא ראתה אלקים וולתך יעשה וכו', שזה בחינת בן כנ"ל.

1007 רבי יהושע	תלמיד	רבי יהושע זה בחינת תלמיד, שהשגתו הוא בחינת מלא כל הארץ בבורו, בחינת: "ואראה את ה'", שזהו בחינת ההשגה של דרי מטה, שצריך לעוררם ולהקיצם, שלא יתיאשו עצמן בנ"ל, בבחינת: "הקיצו ורננו שוכני עפר" ולהראות להם כי מלא כל הארץ בבורו. וזה בחינת רבי יהושע, כי יהושע הוא ראשי תבות: "יהי מתיך נבלתי יחננו הכנינו ורננו לערני עפר"
1007 משה	חכם הדור	ומשה רבנו שהוא בחינת חכם הדור, שהוא מאיר בכן ותלמיד בנ"ל,
1007 מעשה	מה ש"ע	מעשה הוא מה ש"ע, כמובא בכתבים,
1007 מה ש"ע	מקיפים	מעשה הוא מה ש"ע, כמובא בכתבים, הינו בחינת מקיפים הנ"ל, שהם בחינת ש"ע נהורין של אור הפנים, בחינת מה בנ"ל.
1007 ספינה	מקיפים	וזה בחינת ספינה, לשון ספון וממון, בחינת המקיפים שהם ספונים וממון מעין כל, כי הם בחינת: מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, בנ"ל. וזה בחינת (משלי ל"א) "היתה פאניות סחור" לשון סחור סחור, בחינת מקיפים שהם בחינת ספינה בנ"ל.
1007 שנה	מה	כי השגת רבי אליעזר שהוא בחינת בן, הוא בחינת שנה, בחינת: 'עין לא ראתה וכו', בחינת מה, בחינת: 'מה חמית' וכו' בנ"ל.
1007 געור	"מלא כל הארץ בבורו"	אבל השגת רבי יהושע שהוא בחינת תלמיד, בחינת דרי מטה, הוא בחינת געור, בחינת: "ואראה את ה'", בחינת: "מלא כל הארץ בבורו", בחינת: "הקיצו ורננו שוכני עפר".
1007 פרעה	יובל	ופרעה זה בחינת יובל, כמובא בזהר (ויגש דף ר"ז), דכל נהורין אתפרעין ואתגלגל מנה
1007 קבורת משה	המקיפים, שהם ממונים מעין כל	וזה בחינת קבורת משה שהוא בחינת המקיפים, שהם ממונים מעין כל.
1007 כל	יסוד	כל, דא יסוד
1008 ריח טוב	מוזנא דנשמתא	ריח טוב, שהוא בחינת מוזנא דנשמתא. כי עקר יניקת הנשמה היא מהריח בנ"ל
1008 ריח	מוזנא דנשמתא	שהיא בחינת ריח, בבחינת (ישעיה י"א) "והריחו ביראת ה'", שהוא מוזנא דנשמתא.
1008 עקב דקדשה	יראת ה'	בחינת עקב דקדשה שהוא בחינת (משלי כ"ב) "עקב ענוה יראת ה'",
1008 יראת ה'	ריח	"עקב ענוה יראת ה'", שהיא בחינת ריח, בבחינת (ישעיה י"א) "והריחו ביראת ה'", שהוא מוזנא דנשמתא
1008 נהר היוצא מעדן	קול המוכיח הראוי	נהר היוצא מעדן וכו' זה בחינת קול, בבחינת (תהלים צ"ג) "נשאו נהרות קולם", וזה בחינת (בראשית ג) "את קלך שמעתי בגן ואירא".
1008 ריחות	יראה	שעל ידי זה גדלים שם כל הריחות, שהם בחינת יראה בנ"ל, שזהו בחינת מוזנא דנשמתא בנ"ל.
1008 יראה	מוזנא דנשמתא	שהם בחינת יראה בנ"ל, שזהו בחינת מוזנא דנשמתא בנ"ל.
1008 קול המוכיח הראוי	"הקל קול יעקב"	כי על ידי זה הקול נכנע בחינת עקב דסמרא אחרא, כי זה הקול הוא בחינת (שם כ"ז) "הקל קול יעקב".

1008 וזה הקול	קול המוכיח הראוי	וזה הקול הוא בחינת קול המוכיח הראוי, בבחינת (ישעיה נ"ח) "הרם בשופר קולך והגד לעמי פשעם" וכו'. כי המוכיח שרוצה להוכיח את ישראל ולהגיד להם פשעם וחטאתם, הוא צריך לזה הקול, כדי שלא יבאיש ריחם על ידי שמעורר עוונותיהם בנ"ל. על בן צריך לזה הקול, כי על ידי זה הקול הוא מוסיף נגותן בהם ריח טוב, כי על ידי זה הקול גדלים כל הריחות, כי זה הקול משקה את הגן וכו' בנ"ל
1008 קול הנגון של השיר שיתער לעתיד, בשיחדש את עולמו	שיר פשוט, כפול, משלש, מרבע	כי זה הקול המשקה את הגן, שהוא בחינת: "ונהר יצא מעדן", הוא בחינת קול הנגון של השיר שיתער לעתיד, בשיחדש את עולמו, שהוא בחינת שיר פשוט, כפול, משלש, מרבע.
1008 הקול המשקה את הגן	"ונהר יצא מעדן"	כי זה הקול המשקה את הגן, שהוא בחינת: "ונהר יצא מעדן"
1008 "ונהר יצא מעדן"	קול הנגון של השיר שיתער לעתיד, בשיחדש את עולמו	כי זה הקול המשקה את הגן, שהוא בחינת: "ונהר יצא מעדן", הוא בחינת קול הנגון של השיר שיתער לעתיד, בשיחדש את עולמו
1008 שדי	רחמנות דקדשה	כי שדי הוא בחינת רחמנות דקדשה, בבחינת (בראשית מ"ג) "ואל שדי יתן לכם רחמים",
1008 רחמנות דקדשה	תפלה	כי שדי הוא בחינת רחמנות דקדשה, בבחינת (בראשית מ"ג) "ואל שדי יתן לכם רחמים", שהוא בחינת תפלה, שהוא שדוד המערכות.
1008 "שד משדי"	הרחמנות דסטר אחרא	וזה בחינת (איכה ד) "גם תנים חלצו שד" וזה בחינת רחמנות דסטר אחרא, בחינת: "בשד משדי" (ישעיה י"ג), כי שדי הוא בחינת רחמנות דקדשה, בבחינת (בראשית מ"ג) "ואל שדי יתן לכם רחמים", שהוא בחינת תפלה, שהוא שדוד המערכות.
1008 שלש תפלות ביום	שלשה מחין	וזה בחינת שלש תפלות ביום. כי כל תפלה ותפלה הוא בחינת מח מיוחד מאלו השלשה מחין, שהם בחינת שלשה מיני רחמנות התלויים במח, כי עקר התפלה היא רחמים ותחנונים בנ"ל.
1008 שלשה מיני רחמנות	שלשה מחין	וזה בחינת שלש תפלות ביום. כי כל תפלה ותפלה הוא בחינת מח מיוחד מאלו השלשה מחין, שהם בחינת שלשה מיני רחמנות התלויים במח, כי עקר התפלה היא רחמים ותחנונים בנ"ל.
1008 דינים	מחין דקמנות	כי עקר יניקת הסטר אחרא היא מבחינת דינים, שהם מחין דקמנות בחינת אלקים,
1008 אלקים	מחין דקמנות	כי עקר יניקת הסטר אחרא היא מבחינת דינים, שהם מחין דקמנות בחינת אלקים, כידוע
1008 התפלה של הבעל כח. תפלה בבחינת דין	פלילים	הינו שהוא עוון שצריכין לזה תפלה בבחינת דין, שהוא בחינת פלילים, בחינת: "ויעמד פניהם ויפללו".
1008 התפלה של הבעל כח הנ"ל	מטה עז	הינו התפלה של הבעל כח הנ"ל, שהוא בחינת מטה עז
1008 הוא מכרח להקיא ולהוציא עצמות החיות שלו ממש, ולהוציא עצמות החיות שלו ממש	"מבטנו יורישנו אל"	אף גם הוא מכרח להקיא ולהוציא עצמות החיות שלו ממש, בבחינת: "מבטנו יורישנו אל"; הינו שמוציא ומקיא עצמות חיותו ממש:
1008 עצם חיותו ממש	גרים	וזהו בחינת גרים שמתגזרין, שהם היו תחלה מעצמות הסטר אחרא ממש, ועכשו חזרין אל הקדשה. כי הסטר אחרא מכרח להקיא ולהוציא עצם חיותו ממש, שזהו בחינת גרים בנ"ל.
1008 הבעל כח	פינחס	ועל ידי מטה עז הנ"ל, הינו התפלה של הבעל כח בחינת פינחס,

1008 וְנִתְּנָדָל כְּבוֹדוֹ יִתְּבָרַךְ רַעְמִים

על ידי זה נתרבה ונתגדל כבודו יתברך בבחינת (תהלים צ"ו) "הבו לה' משפחות עמים, הבו לה' כבוד ועז". וזה בחינת רעמים, בבחינת (שם כ"ט) "אל הכבוד הרעים, ה' על מים רבים". מים רבים, זה בחינת מימי הדעת, בחינת (ישעיה י"א) "כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים", הינו בחינת מימי הדעת, שיוצאין מן הסטרא אחרא והוזרין אל הקדשה, שעל ידי זה נעשין גרים, ונתגדל כבודו יתברך, שזהו בחינת רעמים, בחינת: "אל הכבוד הרעים".

1008 "אל הכבוד הרעים"	רַעְמִים	שְׁזָהוּ בְּחִינַת רַעְמִים, בְּחִינַת: "אל הכבוד הרעים". כי הרעש והפרסום שנתפרסם כבודו יתברך על ידי הגרים, זה בחינת רעמים, שהם קול רעש גדול. כי אמרו רבותינו, זכרונם לברכה (ברכות נט) 'מאי רעמים ענני דשפכי מיא להדדי'. 'ענני דשפכי מיא', זה בחינת הסטרא אחרא, שהיא בחינת (איכה ג) "ספת בענן לך מעבר תפלה". הינו הקלפות המעכבים את התפלה בשחוזרים ושופכים מימי הדעת שבלעו, זה בחינת: 'ענני דשפכי מיא' ואז נתגלה כבודו יתברך, בבחינת: "וכבוד ה' נראה בענן" (שמות ט"ו), וזהו בחינת רעמים כנ"ל.
1008 רַעְמִים	גְּרִים	וְעַל כֵּן צִוּוּ גְּרִים הוּא רֹאשִׁי תבות: "רעם גבורתו מי יתבונן" (איוב כ"ו), כי גרים הם בבחינת רעמים כנ"ל
1008 וְשָׂרֵשׁ הַנִּפְשוֹת	כְּבוֹד	וְשָׂרֵשׁ הַנִּפְשוֹת הוּא בְּחִינַת כְּבוֹד, בְּבָחִינַת (פְּרָאשִׁית מ"ט) "בסדם אל תבא נפשי, ובקהלם אל תחד כבודי".
1008 חֶכֶם	כְּבוֹד	חֶכֶם בְּבָחִינַת (מְשָׁלִי ג) "כבוד חכמים ינחלו".
1008 גָּבוֹר	כְּבוֹד	גָּבוֹר בְּבָחִינַת (תְּהִלִּים כ"ד) "מי זה מלך הכבוד, ה' עזו וגבור".
1008 עֲשִׂיר	כְּבוֹד	עֲשִׂיר בְּבָחִינַת (פְּרָאשִׁית ל"א) "ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה".
1008 הִחְרַבְתִּי אֶת בֵּיתִי	פָּנִם הַתְּפִלָּה	וְזֶה בְּחִינַת (בְּרָכוֹת ג) 'אוי לי שהחרבתי את ביתי, ושרפתי את היכלי, והגליתי את בני לבין אמות העולם'. 'החרבתי את ביתי' זה בחינת פנים התפלה, כמו שכתוב (ישעיה נ"ו) "כי ביתי בית תפלה".
1008 וְשָׂרְפָתִי אֶת הַיִּכְלִי	פָּנִם הַכְּבוֹד	וְשָׂרְפָתִי אֶת הַיִּכְלִי, זֶה בְּחִינַת פָּנִם הַכְּבוֹד, בְּחִינַת (תְּהִלִּים כ"ט) "ובהיכלו כלו אומר כבוד".
1008 וְהַגְלִיתִי אֶת בְּנִי	בְּטוֹל הַנְּבוּאָה	וְהַגְלִיתִי אֶת בְּנִי, זֶה בְּחִינַת בְּטוֹל הַנְּבוּאָה שֶׁבָּאָה מִנִּפְשוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּחִינַת: "בשבעים נפש ירדו אבותיך מצרימה". כי גלות בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הוּא בְּחִינַת בְּטוֹל הַנְּבוּאָה, שֶׁבָּאָה מִנִּפְשוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
1008 הַתְּגִלּוֹת הַכְּבוֹד	זְרִיחַת הַשֶּׁמֶשׁ	כִּי הַתְּגִלּוֹת הַכְּבוֹד הֵנּ"ל זֶה בְּחִינַת זְרִיחַת הַשֶּׁמֶשׁ, בְּבָחִינַת (ישעיה ס) "וכבוד ה' עליך זרח".
1008 רְפוּאָה	הַתְּגִלּוֹת הַכְּבוֹד	וְזֶה בְּחִינַת רְפוּאָה, כִּי כָּל בְּחִינּוֹת הֵנּ"ל הֵם בְּחִינַת רְפוּאָה. כִּי הַתְּגִלּוֹת הַכְּבוֹד הֵנּ"ל זֶה בְּחִינַת זְרִיחַת הַשֶּׁמֶשׁ, בְּבָחִינַת (ישעיה ס) "וכבוד ה' עליך זרח"; ועל ידי זריחת השמש בא רפואה. כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (פָּקָא בְּתָרָא טו) 'אדלי יומא אדלי קצירי', כמו שכתוב (מלאכי ג) "זרחת לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא". כִּי רוּחַ נְבוּאָה שֶׁנִּתְּפַשֵּׁט עַל יְדֵי הַתְּגִלּוֹת הַכְּבוֹד, זֶה בְּחִינַת הַרְפוּאָה הַבָּאָה עַל יְדֵי זְרִיחַת הַשֶּׁמֶשׁ, בְּבָחִינַת (מְשָׁלִי י"ח) "רוח איש יכלכל מחליו". וְעַקֵּר הַתְּגִלּוֹת הַכְּבוֹד הוּא עַל יְדֵי הַתְּפִלָּה הֵנּ"ל, שֶׁעַל יְדֵי הָעֲנָנִים, שֶׁהֵם הַסְטְרָא אַחֲרָא וְהַקְּלָפוֹת, כָּלִים וְהוֹלְכִים, וְאֵז נֶעֱשִׂין גְּרִים, וְנִתְּנָה הַכְּבוֹד כְּנ"ל

1008 רוח נבואה	רפואה	כי רוח נבואה שנתפשט על ידי התנלות הכבוד, זה בחינת הרפואה הבאה על ידי זריחת השמש, בבחינת (משלי י"ח) "רוח איש יכלכל מחלהו".
1008 עיון	עגן	כי העיון הוא בחינת עגן, שמחשיך אור השמש. כי טבע העיונות הם בחינת חשך, כמו שכתוב (ישעיה כ"ט) "והיה במחשך מעשיהם";
1008 חולאת	עיון	וזה בחינת החולאת, כי עקר החולאת באה מעיונות, כמו שאמרו רבותינו, וכוונם לברכה (שבת נח) 'אין יסורין בלא עיון', שנאמר: "ופקדתי בשבט פשעם ובגנבים עונם"; כי העיונות הם בחינת עננים, שמחשיכים אור השמש. שעל ידה הרפואה.
1008 כשנתפפרין העיונות	העננים כלים והולכים	וכשנתפפרין העיונות, זה בחינת שהעננים כלים והולכים, בבחינת (שם מ"ד) "מחיתי כעב פשעיך ובענן חטאתיך" וכו'.
1008 תפלה	רפואה	אזי נתרכה ונתגדל התפלה במאד מאד, כי נתוסף נפש אחת להקבוצ' כנ"ל. ועל ידי רבוי התפלה, על ידי זה סליחת העיון, שהוא בחינת רפואה כנ"ל.
1008 רפואה	הכבוד	וזה בחינת רפואה, כי כל בחינות הנ"ל הם בחינת רפואה.
1008 נפשות	אבנים	והנפשות הם בחינת אבנים, בבחינת (איכה ד) "תשתפכנה אבני קדש" וכו'.
1008 סליחת העיון	רפואה	על ידי זה סליחת העיון, שהוא בחינת רפואה כנ"ל.
1008 עשרה מדרגות בנבואה	עשרת הדברות	כי יש עשרה מדרגות בנבואה והם כנגד עשרת הדברות, שהם בחינת עשרה מדרגות של נבואה. כמו שכתוב (דברים ה) "פנים בפנים דבר ה' עמכם". 'דבר ה' זו נבואה, כמו שדרשו רבותינו, וכוונם לברכה (שבת מלח):.
1008 הרוח אחרת שיש להמנהיג	רוח הקדש, רוח נבואה	וזה הרוח אחרת שיש להמנהיג הוא בחינת רוח הקדש, רוח נבואה. אף על פי שעבדו אין נמצא רוח נבואה, רוח הקדש ממש, אף על פי בן בודאי יש לו בחינת רוח אחרת, הנמשך מן הקדשה, מה שאין נמצא בשאר ההמון, שזהו גם כן בחינת רוח הקדש.
1008 הרוח הקדש שיש להמנהיג האמתי	רוח נבואה	ועל ידי בחינת הרוח הקדש שיש להמנהיג האמתי שהוא בחינת רוח נבואה,
1008 מנהיג של שקר	נביא השקר	כי מנהיג של שקר הוא בחינת נביא השקר, בחינת (מלכים א כ"ב) "רוח שקר"
1008 נביא השקר	"רוח שקר"	כי מנהיג של שקר הוא בחינת נביא השקר, בחינת (מלכים א כ"ב) "רוח שקר",
1008 אמונות כזביות	זהמת הנחש	אבל בלא בחינת נבואה אין המדמה ברור ומתקן, ואזי המדמה מערב ומבלבל את האדם באמונות כזביות. וזה בחינת זהמת הנחש. כי ערוב ובלבול המדמה, שמערב ומבלבל באמונות כזביות, זה בחינת זהמת הנחש. כי כל המנהיגים והקוסמים כלם הם על ידי כח המדמה, שאינו מברר ומתקן, שמערב ומבלבל אותם באמונות כזביות של שמות ושקר שהם זהמת הנחש.
1008 'אמונתך בלילות'	אמונה	'אמונתך בלילות' זה בחינת האמונה, שהיא תלויה בכח המדמה
1008 כח המדמה	לילה	'אמונתך בלילות' זה בחינת האמונה, שהיא תלויה בכח המדמה שהוא בחינת לילה, בחינת חלום לילה שבא על ידי המדמה.
1008 השגחה	נפלאות	ויתנהג העולם על ידי השגחה לבד, שהוא בחינת נפלאות, שלא בדרך הטבע.

1008 השגחה	שלא בדרך הטבע	ואז יתבטל הטבע לגמרי, ויתנהג העולם על ידי השגחה לבד, שהוא בחינת נפלאות, שלא בדרך הטבע.
1008 שיר פשוט, כפול, משלש, מרבע	קול הנ"ל, שהוא משקה את הגן	ושיר הזה הוא בחינת קול הנ"ל, שהוא משקה את הגן, שעל ידי קול הזה יכולין להוכיח, בבחינת: "הרים כשפר קולך והגד" וכי, כנ"ל.
1008 חדוש העולם	ארץ ישראל	וחדוש העולם הוא בבחינת ארץ ישראל, הינו בבחינת השגחה כמו ארץ ישראל
1008 מנחה	נבואה	מנחה זה בחינת נבואה, כמו שכתוב בברוך בן נריה (ירמיה מ"ה) "ומנוחה לא מצאתי" זו נבואה, כמו שדרשו רבותינו, זכרונם לברכה (מכילתא פרשת בא וחובא בפרש"י שם).
1008 נגון	שיר חדש	"ויט שכמו לספל" זה בחינת נגון, בחינת שיר חדש הנ"ל, בחינת: "בפתח יש"או" ודרשו רבותינו, זכרונם לברכה (ערכין יא) 'אין יש"או אלא לשון שירה, שנאמר: "שאו זמרה ותנו תף",
1008 הריח	משיח	על ידי זה נתמקן הריח כנ"ל, שהוא בחינת משיח, בחינת (איכה ד) "רוח אפינו משיח ה'".
1008 תשרי	"אתה פוררת בענך ים, שברת ראשי תנינים על המים" (תהלים ע"ד), ים שברת ראשי תנינים ראשי תבות הוא צרופ תשרי:	וזה בחינת תשרי, בחינת: "אתה פוררת בענך ים, שברת ראשי תנינים על המים" (תהלים ע"ד), ים שברת ראשי תנינים ראשי תבות הוא צרופ תשרי:
1008 כשמחזיר קדשת הדעת שבלע, אז הדעת והמח בשלמות. וזהו בחינת ראש השנה ראש הדעת והמח בשלמות.	ראש השנה	ואז, כשמחזיר קדשת הדעת שבלע, אז הדעת והמח בשלמות. וזהו בחינת ראש השנה. ראש דיקא, בחינת תקון הראש והמח על ידי מטה עז הנ"ל.
1008 תקיעה	התגלות הכבוד	תקיעה זה בחינת התגלות הכבוד, בבחינת (ישעיה כ"ב) "ותקעתי יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד".
1008 תרועה	רוח נבואה	תרועה זה בחינת רוח נבואה, בבחינת (במדבר כ"ג) "ה' אלקיו עמו ותרועת מלך בו", ותרוממו: 'ושכינת מלכיהון ברוח': הינו השקראת השכינה, בחינת נבואה.
1008 שברים	בטול אמונות קבוצות	שברים זה בחינת בטול אמונות קבוצות, בבחינת (שמות כ"ג) "שבר תשבר מצבתיהם", (במוקא בתקון י"ח ובתקון כ"א), הינו בחינת בטול אמונות קבוצות ותקון האמונה הקדושה, בחינת (תהלים קמ"ה) "עיני כל אליד יש ברו".
1008 וצנה וקרירות	הראה	וצנה וקרירות הוא בחינת הראה, כי הראה מקרר חמימות הגוף. כי 'אלמלא בנפי ראה הנשבין על לבא, הווי לבא אוקיד כל גופא' (תקון י"ג, דף כז:).
1008 שלמות הדעת הנ"ל	הראה	שלמות הדעת הנ"ל הוא בבחינת הראה, כי עקר הדעת והמחין הוא על ידי שמנונית הגוף. כי הש"כ' דולק כמו גר על ידי שמנונית הגוף, והראה היא מעלה שמנונית הגוף אל המח על ידי הנשימה של הראה. גם על ידי הנשימה נתקנים כל השמנוניות של הגוף, שעל ידי זה עקר קיום הש"כ'ל. ועל כן נקראין המחין נשמה, בבחינת (איוב ל"ב) "ונשמת שדי תבינם", כי עקר המח והדעת על ידי הנשימה כנ"ל.

גרים הנ"ל זה בחינת: 'הַקֵּל נַחַת הַקֵּל סֶלֶק, הַנֶּאֱמָר בְּהִרְאָה, כַּמּוּבָא (בְּתַקּוּנֵי זֵהר, תְּקוּנָה ס"ט דף צו.). כִּי יֵשׁ הַקֵּלִים בְּעוֹלָם, שֶׁהֵם בְּחִינַת (וִרְמִיָּה י"א) "הַקֵּל הָמָּה מַעֲשֶׂה תַעֲתָעִים", הֵינּוּ הַקֵּלִי עוֹלָם שֶׁל שְׂטוּת. וּבְשִׁמְקָבְלִין אֵלּוּ הַקֵּלִים וּמִכְנִיסִין אוֹתָם בְּתוֹךְ תּוֹרָה וּתְפִלָּה, וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם הַקֵּלִים דִּקְדֻשָּׁה, זֶה בְּחִינַת גָּרִים. כִּי מִהַקֵּל מַעֲשֶׂה תַעֲתָעִים נַעֲשֶׂה הַקֵּל דִּקְדֻשָּׁה שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה, שְׁזֶה הוּא בְּחִינַת גָּרִים. וְזֶה בְּחִינַת 'הַקֵּל נַחַת הַקֵּל סֶלֶק, הַנֶּאֱמָר בְּהִרְאָה, שִׁמְקָבְלִת הַקֵּל וּמוֹצִיאָהּ הַקֵּל. הֵינּוּ בְּחִינַת גָּרִים הַנֶּעֱשִׂין עַל יְדֵי שִׁמְקָבְלִין הַקֵּלִים שֶׁל עוֹלָם, שֶׁהֵם בְּחִינַת 'הַקֵּל הָמָּה מַעֲשֶׂה תַעֲתָעִים, וּמַעֲלִין אוֹתָן לְבְּחִינַת הַקֵּל דִּקְדֻשָּׁה עַל יְדֵי תּוֹרָה וּתְפִלָּה כִּנ"ל.

1008	הַתְּפִשְׁטוּת הַנְּבוּאָה	הָרוּחַ שֶׁל כִּנְפֵי רֹאֵה	הַתְּפִשְׁטוּת הַנְּבוּאָה הַנ"ל, זֶה בְּחִינַת הָרוּחַ שֶׁל כִּנְפֵי רֹאֵה, שֶׁהוּא בְּחִינַת רוּחַ נְבוּאָה, בְּחִינַת רוּחַ נְבוּאָה, בְּחִינַת (שְׁמוּאֵל ב כ"ג) "רוּחַ ה' דִּבֶּר בִּי".
1008	הָרוּחַ שֶׁל כִּנְפֵי רֹאֵה	רוּחַ נְבוּאָה	זֶה בְּחִינַת הָרוּחַ שֶׁל כִּנְפֵי רֹאֵה, שֶׁהוּא בְּחִינַת רוּחַ נְבוּאָה, בְּחִינַת (שְׁמוּאֵל ב כ"ג) "רוּחַ ה' דִּבֶּר בִּי".
1008	הָרֹאֵה	תְּקוּנָה הַמְדֻמָּה	תְּקוּנָה הַמְדֻמָּה הוּא בְּבְּחִינַת הָרֹאֵה, כִּי שְׁנֵה וְדִמְיוֹן הוּא תְּלֹוֹי בְּהִרְאָה, כִּי עֶקֶר שְׁנֵה וְדִמְיוֹן הוּא עַל יְדֵי קֶר וְלֹחַ. וְעַל כֵּן בְּעַת הַנִּשְׁמִים אִזּוּ נֹפֵל שְׁנֵה עַל הָאָדָם, וְהִרְאָה הִיא קֶר וְלֹחַ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה בָּא שְׁנֵה וְדִמְיוֹן, הֵינּוּ הַדִּמְיוֹנוֹת הַבָּאִין לָאָדָם בְּעַת הַשְּׁנֵה, שְׁזֶה בְּחִינַת כַּח הַמְדֻמָּה.
1008	חֲדוּשׁ הָעוֹלָם	הַשְּׁנִיחָה	וְהַחֲדוּשׁ הָעוֹלָם הוּא בְּבְּחִינַת הַשְּׁנִיחָה, בְּחִינַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
1008	הַשְּׁנִיחָה	אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל	הַשְּׁנִיחָה, בְּחִינַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
1008	אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל	הָרֹאֵה	בְּחִינַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְזֶה בְּחִינַת הָרֹאֵה, בְּבְּחִינַת מֶה שֶׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֵנוֹם לְבִרְכָּה (חֲלִין מַט) 'לָמָּה נִקְרָא שְׁמָהּ רֹאֵה שְׁמַאיִר אֵת הָעֵינַיִם' זֶה בְּחִינַת: "תְּמִיד עֵינֵי ה' אֵלֶיךָ בָּה" וְכו', הַנֶּאֱמָר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. שֶׁהוּא בְּחִינַת הַשְּׁנִיחָה כִּנ"ל.
1008	נִגּוּן	הָרֹאֵה	נִגּוּן וְשִׁיר חֲדָשׁ הַנ"ל בְּבְּחִינַת הָרֹאֵה, זֶה בְּחִינַת: "קִרָא בְּגִרּוֹן אֵל תַּחֲשֵׁךְ, כִּשְׁפָר הָרֵם קוֹלְךָ". וְהִגִּרּוֹן הוּא הָרֹאֵה כִּנ"ל, וְשֵׁם הוּא בְּחִינַת הַנִּגּוּן כִּנ"ל, שֶׁהוּא בְּחִינַת כִּשְׁפָר וְכו' כִּנ"ל.
1008	שִׁיר חֲדָשׁ הַנ"ל	הָרֹאֵה	נִגּוּן וְשִׁיר חֲדָשׁ הַנ"ל בְּבְּחִינַת הָרֹאֵה, זֶה בְּחִינַת: "קִרָא בְּגִרּוֹן אֵל תַּחֲשֵׁךְ, כִּשְׁפָר הָרֵם קוֹלְךָ". וְהִגִּרּוֹן הוּא הָרֹאֵה כִּנ"ל, וְשֵׁם הוּא בְּחִינַת הַנִּגּוּן כִּנ"ל, שֶׁהוּא בְּחִינַת כִּשְׁפָר וְכו' כִּנ"ל.
1008	תְּקוּנָה הַרִיחַ וְהִירְאָה, שֶׁהוּא מְזוּנָה דְּנִשְׁמָתָא	הָרֹאֵה	תְּקוּנָה הַרִיחַ וְהִירְאָה, שֶׁהוּא מְזוּנָה דְּנִשְׁמָתָא, שְׁנִתְתַּקֵּן עַל יְדֵי כָּל בְּחִינּוֹת הַנ"ל, הוּא בְּבְּחִינַת הָרֹאֵה, כִּי צְרוּף הָרֹאֵה הוּא סוֹפֵי תְּבוֹת: ה' רַעִי לֹא אֲחֶסֶר (תְּהִלִּים כ"ג). "ה' רַעִי לֹא אֲחֶסֶר", זֶה בְּחִינַת מְזוּנָה דְּנִשְׁמָתָא, וְזֶה: "לֹא אֲחֶסֶר" בְּחִינַת (שֵׁם לֹד) "כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאִיו", הֵינּוּ בְּחִינַת יְרֹאֵה, שֶׁהִיא בְּחִינַת רִיחַ, שֶׁהוּא מְזוּנָה דְּנִשְׁמָתָא כִּנ"ל.
1008	טוֹרָא	הַתְּפִלָּה	טוֹרָא זֶה בְּחִינַת הַתְּפִלָּה, בְּבְּחִינַת: "וְהִבִּיאֹתִים אֵל הָר קִדְשִׁי, וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי".
1008	הַסְּטֵרָא אַחֲרָא שֵׁישׁ לָהּ עוֹג יִנְיָקָה מִן הַדַּעַת	עוֹג	הֵינּוּ שֶׁהַסְּטֵרָא אַחֲרָא שֵׁישׁ לָהּ יִנְיָקָה מִן הַדַּעַת, חֵם וְשִׁלּוּם, בְּחִינַת עוֹג,
1008	תְּפִלּוֹת	דַּעַת וְרַחֲמִים	הַתְּפִלּוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינּוֹת דַּעַת וְרַחֲמִים
1008	מִשָּׁה	נְבוּאָה	מִשָּׁה הוּא בְּחִינַת נְבוּאָה, כִּי מִשָּׁה רַבֵּן שֶׁל כָּל הַנְּבִיאִים.
1008	נִרְגָּא	כָּלִי מְלָאכָה שֶׁל מַעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית	'שִׁקֵּל נִרְגָּא בַּת עֶשֶׂר אַמִּין, נִרְגָּא זֶה בְּחִינַת כָּלִי מְלָאכָה שֶׁל מַעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית, וְזֶה: בַּת עֶשֶׂר אַמִּין בְּחִינַת עֶשְׂרֵה מְאֻמְרוֹת שֶׁבָּהֶם נִבְרָא הָעוֹלָם, שֶׁהֵם בְּחִינַת כָּלִי מְלָאכָה שֶׁל מַעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית.

1008 מְדַלֵּג	הַמְדוּת שֶׁל הַנִּגּוֹן,	וְזוֹהוּ מְדַלֵּג וְכוּ' זֶה בְּחִינַת הַמְדוּת שֶׁל הַנִּגּוֹן, שְׁקוּרִין מֵאִסִּין, שֶׁהֵם נַעֲשִׂין עַל יְדֵי דִלּוּג וּקְפִיצָה עַל הַנִּימִין שֶׁבַּבְּנֹר.
1008 בַּח הַמְדָּמָה	חַג	שְׁנַת־תַּקֵּן עַל יְדֵי תַקוּן בַּח הַמְדָּמָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת חַג, בְּבְחִינַת וַיִּשְׁעָה מ"ד) "וּבְמַחְוֶה יִתְאַרְחֶהוּ", יִתְאַרְחֶהוּ הֵינּוּ תֵּאָרִים וּשְׂבָחִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת בַּח הַמְדָּמָה.
1008 אֲמוּנָה	רֹאשׁ הַשָּׁנָה	הָאֲמוּנָה שֶׁהִיא בְּחִינַת רֹאשׁ הַשָּׁנָה. כִּי עֵקֶר רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שָׂאֵז הוּא חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, כִּי בְּתִשְׁרֵי נִבְרָא הָעוֹלָם, הוּא תְּלוּי בְּאֲמוּנָה כַּנ"ל.
1009 מְנַהֲיֵי הַדּוֹר	רוּחַ	וּמְנַהֲיֵי הַדּוֹר הֵם בְּחִינַת רוּחַ, כִּמּוֹ שְׂבָתוּב (בַּמְדָּבָר כ"ז) "אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ" שִׂיּוּדָע לְהַלֵּךְ נֶגֶד רוּחוֹ שֶׁל כָּל אֲחֵר'.
1009 יִשְׂרָאֵל	לֵב	וַיִּשְׂרָאֵל הֵם בְּחִינַת לֵבָא, כִּי יִשְׂרָאֵל הֵם לֵבָא דְכָל עַלְמָא (וְהֵר פִּינְחָם רַבָּא).
1009 עֲפֻרָיוֹת	מְרָה שְׁחֹרָה	לְנִפְחַ מְרָה עֲפֻרָיוֹת, דְּהֵינּוּ מְרָה שְׁחֹרָה שְׂנוּפֵל עֲלֵיהֶם,
1009 וּכְשֶׁהֵם נוֹפְלִים עַל הַלֵּב	עֲפֻרָיוֹת	גַּם יֵשׁ רְשָׁעִים שֶׁהֵם בְּחִינַת עֶרֶב רַב, וְכִשְׁהֵם נוֹפְלִים עַל הַלֵּב, דְּהֵינּוּ עַל יִשְׂרָאֵל, זֶה גַּם בֵּין בְּחִינַת עֲפֻרָיוֹת, שֶׁעַל יְדֵי זֶה אֵין יָכוֹל לִבְעַר כַּנ"ל.
1009 רוּחַ סְעָרָה	הֶרִיסָה	אֲךָ לְפַעְמִים, כְּשֶׁמִּנְשֵׁב רוּחַ סְעָרָה, אָזִי הוּא מִבְּעִיר הָאֵשׁ מֵאֵד חוּץ מִן הַמְדָּה. כִּמּוֹ בֵּין לְפַעְמִים יֵשׁ שְׂמִנְשֵׁב בְּהֶאָדָם בְּחִינַת רוּחַ סְעָרָה, וּמִבְּעִירוֹ בְּיוֹתֵר חוּץ מִן הַמְדָּה, שְׁזֶה בְּחִינַת הֶרִיסָה, בְּחִינַת (שְׁמוֹת י"ט) "כֵּן יִהְיֶה לְעֹלֹת אֵל ה'" וְכוּ', כִּי 'בְּמַפְלָא מִמֶּךָ אֵל תִּדְרֹשׁ' (חֲנִינְיָה יג), וְאִסּוּר לְהֵרֵם לְעֹלֹת אֵל ה' מִה שְׂאִינוּ רָאוּי לוֹ לְפִי בְּחִינָתוֹ.
1009 שְׁבוּעַר בְּיוֹתֵר חוּץ מִהַמְדָּה	רוּחַ סְעָרָה	עַל בֵּין כְּשֶׁרוֹאֶה אָדָם שְׁבוּעַר בְּיוֹתֵר חוּץ מִהַמְדָּה, יֵדַע שְׁזֶה בְּחִינַת רוּחַ סְעָרָה כַּנ"ל.
1012 אֵיה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ	הַכְּבוֹד עֲלִיּוֹן שֶׁל הַמַּאֲמָר הָעֲלִיּוֹן	כִּי אֵיה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ זֶה בְּחִינַת הַכְּבוֹד עֲלִיּוֹן שֶׁל הַמַּאֲמָר הָעֲלִיּוֹן, דְּהֵינּוּ הַמַּאֲמָר סְתוּם בְּרֵאשִׁית כַּנ"ל, שְׂמִשָּׁם נִמְשָׁךְ חַיּוֹת לְמִקְוֹמוֹת הָאֵל.
1012 אֵיה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ	הַמַּאֲמָר סְתוּם	כִּי אֵיה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ זֶה בְּחִינַת הַכְּבוֹד עֲלִיּוֹן שֶׁל הַמַּאֲמָר הָעֲלִיּוֹן, דְּהֵינּוּ הַמַּאֲמָר סְתוּם בְּרֵאשִׁית כַּנ"ל, שְׂמִשָּׁם נִמְשָׁךְ חַיּוֹת לְמִקְוֹמוֹת הָאֵל.
1012 הַכְּבוֹד הָעֲלִיּוֹן	אֵיה	הַכְּבוֹד הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא בְּחִינַת אֵיה
1012 קְלַפַּת נִגְה	קְלַפָּה, שֶׁהִיא מַעֲקָמָה וּמִסְבָּכַת הַלֵּב בְּעֻקְמוֹם וְסִבּוּבִים וּבִלְבוּלִים הֶרְבָּה	כִּי יֵשׁ קְלַפָּה, שֶׁהִיא מַעֲקָמָה וּמִסְבָּכַת הַלֵּב בְּעֻקְמוֹם וְסִבּוּבִים וּבִלְבוּלִים הֶרְבָּה, וְהִיא בְּחִינַת קְלַפַּת נִגְה.
1012 קְלַפַּת נִגְה	תַּרְגוּם	וְהִיא בְּחִינַת קְלַפַּת נִגְה. וְעַל בֵּין נִקְרָא סְחָרְחָר, תַּרְגוּם שֶׁל סְבִיב: 'סְחָר סְחָר', בְּחִינַת (יִחְזָקָאֵל א) "וְנִגְה לוֹ סְבִיב". כִּי הִיא בְּחִינַת תַּרְגוּם, כַּמּוּבָא (עֵין בְּלִקוּטֵי א' סִימָן יט), וְעַל בֵּין כְּתִיב בְּלִשׁוֹן תַּרְגוּם.
1012 מְקוֹמוֹת הַמִּטְנָפִים	קְלַפַּת נִגְה	כִּי יֵשׁ בְּחִינַת (תַּהֲלִים ל"ח) "לִבִּי סְחָרְחָר", כִּי יֵשׁ קְלַפָּה, שֶׁהִיא מַעֲקָמָה וּמִסְבָּכַת הַלֵּב בְּעֻקְמוֹם וְסִבּוּבִים וּבִלְבוּלִים הֶרְבָּה, וְהִיא בְּחִינַת קְלַפַּת נִגְה. וְעַל בֵּין נִקְרָא סְחָרְחָר, תַּרְגוּם שֶׁל סְבִיב: 'סְחָר סְחָר', בְּחִינַת (יִחְזָקָאֵל א) "וְנִגְה לוֹ סְבִיב". כִּי הִיא בְּחִינַת תַּרְגוּם, כַּמּוּבָא (עֵין בְּלִקוּטֵי א' סִימָן יט), וְעַל בֵּין כְּתִיב בְּלִשׁוֹן תַּרְגוּם. וְכִשְׂאָדָם נוֹפֵל לְשָׁם, שְׁזֶה בְּחִינַת מְקוֹמוֹת הַמִּטְנָפִים,
1012 הַכְּבוֹד הָעֲלִיּוֹן	אֵיה	חֲזוֹר וְשֵׁב אֵל הַכְּבוֹד הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא בְּחִינַת אֵיה כַּנ"ל.

1012	עולה	איה	וזהו בחינות עולה, בחינת (בראשית כ"ב) "ואיה הש"ה לעולה". שבחינת איה היא בחינות שה לעולה
1012	איה	בראשית	בחינת איה, שהוא בחינות בראשית מאמר סתום כנ"ל.
1012	בראשית	מאמר סתום	בחינות בראשית מאמר סתום כנ"ל.
1012	תשובה	איה	וזה בחינות תשובה, כי זה עקר התשובה, כשאדם מבקש ומחפש אחר כבודו ותפארתו, ורואה בעצמו שרחוק מכבודו ותפארתו, ומתגעגע ושואל ומצטער אי"ה מקום כבודו, וזהו בעצמו תשובתו ותקונו כנ"ל, וחבו היטב.
1012	לפני כל תורה יש בחינות ספקות	עין הדעת טוב ורע	ולפני כל תורה יש בחינות ספקות הנ"ל, כגון בחדושי תורה, קדם שמחדישין יש כמה ספקות ובלבולים, קדם שמבכר ומלבן הדבר בראוי. ואלו הפסקות הם בחינת עין הדעת טוב ורע,
1012	נגה	עין הדעת טוב ורע	ואלו הפסקות הם בחינת עין הדעת טוב ורע, שהוא בחינת נגה.
1015	צדקה	מים	יצדקה היא בחינת מים, בבחינת (שם קי"ד) "ההפכי הצור אגם מים", 'הצור' זה בחינת (תהלים ע"ג) "צור לבבי", כי יש "לב אבן" (יחזקאל ל"ו), דהינו "אבירי לב הרחוקים מצדקה" (ישעיה מ"ו), וזהו: "ההפכי הצור אגם מים", דהינו שנתהפך ללב רך, בחינת (איכה ב) "שפכי כמים לבך נכח פני ה'", הינו לב רך להתנדב לצדקה. ובשביל זה נקרא צדקה מים, כמו שכתוב (עמוס ה) "יצדקה כנחל איתן", וזה בחינת (קהלת י"א) "שלח לחמך על פני המים", הנאמר בזהב
1015	הצור	לב אבן	'הצור' זה בחינת (תהלים ע"ג) "צור לבבי", כי יש "לב אבן" (יחזקאל ל"ו), דהינו "אבירי לב הרחוקים מצדקה" (ישעיה מ"ו),
1015	הצדיק	"בכור שורו הדר לו"	והצדיק הוא בחינת (דברים ל"ג) "בכור שורו הדר לו", ובכור נוטל פי שנים, הינו שדבור פיו הקדוש יש לו שני משמעות, ומזה בא שיש בת ויניקה להצבועים הנ"ל לינק מהם, להפך דבריהם אל השקר שלחם, מאחר שהדבור הקדוש בעצמו יש לו שני משמעות, בבחינת פי שנים כנ"ל.
1015	יבב	וויגין דקדשה	ובחינת היבב בקדשה הוא בחינת וויגין דקדשה,
1015	גמלא	הצדיק הפשוט	'גמלא' זה בחינת הצדיק הפשוט, בבחינת (תהלים קל"א) "ולא הלכתי בגדלות ונפלאות כגמל עלי אמו". כי הוא מתנהג בפשיטות, ואינו מדבר גדולות, וכל עבודתו הוא בבחינת שתיקה. כי אין יוצא מפיו גדולות ונפלאות, והוא רק כגמול עלי אמו, וזהו בחינת 'גמלא'.
1015	זנב	נביא ומורה שקר	ו'זומרי' נגובתה' זה בחינת נביא ומורה שקר, הוא הזנב, כמו שכתוב (בישעיה ט). הינו אלו הצבועים המשקרים, בחינת נביאי השקר,
1015	תורי	הצדיקים הגדולים	וזהו: 'תורי' אריא נגובתה' זהו בחינת הצדיקים הגדולים
1015	שושנה	הדבור הקדוש	ושושנה זה בחינת הדבור הקדוש, בחינת (שיר השירים ה) "שפתותיו שושנים" וכו'.
1016	הפרנסה	'מעדני מלך'	'שמנה לחמו' וכו', דהינו הפרנסה שהיא בחינת 'מעדני מלך', כי מקבלין אותה על ידי המלך,
1016	הברורים	קטרת	ואלו הברורים הם בחינת קטרת, כידוע, שקטרת היא בחינת ברורים.
1016	התחברות שמתחברין האמרי שפר עם המלך	חתנה	כי התחברות שמתחברין האמרי שפר עם המלך, זה בחינת חתנה, בבחינת (משלי כ"ב) "חן שפתיו רעהו מלך" שחן השפתיים, דהינו האמרי שפר, מתחברין עם המלך בבחינת רעות וזהו "ביום חתנתו".

1019	הִירָאָה כְּרָאוֹי	יָרָא שְׁבַת	ל וְאִזִּי הִירָאָה כְּרָאוֹי, בְּבַחֲנִית יָרָא שְׁבַת (תְּקוּנָה זֶהר תְּקוּן ט), כִּי אִזִּי הִירָאָה בְּלִי כְּסִילוֹת שְׁנֵי בִימֵי הַחֹל, כִּי עֶקֶר הַכְּסִילוֹת מִחֲמַת הַשַּׁעֲבוֹד בְּנ"ל.
1019	הַתְּכֵלִית	סוֹף דְּבַר	שְׁעָקֶר הַשְׁגָּת הַתְּכֵלִית, שֶׁהוּא בְּחִינַת סוֹף דְּבַר
1019	אֶבֶן נֶגֶף בְּכָל חֻמָּה וְחֻמָּה	עֲמָלֶק	כִּי יֵשׁ אֶבֶן נֶגֶף בְּכָל חֻמָּה וְחֻמָּה, שֶׁהִיא בְּחִינַת עֲמָלֶק, שֶׁעַל יָדֵי הָאֶבֶן הַנֶּגֶף הַזֶּה יִכָּלֵין לִפְלֹ, חֶסֶם וְשִׁלּוֹם.
1019	יָדָיו	מַצּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת	יָדָיו הֵינּוּ בְּחִינַת מַצּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת
1019	מַצּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת	אֲמוּנָה	מַצּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת אֲמוּנָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קי"ט) "כָּל מַצּוֹתֶיךָ אֲמוּנָה".
1019	עֲמָלֶק	הַפִּילוֹסוֹפִים וְהַכּוֹפְרִים	וְעֲמָלֶק, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַפִּילוֹסוֹפִים וְהַכּוֹפְרִים, הוּא כּוֹפֵר בְּכָל הַמַּצּוֹת וּמַפְרֵשׁ הַכָּל עַל שִׁבְלֵיּוֹת לְבַד בְּנ"ל.
1020	בְּשִׁמְתָּחִיל לְכֻנֶּם לְאִיזָה דֶּרֶךְ	הֶרִיזוּן	כִּי בְּשִׁמְתָּחִיל לְכֻנֶּם לְאִיזָה דֶּרֶךְ הוּא בְּחִינַת הֶרִיזוּן, וְצָרִיךְ לְהַתְעַלֵּם שֶׁם בְּבַחֲנִית עֲבוּר, כִּי עֲדִין לֹא נִתְגַּלָּה זֶה הַדֶּרֶךְ בְּעוֹלָם, רַק הוּא נִכְנָס לְשֵׁם לְגִלּוֹתוֹ, וְאִזִּי הוּא בְּחִינַת הֶרִיזוּן, בְּבַחֲנִית (מִשְׁלֵי ד) "בְּדֶרֶךְ חֻמָּה חֲרִיתִיךָ". בְּחִינַת הֶרִיזוּן, וְצָרִיךְ לְשַׁהוֹת שֶׁם וּלְהַתְמַקְהֶמָה, לְחַמֵּם עֲצָמוֹ שֶׁם כְּמוֹ עֶבֶר בְּמַעֲי אֲמוֹ, עַד שֶׁיִּגִּיעַ הַזְּמַן, שֶׁיֵּצֵא לְאוּרֵי הָעוֹלָם, לְגִלּוֹת זֶה הַדֶּרֶךְ בְּעוֹלָם
1020	צָרִיךְ לְהַתְעַלֵּם שֶׁם	עֲבוּר	כִּי בְּשִׁמְתָּחִיל לְכֻנֶּם לְאִיזָה דֶּרֶךְ הוּא בְּחִינַת הֶרִיזוּן, וְצָרִיךְ לְהַתְעַלֵּם שֶׁם בְּבַחֲנִית עֲבוּר, כִּי עֲדִין לֹא נִתְגַּלָּה זֶה הַדֶּרֶךְ בְּעוֹלָם, רַק הוּא נִכְנָס לְשֵׁם לְגִלּוֹתוֹ, וְאִזִּי הוּא בְּחִינַת הֶרִיזוּן, בְּבַחֲנִית (מִשְׁלֵי ד) "בְּדֶרֶךְ חֻמָּה חֲרִיתִיךָ". בְּחִינַת הֶרִיזוּן, וְצָרִיךְ לְשַׁהוֹת שֶׁם וּלְהַתְמַקְהֶמָה, לְחַמֵּם עֲצָמוֹ שֶׁם כְּמוֹ עֶבֶר בְּמַעֲי אֲמוֹ, עַד שֶׁיִּגִּיעַ הַזְּמַן, שֶׁיֵּצֵא לְאוּרֵי הָעוֹלָם, לְגִלּוֹת זֶה הַדֶּרֶךְ בְּעוֹלָם
1020	וּכְשִׁיּוּצֵא קֶדֶם זְמַנוֹ	נִפְלֵ	וּכְשִׁיּוּצֵא קֶדֶם זְמַנוֹ, זֶה בְּחִינַת נִפְלֵ
1020	הַמְּפָרְסָמִים שֶׁנַּעֲשִׂין קֶדֶם זְמַנָּם	נִפְלִים	הֵינּוּ בְּחִינַת הַמְּפָרְסָמִים שֶׁנַּעֲשִׂין קֶדֶם זְמַנָּם, שֶׁהֵם בְּבַחֲנִיּוֹת נִפְלִים בְּנ"ל,
1020	הַדֶּרֶךְ חֻמָּה בְּעֲצָמוֹ	אִשָּׁה הָרָה	הַדֶּרֶךְ חֻמָּה בְּעֲצָמוֹ, שֶׁהוּא בְּחִינַת אִשָּׁה הָרָה
1020	נִפְסָד גַּם הַדֶּרֶךְ חֻמָּה בְּעֲצָמוֹ, בְּאִפְסָן שֶׁאֵפְלוֹ אִישׁ אַחֵר אֵינוֹ יָכוֹל לְכַנֵּס לְשֵׁם בְּבַחֲנִית הֶרִיזוּן, לְגִלּוֹת וּלְהוֹצִיא זֶה הַדֶּרֶךְ לְעוֹלָם, שֶׁזֶה בְּחִינַת מִיתַת הָאִשָּׁה הָרָה בְּנ"ל.	מִיתַת הָאִשָּׁה הָרָה	נִפְסָד גַּם הַדֶּרֶךְ חֻמָּה בְּעֲצָמוֹ, בְּאִפְסָן שֶׁאֵפְלוֹ אִישׁ אַחֵר אֵינוֹ יָכוֹל לְכַנֵּס לְשֵׁם
1024	עֲשֶׂרָה מִיָּנִי נִגְיָנָה	שְׁמֻחָה	כִּי יֵשׁ עֲשֶׂרָה מִיָּנִי נִגְיָנָה שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׁמֻחָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים צ"ב) "עָלִי עֲשׂוֹר וְכוּ' כִּי שִׁמְחַתְנִי ח' בַּפַּעֲלָךְ" וְכוּ'.
1024	הַשְׁמֻחָה	תְּקוּן הַחוֹלָה	וְלַעֲתִיד תִּתְגַּדֵּל הַשְׁמֻחָה מְאֹד, וְעַל כֵּן אֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכֻרָנֶם לְבָרְכָהּ (יְרוּשָׁלַיִם סֵפֶה פֶּרֶק לֹוֶלֶב וְעֶרְבָה וּבְמִדְרַשׁ רַבָּה שְׁמִינִי פֶּרֶשָׁה יא) 'עֲתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהִיטֵל רֹאשׁ חוּלָה לְצַדִּיקִים לַעֲתִיד לְבֹא, דְּהֵינּוּ שֶׁנַּעֲשֶׂה מְחֻלָּה לְצַדִּיקִים, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ יִהְיֶה רֹאשׁ חוּלָה, כִּי שְׂכִינָה לְמַעַל מְרַאשׁוֹתָיו שֶׁל חוּלָה, כְּמוֹ שֶׁדִּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכֻרָנֶם לְבָרְכָהּ (נִדְרִים מ), שְׁנֵאֲמַר: "ה' יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרֶשׁ דָּוִי". כִּי אֵין לְהַחֲלִיף שׁוֹם חַיִּית, רַק הַשְׂכִּינָה מְחִיָּה אוֹתוֹ. וְלַעֲתִיד עַל יָדֵי הַשְׁמֻחָה יִתְפַּקֵּן כָּל הַמַּחֲלָה בְּנ"ל
1026	מִתְפַּתָּה	חֲסִדִּים	'מִתְפַּתָּה' דִּיקָא, בְּחִינַת חֲסִדִּים, שֶׁעַל יָדֵי הֵינּוּ נִגְדָּלִין הַחֲסִדִּים.
1026	הַתְּלַבְּשׁוֹת מִשָּׁה בְּאִיבְרִים	הַתְּלַבְּשׁוֹת הַדַּעַת	וְהַתְּלַבְּשׁוֹת מִשָּׁה בְּאִיבְרִים זֶהוּ בְּעֲצָמוֹ בְּחִינַת הַתְּלַבְּשׁוֹת הַדַּעַת בְּחֲסִדִּים בְּנ"ל.
1026	הָאִיבְרִים	חֲסִד	וְהָאִיבְרִים הֵם רַמ"ח, בְּחִינַת אִבְרָהִם אִישׁ הַחֲסִד, שֶׁהוּא גִימַטְרִיָּה רַמ"ח אִיבְרִים.
1028	עֶקֶר הַהֶבְדֵּל שֶׁבֵּין יִשְׂרָאֵל לְאֻמּוֹת	מָה שֶׁלֹּא נִתֵּן לְכַתֵּב	כִּי עֶקֶר הַהֶבְדֵּל שֶׁבֵּין יִשְׂרָאֵל לְאֻמּוֹת הוּא בְּבַחֲנִית מָה שֶׁלֹּא נִתֵּן לְכַתֵּב,

1028	מה שלא נתן לכתב	תורה שבעל פה	כי עקר ההבדל שבין ישראל לאמות הוא בבחינת מה שלא נתן לכתב, בחינת תורה שבעל פה.
1028	תורה שבעל פה	עקר ההבדל שבין ישראל לאמות	נמצא שעקר ההבדל והיתרון של ישראל על האמות הוא בבחינת תורה שבעל פה, שלא נתן לכתב.
1029	יחודים	בטול אסור	כי כל היחודים והזווגים הם בחינת בטול אסור.
1029	הזווגים	בטול אסור	כי כל היחודים והזווגים הם בחינת בטול אסור.
1029	שנעשה האסור כשר	בטול האסור	הינו שנעשה האסור כשר והתר, בחינת בטול האסור כנ"ל.
1031	נושאים בכתף את הארון על תורה		שהיו נושאים בכתף את הארון, הינו בחינת על תורה.
1032	ספר	שם ה'	כי הספר הוא בחינת שם ה', בבחינת: "מגדל עו שם ה', בו ירוין צדיק ונשגב" (משלי י"ח). ואיתא בזהר (בראשית דף לז:) שם ה' דא ספר, כי ספר במספר שם, כמוכא. כי הספר הוא בחינת שמי שנכתב בחדשה, ונתפשט בעולם ועושה שם.
1032	משיח	חטם	משיח הוא בחינות חטם, בבחינות (איכה ד) "רוח אפינו משיח ה'",
1032	הרוח קנאה	רוחו של משיח	והנה הרוח קנאה שהוא בחינת רוחו של משיח כנ"ל
1032	שם ה'	'שמי שנכתב בקדשה'	וגם יש בהם שמות, בחינת שמי שנכתב בקדשה,
1037	אותן שבותרין חלקם בחיים, דהינו למלאות תאותם בחיים, חיותם בעולם הזה, והן אותן שבותרין ברב טוב הצפון, דהינו עולם הבא, וזהו 'וצפונך', שבותרין בטוב הצפון, דהינו עולם הבא ושניהם הם בחינת מלוי בטן כנ"ל	מלוי בטן	
1037	אותן שבותרין ברב טוב הצפון, דהינו עולם הבא	מלוי בטן	והן אותן שבותרין ברב טוב הצפון, דהינו עולם הבא, וזהו 'וצפונך', שבותרין בטוב הצפון, דהינו עולם הבא ושניהם הם בחינת מלוי בטן כנ"ל:
1037	בנים שאינם נולדים בקדשה	מותרות וטנוף	גם הבנים שאינם נולדים בקדשה, הם גם בן מותרות ממש, כי הם באים ממותרות וסרחון ועבירת המוח שיוצא לחוץ, ומזה נהנו הבנים, בחינת (אבות פ"ק ג) 'מפה סרוחה', סרחון ממש. ובשביל זה נקראים הבנים עוללים, לשון טנוף, כי "עולל" פרש רש"י (תהלים ח) 'טנוף ולכלוך', וכנ"ל. ומי שמנח בנים כאלו, הוא גנאי ובזיון. כי הם בחינות מותרות ומנוח
1037	"ממתים מחלד"	יש שהם מתים מיתה טבעית	כי יש שהם מתים מיתה טבעית, שהם נולדים בלחות שרשית ושאר דברים כאלו, שעל ידם ראוי להם לחיות מספר שנים כאלו, והם מתקומים וחיים כל אותן השנים, עד שנפסק ונכלה לחיותם וחיותם, והם מתים מחלד. וזהו בחינת: "ממתים מחלד".
1037	מתים מחלד	בני עולם הזה	המתים מחלד הם בחינת בני עולם הזה, שאין להם עולם הבא, כי הם חיים וקיימים בעולם הזה בלי שום עניש, עד שמתים מחלד כנ"ל.
1038	לעשות ממחין דקטנות מחין דגדלות	המתקה	והנה כשהקטן בא לפני הגדול כדי לקבל ממנו, ואזי הגדול מאיר בו. ועקר הדבר לעשות ממחין דקטנות מחין דגדלות, דהינו להאיר בהקטן, להגדיל דעתו, שיתגדל מקטנותו ויהיה נעשה גדול, דהינו שיבוא למחין דגדלות, שזהו בחינת המתקה.
1039	עולם הנשמות	שבת	וישראל בעצמן, עקר בריאתן בשביל בחינת שבת, שהוא התכלית. כי שבת הוא תכלית מעשה שמים וארץ, שהוא בחינת עולם הנשמות (הקדמת הזהר דף א, וזהר תרומה קלו), שהוא עולם שכלו שבת

1039	שַׁבָּת	הַתְּכֵלִית	וַיִּשְׂרָאֵל בְּעֶצְמוֹן, עֶקֶר בְּרִיאַתָּן בְּשָׁבִיל בְּחִינַת שַׁבָּת, שֶׁהוּא הַתְּכֵלִית. כִּי שַׁבָּת הוּא תְּכֵלִית מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁהוּא בְּחִינַת עוֹלָם הַנִּשְׁמוֹת (הַקְדָּמַת הַזֶּהָר דָּף א, וְהַזֶּה תְּרוּמָה קָלוּ), שֶׁהוּא עוֹלָם שְׁכָלוֹ שַׁבָּת.
1039	בְּמִדְרָגָה פְּחוּתָה מְאֹד	רַגְלִין	אֲבָל קָמְנִי עֶרֶךְ כְּמוֹנוֹ הַיּוֹם, שֶׁכָּלְנוּ בְּמִדְרָגָה פְּחוּתָה מְאֹד בְּבְחִינַת רַגְלִין,
1039	'לְכוּ'	הַרְגֵּלִין	וְזֶהוּ: 'לְכוּ חֲזוּ'. 'לְכוּ' דִּיקָא, הֵינּוּ בְּחִינַת הַרְגֵּלִין, שֶׁהֵם כְּלֵי הַהֲלִיכָה,
1040	הַתְּפִתָּחוֹת הַחֲכָמָה	עֵינִים	כִּי הַתְּפִתָּחוֹת הַחֲכָמָה נִקְרָא בְּחִינַת עֵינַיִם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ג) "וַתִּפְקְחֶנָּה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם", וּפֶרֶשׁ רַש"י: 'עַל שֵׁם הַחֲכָמָה נֶאֱמַר'.
1040	תְּפִלִּין	מַחֲזִין	בְּחִינַת תְּפִלִּין, שֶׁנִּקְרָאִין פָּאָר (סָכָה כה), וְהַתְּפִלִּין הֵם בְּחִינַת מַחֲזִין,
1040	קִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל	'אֹיֶרָא דְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל	וּמִזֶּה נַעֲשֶׂה קִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בְּחִינַת 'אֹיֶרָא דְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מַחֲבִים'
1040	אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל	'אֹיֶרָא דְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל	בְּחִינַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בְּחִינַת 'אֹיֶרָא דְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מַחֲבִים'.
1040	שְׁפַע כְּפוּלָה	"וְכֶסֶף תּוֹעָפוֹת לָךְ"	אֲבָל יֵשׁ בְּחִינַת שְׁפַע כְּפוּלָה, בְּחִינַת (אִיּוֹב כ"ב) "וְכֶסֶף תּוֹעָפוֹת לָךְ", שֶׁהוּא לְשׁוֹן כְּפוּל.
1045	שַׁבָּת	נִקְדָּה הַפְּנִימִית	כִּי שַׁבָּת הִיא נִקְדָּה הַפְּנִימִית
1045	הַשְּׂשֻׁה יָמִים	הַעֲגוּלִים סָבִיב הַנִּקְדָּה	כָּל הַשְּׂשֻׁה יָמִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת הַעֲגוּלִים סָבִיב הַנִּקְדָּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּזֶּהָר (וִיקָהָל דָּף רד.) וּבְמוֹכָא.
1045	הַצַּדִּיק	שַׁבָּת	וְהַצַּדִּיק הוּא בְּחִינַת שַׁבָּת, בְּחִינַת הַנִּקְדָּה פְּנִימִית, שֶׁמִּמֶּנּוּ יוֹנְקִים הַכָּל, כְּמוֹכָא.
1046	שְׁלָבוֹ מְסַבֵּב וּמְקַף וּמַעְקָם בְּעֻמּוּמִיּוֹת וּקְשִׁיּוֹת וּכְפִירוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁזֶה בְּחִינַת (שְׁמוֹת א) "וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיִּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה" וְכוּ'. וְאֵינָם בְּתַקּוּנִים (תַּקּוּן יג דָּף כה.) בְּקִשְׁיָא וְכוּ', הֵינּוּ הַקְשִׁיּוֹת שֶׁבִּלְבָּן. שֶׁהֵם הַמְּנִיעָה הַגְּדוּלָה מִכָּלֵם.	"וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיִּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה"	דְּהֵינּוּ שְׁלָבוֹ מְסַבֵּב וּמְקַף וּמַעְקָם בְּעֻמּוּמִיּוֹת וּקְשִׁיּוֹת וּכְפִירוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁזֶה בְּחִינַת (שְׁמוֹת א) "וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיִּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה" וְכוּ'. וְאֵינָם בְּתַקּוּנִים (תַּקּוּן יג דָּף כה.) בְּקִשְׁיָא וְכוּ', הֵינּוּ הַקְשִׁיּוֹת שֶׁבִּלְבָּן. שֶׁהֵם הַמְּנִיעָה הַגְּדוּלָה מִכָּלֵם.
1047	מָה שֶׁאֶחָד שׁוֹמֵעַ יוֹתֵר וּלְמַעַלָּה מִמָּחוּ וְהַבְּנָתוֹ	מוֹתָרוֹת	דְּהֵינּוּ מָה שֶׁאֶחָד שׁוֹמֵעַ יוֹתֵר וּלְמַעַלָּה מִמָּחוּ וְהַבְּנָתוֹ, זֶה בְּחִינַת מוֹתָרוֹת
1047	רְזִי תוֹרָה שְׁנִמְסָר לַחֲצִיצוֹנִים	מָה שֶׁאֶחָד שׁוֹמֵעַ יוֹתֵר וּלְמַעַלָּה מִמָּחוּ וְהַבְּנָתוֹ	וְזֶה בְּחִינַת רְזִי תוֹרָה שְׁנִמְסָר לַחֲצִיצוֹנִים, כִּי יִנְיָקְתֶּם רַק מִבְּחִינַת רְזִי תוֹרָה, דְּהֵינּוּ מָמָה שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מִמָּחוּ הָאָדָם, כָּל אֶחָד לְפִי הַבְּנָתוֹ.
1047	יִתְרוֹ	הַקְּלָפָה הַדִּקָּה שְׁבוּרָחַת, כְּשִׁשׁוּמַעַת יִשׁוּעוֹת יִשְׂרָאֵל	כִּי יִתְרוֹ הוּא בְּחִינַת הַקְּלָפָה הַדִּקָּה שְׁבוּרָחַת, כְּשִׁשׁוּמַעַת יִשׁוּעוֹת יִשְׂרָאֵל
1060	מָה שֶׁנִּמְשָׁךְ אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּבִיכּוֹל, בְּרַחֲמֵי מַחֲזִין	תְּפִסָּה	וְאֵף עַל פִּי שְׁזָרוּ תְּפִסָּה, כְּבִיכּוֹל, בְּבְחִינַת (שִׁיר הַשִּׁירִים ז) "מִלֶּךְ אֲסוּר בְּרַחֲמִים" 'בְּרַחֲמֵי מַחֲזִין' (סוּף הַתַּקּוּנִים תַּקּוּן ו, דָּף ח.) 'אֲסוּר' דִּיקָא, שֶׁמָּה שֶׁנִּמְשָׁךְ אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּבִיכּוֹל, בְּרַחֲמֵי מַחֲזִין הוּא בְּחִינַת תְּפִסָּה, בְּחִינַת (תְּהִלִּים ס"ח) "שְׁבִיטָה שְׁבִי", אֵף עַל פִּי כֵּן הוּא נִיחָא לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, שִׁיחִיָּה נִמְשָׁךְ, כְּבִיכּוֹל, עַל יְדֵי הַתוֹרָה, אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּפִסָּה.
1062	קִלְקוּל הָאֻמוּנָה	עֲבוּדָה זָרָה	קִלְקוּל הָאֻמוּנָה הִיא גַם בֶּן בְּחִינַת עֲבוּדָה זָרָה, וְכְמוֹ שֶׁמוֹכָא (בְּשֵׁם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב) עַל פֶּסוּק (דְּבָרִים י"א) "וְסִרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹקִים אֲחֵרִים", שֶׁתִּכְף כְּשִׁפְסָרִים מִהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ הוּא בְּחִינַת עֲבוּדָה זָרָה

נמשכין מיסוד הפשוט, שהוא בחינת הצדיק, בחינת (משלי י) "צדיק יסוד עולם". שהצדיק הוא בחינת יסוד הפשוט, שממנו נמשכין כל הארבעה יסודות, בבחינת (בראשית ב) "ונהר יצא מעדן להשקות את הגן", ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים. "נהר יצא מעדן" זה בחינת 'צדיק יסוד עולם', בחינת יסוד הפשוט, אשר "משם יפרד" הארבעה יסודות, שהם בחינת ארבעה ראשים כנ"ל.

הצדיק

1066 יסוד הפשוט

1066	"נהר יצא מעדן"	'צדיק יסוד עולם'	"נהר יצא מעדן" זה בחינת 'צדיק יסוד עולם'
1066	ארבעה יסודות	ארבעה ראשים	ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים. "נהר יצא מעדן" זה בחינת 'צדיק יסוד עולם', בחינת יסוד הפשוט, אשר "משם יפרד" הארבעה יסודות, שהם בחינת ארבעה ראשים כנ"ל.
1067	מסתלק מאור העינים	שקיעת האור	מסתלק מאור העינים כנ"ל, שזה בחינת שקיעת האור כנ"ל
1067	הבכיה	הסתלקות מאורי אור	כי הבכיה הוא בחינת הסתלקות מאורי אור כנ"ל
1067	הסתלקות מאורי אור	ההעלמה, שנתעלם היפי והפאר של כל העולם	וזה בחינת ההעלמה, שנתעלם היפי והפאר של כל העולם
1067	היפי והפאר והחן של כל העולם כנ"ל	יוסף	כי יש צדיק, שהוא היפי והפאר והחן של כל העולם כנ"ל, בבחינת (בראשית ל"ט) "ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה", בחינת (תהלים מ"ח) "יפה גוף משוש כל הארץ".
1067	כשזה הצדיק נתגלה ונתפרסם בעולם	'שם'	כי כשזה הצדיק נתגלה ונתפרסם בעולם, זה בחינת 'שם', דהינו שנתפרסם ויש לו שם בעולם,
1067	הצדיק	שבת	גם הצדיק הוא בחינת שבת, כמו שכתוב (בזרר נשא דף קמ"ד): 'אנת הוא שבת דכלהי יומי'.
1067	שבת	כח הראות	כי שבת, שהוא שמא דקדשא בריך הוא, הוא בחינת כח הראות, בחינת תלת גונון דעינא ובת עין כנ"ל
1067	כח הראות	תלת גונון דעינא ובת עין	שבת, שהוא שמא דקדשא בריך הוא, הוא בחינת כח הראות, בחינת תלת גונון דעינא ובת עין
1067	בית המקדש	עינים	כי המקדש הוא גם כן בחינת עינים, כמו שכתוב (יחזקאל כ"ד) "נאון עינכם, מחמד עיניכם" (עין בבא בתרא ד).
1067	'הקמה, תבונה ודעת וכל מלאכה'	ארבעה מחין	(שמות ל"א) "ואמלא אתו רוח אלקים בהקמה ובתבונה ודעת ובכל מלאכה". 'הקמה, תבונה ודעת וכל מלאכה' זה בחינת ארבעה מחין (כמו שמובא בתקוני זחר דף יג: בהקדמה),
1067	ראש	מחין	'בראשית ראש ב'ית' (תקוני זחר תקון ג דף יח.). 'ראש' זה בחינת מחין
1067	'בית'	בית המקדש	'בראשית ראש ב'ית' (תקוני זחר תקון ג דף יח.). 'ראש' זה בחינת מחין, 'בית' זה בחינת בית המקדש,
1067	המחין	תלת גונון דעינא ובת עין	על ידי בחינת המחין, שהם בחינת תלת גונון דעינא ובת עין,
1067	בית	הבתים של התפלין	'בראשית ראש ב'ית' (תקוני זחר תקון ג דף יח.). 'ראש' זה בחינת מחין, 'בית' זה בחינת בית המקדש, שעקר קיומו על ידי בחינת המחין, שהם בחינת תלת גונון דעינא ובת עין, בחינת שבת, שמאיר לבית המקדש כנ"ל. גם 'בית' זה בחינת הבתים של התפלין
1067	בעל הבית	ראש הבית	ואזי יש בעל הבית בחינת ראש הבית
1067	מאורי אור	מאור העינים	מאורי אור, חס ושלום, שהם בחינת מאור העינים
1067	תלת גונון דעינא ובת עין	מאור העינים	מאורי אור, חס ושלום, שהם בחינת מאור העינים, בחינת תלת גונון דעינא ובת עין,
1067	ומתגברין מאורי אש	"ממרום שלח אש"	ומתגברין מאורי אש, בחינת: "ממרום שלח אש",

[illegible]

1067 תפלין	מאורי אור	'פאר' זה בחינת המוחין, בחינת תפלין, בחינת ראש בית, בחינת כלליות הגנונין, בחינת תלת גנונין דעינא וכת עין, בחינת מאורי אור, בחינת שבת המאיר לבית המקדש כנ"ל.
1067 תפלין	שבת	'פאר' זה בחינת המוחין, בחינת תפלין, בחינת ראש בית, בחינת כלליות הגנונין, בחינת תלת גנונין דעינא וכת עין, בחינת מאורי אור, בחינת שבת המאיר לבית המקדש כנ"ל.
1067 ראש בית	כלליות הגנונין	'פאר' זה בחינת המוחין, בחינת תפלין, בחינת ראש בית, בחינת כלליות הגנונין, בחינת תלת גנונין דעינא וכת עין, בחינת מאורי אור, בחינת שבת המאיר לבית המקדש כנ"ל.
1067 ראש בית	תלת גנונין דעינא וכת עין	'פאר' זה בחינת המוחין, בחינת תפלין, בחינת ראש בית, בחינת כלליות הגנונין, בחינת תלת גנונין דעינא וכת עין, בחינת מאורי אור, בחינת שבת המאיר לבית המקדש כנ"ל.
1067 ראש בית	מאורי אור	'פאר' זה בחינת המוחין, בחינת תפלין, בחינת ראש בית, בחינת כלליות הגנונין, בחינת תלת גנונין דעינא וכת עין, בחינת מאורי אור, בחינת שבת המאיר לבית המקדש כנ"ל.
1067 ראש בית	שבת	'פאר' זה בחינת המוחין, בחינת תפלין, בחינת ראש בית, בחינת כלליות הגנונין, בחינת תלת גנונין דעינא וכת עין, בחינת מאורי אור, בחינת שבת המאיר לבית המקדש כנ"ל.
1067 כלליות הגנונין	תלת גנונין דעינא וכת עין	'פאר' זה בחינת המוחין, בחינת תפלין, בחינת ראש בית, בחינת כלליות הגנונין, בחינת תלת גנונין דעינא וכת עין, בחינת מאורי אור, בחינת שבת המאיר לבית המקדש כנ"ל.
1067 כלליות הגנונין	מאורי אור	'פאר' זה בחינת המוחין, בחינת תפלין, בחינת ראש בית, בחינת כלליות הגנונין, בחינת תלת גנונין דעינא וכת עין, בחינת מאורי אור, בחינת שבת המאיר לבית המקדש כנ"ל.
1067 כלליות הגנונין	שבת	'פאר' זה בחינת המוחין, בחינת תפלין, בחינת ראש בית, בחינת כלליות הגנונין, בחינת תלת גנונין דעינא וכת עין, בחינת מאורי אור, בחינת שבת המאיר לבית המקדש כנ"ל.
1067 תלת גנונין דעינא וכת עין	מאורי אור	'פאר' זה בחינת המוחין, בחינת תפלין, בחינת ראש בית, בחינת כלליות הגנונין, בחינת תלת גנונין דעינא וכת עין, בחינת מאורי אור, בחינת שבת המאיר לבית המקדש כנ"ל.
1067 תלת גנונין דעינא וכת עין	שבת	'פאר' זה בחינת המוחין, בחינת תפלין, בחינת ראש בית, בחינת כלליות הגנונין, בחינת תלת גנונין דעינא וכת עין, בחינת מאורי אור, בחינת שבת המאיר לבית המקדש כנ"ל.
1067 מאורי אור	שבת	'פאר' זה בחינת המוחין, בחינת תפלין, בחינת ראש בית, בחינת כלליות הגנונין, בחינת תלת גנונין דעינא וכת עין, בחינת מאורי אור, בחינת שבת המאיר לבית המקדש כנ"ל.
1067 אפר	מאורי אש	'אפר' זה בחינת מאורי אש
1067 הצדיק האמת	יוסף	הינו הצדיק האמת, שהוא היפי והפאר של העולם, שהוא בחינת יוסף, בחינת (בראשית מ"ב) "יוסף הוא השליט הוא המשפיר" וכו'
1067 ראש בית	יוסף	בחינת יוסף, בחינת (בראשית מ"ב) "יוסף הוא השליט הוא המשפיר" וכו', בחינת ראש בית
1067 בעל הבית של העולם	ראש בית	בחינת ראש בית, בחינת בעל הבית של העולם. כי על ידו קיום הבית המקדש וקיום הבתים והדירות של ישראל כנ"ל.
1067 פאר	שם ה'	אבל כשנסתלק ונתעלם זה הראש שהוא הפאר, בחינת שם ה' כנ"ל
1067 המפרסמים של שער	שמות הטמאה של החיצונים	שמות הטמאה של החיצונים, שזה בחינת המפרסמים של שער

1067	המפרסמים של שקר	ראש של הסמך אחר	שזה בחינת המפרסמים של שקר כנ"ל. והם בחינת ראש של הסמך אחר
1067	"ראש כל חוצות"	ראש דסמך אחר	"ראש כל חוצות", שזהו בחינת ראש דסמך אחר
1067	נח	הצדיק	נח שהוא בחינת הצדיק,
1067	שם	שם הקדש	. והוא בחינת שם, שם דיקא, בחינת שם הקדש
1067	שם הקדש	פאר	בחינת שם הקדש, שהוא בחינת פאר והדור כנ"ל
1071	כח	כ"ח אתון דמעשה	'כח זה בחינת כ"ח אתון דמעשה בראשית' (תקוני זהר, תקון יח), בראשית
1071	כ"ח אתון דמעשה	עשרה מאמרות שבהם	כ"ח אתון דמעשה בראשית' (תקוני זהר, תקון יח), בחינת עשרה מאמרות שבהם נברא העולם
1071	מחין של ארץ ישראל	נעם	מחין של ארץ ישראל הם בחינת נעם
1071	מחין של חוץ לארץ	חובלים	ומחין של חוץ לארץ הם בחינת חובלים, כמו שכתוב (זכריה י"א) "לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים". ואמרו רבותינו, זכרונם לברכה (סנהדרין כד) 'נעם' אלו תלמידי חכמים שבארץ ישראל, שמנעימים זה לזה בהלכה, 'חבלים' אלו תלמידי חכמים שבחוץ לארץ. שחובלים זה לזה בהלכה.
1071	יעקב	צדקה	יעקב הוא בחינת צדקה, כמו שכתוב (תהלים צ"ט) "משפט וצדקה ביעקב אתה עשית",
1071	יוסף	נעם	שפרה זה בחינת יוסף, בחינת (בראשית ל"ט) "ויהי יוסף יפה תאר" וכו', ויפה תאר זה בחינת יפה תאר, הנאמר בדוד. ודרשו רבותינו, זכרונם לברכה (סנהדרין צג:) 'איש תאר, שמראה פנים בהלכה', הינו בחינת מחין, בחינת נעם.
1071	'נחלת'	יעקב	וזהו: "אף נחלת שפרה עלי". 'נחלת' זה בחינת יעקב, בחינת (דברים ל"ב) "יעקב חבל נחלתו", בחינת צדקה
1071	שפרה	יוסף	וזהו: "אף נחלת שפרה עלי". 'נחלת' זה בחינת יעקב, בחינת (דברים ל"ב) "יעקב חבל נחלתו", בחינת צדקה. שפרה זה בחינת יוסף, בחינת (בראשית ל"ט) "ויהי יוסף יפה תאר" וכו', ויפה תאר
1071	מחין	נעם	בחינת מחין, בחינת נעם
1071	יפה תאר	מחין	זה בחינת יפה תאר, הנאמר בדוד. ודרשו רבותינו, זכרונם לברכה (סנהדרין צג:) 'איש תאר, שמראה פנים בהלכה', הינו בחינת מחין, בחינת נעם, שמנעימים בחלכה כנ"ל.
1071	חבלי לדה	חובלים	חבלי לדה, בחינת חובלים
1071	שפרה	שפיר ושליא	שפרה הנ"ל בחינת שפיר ושליא
1071	שפיר ושליא	הולדה	שפיר ושליא, בחינת הולדה
1071	תרומה	צדקה	כי תרומה, הינו צדקה
1071	צדקה	נדיבות לב	צדקה שהיא נדיבות לב, בחינת: "מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי",
1072	שפלות ועניויות	בלתי גבול	שפלות ועניויות הוא בחינת בלתי גבול, כי הוא בחינת אין ממש, ואין לו שום גבול, מחמת שהוא בתכלית העניויות,
1072	מלכות	גדלה	שבחינת המלכות, דהינו גדלה
1072	המחין והדעת	בגן בית המקדש	והמחין והדעת הם בחינת בגן בית המקדש, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (ברכות לג) 'כל מי שיש בו דעה, באלו נבנה בית המקדש בימיו. כי דעה נתן בין שתי אותיות, ובית המקדש נתן בין שתי אותיות' וכו', ועל כן כל אחד כפי מחו ודעתו וכפי שהוא מכנים עצמו בתוך הדעת, כל מה שהוא עוסק יותר להגדיל מחו ודעתו, כן הוא עוסק בבגן בית המקדש, כי עקר בחינת בגן בית המקדש הוא הדעות כנ"ל

1072	חכם הדור	חכם הכולל	שהוא חכם הדור, בחינת חכם הכולל
1072	הצדיק האמת	חכם הדור	הצדיק האמת, שהוא חכם הדור
1072	חכם הדור	משה	חכם הדור, בחינת משה
1072	והמנהיג האמתי של כל ישראל	משה	והמנהיג האמתי של כל ישראל, דהינו בחינת משה
1072	משה	רוח הכולל	משה הוא בחינת רוח הכולל, בחינת (במדבר כ"ו) "איש אשר רוח בו", ופרש רש"י: "שיודע להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד". כי המנהיג האמתי הוא בחינת רוח הכולל, שיודע להלך נגד כל רוח ורוח, כי כלם מקבלים ממנו, כי הוא בחינת רוח הכולל, בחינת (יחזקאל ל"ו) "כה אמר ה' מארבע רוחות באי הרוח".
1072	רוח הכולל	רוח אלקים	כי המנהיג האמתי הוא בחינת רוח הכולל, שיודע להלך נגד כל רוח ורוח, כי כלם מקבלים ממנו, כי הוא בחינת רוח הכולל, בחינת (יחזקאל ל"ו) "כה אמר ה' מארבע רוחות באי הרוח". ורוח הנה הוא בחינת רוח אלקים.
1072	רוח אלקים	המחין	ורוח הנה הוא בחינת רוח אלקים, שהוא בעצמו בחינת המחין, בבחינת (שמות ל"א) "ואמלא אותו רוח אלקים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה", דהינו בחינת המחין
1072	המחין	מלאכת בנין בית המקדש	דהינו בחינת המחין, שהם בחינת מלאכת בנין בית המקדש כנ"ל.
1072	הרוח אלקים	רוח הקדש	וכל אחד לפי בחינת הרוח אלקים שיש בו שהוא בחינת רוח הקדש
1072	הרוח אלקים	רוח נבואה	וכל אחד לפי בחינת הרוח אלקים שיש בו שהוא בחינת רוח הקדש, רוח נבואה
1072	המנהיג האמתי	משה	המנהיג האמתי שהוא בחינת משה
1072	המנהיג האמתי	דעת הכולל	המנהיג האמתי שהוא בחינת משה, בחינת דעת הכולל
1072	המנהיג האמתי	רוח הכולל	המנהיג האמתי שהוא בחינת משה, בחינת דעת הכולל, בחינת רוח הכולל
1072	משה	דעת הכולל	משה, בחינת דעת הכולל
1072	משה	רוח הכולל	משה, בחינת דעת הכולל, בחינת רוח הכולל
1072	דעת הכולל	רוח הכולל	דעת הכולל, בחינת רוח הכולל
1072	תאנה הזאת	פנים העינים	כי תאנה הזאת היא בחינת פנים העינים, כמו שכתוב (במדבר ט"ו) "ולא תתורו וכו' ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם". ותשובה הוא בחינת חיים, בחינת (יחזקאל י"ח) "והשיבו וחיו",
1072	חיים ותשובה	חיים נצחיים של עולם הבא	ותשובה הוא בחינת חיים, בחינת (יחזקאל י"ח) "והשיבו וחיו", בחינת חיים נצחיים של עולם הבא, בחינת שבת, בחינת: 'שועמיה חיים זכו'.
1072	תשובה	שבת	ותשובה הוא בחינת חיים, בחינת (יחזקאל י"ח) "והשיבו וחיו", בחינת חיים נצחיים של עולם הבא, בחינת שבת
1072	היראה והבושה	תשובה	: "בראשית" יב"א ב"ש"ת, יב"א שפ"ת' (תקוני ז'הר תקון ז' ותקון ט). כי היראה והבושה, דהינו בחינת תשובה
1072	היראה והבושה	שבת	וזה: "בראשית" יב"א ב"ש"ת, יב"א שפ"ת' (תקוני ז'הר תקון ז' ותקון ט). כי היראה והבושה, דהינו בחינת תשובה, הוא בחינת שבת
1072	באר	באורי התורה	וזה פרוש: "באר תפרוה שרים, כרוה נדיבי העם במחלק במשענתם וממדבר מתנה" (במדבר כ"א). באר זה בחינת באורי התורה, שזוכין השירים של ישראל
1072	תפרוה	בושה	וזה: "באר תפרוה שרים. תפרוה" זה בחינת בושה, כמו שכתוב (ישעיה כ"ד) "ותפרה הלבנה ובושה תחמה",

1072	נְדִיבֵי הָעָם	תשובה	נְדִיבֵי הָעָם זֶה בְּחִינַת תְּשׁוּבָה, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י עַל פָּסוּק (שׁוֹפְטִים ה) "בְּהַתְנַדֵּב עִם" 'בְּהַתְנַדֵּב לָבָם לַתְּשׁוּבָה'.
1072	"בְּמִשְׁעָנָתָם"	תְּחִיָּה	"בְּמִשְׁעָנָתָם" זֶה בְּחִינַת תְּחִיָּה, כְּמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, וְכוּנָם לְבָרָכָה, (פָּסְקִים סח) עַל פָּסוּק: "וְאִישׁ מִשְׁעָנָתוֹ בִּידּוֹ" עֲתִידִין צְדִיקִים שְׂיַחֲיוּ מֵתִים וְכו'.
1072	חַיִּים	תְּחִיָּה	בְּחִינַת חַיִּים, בְּחִינַת תְּחִיָּה
1072	תְּחִיָּה	שְׁפָלוּת	בְּחִינַת תְּחִיָּה, בְּחִינַת: "הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שִׁכְנֵי עִפּוֹר", בְּחִינַת: "וְרַבִּים מִיִּשְׂרָאֵל אֲדַמַּת עִפּוֹר יִקִּיצוּ", 'מִיִּשְׂרָאֵל אֲדַמַּת עִפּוֹר' דִּיקָא, הֵינּוּ בְּחִינַת שְׁפָלוּת כְּנ"ל.
1072	'וְהַנּוֹתֵר בִּירוּשָׁלַיִם'	יִתְרוֹ	'וְהַנּוֹתֵר בִּירוּשָׁלַיִם' זֶה בְּחִינַת יִתְרוֹ
1073	שֶׁעַר הַחַמְשִׁים שֶׁל תְּשׁוּבָה	הַתְּשׁוּבָה שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּעֲצָמוֹ	יֵשׁ נוֹן שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה, וּמ"ט שְׁעָרִים יָכוֹל כָּל אָדָם לִכְנוֹס בָּהֶם וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת, אֲךָ שֶׁעַר הַחַמְשִׁים הוּא בְּחִינַת הַתְּשׁוּבָה שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּעֲצָמוֹ, בְּבִיכּוּל,
1073	מ"ט שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה	מ"ט אוֹתִיּוֹת שֵׁשׁ בְּשִׁמוֹת שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבַטֵי יִשְׂרָאֵל	וְאֵלּוּ הַמ"ט שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה הֵם בְּחִינַת מ"ט אוֹתִיּוֹת שֵׁשׁ בְּשִׁמוֹת שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבַטֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי כָל שֶׁעַר וְשֶׁעַר יֵשׁ לוֹ אוֹת מִמ"ט אוֹתִיּוֹת הַשְּׁבַטִים
1073	בְּמַצְרִים	מִצְרַת הַגְּרוֹן	בְּמַצְרִים, שְׁהוּא בְּחִינַת מִצְרַת הַגְּרוֹן
1073	מִצְרַת הַגְּרוֹן	תְּשׁוּבָה עֲלֵאָה	שְׁהוּא בְּחִינַת מִצְרַת הַגְּרוֹן, שְׁהוּא בְּחִינַת תְּשׁוּבָה עֲלֵאָה (כְּמוֹכָא בְּכַתְבֵי הָאֲר"י ז"ל, וְעֵינִי שָׁם וְהֵבֵן הַיֵּטִב).
1074	שְׁפָתוֹתָיו	פֶּסַח	שְׁפָתוֹתָיו זֶה בְּחִינַת פֶּסַח פַּח סַח (כְּמוֹכָא).
1074	חֲרוֹת שֶׁל פֶּסַח	חֲרוֹת, בְּחִינַת חֲרוֹת שֶׁל פֶּסַח	חֲרוֹת, בְּחִינַת חֲרוֹת שֶׁל פֶּסַח
1077	מַלְכוּת	יִרְאָה	(וְכַמְבָּאָר בַּמֶּאמָר 'וַיְהִי מִקֵּץ כִּי מִרְחֻקִּים יִגְהַגֵּם', שְׁעָקָר הָאֵכִילָה וְהַפְּרָנְסָה נִמְשָׁכֶת מִבְּחִינַת מַלְכוּת, שְׁהִיא בְּחִינַת יִרְאָה, עֵינִי שָׁם הַיֵּטִב)
1077	וְהִרְצִיעָהּ	יִרְאָה	וְהִרְצִיעָהּ הִיא בְּחִינַת יִרְאָה, כִּי רְצוּעָה בִּישָׂא הִיא יִרְאָה נְפִילָה (הַקְדָּמַת הַזֶּהֱרַר דָּף יא:), וְכֵן הִירְאָה דִּקְדָּשָׁה הִיא גַם בֶּן בְּחִינַת רְצוּעָה דְקָדְשָׁה.
1077	מַחִין	תַּפְלִין	לְבְּחִינַת מַחִין, בְּחִינַת תַּפְלִין
1077	הִירְאוֹת הַנְּפִלוֹת	רְצוּעָה בִּישָׂא	שְׁעַל יְדֵי זֶה עוֹלִין וְנִמְתָּקִין הִירְאוֹת הַנְּפִלוֹת, שְׁהֵם בְּחִינַת רְצוּעָה בִּישָׂא
1077	בְּנִימִין	הַדַּעַת	בְּנִימִין הוּא בְּחִינַת הַדַּעַת, בְּחִינַת מַחִין תַּפְלִין. כִּי 'בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּחֻלְקוֹ שֶׁל בְּנִימִין' (סִפְרֵי פָרָשַׁת וַזֵּאת הַבְּרָכָה וּבְרַש"י שָׁם, יוֹמָא יב, סוּטָה לו, וְבָחִים נג קיח), וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ הוּא בְּחִינַת הַדַּעַת, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ, וְכוּנָם לְבָרָכָה (בְּרָכוֹת לג) 'כָּל מִי שֵׁשׁ בּוֹ הָעָה, כָּאֵלּוּ נִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו', כִּי הָעָה נִתֵּן בֵּין שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת, וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ נִתֵּן בֵּין שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת וְכו'.
1077	הַדַּעַת	מַחִין תַּפְלִין	הַדַּעַת, בְּחִינַת מַחִין תַּפְלִין
1077	וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ	הַדַּעַת	וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ הוּא בְּחִינַת הַדַּעַת, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ, וְכוּנָם לְבָרָכָה (בְּרָכוֹת לג) 'כָּל מִי שֵׁשׁ בּוֹ הָעָה, כָּאֵלּוּ נִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו', כִּי הָעָה נִתֵּן בֵּין שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת, וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ נִתֵּן בֵּין שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת וְכו'.
1077	יְהוּדָה	מַלְכוּת	יְהוּדָה הוּא בְּחִינַת מַלְכוּת
1077	מַלְכוּת	יִרְאָה	מַלְכוּת, בְּחִינַת יִרְאָה
1077	יְהוּדָה	יִרְאָה	יְהוּדָה הוּא בְּחִינַת מַלְכוּת, בְּחִינַת יִרְאָה
1078	עֶשְׂרֵה מַאֲמָרוֹת שֶׁבָּהֶם נִבְרָא הָעוֹלָם	'כַּח מַעֲשִׂיו'	מִבְּחִינַת עֶשְׂרֵה מַאֲמָרוֹת שֶׁבָּהֶם נִבְרָא הָעוֹלָם, שְׁהֵם בְּחִינַת 'כַּח מַעֲשִׂיו',
1078	מִתְנַת חֲנָם	עֶשְׂרֵה מַאֲמָרוֹת	מִתְנַת חֲנָם, בְּחִינַת עֶשְׂרֵה מַאֲמָרוֹת

1078	עֲשֶׂה קִדְשׁוֹת שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל	עֲשֶׂה קִדְשׁוֹת מִאֲמֹרֹת	עֲשֶׂה קִדְשׁוֹת, כִּי יֵשׁ שָׁם יוֹד [עֲשֶׂה] בְּחִינֹת קִדְשׁוֹת זֶה לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְהֵם בְּחִינַת עֲשֶׂה מִאֲמֹרֹת
1079	מִשָּׁה	אַחֲדוֹת הַזְּמָנִים	מִשָּׁה בְּחִינַת אַחֲדוֹת הַזְּמָנִים, מִ'ה שֶׁ'הִיָּה ה'וֹא שִׁיָּהִיָּה
1079	תְּשׁוּבָה	לְמַעַלָּה מִחֶזְקוֹן	שֶׁתְּשׁוּבָה וּבְחִינַת לְמַעַלָּה מִחֶזְקוֹן, דְּהֵינּוּ בְטוֹל הַזְּמָנִים, הֵם בְּחִינַת אַחַת
1079	שֶׁתְּשׁוּבָה	בְטוֹל הַזְּמָנִים	שֶׁתְּשׁוּבָה וּבְחִינַת לְמַעַלָּה מִחֶזְקוֹן, דְּהֵינּוּ בְטוֹל הַזְּמָנִים, הֵם בְּחִינַת אַחַת
1079	קָרִיעֶת יָם סוּף	בְטוֹל הַזְּמָנִים	שֶׁקָרִיעֶת יָם סוּף הוּא בְּחִינַת בְטוֹל הַזְּמָנִים, כִּי בְקָרִיעֶת יָם סוּף בְּתִיב (שְׁמוֹת י"ד) "וַיִּשְׁקֹף ה' אֶל מַחְנֵה מִצְרַיִם בַּעֲמֹד אֵשׁ וַעֲנַן וַיִּהְיֶה" 'עֲמֹד אֵשׁ' זֶה לִילָחָה, 'וַעֲנַן' זֶה יוֹם, וַהֲקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲרַבְכֶם וּבְטוֹל הַזְּמָנִים. נִמְצָא שֶׁקָרִיעֶת יָם סוּף הוּא בְּחִינַת בְטוֹל הַזְּמָנִים.
1079	מְלַחֶמֶת עִמָּלֶךְ	בְטוֹל הַזְּמָנִים	וּמְלַחֶמֶת עִמָּלֶךְ זֶהוּ בְּחִינַת בְטוֹל הַזְּמָנִים
1079	וּמְלַחֶמֶת עִמָּלֶךְ	תְּשׁוּבָה	וּמְלַחֶמֶת עִמָּלֶךְ זֶהוּ בְּחִינַת בְטוֹל הַזְּמָנִים וּתְשׁוּבָה
1079	הַקּוֹל דְּסִמְרָא אַחֲרָא	עֲשׂוֹ	הֵינּוּ שְׁצָרִיכִין לְהַגְבִּיר הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב עַל הַקּוֹל דְּסִמְרָא אַחֲרָא שֶׁהוּא בְּחִינַת עֲשׂוֹ, שְׁנַאֲמַר בּוֹ "וַיִּשְׁאַ קוֹלוֹ", שֶׁהוּא מִתְגַּבֵּר לְהַעֲלִים, הֵם וּשְׁלוֹם, הַקּוֹל שֶׁל יַעֲקֹב,
1079	קִין	אַחֲרִית הַיָּמִים	קִין מְרַמֵּז עַל הַזְּמַן שֶׁהוּא בְּחִינַת אַחֲרִית הַיָּמִים
1079	קִין	זְמַן	קִין מְרַמֵּז עַל הַזְּמַן שֶׁהוּא בְּחִינַת אַחֲרִית הַיָּמִים, כְּמוֹ שְׁמוּבָא לְקַמְוִי: מְקִין שְׁנֵתִים, אַחֲרִית הַיָּמִים.
1079	זְמַן	שָׁנָה	שֶׁעָקֵר הַזְּמַן הוּא בְּבְחִינַת שָׁנָה (כְּמִבְּאֵר לְעִיל בְּסִימָן סא).
1079	אַבְרָהָם	לְמַעַלָּה מִן הַזְּמַן	שֶׁאַבְרָהָם הוּא בְּחִינַת לְמַעַלָּה מִן הַזְּמַן, כִּי מִדְּתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם הִיא אַהֲבָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (וַיִּשְׁעִיָּה מ"א) אַבְרָהָם אַהֲבִי, וְאַהֲבָה הוּא בְּחִינַת הַתְּאֻחָדוּת הַזְּמַן, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית כ"ט) "בְּעֵינָיו כְּיָמִים אַחֲדִים בְּאַהֲבָתוֹ".
1079	וְאַהֲבָה	הַתְּאֻחָדוּת הַזְּמַן,	וְאַהֲבָה הוּא בְּחִינַת הַתְּאֻחָדוּת הַזְּמַן, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית כ"ט) "בְּעֵינָיו כְּיָמִים אַחֲדִים בְּאַהֲבָתוֹ".
1079	יִצְחָק	זְמַן	כִּי יִצְחָק, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַזְּמַן כְּנ"ל,
1079	אַבְרָהָם	אַהֲבָה	אַבְרָהָם שֶׁהוּא בְּחִינַת אַהֲבָה
1079	בֶּן	תְּשׁוּבָה	בֶּן שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּשׁוּבָה
1079	הַקּוֹל דְּקִדְשָׁה	קוֹל יַעֲקֹב	הַקּוֹל דְּקִדְשָׁה, שֶׁהוּא בְּחִינַת קוֹל יַעֲקֹב
1079	נִתְקַצֵּר הַזְּמַן	בְטוֹל הַזְּמַן	וְנִתְקַצֵּר הַזְּמַן שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת בְטוֹל הַזְּמַן
1079	וַיִּשְׁכַּב	יֵשׁ כ"ב	וַיִּשְׁכַּב הוּא בְּחִינַת יֵשׁ כ"ב, הֵינּוּ כ"ב אֶתְנָן דְּאוֹרִיתָא
1079	כ"ב אֶתְנָן דְּאוֹרִיתָא	תְּשׁוּבָה	וַיִּשְׁכַּב הוּא בְּחִינַת יֵשׁ כ"ב, הֵינּוּ כ"ב אֶתְנָן דְּאוֹרִיתָא, שְׁמֵהֶם כָּל הַדְּבוּרִים. וְזֶה מְרַמֵּז עַל תְּשׁוּבָה, בְּחִינַת (הוֹשֵׁעַ י"ד) קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וּשׁוּבוּ".
1079	אַבְנִים	אוֹתִיּוֹת	וְזֶהוּ: "מֵאֲבָנֵי הַמָּקוֹם", אַבְנִים אוֹתִיּוֹת
1081	הַרְגָּלִים	נֶצַח וְהוֹד	הַרְגָּלִים הֵם נֶצַח וְהוֹד
1081	הַרְגָּלִים	נְבִיאִים	הַרְגָּלִים הֵם נֶצַח וְהוֹד, בְּחִינַת נְבִיאִים
1081	נֶצַח וְהוֹד	נְבִיאִים	נֶצַח וְהוֹד, בְּחִינַת נְבִיאִים
1082	קֶדֶם	כְּסֹדֶר	'קֶדֶם' הוּא בְּחִינַת כְּסֹדֶר
1082	קֶדֶם	אַלְף בֵּית	'קֶדֶם' הוּא בְּחִינַת כְּסֹדֶר, בְּחִינַת אַלְף בֵּית כְּסֹדֶר,
1082	כְּסֹדֶר	אַלְף בֵּית	כְּסֹדֶר, בְּחִינַת אַלְף בֵּית כְּסֹדֶר,
1082	אַחֹר	תִּשְׁר"ק	וְאַחֹר הוּא בְּחִינַת תִּשְׁר"ק
1082	אַחֹר	שְׁלֹא כְּסֹדֶר	וְאַחֹר הוּא בְּחִינַת תִּשְׁר"ק שְׁלֹא כְּסֹדֶר
1082	תִּשְׁר"ק	שְׁלֹא כְּסֹדֶר	וְאַחֹר הוּא בְּחִינַת תִּשְׁר"ק שְׁלֹא כְּסֹדֶר
1082	אֶדָם	כְּסֹדֶר	וְזֶה בְּחִינַת אֶדָם וְחֹהָ, כְּסֹדֶר וְשְׁלֹא כְּסֹדֶר
1082	וְחֹהָ	וְשְׁלֹא כְּסֹדֶר	וְזֶה בְּחִינַת אֶדָם וְחֹהָ, כְּסֹדֶר וְשְׁלֹא כְּסֹדֶר.

1082 כסדר	הוי"ה במלוי אלפין	וזה בחינת אדם וחוה, כסדר ושלל כסדר. הוי"ה במלוי אלפין
	גימטריא מ"ה	גימטריא מ"ה
1082 הוי"ה במלוי אלפין	אדם	וזה בחינת אדם וחוה, כסדר ושלל כסדר. הוי"ה במלוי אלפין
	גימטריא מ"ה	גימטריא מ"ה אדם
1082 חוה	מלכות פה	וחוה הוא בחינת 'מלכות פה ותורה שבכל פה קרינן לה'.
1082 חוה	ותורה שבכל פה	וחוה הוא בחינת 'מלכות פה ותורה שבכל פה קרינן לה'.
1082 ההקמה	מה	וההקמה הוא בחינת מה פ"ח מ"ה, מ"ה חיינו מ"ה כחג. ומ"ה הוא אדם, כי לית אדם בלא אלה, הינו הוי"ה במלוי אלפין.
1082 ארץ	חוה	בשהארץ, הינו בחינת חוה מלכות
1082 ארץ	מלכות	בשהארץ, הינו בחינת חוה מלכות
1082 כסדר	יוד	ובחינת כסדר נקרא יוד
1082 מלכות	דלת	שמלכות הנקרא דלת, לית לה מגרמה כלום
1082 אלקות אפלו בדיוטא	חיריק	יש בחינת אלקות אפלו בדיוטא התחתונה, אפלו בעשרה בתרי דמסאבותא, לקים (תהלים ק"ג) "ומלכותו כפל משלה". וזה בחינת חיריק, כמו שכתוב (בתקוני זהר תקון י, דף כה:) 'ובחיריק לאנחתא לה לתתא, להמליך לה על תתאיו'.
1082 מלחמה	שלא כסדר	ובשחולך לאדם שלא כסדר, זהו התנגדות הרצון; אני רוצה שיהיה בן הדבר, והדבר להפך, שלא כסדר. וזה בחינת מלחמה, כי כל מלחמה הוא התנגדות הרצון, הוא בחינת שלא כסדר
1083 תקון הברית	קשת	על ידי תקון הברית שהוא קשת
1083 החצים	התפלה	החצים, שהיא התפלה
1083 החצים	חי ברבן דצלותא	החצים, שהיא התפלה, שהוא חי ברבן דצלותא שהם תלת ווין, בחינת חצים
1083 חי ברבן דצלותא	תלת ווין	ברבן דצלותא שהם תלת ווין
1083 תלת ווין	חצים	שהם תלת ווין, בחינת חצים
1083 אמונה	תפלה	אמונה זה בחינת תפלה, בבחינת (שמות י"ז) "ויהי ידיו אמונה".
1083 קדשת שבת	תכלית הידיעה	וקדשת שבת זה בחינת תכלית הידיעה, ותכלית הידיעה שלא גדע. ובשביל זה שבת נקרא תכלית שמים וארץ
1083 בושח	שפיכות דמים	בושח שהיא שפיכות דמים
1083 שפיכות דמים	שחיטה	שפיכות דמים, בחינת שחיטה
1083 בושח	שחיטה	בושח שהיא שפיכות דמים, בחינת שחיטה
1083 הנשמות הנפולות	פשעים	ונתעלו הנשמות הנפולות, שהן בחינת פשעים
1084 התפלה	מלכות	התפלה, הינו בחינת מלכות
1084 מלכות	אני	מלכות, בחינת אני
1084 אשת חיל	מלכות	אשת חיל, בחינת מלכות
1084 לבושיין נהירין: חור	אבות	ובששכינה מתלבשת בלבושיין נהירין: חור סמך ירק, בחינת אבות, סמך ירק
1085 קדקד	ערף	שתי פעמים נחמו גימטריא קדקד, שהוא בחינת ערף,
1086 העבודה זרה והכפירות	"אף אין יש רוח בהם"	והעבודה זרה והכפירות הם בבחינת (תהלים קל"ה) "אף אין יש רוח בהם" שאין בהם שום רוח כלל
1086 הקטני אמנה	"מקצר רוח",	והקטני אמנה הם בבחינת "מקצר רוח", שהוא כמו מקצע, דהינו שאין להם אמונה שלמה
1086 אמונה שלמה	מאריך רוחו	אמונה שלמה, שהיא בחינת מאריך רוחו, כמוכא במקום אחר (בלקוטי א סימן קנה),
1087 ים	אמונה	ים, בחינת אמונה

וְכִשְׁהֲצַדִּיק אוֹמֵר תּוֹרָה, הוּא בְּחִינַת מְשַׁדֵּךְ שְׂדוּכִין, כִּי דְבָרֵי תּוֹרָה עֲנִיִּים בְּמָקוֹם זֶה וְעֲשִׂירִים בְּמָקוֹם אַחֵר (וִירוּשָׁלַיִם רִאשׁ הַשָּׁנָה פָּרָק רְאוּהוּ בֵּית דִּין), וְצָרִיךְ לַחֲבֹר דְּבָרֵי תּוֹרָה מְמָקוֹם לְמָקוֹם, כִּי מִחֲבָרִים דְּבָרֵי תּוֹרָה מְמָקוֹמוֹת מְפֻזָּרִים, שֶׁהֵם רְחוּקִים זֶה מִזֶּה, וּמִחֲבָרִים אוֹתָם יֶחֶד, וְעַל יָדֵי זֶה נַעֲשֶׂה הַחֲדוּשׁ שְׂמַחֲדָשִׁים. נִמְצָא כְּשֶׁהֲצַדִּיק הֵבִיר דַּעַת אוֹמֵר תּוֹרָה, הוּא מְשַׁדֵּךְ שְׂדוּכִים.

1090	גִּי בֶן הֵנֶם	גִּיהֶנֶם	וְגִי בֶן הֵנֶם' זֶהוּ בְּחִינַת הַגִּיהֶנֶם, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכֻרָנֶם לְבִרְכָּה (סְפָרָה לִב: וְעֲרוּבִין יט) 'שְׁתֵּי תְמָרוֹת יֵשׁ בְּגִי בֶן הֵנֶם, וְעוֹלָה עֶשְׂרֵן מִבְּנֵיהֶם, וְזֶהוּ פִתְחָהּ שֶׁל גִּיהֶנֶם'.
1090	שְׁבִירַת כְּלֵי חָרֶם	שַׁעַר הַחֲרָסִית	שְׁבִירַת כְּלֵי חָרֶם, שֶׁהוּא בְּחִינַת שַׁעַר הַחֲרָסִית
1090	שַׁעַר הַחֲרָסִית	פִּתְחָהּ שֶׁל גִּיהֶנֶם	שַׁעַר הַחֲרָסִית, שֶׁהוּא בְּחִינַת פִּתְחָהּ שֶׁל גִּיהֶנֶם
1091	חֲכֻמָּה עֲלָאָה	מָה שֶׁהָרֵב מִלְמֹד	וְחֲכֻמָּה עֲלָאָה, דְּהֵינּוּ מָה שֶׁהָרֵב מִלְמֹד לְהַתְלַמֵּיד
1091	חֲכֻמָּה עֲלָאָה	יּוֹד	וְחֲכֻמָּה עֲלָאָה, דְּהֵינּוּ מָה שֶׁהָרֵב מִלְמֹד לְהַתְלַמֵּיד זֶה בְּחִינַת יּוֹד,
1091	מָה שֶׁהַתְלַמֵּיד מְקַבֵּל	חֲכֻמָּה תִּתְּנָהּ	וְמָה שֶׁהַתְלַמֵּיד מְקַבֵּל מִמֶּנּוּ, שֶׁזֶּה בְּחִינַת חֲכֻמָּה תִּתְּנָהּ
1091	חֲכֻמָּה תִּתְּנָהּ	לְמֹד	חֲכֻמָּה תִּתְּנָהּ, הוּא בְּחִינַת לְמֹד, שֶׁהוּא בְּחִינַת מְגִדֵּל הַפּוֹרֵחַ בְּאוֹיֵר (חֲגִיגָה טו: עֵין רִש"י שם).
1091	לְמֹד	מְגִדֵּל הַפּוֹרֵחַ בְּאוֹיֵר	לְמֹד, שֶׁהוּא בְּחִינַת מְגִדֵּל הַפּוֹרֵחַ בְּאוֹיֵר (חֲגִיגָה טו: עֵין רִש"י שם).
1091	הָרֵב	חֲכֻמָּה עֲלָאָה	נִמְצָא שֶׁהָרֵב וְהַתְלַמֵּיד, שֶׁהֵם בְּחִינַת חֲכֻמָּה עֲלָאָה וְחֲכֻמָּה תִּתְּנָהּ,
1091	הָרֵב	יּוֹד	נִמְצָא שֶׁהָרֵב וְהַתְלַמֵּיד, שֶׁהֵם בְּחִינַת חֲכֻמָּה עֲלָאָה וְחֲכֻמָּה תִּתְּנָהּ, הֵם בְּחִינַת לְמֹד יּוֹד.
1091	תְּלַמִּיד	וְחֲכֻמָּה תִּתְּנָהּ	נִמְצָא שֶׁהָרֵב וְהַתְלַמֵּיד, שֶׁהֵם בְּחִינַת חֲכֻמָּה עֲלָאָה וְחֲכֻמָּה תִּתְּנָהּ,
1091	תְּלַמִּיד	לְמֹד	נִמְצָא שֶׁהָרֵב וְהַתְלַמֵּיד, שֶׁהֵם בְּחִינַת חֲכֻמָּה עֲלָאָה וְחֲכֻמָּה תִּתְּנָהּ, הֵם בְּחִינַת לְמֹד יּוֹד
1091	כָּלֵל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה	חֲכֻמָּה עֲלָאָה	וְדַע, כִּי כָּלֵל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה הוּא בְּחִינַת חֲכֻמָּה עֲלָאָה
1091	וּכְשֶׁהֲחֻקִּים שֶׁבְּעוֹלָם	מַעוֹט הַלְבָנָה	וּכְשֶׁהֲחֻקִּים שֶׁבְּעוֹלָם שְׂיוֹנִקִּים מִחֲכֻמָּה תִּתְּנָהּ הֵם נִפְרָדִים מִהַתּוֹרָה וּמִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מִבְּחִינַת חֲכֻמָּה עֲלָאָה, כְּמוֹ הַתְלַמִּיד שֶׁאֵינוֹ רוֹצֶה לְהִבָּן מִשֶּׁהָרֵב אוֹמֵר, זֶה בְּחִינַת מַעוֹט הַלְבָנָה
1091	מַעוֹט הַלְבָנָה	גְּלוּת הַשְּׂכִינָה	זֶה בְּחִינַת מַעוֹט הַלְבָנָה, בְּחִינַת גְּלוּת הַשְּׂכִינָה
1091	הַתּוֹרָה וְלִהְיוֹת יִתְבָּרֵךְ	חֲכֻמָּה עֲלָאָה	כִּי כָּל אָדָם בֹּאֶשֶׁר הוּא שֵׁם, הוּא צָרִיךְ לְקַשֵּׁר שְׂכָלוֹ מְמָקוֹם שֶׁהוּא לְהַתּוֹרָה וּלְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא בְּחִינַת חֲכֻמָּה עֲלָאָה.
1091	לִי	הַתְקַשְּׁרוֹת חֲכֻמָּה תִּתְּנָהּ עִם חֲכֻמָּה עֲלָאָה	וְזֶה שְׂמוּבָא בַּמִּדְרָשׁ (וּבְסוּפָה יג:) 'כִּד מִית מִשָּׁה רַבִּנּוּ, צִוּוּ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: וַי מִי יָקוֹם לִי עִם מְרַעִים'. לִי דִיקָא, בְּחִינַת חֲכֻמָּה עֲלָאָה וְחֲכֻמָּה תִּתְּנָהּ שֶׁהֵם בְּחִינַת לְמֹד יּוֹד, בְּחִינַת לִי, הֵינּוּ מִי יָקוֹם וַיַּעֲלֶה וַיִּקְשֹׁר בְּחִינּוֹת לִי, הֵינּוּ חֲכֻמָּה תִּתְּנָהּ עִם חֲכֻמָּה עֲלָאָה, עִם מְרַעִים הֵינּוּ שֶׁהוּא מַעֲלָה הַחֲכֻמָּה תִּתְּנָהּ מִכָּל הָרַעִים שֶׁבְּעוֹלָם, וּמִקְשָׁרָם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּמַעֲלָה אוֹתָהּ לְחֲכֻמָּה עֲלָאָה שֶׁזֶּה בְּחִינַת לִי, בְּחִינַת הַתְקַשְּׁרוֹת חֲכֻמָּה תִּתְּנָהּ עִם חֲכֻמָּה עֲלָאָה כְּנ"ל.

1091	עולם התחתון	חכמה תתאה	במוכא בזהר הנ"ל ובכמה מקומות, שעקר המהקת הדינים וכפרת העוונות ושלמות כל האורות ומלוי פנימת הלבנה ותקון כל העולמות הכל הוא על ידי שנתחבר עולם התחתון בעולם העליון, שהם בחינות חכמה תתאה וחכמה עלאה כנ"ל
1091	עולם העליון	חכמה עלאה	במוכא בזהר הנ"ל ובכמה מקומות, שעקר המהקת הדינים וכפרת העוונות ושלמות כל האורות ומלוי פנימת הלבנה ותקון כל העולמות הכל הוא על ידי שנתחבר עולם התחתון בעולם העליון, שהם בחינות חכמה תתאה וחכמה עלאה כנ"ל
1091	אלקים	חכמה תתאה	אלקים בחינת חכמה תתאה, בנודע
1091	את	חכמה עלאה	את זה בחינת חכמה עלאה, בחינת: "את השמים",
1094	הצדיק	ראש	הצדיק הוא בחינת ראש, כי הוא ראש בני ישראל
1094	ראש השנה	ראש	וראש השנה הוא גם כן בחינת ראש, כי הוא ראש השנה,
1102	בעז	גואל	בעז הוא בחינת גואל, כמו שכתוב (רות ג) "כי גואל אנכי" וכו'
1102	רות	תפלה	רות היא בחינת תפלה, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (ברכות ז.) 'למה נקרא שמה רות, שיצא ממנה דוד, שרונה להקדוש ברוך הוא בשירות ותשבחות'.
1105	שמחדישין איזה דבר בתורה	מדרמה מלתא למלתא	שמחדישין איזה דבר בתורה, שזהו בחינת מדרמה מלתא למלתא